RB Add. Ms
40

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΑΓΙΟΥ ΕΥ[ΑΓΓΕΛΙΟΥ]

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· καὶ
ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν·
καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος· οὗτος
ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν· πάν-
τα δι' αὐτοῦ ἐγένετο·
καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο
οὐδὲ ἕν ὃ γέγονεν· ἐν
αὐτῷ ζωὴ ἦν· καὶ ἡ ζωὴ
ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ
τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαί-
νει· καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ
κατέλαβεν· ἐγένετο ἄνθρωπος
ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ·
ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· οὗτος
ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν· ἵνα
μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός·
ἵνα πάντες πιστεύσωσι
δι' αὐτοῦ· οὐκ ἦν ἐκεῖνος
τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυ-
ρήσῃ περὶ τοῦ φωτός·
ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρ-
χόμενον εἰς τὸν κόσμον· ἐν
τῷ κόσμῳ ἦν· καὶ ὁ κόσμος
δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ
ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω·
εἰς τὰ ἴδια ἦλθε· καὶ οἱ
ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον·
ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν,
ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν
τέκνα θεοῦ γενέσθαι· τοῖς
πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα
αὐτοῦ· οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων·
οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός·
οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀν-
δρός· ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννή-
θησαν· καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐ-
γένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν
ἡμῖν· καὶ ἐθεασάμεθα
τὴν δόξαν αὐτοῦ· δόξαν
ὡς μονογενοῦς παρὰ πα-
τρός· πλήρης χάριτος καὶ ἀλη-
θείας· Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ·
καὶ κέκραγε λέγων· οὗτος
ἦν ὃν εἶπον· ὁ ὀπίσω μου ἐρ-
χόμενος ἔμπροσθέν μου
γέγονεν ὅτι πρῶτός μου
ἦν· καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος
αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες
ἐλάβομεν· καὶ χάριν ἀντὶ
χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ

μωσέως ἐδόθη· ἡ χά
ρις καὶ ἡ ἀλήθεια· δι
ὰ ἰυ̅ χυ̅ ἐγένετο·
τῇ γ΄ ἡμέρᾳ κ(ατὰ) ἰω
θν̅ οὐδεὶς ἑώρακε πώ
ποτε· ὁ μονογενὴς υἱός
ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ
πρ̅ς· ἐκεῖνος ἐξηγήσα
το· Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρ
τυρία τοῦ ἰω̅· ὅτε ἀ
πέστειλαν οἱ ἰουδαῖοι
ἐξ ἱεροσολύμων ἱε
ρεῖς καὶ λευΐτας ἵνα ἐ
ρωτήσωσιν αὐτόν· σὺ
τίς εἶ· καὶ ὡμολόγησε
καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὁ
μολόγησεν ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ
ὁ χς̅· καὶ ἠρώτησαν αὐ
τόν· τί οὖν ἠλίας εἶ σύ; καὶ
λέγει οὐκ εἰμί· ὁ προφή
της εἶ σύ; καὶ ἀπεκρίθη·
οὔ· εἶπον οὖν αὐτῷ· τίς
εἶ ἵνα ἀπόκρισιν δῶμεν
τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί
λέγεις περὶ σεαυτοῦ· ἔφη·
ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν
τῇ ἐρήμῳ· εὐθύνατε
τὴν ὁδὸν κυ̅· καθὼς εἶπεν
ἠσαΐας ὁ προφήτης· καὶ
οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ
τῶν φαρισαίων· καὶ ἠρώ

τησαν αὐτὸν καὶ εἶπον αὐ
τῷ· τί οὖν βαπτίζεις
εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χς̅· οὔτε ἠ
λίας· οὔτε ὁ προφήτης·
ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰω̅
λέγων· ἐγὼ βαπτίζω
ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν
ἕστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδα
τε· αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω
μου ἐρχόμενος· ὃς ἔμ
προσθέν μου γέγονεν· οὗ ἐ
γὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύ
σω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ
ὑποδήματος· ταῦτα
ἐν βηθαβαρᾷ ἐγένετο· πέ
ραν τοῦ ἰορδάνου ὅπου
ἦν ἰω̅ βαπτίζων::

τῆς ... ἐκ τ(οῦ) κ(ατὰ) λουκ(ᾶν)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ὁ πέ
τρος ἀναστὰς ἔδραμεν
ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ πα
ρακύψας βλέπει τὰ ὀθό
νια κείμενα μόνα· καὶ ἀ
πῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυ
μάζων τὸ γεγονός· καὶ
ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν
πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ· εἰς κώμην ἀπέ
χουσαν σταδίους ἑξήκον
τα ἀπὸ ἰλ̅ημ ᾗ ὄνομα
ἐμμαούς· καὶ αὐτοὶ ὡ
μίλουν πρὸς ἀλλήλους

περι πάντων τῶν συμ-
βεβηκότων τούτων· καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν
αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ
αὐτὸς ὁ ις ἐγγίσας συνε-
πορεύετο αὐτοῖς. οἱ δὲ
ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρα-
τοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶ-
ναι αὐτόν. εἶπε δὲ πρὸς
αὐτούς· τίνες οἱ λόγοι οὗ-
τοι οὓς ἀντιβάλλετε
πρὸς ἀλλήλους περιπα-
τοῦντες καὶ ἐστὲ σκυ-
θρωποί· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ εἷς ᾧ ὄνομα Κλε-
όπας, εἶπε πρὸς αὐτόν·
σὺ μόνος παροικεῖς
ιλημ καὶ οὐκ ἔγνως
τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ
ἐν ταῖς ἡμέραις ταύ-
ταις; καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ποῖα· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
τὰ περὶ ιυ τοῦ Ναζω-
ραίου· ὃς ἐγένετο ἀνὴρ
προφήτης· δυνατὸς
ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναν-
τίον τοῦ θυ καὶ παν-
τὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε πα-
ρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες
ἡμῶν εἰς κρίμα θανά-

του καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν·
ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι
αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυ-
τροῦσθαι τὸν ιηλ· ἀλλά
γε σὺν πᾶσι τούτοις τρί-
την ταύτην ἡμέραν ἄγει
σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἐ-
γένετο· ἀλλὰ καὶ γυναῖκές
τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν
ἡμᾶς γενόμεναι ὀρθριαι
ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ μὴ εὑ-
ροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἦλ-
θον λέγουσαι· καὶ ὀπτα-
σίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι,
οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν· καὶ
ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν
ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ
εὗρον οὕτως καθὼς καὶ
αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν
δὲ οὐκ εἶδον· καὶ αὐτὸς
εἶπε πρὸς αὐτούς· ὦ ἀνό-
ητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρ-
δίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν
οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆ-
ται· οὐχὶ ταῦτα ἔδει πα-
θεῖν τὸν χν καὶ εἰσελθεῖν
εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ
ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως
καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προ-
φητῶν, διερμήνευεν
αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς

γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ·
Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν
κώμην οὗ ἐπορεύοντο·
Καὶ αὐτὸς προσεποιεῖ-
το πορρωτέρω πορεύ-
εσθαι· Καὶ παρεβιάσαν-
το αὐτὸν λέγοντες· μεῖ-
νον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς
ἑσπέραν ἐστὶ καὶ κέ-
κλικεν ἡ ἡμέρα· Καὶ εἰ-
σῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐ-
τοῖς· Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
κατακλιθῆναι αὐτὸν με-
τ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρ-
τον εὐλόγησε καὶ κλάσας
ἐπεδίδου αὐτοῖς· αὐ-
τῶν δὲ διηνοίχθησαν
οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐπέγνω-
σαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄ-
φαντος ἐγένετο ἀπ' αὐ-
τῶν· Καὶ εἶπον πρὸς ἀλ-
λήλους· οὐχὶ ἡ καρδία
ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡ-
μῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν
τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς διήνοι-
γεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ
ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ,
ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ·
εὗρον συνηθροισμένους

τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν
αὐτοῖς λέγοντας·
ὅτι ἠγέρθη ὁ κ(ύριο)ς ὄντως·
Καὶ ὤφθη Σίμωνι· Καὶ
αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν
τῇ ὁδῷ· Καὶ ὡς ἐ-
γνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ
κλάσει τοῦ ἄρτου·

ΙΒ Τῇ α' τῆς δ' ἑβδ(ομάδος) ἐκ τ(οῦ) κ(α)τ(ὰ) Ἰω(άννην)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἱ-
στήκει ὁ Ἰω(άννης)· καὶ ἐκ τ(ῶν)
μαθητῶν αὐτοῦ δύο·
Καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰ(ησο)ῦ
περιπατοῦντι λέγει·
ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θ(εο)ῦ· Καὶ
ἤκουσαν αὐτοῦ οἱ δύο
μαθηταὶ λαλοῦντος·
Καὶ ἠκολούθησαν τῷ Ἰ(ησο)ῦ·
στραφεὶς δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· καὶ
θεασάμενος αὐτοὺς
ἀκολουθοῦντας, λέγει
αὐτοῖς· τί ζητεῖτε· οἱ
δὲ εἶπον αὐτῷ· ῥαββί· ὃ
λέγεται ἑρμηνευόμενον·
διδάσκαλε· ποῦ μένεις·
λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθαι
καὶ ἴδετε· ἦλθον καὶ
εἶδον ποῦ μένει· καὶ παρ' αὐ-
τῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν
ἐκείνην· ὥρα ἦν ὡς

δ ἐκ τ(οῦ) ἰω. ἦν ἀνδρέας ὁ ἀ-
δελφὸς σίμωνος πέ-
τρου· εἷς ἐκ τῶν δύο τ(ῶν)
ἀκουσάντων τῶν παρὰ ἰω(άννου)
καὶ ἀκολουθησάντων
αὐτῷ· εὑρίσκει οὗτος πρῶ-
τος τὸν ἀδελφὸν
τὸν ἴδιον σίμωνα καὶ
λέγει αὐτῷ· εὑρήκαμεν
τὸν μεσσίαν· ὅ ἐστι μεθερ-
μηνευόμενον χ(ριστό)ς· καὶ ἤγα-
γεν αὐτὸν πρὸς τὸν ἰ(ησοῦ)ν· ἐμ-
βλέψας δὲ αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶ-
πε· σὺ εἶ σίμων ὁ υἱὸς
ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ κηφᾶς·
ὃ ἑρμηνεύεται πέτρος·

[illegible]
ηε τῷ καιρῷ ἠθέλησεν
ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἐξελθεῖν εἰς τὴν γαλιλαί-
αν· καὶ εὑρίσκει φίλιππον·
καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκο-
λούθει μοι· ἦν δὲ ὁ φίλιππος
ἀπὸ βηθσαϊδὰ ἐκ τῆς
πόλεως ἀνδρέου καὶ πέ-
τρου· εὑρίσκει φίλιππος
τὸν ναθαναὴλ καὶ λέ-
γει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε μωσῆς
ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ
προφῆται εὑρήκαμεν
ἰ(ησοῦ)ν τὸν υἱὸν τοῦ ἰωσὴφ
τὸν ἀπὸ ναζαρέτ· καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ ναθαναήλ· ἐκ
ναζαρὲτ δύναταί τι ἀ-
γαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ
φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε·
ἰδὼν ὁ ἰ(ησοῦ)ς τὸν ναθαναὴλ ἐρ-
χόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέ-
γει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς
ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος
οὐκ ἔστιν· λέγει αὐτῷ ναθα-
ναήλ· πόθεν με γινώσκεις·
ἀπεκρίθη ὁ ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν αὐτῷ·
πρὸ τοῦ σε φίλιππον φωνῆ-
σαι ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶ-
δόν σε· ἀπεκρίθη ναθανα-
ὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· ῥαββί σὺ
εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ· σὺ εἶ ὁ βα-
σιλεὺς τοῦ ἰ(σρα)ήλ· ἀπεκρίθη
ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶ-
πόν σοι εἶδόν σε ὑποκά-
τω τῆς συκῆς πιστεύεις·
μείζω τούτων ὄψει· καὶ
λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν· ἀπάρτι ὄψεσθε
τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα καὶ
τοὺς ἀγγέλους τοῦ θ(εο)ῦ ἀ-
ναβαίνοντας καὶ κατα-
βαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν
τοῦ ἀν(θρώπ)ου· ηε τῷ και-
ρ[illegible] ἰω

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρωπος
ἦν ἐκ τῶν φαρισαίων

νικόδημος ὄνομα αὐτῷ·
ἄρχων τῶν ἰουδαίων·
οὗτος ἦλθε πρὸς τὸν
ἰησοῦν νυκτὸς καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ῥαββὶ οἴδαμεν
ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας
διδάσκαλος· οὐδεὶς
γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύ-
ναται ποιεῖν ἃ σὺ ποι-
εῖς ἐὰν μὴ ᾖ ὁ θεὸς μετ' αὐ-
τοῦ· ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι· ἐὰν μή τις
γεννηθῇ ἄνωθεν,
οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βα-
σιλείαν τοῦ θεοῦ· λέγει
πρὸς αὐτὸν ὁ νικόδημος·
πῶς δύναται ἄνθρωπος γεν-
νηθῆναι γέρων ὤν·
μὴ δύναται εἰς τὴν κοι-
λίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ δεύ-
τερον εἰσελθεῖν καὶ
γεννηθῆναι· ἀπεκρί-
θη ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω σοι· ἐὰν μή τις γε-
ννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ
πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν βασιλεί-
αν τοῦ θεοῦ· τὸ γεγεννη-
μένον ἐκ τῆς σαρκὸς
σάρξ ἐστι· καὶ τὸ γεγε-
ννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος
πνεῦμά ἐστι· μὴ θαυμάσῃς
ὅτι εἶπόν σοι· δεῖ ὑμᾶς
γεννηθῆναι ἄνωθεν·
τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει
πνεῖ· καὶ τὴν φωνὴν αὐ-
τοῦ ἀκούεις· ἀλλ' οὐκ οἶ-
δας πόθεν ἔρχεται,
καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐ-
στὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος
ἐκ τοῦ πνεύματος· ἀπεκρίθη
νικόδημος καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· πῶς δύναται ταῦ-
τα γενέσθαι· ἀπεκρίθη
ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ
ὁ διδάσκαλος τοῦ ἰσραὴλ
καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις;
ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι·
ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦ-
μεν· καὶ ὃ ἑωράκα-
μεν μαρτυροῦμεν· καὶ
τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν
οὐ λαμβάνετε· εἰ τὰ
ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν
καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς
ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐ-
πουράνια πιστεύσετε· καὶ
οὐδεὶς ἀναβέβηκεν

εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καταβάς· ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ.
Καὶ καθὼς Μωσῆς ὕψωσε
τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· ἵνα πᾶς ὁ
πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀ-
πόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν
αἰώνιον :: τῇ παρ(ασκευῇ) τῆς
διακαινησίμου ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην):
ιζ Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς Καπερναοὺμ
αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ·
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ·
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ
ἐκεῖ ἔμειναν οὐ πολλὰς
ἡμέρας· καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ
πάσχα τῶν Ἰουδαίων.
Καὶ ἀνέβη ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς Ἱερο-
σόλυμα· καὶ εὗρεν ἐν τῷ
ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας
βόας καὶ πρόβατα καὶ πε-
ριστεράς· καὶ τοὺς κερ-
ματιστὰς καθημένους· καὶ
ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοι-
νίων, πάντας ἐξέβαλεν
ἐκ τοῦ ἱεροῦ· τά τε πρό-
βατα καὶ τοὺς βόας· καὶ

τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχε-
ε τὸ κέρμα· καὶ τὰς τρα-
πέζας ἀνέστρεψε· καὶ
τοῖς τὰς περιστερὰς πω-
λοῦσιν εἶπεν· ἄρατε ταῦ-
τα ἐντεῦθεν· καὶ μὴ
ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ
πατρός μου οἶκον ἐμπορίου.
Ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμ-
μένον ἐστίν· ὁ ζῆλος τοῦ οἴ-
κου σου καταφάγεταί με.
Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰου-
δαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ·
τί σημεῖον δεικνύεις
ἡμῖν ὅτι ταῦτα ποιεῖς.
Ἀπεκρίθη ὁ Ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· λύσατε τὸν ναὸν
τοῦτον· καὶ ἐν τρισὶν ἡ-
μέραις ἐγερῶ αὐτόν· εἶ-
πον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· τεσ-
σαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν
ᾠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗ-
τος, καὶ σὺ ἐν τρισὶν
ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν.
Ἐκεῖνος δὲ ἔλεγε περὶ
τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος
αὐτοῦ· ὅτε οὖν ἠγέρθη
ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐμνήσ-
θησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ὅτι ταῦτα ἔλεγε· καὶ ἐπί-

πίστευσαν τῇ γραφῇ· καὶ
τῷ λόγῳ ὡς εἶπεν πρὸς αὐτοὺς
ὁ ἰς:- τοῦ σαββάτου
τῆς διακαιν(ησίμου) ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Ἰω:-
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλ-
θεν ὁ ἰς καὶ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰου-
δαίαν γῆν· καὶ ἐκεῖ
διέτριβεν μετ' αὐτῶν·
καὶ ἐβάπτιζεν· ἦν δὲ
καὶ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν
Αἰνὼν ἐγγὺς τοῦ Σαλεὶμ·
ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν
ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο
καὶ ἐβαπτίζοντο· οὔπω
γὰρ ἦν βεβλημένος
εἰς τὴν φυλακὴν ὁ Ἰωάννης·
ἐγένετο οὖν ζήτησις
ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰω-
άννου μετὰ Ἰουδαίου
περὶ καθαρισμοῦ· καὶ
ἦλθον πρὸς τὸν Ἰω καὶ
εἶπον αὐτῷ· ῥαββί· ὃς
ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου· ᾧ σὺ μεμαρ-
τύρηκας· ἴδε οὗτος
βαπτίζει· καὶ πάντες
ἔρχονται πρὸς αὐτόν· ἀ-
πεκρίθη Ἰω καὶ εἶπεν·

οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμ-
βάνειν οὐδὲν· ἐὰν μὴ ᾖ
δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ
οὐνοῦ· αὐτοὶ ὑμεῖς μαρ-
τυρεῖτε μοι ὅτι εἶπον οὐ-
κ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χς· ἀλλ' ὅτι
ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἔμ-
προσθεν ἐκείνου· ὁ ἔ-
χων τὴν νύμφην νυμφί-
ος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ
νυμφίου, ὁ ἑστηκὼς καὶ
ἀκούων αὐτοῦ χαρᾷ χαί-
ρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ
νυμφίου· αὕτη οὖν ἡ χαρὰ
ἡ ἐμὴ πεπλήρωται·
ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν,
ἐμὲ δὲ ἐλαττοῦσθαι·
ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος,
ἐπάνω πάντων ἐστίν· ὁ ὢν
ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς
ἐστὶ καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ·
ὁ ἐκ τοῦ οὐνοῦ ἐρχόμενος
ἐπάνω πάντων ἐστί· καὶ
ὃ ἑώρακε καὶ ἤκουσε
τοῦτο μαρτυρεῖ· καὶ τὴν
μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς
λαμβάνει· ὁ λαβὼν αὐτοῦ
τὴν μαρτυρίαν, ἐσφρά-

τῇ κ(υριακ)ῇ τοῦ ἀντιπ(ά)σχ(α) κ(ατὰ) Ἰω(άννην)

εἰσίν. ὅτι ὁ θ(εὸ)ς ἀληθής
ἐστιν· [illegible]
οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων· καὶ τῶν
θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν
οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ
τὸν φόβον τῶν Ἰουδαί-
ων, ἦλθεν ὁ Ι(ησοῦ)ς καὶ ἔστη εἰς
τὸ μέσον. καὶ λέγει αὐτοῖς·
εἰρήνη ὑμῖν. καὶ τοῦτο
εἰπών, ἔδειξεν αὐτοῖς
τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευ-
ρὰν αὐτοῦ. ἐχάρησαν οὖν
οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν
κ(ύριο)ν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ
Ι(ησοῦ)ς πάλιν. εἰρήνη ὑμῖν. κα-
θὼς ἀπέσταλκέ με ὁ π(ατ)ὴρ
κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. καὶ
τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύση-
σε καὶ λέγει αὐτοῖς. λάβετε
πν(εῦμ)α ἅγιον. ἄν τινων ἀ-
φῆτε τὰς ἁμαρτίας ἀφί-
ενται αὐτοῖς. ἄν τινων κρα-
τῆτε κεκράτηνται. Θω-
μᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδε-
κα ὁ λεγόμενος Δίδυ-
μος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε
ἦλθεν ὁ Ι(ησοῦ)ς. ἔλεγον οὖν αὐ-
τῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί. ἑω-
ράκαμεν τὸν κ(ύριο)ν. ὁ δὲ εἶ-
πεν αὐτοῖς. ἐὰν μὴ ἴδω

ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύ-
πον τῶν ἥλων. καὶ
βάλω τὸν δάκτυλόν μου
εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων
καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου
εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ,
οὐ μὴ πιστεύσω. καὶ μεθ'
ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν
ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν.
ἔρχεται ὁ Ι(ησοῦ)ς τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων καὶ ἔστη
εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν.
εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα λέγει
τῷ Θωμᾷ. φέρε τὸν δά-
κτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε
τὰς χεῖράς μου καὶ φέ-
ρε τὴν χεῖρά σου καὶ βά-
λε εἰς τὴν πλευράν μου καὶ
μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ
πιστός. καὶ ἀπεκρίθη Θω-
μᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ. ὁ κ(ύριό)ς
μου καὶ ὁ θ(εό)ς μου. λέγει
αὐτῷ ὁ Ι(ησοῦ)ς. ὅτι ἑώρα-
κάς με πεπίστευκας.
μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες
καὶ πιστεύσαντες. πο-
λλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα ση-
μεῖα ἐποίησεν ὁ Ι(ησοῦ)ς ἐνώ-
πιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ

του· ἃ οὐκ ἔστιν γεγραμ-
μένα ἐν τῷ βιβλίῳ
τούτῳ· ταῦτα δὲ γέ-
γραπται ἵνα πιστεύσητε
ὅτι ὁ ἰς ἐστιν ὁ χς ὁ
υἱὸς τοῦ θυ· καὶ ἵνα
πιστεύοντες ζωὴν ἔ-
χητε ἐν τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ :- τῇ β̄ τῆς ἑβ-
δομάδος ἐκ τοῦ ἰω:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ γά-
μος ἐγένετο ἐν κανᾷ τῆς
γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μή-
τηρ τοῦ ἰυ ἐκεῖ· ἐκλήθη δὲ
καὶ ὁ ἰς καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον·
καὶ ὑστερήσαντος οἴ-
νου· λέγει ἡ μήτηρ τοῦ ἰυ
πρὸς αὐτόν· οἶνον οὐκ ἔ-
χουσι· λέγει αὐτῇ ὁ ἰς·
τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύναι·
οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου·
λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς
διακόνοις· ὅ τι ἂν λέ-
γει ὑμῖν ποιήσατε· ἦ-
σαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαι λί-
θιναι ἓξ κείμεναι κα-
τὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν
ἰουδαίων· χωροῦσαι ἀνὰ
μετρητὰς ἀνὰ δύο ἢ τρεῖς·
λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς· γε-
μίσατε τὰς ὑδρίας
ὕδατος· καὶ ἐγέμι-
σαν αὐτὰς ἕως ἄνω·
καὶ λέγει αὐτοῖς· ἀν-
τλήσατε νῦν καὶ φέ-
ρετε τῷ ἀρχιτρικλί-
νῳ· καὶ ἤνεγκαν· ὡς
δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχι-
τρίκλινος τὸ ὕδωρ
οἶνον γεγενημένον·
καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐ-
στίν· οἱ δὲ διάκονοι
ᾔδεισαν οἱ ἠντληκό-
τες τὸ ὕδωρ· φωνεῖ
τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρί-
κλινος· καὶ λέγει αὐτῷ·
πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν
καλὸν οἶνον τίθησι· καὶ
ὅταν μεθυσθῶσι, τότε
τὸν ἐλάσσω· σὺ τετή-
ρηκας τὸν καλὸν οἶνον
ἕως ἄρτι· ταύτην ἐποί-
ησε τὴν ἀρχὴν τῶν ση-
μείων ὁ ἰς ἐν κανᾷ τῆς
γαλιλαίας· καὶ ἐφανέρω-
σε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ
ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ·
τῇ γ̄ τῆς ἑβδ ἐκ τοῦ ἰω

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ

μαθητῇ ταῦτα· οὕτως ἠγά-
πησεν ὁ θ(εὸ)ς τὸν κόσμον·
ὥστε καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ
τὸν μονογενῆ ἔδωκεν·
ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς
αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλ-
λ' ἔχει ζωὴν αἰώνιον·
οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θ(εὸ)ς
τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν
κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσ-
μον ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσ-
μος δι' αὐτοῦ· ὁ πιστεύων
εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ
δὲ μὴ πιστεύων ἤδη
κέκριται ὅτι μὴ πεπίστευ-
κεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μο-
νογενοῦς υἱοῦ τοῦ θ(εο)ῦ·
αὕτη δέ ἐστιν
ἡ κρίσις· ὅτι τὸ φῶς
ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσ-
μον· καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄν-
θρωποι τὸ σκότος μᾶλ-
λον ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πο-
νηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα·
πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσ-
σων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ
ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς· ἵ-
να μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐ-
τοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀ-
λήθειαν ἔρχεται πρὸς
τὸ φῶς· ἵνα φανερω-
θῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα ὅτι

τῇ ς΄ τῆς δ΄ εὐ: κ΄ εἰς κοιμη:

ἐν τῷ θ(ε)ῷ ἐστιν εἰργασ-
μένα·· κ(αὶ) ἰω
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐ-
ληλυθότας πρὸς αὐτὸν
ἰουδαίους· ὁ π(ατ)ήρ μου
ἕως ἄρτι ἐργάζεται· κἀ-
γὼ ἐργάζομαι· διὰ τοῦτο
οὖν μᾶλλον ἐζήτουν
αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι ἀπο-
κτεῖναι· ὅτι οὐ μόνον
ἔλυε τὸ σάββατον ἀλ-
λὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔ-
λεγε τὸν θ(εό)ν· ἴσον ἑαυτὸν
ποιῶν τῷ θ(ε)ῷ· ἀπεκρί-
νατο οὖν ὁ ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν· οὐ δύναται ὁ
υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ
οὐδὲν ἐὰν μή τι βλέ-
πει τὸν π(ατέ)ρα ποιοῦντα·
ἃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιεῖ
ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοί-
ως ποιεῖ· ὁ γὰρ π(ατ)ὴρ φι-
λεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάντα
δείκνυσιν αὐτῷ ἃ αὐ-
τὸς ποιεῖ· καὶ μείζο-
να τούτων δείξει αὐ-
τῷ ἔργα ἵνα ὑμεῖς
θαυμάζητε· ὥσπερ
γὰρ ὁ π(ατ)ὴρ ἐγείρει τοὺς
νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ·
οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέ-
λει ζωοποιεῖ· οὐδὲ γὰρ ὁ

πατὴρ κρίνει οὐδένα ἀλ-
λὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν
δέδωκε τῷ υἱῷ·
ἵνα πάντες τιμῶσι
τὸν υἱὸν καθὼς τι-
μῶσι τὸν πατέρα· ὁ μὴ
τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τι-
μᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμ-
ψαντα αὐτόν. ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
ὁ τὸν λόγον μου ἀκού-
ων καὶ πιστεύων τῷ
πέμψαντί με ἔχει
ζωὴν αἰώνιον καὶ εἰς
κρίσιν οὐκ ἔρχεται ἀλ-
λὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ
θανάτου εἰς τὴν ζωήν:

τῇ ε΄ τῆς γ΄ ἑβδ. εἰς κοιμηθέντας·
ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην:

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἐ-
ληλυθότας πρὸς αὐτὸν
Ἰουδαίους· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὁ τὸν λό-
γον μου ἀκούων καὶ πι-
στεύων τῷ πέμψαντί
με, ἔχει ζωὴν αἰώ-
νιον καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρ-
χεται ἀλλὰ μεταβέβηκεν
ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν
ζωήν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα
καὶ νῦν ἐστιν ὅτε οἱ νεκροὶ

αι
ἀκούσονται τῆς φωνῆς
τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ· καὶ οἱ
ἀκούσαντες ζήσονται·
ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζω-
ὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδω-
κε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔ-
χειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξου-
σίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρί-
σιν ποιεῖν· ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου
ἐστί· μὴ θαυμάζετε τοῦ-
το· ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐ-
ν ᾗ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνη-
μείοις ἀκούσονται τῆς
φωνῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκπο-
ρεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποι-
ήσαντες εἰς ἀνάστασιν
ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα
πράξαντες, εἰς ἀνά-
στασιν κρίσεως· οὐ δύ-
ναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐ-
μαυτοῦ οὐδέν· καθὼς
ἀκούω κρίνω καὶ ἡ κρί-
σις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν·
ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέ-
λημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ
τὸ θέλημα τοῦ πέμ-
ψαντός με πατρός:

τῇ παρα. τῆς γ΄ ἑβδ. ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην

Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς αὐ-
τὸν Ἰουδαίους· καὶ

καθὼς ἀκούω κρίνω· καὶ
ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία
ἐστίν· ὅτι οὐ ζητῶ τὸ
θέλημα τὸ ἐμόν· ἀλλὰ
τὸ θέλημα τοῦ πέμ-
ψαντός με πρς· ἐὰν ἐ-
γὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυ-
τοῦ· ἡ μαρτυρία μου οὐ-
κ ἔστιν ἀληθής· ἄλλος
ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ
ἐμοῦ· καὶ οἶδα ὅτι ἀ-
ληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία
ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ·
ὑμεῖς ἀπεστάλκατε
πρὸς Ἰωάννην καὶ μεμαρτύρη-
κε τῇ ἀληθείᾳ· ἐγὼ δὲ
οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρ-
τυρίαν λαμβάνω· ἀλ-
λὰ ταῦτα λέγω ἵνα
ὑμεῖς σωθῆτε· ἐκεῖ-
νος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιό-
μενος καὶ φαίνων· ὑ-
μεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγ-
αλλιαθῆναι πρὸς ὥραν
ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ· ἐγὼ
δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μεί-
ζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔργα
ἃ δέδωκέ μοι ὁ πὴρ ἵνα
τελειώσω αὐτὰ αὐτὰ τὰ ἔρ-
γα ἃ ἐγὼ ποιῶ μαρτυ-
ρεῖ περὶ ἐμοῦ· ὅτι ὁ πὴρ

με ἀπέσταλκε· καὶ ὁ πέμ-
ψας με πὴρ αὐτὸς μεμαρ-
τύρηκε περὶ ἐμοῦ· οὔτε
φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε
πώποτε· οὔτε εἶδος
αὐτοῦ ἑωράκατε· καὶ
τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔ-
χετε μένοντα ἐν ὑμῖν·
ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖ-
νος τούτῳ ὑμεῖς οὐ πι-
στεύετε· ἐρευνᾶτε τὰς
γραφάς· ὅτι ὑμεῖς δοκεῖ-
τε ἐν αὐταῖς ζωὴν ἔχειν
αἰώνιον· καὶ ἐκεῖναί εἰ-
σιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ
ἐμοῦ· καὶ οὐ θέλετε ἐλ-
θεῖν πρός με ἵνα ζωὴν
ἔχητε· δόξαν παρὰ
ἀνθρώπου λαμβάνω· ἀλλ' ἔ-
γνωκα ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀ-
γάπην τοῦ θῦ οὐκ ἔχετε
ἐν ἑαυτοῖς· ἐγὼ ἐλήλυ-
θα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πρς
μου καὶ οὐ λαμβάνετέ με·
ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνό-
ματι τῷ ἰδίῳ ἐκεῖ-
νον λήψεσθε· πῶς δύ-
νασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι
δόξαν παρὰ ἀλλήλων λαμβά-
νοντες· καὶ τὴν δόξαν
τὴν παρὰ τοῦ μόνου θῦ
οὐ ζητεῖτε· μὴ δοκεῖτε
ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω

ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα· ἔ
στιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν
μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλ
πίκατε· εἰ γὰρ ἐπιστεύε
τε μωσῆ, ἐπιστεύετε ἂν
ἐμοί· περὶ γὰρ ἐμοῦ
ἐκεῖνος ἔγραψεν· εἰ δὲ
τοῖς ἐκείνου γράμμα
σιν οὐ πιστεύετε, πῶς
τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύ
σετε· μετὰ ταῦτα ἀ
πῆλθεν ὁ ἰς πέραν τῆς
θαλάσσης τῆς γαλιλαί
ας τῆς τιβεριάδος, καὶ
ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος
πολύς· ὅτι ἑώρων αὐ
τοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποί
ει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων:
Σαββάτω [illegible] κζ ἰω
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἰδόντες
οἱ ἄνθρωποι ὃ ἐποίησε σημεῖον
ὁ ἰς ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἀ
ληθῶς ὁ προφήτης ὁ
ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον·
ἰς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν
ἔρχεσθαι καὶ ἁρπάζειν
αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐ
τὸν βασιλέα, ἀνεχώ
ρησεν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς
μόνος· ὡς δὲ ὀψία ἐγένε
το, κατέβησαν ἐπὶ τὴν
θάλασσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον
ἤρχοντο πέραν τῆς θαλά
σσης εἰς καπερναούμ·
καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει·
καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς αὐ
τοὺς ὁ ἰς· ἥ τε θάλασσα
ἀνέμου μεγάλου πνέοντος
διηγείρετο· ἐληλακό
τες οὖν ὡς σταδίους εἰκο
σιπέντε ἢ τριάκοντα,
θεωροῦσι τὸν ἰν περι
πατοῦντα ἐπὶ τῆς θα
λάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοί
ου γινόμενον καὶ ἐφοβή
θησαν· ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς·
ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖσθε·
ἤθελον οὖν λαβεῖν αὐτὸν
εἰς τὸ πλοῖον καὶ εὐθέ
ως τὸ πλοῖον ἐγένετο
ἐπὶ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑπῆγον·
τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος
ὁ ἑστηκὼς πέραν τῆς
θαλάσσης· ἰδὼν ὅτι
πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν
ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν ἐκεῖνο εἰς
ὃ ἐνέβησαν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλ
θε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
ὁ ἰς εἰς τὸ πλοιάριον ἀλ
λὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ ἀπῆλθον· ἄλλα δὲ
ἦλθε πλοιάρια ἐκ τιβε
ριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου

ἐκ τοῦ κ(ατὰ) μάρ(κον)

ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον εὐ-
χαριστήσαντος τοῦ κυ(ρίου).
ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι
Ἰ(ησοῦ)ς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνέ-
βησαν αὐτοὶ εἰς τὰ πλοι-
άρια. καὶ ἦλθον εἰς Καπερ-
ναοὺμ ζητοῦντες τὸν Ἰ(ησοῦ)ν.
καὶ εὑρόντες αὐτὸν πέ-
ραν τῆς θαλάσσης εἶπον
αὐτῷ· ῥαββί, πότε ὧδε
γέγονας; ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ζητεῖτέ με
οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα, ἀλ-
λ' ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν
ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε.
ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶ-
σιν τὴν ἀπολλυμένην,
ἀλλὰ τὴν βρῶσιν τὴν μέ-
νουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον,
ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου ὑμῖν
δώσει. τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ
ἐσφράγισεν ὁ θ(εό)ς :: κυ(ριακῇ) γ'
τῶν μυροφόρων :: κατὰ μάρκ(ον) ::
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν
Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαί-
ας εὐσχήμων βουλευτής,
ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσ-
δεχόμενος τὴν βασιλεί-
αν τοῦ θ(εο)ῦ, τολμήσας εἰ-
σῆλθε πρὸς Πιλᾶτον καὶ ᾐ-
τήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰ(ησο)ῦ. ὁ
δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἤ-
δη τέθνηκεν. καὶ προσ-
καλεσάμενος τὸν κεντυ-
ρίωνα ἐπηρώτησεν
αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε.
καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυ-
ρίωνος, ἐδωρήσατο
τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. καὶ
ἀγοράσας σινδόνα. καὶ
καθελὼν αὐτὸν ἐνείλη-
σε τῇ σινδόνι. καὶ κατέ-
θηκεν αὐτὸν ἐν μνημεί-
ῳ ὃ ἦν λελατομημένον
ἐκ πέτρας. καὶ προσεκύ-
λισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν
τοῦ μνημείου. ἡ δὲ Μαρία
ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία
Ἰωσῆ, ἐθεώρουν ποῦ τί-
θεται. τέλ(ος) Καὶ διαγενο-
μένου τοῦ σαββάτου Μαρία
ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ
Ἰακώβου καὶ Σαλώμη,
ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα
ἐλθοῦσαι ἀλείψωσι τὸν
Ἰ(ησοῦ)ν. καὶ λίαν πρωῒ τῆς
μιᾶς σαββάτων ἔρχον-
ται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνα-
τείλαντος τοῦ ἡλίου. καὶ
ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς
ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λί-
θον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνη-
μείου. καὶ ἀναβλέψασαι

θεωροῦσιν ὅτι ἀποκε-
κύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ
μέγας σφόδρα· καὶ
εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνη-
μεῖον· εἶδον νεανίσκον
καθήμενον ἐν τοῖς δε-
ξιοῖς περιβεβλημμέ-
νον στολὴν λευκὴν· καὶ
ἐξεθαμβήθησαν· ὁ δὲ
λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμ-
βεῖσθαι· ἰν ζητεῖτε τὸν
ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρω-
μένον· ἠγέρθη οὐκ ἔστιν
ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅ-
που ἔθηκαν αὐτόν· ἀλλ'
ὑπάγετε εἴπατε τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ
τῷ πέτρῳ· ὅτι προάγει
ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαί-
αν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσ-
θε· καθὼς εἶπεν ὑμῖν·
καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον
ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε
δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκ-
στασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν
εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ::
τῇ γ τῆς ς ἑβδ. [illegible] ἰω:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦν τις
βασιλικός· οὗ ὁ υἱὸς ἠ-
σθένει ἐν καπερναούμ·

οὗτος ἀκούσας ὅτι ἰς ἥκει
ἐκ τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν
γαλιλαίαν, ἀπῆλθε πρὸς
αὐτόν· καὶ ἠρώτα αὐτὸν
ἵνα καταβῇ καὶ ἰάσηται
αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἤμελλε
γὰρ ἀποθνήσκειν· εἶπεν
οὖν ὁ ἰς πρὸς αὐτόν· ἐὰν μὴ
σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε
οὐ μὴ πιστεύσειται·
λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλι-
κός· κύριε κατάβηθι πρὶν ἀπο-
θανεῖν τὸ παιδίον· λέγει
αὐτῷ ὁ ἰς· πορεύου ὁ υἱός
σου ζῇ· καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄν-
θρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν
αὐτῷ ὁ ἰς καὶ ἐπορεύετο·
ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνον-
τος, οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀ-
πήντησαν αὐτῷ καὶ ἀ-
πήγγειλαν λέγοντες· ὅτι ὁ
παῖς σου ζῇ· ἐπύθε-
το οὖν τὴν ὥραν παρ' αὐτῶν ἐν ᾗ κομ-
ψότερον ἔσχεν· καὶ εἶπον
αὐτῷ· ὅτι χθὲς ὥραν
ἑβδόμην ἀφῆκεν αὐ-
τὸν ὁ πυρετός· ἔγνω οὖν ὁ
πατὴρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ
ὥρᾳ ἐν ᾗ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς
ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ· καὶ ἐπί-
στευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκί-
α αὐτοῦ ὅλη· τοῦτο πάλιν
δεύτερον σημεῖον ἐποί-

ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ᾽ ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κ(υρίο)υ αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. ἀλλ᾽ ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς, τὸ π(νεῦμ)α τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς μετ᾽ ἐμοῦ ἐστε. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ᾽ ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ θ(ε)ῷ.

Κυ(ριακῇ) δ'. Ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Ἰω(άννην).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνέβη ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς Ἱεροσόλυμα. ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ καὶ ἐτάρα

ασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶ-
τος ἐμβὰς· μετὰ τὴν ταρα-
χὴν τοῦ ὕδατος ὑγιὴς ἐ-
γίνετο ᾧ δήποτε κατεί-
χετο νοσήματι. ἦν δέ τις
ἄν(θρωπ)ος ἐκεῖ λ' καὶ ὀ-
κτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσ-
θενείᾳ· τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
κατακείμενον· καὶ γνοὺς
ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔ-
χει· λέγει αὐτῷ· θέλεις
ὑγιὴς γενέσθαι; ἀπεκρίθη
αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· κ(ύρι)ε ἄν(θρωπ)ον
οὐκ ἔχω· ἵνα ὅταν ταρα-
χθῇ τὸ ὕδωρ βάλῃ με εἰς
τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ
δὲ ἔρχομαι ἐγώ· ἄλλος
πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει· λέ-
γει αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἔγειραι ἆρον
τὸν κράβαττόν σου καὶ πε-
ριπάτει· καὶ εὐθέως ἐ-
γένετο ὑγιὴς ὁ ἄν(θρωπ)ος· καὶ
ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ
καὶ περιεπάτει· ἦν δὲ σάβ-
βατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
ρᾳ· ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
τῷ τεθεραπευμένῳ·
σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξε-
στί σοι ἆραι τὸν κράβαττον·
ἀπεκρίθη αὐτοῖς· ὁ ποιή-
σας με ὑγιῆ ἐκεῖνός μοι εἶ-
πεν· ἆρον τὸν κράβαττόν
σου καὶ περιπάτει· ἠρώ-
τησαν οὖν αὐτόν· τίς ἐ-
στιν ὁ ἄν(θρωπ)ος ὁ εἰπών σοι

ἆρον τὸν κράβαττόν σου
καὶ περιπάτει· ὁ δὲ ἰαθεὶς
οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰ(ησοῦ)ς
ἐξένευσεν ὄχλου ὄντ(ος)
ἐν τῷ τόπῳ· μετὰ ταῦτα
εὑρίσκει αὐτὸν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐν
τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· ἴδε ὑγιὴς γέγονας· μη-
κέτι ἁμάρτανε· ἵνα μὴ χεῖ-
ρόν τί σοι γένηται· ἀπῆλ-
θεν ὁ ἄν(θρωπ)ος καὶ ἀνήγγει-
λε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι
Ἰ(ησοῦ)ς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν
ὑγιῆ :: Τῇ η' τῆς δ' ἑβδ(ομάδος) εὐ(αγγέλιον) κ(ατὰ) Ἰω(άννην)
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς πεπι-
στευκότας αὐτῷ Ἰουδαίους·
ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα
καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν
ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ·
καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν
π(ατ)ὴρ κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν
π(ατέ)ρα· καὶ ὁ τρώγων με
κἀκεῖνος ζήσεται δι' ἐ-
μοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος
ὁ ἐκ τοῦ οὐ(ρα)νοῦ καταβάς·
οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ π(ατέ)ρες
ὑμῶν τὸ μάννα καὶ ἀ-
πέθανον· ὁ τρώγων
τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσεται
εἰς τὸν αἰῶνα· ταῦτα
εἶπεν ἐν συναγωγῇ
διδάσκων ἐν Καπερ-
ναούμ· πολλοὶ οὖν ἀκού-
σαντες ἐκ τῶν μαθητῶν

αὐτοῦ εἶπον· σκληρός ἐσ-
τὶν οὗτος ὁ λόγος· τίς
δύναται αὐτοῦ ἀκούειν·
εἰδὼς δὲ ὁ ἰς ἐν ἑαυτῷ·
ὅτι γογγύζουσι περὶ τού-
του οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶ-
πεν αὐτοῖς· τοῦτο ὑμᾶς
σκανδαλίζει· ἐὰν οὖν θε-
ωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου
ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν
τὸ πρότερον· τὸ πνα ἐ-
στὶ τὸ ζωοποιοῦν· ἡ σὰρξ
οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν· τὰ ῥή-
ματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν,
πνα ἐστὶ καὶ ζωή ἐστιν·
ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες,
οἳ οὐ πιστεύουσιν· ᾔδει
γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ ἰς τίνες
εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες·
καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώ-
σων αὐτόν, καὶ ἔλεγε· διὰ
τοῦτο εἴρηκα ὑμῖν ὅτι
οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν
πρός με, ἐὰν μὴ ᾖ δεδο-
μένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πρς
μου· ἐκ τούτου πολλοὶ ἀ-
πῆλθον τῶν μαθητῶν αὐ-
τοῦ εἰς τὰ ὀπίσω· καὶ οὐ-
κέτι μετ' αὐτοῦ περιεπά-
τουν· εἶπεν οὖν ὁ ἰς τοῖς
δώδεκα· μὴ καὶ ὑμεῖς
θέλετε ὑπάγειν; ἀπεκρί-
θη οὖν αὐτῷ σίμων πέτρος·
κε πρὸς τίνα ἀπελευ-
σόμεθα· ῥήματα ζωῆς
αἰωνίου ἔχεις· καὶ ἡμεῖς
πεπιστεύκαμεν καὶ ἐ-
γνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ χς ὁ
υἱὸς τοῦ θυ τοῦ ζῶντος:·

Τῇ ϛ' τῆς δ' ἑβδ' ἐκ τοῦ κατὰ ἰω

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· περι-
επάτει ὁ ἰς ἐν τῇ γαλιλαίᾳ·
οὐ γὰρ ἤθελεν ἐν τῇ ἰουδαί-
ᾳ περιπατεῖν· ὅτι ἐζή-
τουν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι
ἀποκτεῖναι· ἦν δὲ ἐγγὺς
ἡ ἑορτὴ τῶν ἰουδαίων
ἡ σκηνοπηγία· εἶπον οὖν
πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ·
μετάβηθι ἐντεῦθεν καὶ
ὕπαγε εἰς τὴν ἰουδαίαν·
ἵνα καὶ οἱ μαθηταί σου θε-
ωρήσωσι τὰ ἔργα σου
ἃ ποιεῖς· οὐδεὶς γὰρ ἐν
κρυπτῷ τι ποιεῖ καὶ ζη-
τεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ
εἶναι· εἰ ταῦτα ποιεῖς,
φανέρωσον σεαυτὸν τῷ
κόσμῳ· οὐδὲ γὰρ οἱ ἀ-
δελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον
εἰς αὐτόν· λέγει οὖν αὐ-
τοῖς ὁ ἰς· ὁ καιρὸς ὁ ἐ-
μὸς οὔπω πάρεστιν· ὁ
δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος
πάντοτέ ἐστιν ἕτοιμος·
οὐ δύναται ὁ κόσμος μι-
σεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ·

ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ πε
ρὶ αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα
αὐτοῦ πονηρά ἐστιν·
ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς
τὴν ἑορτὴν ταύτην·
ἐγὼ οὔπω ἀναβαίνω
εἰς τὴν ἑορτὴν ταύ
την· ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐ
μὸς οὔπω πεπλήρω
ται· ταῦτα δὲ εἰπὼν
αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν
τῇ γαλιλαίᾳ· ὡς δὲ
ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ· τότε καὶ αὐτὸς
ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν
οὐ φανερῶς· ἀλλ' ὡς
ἐν κρυπτῷ· οἱ οὖν ἰου
δαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν
ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλε
γον· ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος·
καὶ γογγυσμὸς πολὺς
περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς
ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλε
γον ὅτι ἀγαθός ἐστιν·
ἄλλοι ἔλεγον· οὔ· ἀλλὰ
πλανᾷ τὸν ὄχλον· οὐ
δεὶς μέντοι παρρησί
ᾳ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ διὰ
τὸν φόβον τῶν ἰουδαί
ων:: Τῇ δ' τῆς μεσο

Τῆς ἑορτῆς μεσούσης ἀνέ
βη ὁ ἰς εἰς τὸ ἱε
ρὸν καὶ ἐδίδασκεν·
καὶ ἐθαύμαζον οἱ ἰου
δαῖοι λέγοντες· πῶς
οὗτος γράμματα οἶδε
μὴ μεμαθηκώς· ἀπε
κρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς
καὶ εἶπεν· ἡ ἐμὴ δι
δαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ ἀλ
λὰ τοῦ πέμψαντός με·
ἐάν τις θέλει τὸ θέλη
μα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώ
σεται περὶ τῆς δι δα
χῆς· πότερον ἐκ τοῦ
θῦ ἐστὶν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυ
τοῦ λαλῶ· ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ
λαλῶν, τὴν δόξαν τὴν
ἰδίαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν
τὴν δόξαν τοῦ πέμ
ψαντος αὐτόν, οὗτος
ἀληθής ἐστιν· καὶ ἀδι
κία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν·
οὐ μωσῆς δέδωκεν
ὑμῖν τὸν νόμον· καὶ οὐ
δεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ
τὸν νόμον· τί με ζητεῖ
τε ἀποκτεῖναι· ἀπεκρί
θη ὁ ὄχλος καὶ εἶπεν·
δαιμόνιον ἔχεις· τίς
σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι·
ἀπεκρίθη ὁ ἰς καὶ εἶπ

αὐτοῖς· ἓν ἔργον ἐποί
ησα καὶ πάντες θα
θαυμάζετε· διὰ τοῦ
το μωσῆς δέδωκ
ὑμῖν τὴν περιτομήν·
οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ μω
σέως ἐστὶν ἀλλ' ἐκ τῶν
πατέρων καὶ ἐν σαββά
τῳ περιτέμνετε
ἄνθρωπον· εἰ περιτομὴν
λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν
σαββάτῳ ἵνα μὴ λυ
θῇ ὁ νόμος μωσέως,
ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον
ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα
ἐν σαββάτῳ; μὴ κρί
νετε κατ' ὄψιν ἀλλὰ
τὴν δικαίαν κρίσιν
κρίνατε. ἔλεγον οὖν τι
νες ἐκ τῶν ἱεροσολυ
μιτῶν· οὐχ οὗτός ἐ
στιν ὃν ζητοῦσιν ἀπο
κτεῖναι, καὶ ἴδε παρ-
ρησίᾳ λαλεῖ καὶ οὐ
δὲν αὐτῷ λέγουσιν·
μήποτε ἀληθῶς
ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες
ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς
ὁ χσ̄· ἀλλὰ τοῦτον οἴδα
μεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ
χσ̄ ὅταν ἔρχηται οὐδεὶς
γινώσκει πόθ
εν ἐστίν· ἔκραξεν οὖν ἐν
τῷ ἱερῷ διδάσκων
ὁ ἰσ̄ καὶ λέγων· κἀμὲ
οἴδατε καὶ οἴδατε πό
θεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυ
τοῦ οὐκ ἐλήλυθα· ἀλλ' ἔ
στιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας
με ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδα
τε· ἐγὼ οἶδα αὐτόν
ὅτι παρ' αὐτοῦ εἰμι, κα
κεῖνός με ἀπέστειλεν·
ἐζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι·
καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν
ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ὅ
τι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥ
ρα αὐτοῦ:· τῇ ε' τῆς ϛ'
εὐαγγ' ἰω
Εἶπεν ὁ κσ̄ πρὸς τοὺς ἐλη
λυθότας πρὸς αὐτὸν ἰου
δαίους· ἐγώ εἰμι τὸ φῶς
τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθ
ῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπα
τήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλ
λ' ἕξει τὸ φῶς τῆς
ζωῆς· εἶπον αὐτῷ οἱ
φαρισαῖοι· σὺ περὶ σε
αυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρ
τυρία σου οὐκ ἔστιν ἀ
ληθής· ἀπεκρίθη ἰσ̄ καὶ

ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι ἢ ποῦ ὑπάγω.

εἶπεν αὐτοῖς· κἂν ἐ
γὼ μαρτυρῶ περὶ ἐ
μαυτοῦ ἀληθής ἐστιν
ἡ μαρτυρία μου· ὅτι
οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ
ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς κατὰ
τὴν σάρκα κρίνετε·
ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα·
καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ,
ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής
ἐστιν· ὅτι μόνος οὐκ εἰ
μὶ ἐγώ, ἀλλ' ἐγὼ καὶ
ὁ πέμψας με πατήρ. καὶ ἐν
τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ
γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων
ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν.
ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν
περὶ ἐμαυτοῦ· καὶ μαρτυρεῖ
περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ.
ἔλεγον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐ
στιν ὁ πατήρ σου· ἀπεκρίθη
ὁ Ἰησοῦς· οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔ
τε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ
ᾔδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου
ᾔδειτε ἄν· ταῦτα τὰ ῥή
ματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς
ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ
διδάσκων ἐν τῷ ἱε
ρῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπία
σεν αὐτόν, ὅτι οὔπω

ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.
τῇ παρα... Ἰω
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐ
ληλυθότας πρὸς αὐ
τὸν Ἰουδαίους· ἐγὼ
ὑπάγω καὶ ζητήσετέ
με, καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ
ὑμῶν ἀποθανεῖσθε·
ὅπου ἐγὼ ὑπάγω
ὑμεῖς οὐ δύνασθε
ἐλθεῖν. ἔλεγον οὖν
οἱ Ἰουδαῖοι· μήτι ἀ
ποκτενεῖ ἑαυτόν, ὅτι λέ
γει· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω
ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλ
θεῖν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω
ἐστέ, ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω
εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσ
μου τούτου ἐστέ· ἐγὼ
οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου. εἶπον οὖν ὑμῖν
ὅτι ἀποθανεῖσθε ἐν
ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν·
ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε
ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀ
ποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁ
μαρτίαις ὑμῶν. ἔλε
γον οὖν αὐτῷ· σὺ τίς εἶ;
καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς·
τὴν ἀρχὴν ὅ τι καὶ λαλῶ

ὑμῶν· πολλὰ ἔχω
περὶ ὑμῶν λαλεῖν
καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμ-
ψας με ἀληθής ἐστιν·
κἀγὼ ἃ ἤκουσα παρ' αὐ-
τοῦ, ταῦτα λέγω εἰς
τὸν κόσμον· οὐκ ἔγνω-
σαν ὅτι τὸν πατέρα αὐ-
τοῖς ἔλεγεν. εἶπεν
οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ὅταν
ὑψώσητε τὸν υἱὸν
τοῦ ἀν(θρώπ)ου, τότε γνώ-
σεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι·
καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποι-
ῶ οὐδέν· ἀλλὰ καθὼς
ἐδίδαξέ με ὁ π(ατ)ήρ μου,
οὕτως ποιῶ. καὶ ὁ
πέμψας με μετ' ἐμοῦ
ἐστιν· οὐκ ἀφῆκέ με
μόνον ὁ π(ατ)ὴρ· ὅτι ἐγὼ τὰ
ἀρεστὰ αὐτῷ ποι-
ῶ πάντοτε. ταῦτα
αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ
ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν:·

Σαββάτῳ τῆς δ´ ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Ἰω(άννην):

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐ-
ληλυθότας πρὸς αὐτὸν
Ἰουδαίους· ἐὰν ὑμεῖς
μείνητε ἐν τῷ λόγῳ
τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς

μαθηταί μού ἐστε. καὶ γνώ-
σεσθε τὴν ἀλήθειαν·
καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευ-
θερώσει ὑμᾶς. ἀπεκρί-
θησαν καὶ εἶπον αὐτῷ·
σπέρμα Ἀβραάμ ἐσμεν·
καὶ οὐδενὶ δεδουλεύ-
καμεν πώποτε· πῶς σὺ
λέγεις ὅτι ἐλεύθεροι
γενήσεσθε; ἀπεκρίθη
αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν
τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός
ἐστι τῆς ἁμαρτίας. ὁ δὲ
δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκί-
ᾳ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ υἱὸς
μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ἐ-
ὰν οὖν ὁ υἱὸς ὑμᾶς ἐλευ-
θερώσει, ὄντως ἐλεύ-
θεροι ἔσεσθε. οἶδα ὅτι
σπέρμα Ἀβραάμ ἐστε· ἀλ-
λὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖ-
ναι, ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χω-
ρεῖ ἐν ὑμῖν. ἐγὼ ὃ ἑώ-
ρακα παρὰ τῷ π(ατ)ρί μου λα-
λῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἑω-
ράκατε παρὰ τῷ π(ατ)ρὶ ὑ-
μῶν ποιεῖτε. ἀπεκρί-
θησαν καὶ εἶπον αὐτῷ·
ὁ π(ατ)ὴρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστι.
λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· εἰ τέκνα

κυ ζ ε της σαμαρει :

του αβρααμ ἦτε· τα
ἔργα του αβρααμ ἐ-
ποιειτε· νυν δὲ ζητει
τε με ἀποκτειναι·
ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθει
αν ὑμιν λελάληκα.
ἣν ἤκουσα παρὰ του
θυ· τουτο αβρααμ
οὐκ ἐποίησεν· ὑμεις
ποιειτε τα ἔργα
του πρς ὑμων· εἶπ
ον οὖν αὐτῶ· ἡμεις
ἐκ πορνείας οὐ γεγε
ννήμεθα· ἕνα πρα
ἔχομεν τον θν· εἶπ
οὖν αὐτοις ὁ ις· εἰ ὁ
θς πηρ ὑμων ἦν, ἠγα
πᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγω
γὰρ ἐκ του θυ ἐξῆλθον
καὶ ἥκω· τέλος του κυ ...
τῶ καιρῶ ἐκείνω·
ἔρχεται ὁ ις εἰς πόλιν
της σαμαρείας· λεγο
μένην συχάρ· πλησίον
του χωρίου ὃ ἔδωκεν
ἰακωβ ἰωσὴφ τῶ υἱῶ
αὐτου· ἦν δὲ ἐκει πηγὴ
του ἰακωβ· ὁ οὖν ις κε
κοπιακὼς ἐκ της ὁδοι
πορείας ἐκαθέζετο οὕτως

ἐπὶ τῆ πηγῆ· ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκ
τη· ἔρχεται γυνὴ
ἐκ της σαμαρείας ἀν
τλῆσαι ὕδωρ· λέγει αὐ
τῆ ὁ ις· δός μοι πιειν· οἱ
γὰρ μαθηταὶ αὐτου ἀπε
ληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν
ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν·
λέγει οὖν αὐτῶ ἡ γυνὴ ἡ σα
μαρεῖτις· πῶς σὺ ἰου
δαῖος ὢν, παρ' ἐμου πι
ειν αἰτεις, οὔσης γυναι
κὸς σαμαρείτιδος· οὐ γὰρ
συγχρῶνται ἰουδαῖοι
σαμαρείταις· ἀπεκρίθη
ἰς καὶ εἶπεν αὐτῆ· εἰ ᾔδεις
τὴν δωρεὰν του θυ· καὶ
τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι δός
μοι πιειν· σὺ ἂν ᾔτησας
αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἄν
σοι ὕδωρ ζῶν· λέγει αὐ
τῶ ἡ γυνή· κε οὔτε ἄντλη
μα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ
ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔ
χεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν·
μὴ σὺ μείζων εἶ του
πρς ἡμων ἰακωβ, ὃς
ἔδωκεν ἡμιν τὸ φρέ
αρ καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτου
ἔπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτου·

καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ·
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς καὶ εἶ-
πεν αὐτῇ· πᾶς ὁ πίνων
ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου
διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν
πίει ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐ-
γὼ δώσω αὐτῷ οὐ μὴ
διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα·
ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω
αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ
πηγὴ ὕδατος ἀλλο-
μένου εἰς ζωὴν αἰώνι-
ον· λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ
γυνή· κε δός μοι τοῦ-
το τὸ ὕδωρ ἵνα μὴ δι-
ψῶ μηδὲ ἔρχωμαι ἐν-
θάδε ἀντλεῖν· λέγει αὐ-
τῇ ὁ Ἰς· ὕπαγε φώνη-
σον τὸν ἄνδρα σου καὶ
ἐλθὲ ἐνθάδε· ἀπεκρίθη
ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· οὐκ ἔ-
χω ἄνδρα· λέγει αὐτῇ
ὁ Ἰς· καλῶς εἶπας ὅ-
τι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέν-
τε γὰρ ἄνδρας ἔσχες· καὶ
νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστιν σου
ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἴ-
ρηκας· λέγει αὐτῷ ἡ γυ-

νή· κε θεωρῶ ὅτι
προφήτης εἶ σύ· οἱ πρες
ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τού-
τῳ προσεκύνησαν· καὶ
ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐ-
ν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν
ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσ-
κυνεῖν· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰς·
γύναι πίστευσόν μοι
ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε
οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ
οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις
προσκυνήσετε τῷ πρί·
ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ
οὐκ οἴδατε· ἡμεῖς προσ-
κυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι
ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαί-
ων ἐστίν· ἀλλ' ἔρχεται ὥ-
ρα καὶ νῦν ἐστιν ὅτε οἱ
ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ
προσκυνήσουσι τῷ πρί
ἐν πνι καὶ ἀληθείᾳ·
καὶ γὰρ ὁ πὴρ τοιούτους ζη-
τεῖ τοὺς προσκυνοῦντας
αὐτόν· πνα ὁ θς· καὶ τοὺς
προσκυνοῦντας αὐτὸν
ἐν πνι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ
προσκυνεῖν· λέγει αὐτῷ ἡ
γυνή· οἶδα ὅτι μεσσίας
ἔρχεται ὁ λεγόμενος χς·

ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος,
ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάν-
τα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι.
Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλ-
θον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
Καὶ ἐθαύμαζον ὅτι
μετὰ γυναικὸς ἐλάλει.
οὐδεὶς μέντοι εἶπε·
τί ζητεῖς, ἢ τί λαλεῖς
μετ᾽ αὐτῆς. ἀφῆκεν
οὖν τὴν ὑδρίαν αὐ-
τῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλ-
θεν εἰς τὴν πόλιν.
Καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις·
δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς
εἶπέ μοι πάντα ὅσα
ἐποίησα· μήτι οὗτος
ἐστὶν ὁ Χριστός; ἐξῆλθον ἐκ
τῆς πόλεως καὶ ἤρ-
χοντο πρὸς αὐτόν. ἐν
δὲ τῷ μεταξὺ ἠρώ-
των αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ λέγοντες· ῥαβ-
βί, φάγε. ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τοῖς· ἐγὼ βρῶσιν ἔχω
φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδα-
τε. ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ

πρὸς ἀλλήλους· μή τις ἤ-
νεγκεν αὐτῷ φαγεῖν.
λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐ-
μὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα
ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ
πέμψαντός με· καὶ τε-
λειώσω αὐτοῦ τὸ ἔρ-
γον. οὐχ ὑμεῖς λέγετε
ὅτι ἔτι τετράμηνος
ἐστὶν καὶ ὁ θερισμὸς ἔρ-
χεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν·
ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς ὑμῶν καὶ θεά-
σασθε τὰς χώρας ὅτι λευ-
καί εἰσι πρὸς θερισμὸν
ἤδη. καὶ ὁ θερίζων μισ-
θὸν λαμβάνει. καὶ συνά-
γει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰ-
ώνιον· ἵνα καὶ ὁ σπεί-
ρων ὁμοῦ χαίρει καὶ ὁ θερί-
ζων. ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λό-
γος ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς ὅτι ὁ
ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων
καὶ ἄλλος ὁ θερίζων.
ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς
θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς
κεκοπιάκατε. ἄλλοι
κεκοπιάκασι. καὶ ὑ-
μεῖς εἰς τὸν κόπον αὐ-
τῶν εἰσεληλύθατε.

Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐ
κείνης, πολλοὶ ἐπίστευ
σαν εἰς αὐτὸν τῶν σαμαρει
τῶν· διὰ τὸν λόγον τῆς
γυναικὸς μαρτυρούσης·
ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅ
σα ἐποίησα· ὡς οὖν ἦλ
θον πρὸς αὐτὸν οἱ σαμαρεῖ
ται, ἠρώτων αὐτὸν μεῖ
ναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμει
νεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας· καὶ
πολλῷ πλείους ἐπίστευ
σαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ·
τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον·
ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν
λαλιὰν πιστεύομεν· αὐ
τοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ
οἴδαμεν· ὅτι οὗτός ἐστιν
ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσ
μου ὁ Χριστός· [illegible] τῆς ε' εὐχ[illegible]
Εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἐ
ληλυθότας πρὸς αὐτὸν
Ἰουδαίους· εἰ ὁ θεὸς πατὴρ
ἡμῶν ἦν, ἠγαπᾶτε ἂν
ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ
θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἥκω·
οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ
ἐλήλυθα, ἀλλ' ἐκεῖνος
με ἀπέστειλεν· διατί

τὴν λαλιὰν τὴν ἐμὴν
οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ
δύνασθε ἀκούειν
τὸν λόγον τὸν ἐμόν· ὑ
μεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ
διαβόλου ἐστέ· καὶ τὰς
ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς
ὑμῶν θέλετε ποιεῖν·
ἐκεῖνος ἀνθρωπο
κτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς·
καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἕ
στηκεν· ὅτι οὐκ ἔστιν ἀ
λήθεια ἐν αὐτῷ· ὅταν
λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν
ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψεύ
στης ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ·
ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλή
θειαν λέγω, οὐ πιστε
ύετέ μοι· τίς ἐξ ὑμῶν
ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτί
ας; εἰ δὲ ἀλήθειαν
λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ
πιστεύετέ μοι; ὁ ὢν
ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα
τοῦ θεοῦ ἀκούει· καὶ διὰ
τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκού
ετε, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστέ·
ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰου
δαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ·
οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς
ὅτι σαμαρείτης εἶ σὺ
καὶ δαιμόνιον ἔχεις;

ἀπεκρίθη ὁ ἰς· ἐγὼ
δαιμόνιον οὐκ ἔχω·
ἀλλὰ τιμῶ τὸν πρα
μου καὶ ὑμεῖς ἀτι
μάζετέ με. ἐγὼ δὲ
οὐ ζητῶ τὴν δόξαν
μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ
κρίνων· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ἐάν τις
τὸν λόγον τὸν ἐμὸν
τηρήσει θάνατον οὐ
μὴ θεωρήσει εἰς τὸν
αἰῶνα: τῇ γ΄ τῆς ε΄ ἑβδ:
Ἐκ τοῦ κατὰ ἰω:
Εἶπεν ὁ κς πρὸς τοὺς
ἐληλυθότας πρὸς αὐ
τὸν ἰουδαίους· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐάν
τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν
τηρήσει θάνατον οὐ μὴ
θεωρήσει εἰς τὸν αἰ
ῶνα· εἶπον οὖν αὐ
τῷ οἱ ἰουδαῖοι· νῦν ἐ
γνώκαμεν ὅτι δαι
μόνιον ἔχεις· ἀβραὰμ
ἀπέθανε καὶ οἱ προ
φῆται· καὶ σὺ λέγεις ἐ
άν τις τὸν λόγον τὸν ἐ
μὸν τηρήσει οὐ μὴ γεύ
σεται θανάτου εἰς τὸν
αἰῶνα· μὴ σὺ μείζων
τοῦ πρς ἡμῶν ἀβραάμ·

ὅστις ἀπέθανε, καὶ οἱ προ
φῆται ἀπέθανον· τίνα
σεαυτὸν σὺ ποιεῖς· ἀπε
κρίθη ὁ ἰς· ἐὰν ἐγὼ δο
ξάζω ἐμαυτόν, ἡ δό
ξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν
ὁ πήρ μου ὁ δοξάζων
με, ὃν ὑμεῖς λέγετε
ὅτι θς ὑμῶν ἐστιν· καὶ
οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐ
γὼ δὲ οἶδα αὐτόν· ὅτι
παρ' αὐτοῦ εἰμὶ κἀκεῖνος
με ἀπέστειλεν· καὶ ἐ
ὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα
αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος
ὑμῶν ψεύστης· ἀλλ' οἶ
δα αὐτὸν καὶ τὸν λόγον
αὐτοῦ τηρῶ· ἀβραὰμ
ὁ πὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο
ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν
ἐμήν· καὶ εἶδε καὶ ἐ
χάρη· εἶπον οὖν οἱ ἰου
δαῖοι πρὸς αὐτόν· πεν
τήκοντα ἔτη οὔπω ἔ
χεις, καὶ ἀβραὰμ ἑώρα
κας· εἶπεν αὐτοῖς
ὁ ἰς· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· πρὶν ἀ
βραὰμ γενέσθαι ἐ
γώ εἰμι· ἦραν οὖν λίθους

ται καὶ εἰσελεύσεται
καὶ ἐξελεύσεται καὶ
νομὴν εὑρήσει:
ἡ παρ(ασκευή) τῆς ε' εὐ(αγγέλιον) κ(ατὰ) Ἰω(άννην)
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐ-
ληλυθότας πρὸς αὐτὸν
Ἰουδαίους· διὰ τοῦτο
ὁ π(ατ)ήρ με ἀγαπᾷ ὅτι ἐγὼ
τίθημι τὴν ψυχήν μου
ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν·
οὐδεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐ-
μοῦ· ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐ-
τὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ· ἐξουσί-
αν ἔχω θεῖναι αὐτήν· καὶ
ἐξουσίαν ἔχω πάλιν
λαβεῖν αὐτήν· ταύτην τὴν
ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ
τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου· σχίσμα
οὖν πάλιν ἐγένετο ἐν τοῖς
Ἰουδαίοις διὰ τοὺς λό-
γους τούτους· ἔλεγον
δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν·
δαιμόνιον ἔχει καὶ μαί-
νεται· τί αὐτοῦ ἀκούε-
τε· ἄλλοι ἔλεγον· ταῦ-
τα τὰ ῥήματα οὐκ ἔστιν
δαιμονιζομένου· μὴ
δαιμόνιον δύναται τυ-
φλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοί-
γειν· ἀρ(χή) Ἐγένετο δὲ
τὰ ἐγκαίνια ἐν Ἱεροσο-
λύμοις· καὶ χειμὼν
ἦν· καὶ περιεπάτει ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ
Σολομῶνος· ἐκύκλω-
σαν οὖν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι
καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως
πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν
αἴρεις· εἰ σὺ εἶ ὁ Χ(ριστό)ς, εἰπὲ
ἡμῖν παρρησίᾳ· ἀπεκρί-
θη αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· εἶπον ὑ-
μῖν καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ
ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν
τῷ ὀνόματι τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου,
ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ
ἐμοῦ· ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πι-
στεύετε· οὐ γάρ ἐστε ἐκ
τῶν προβάτων τῶν ἐ-
μῶν· καθὼς εἶπον ὑ-
μῖν· τὰ πρόβατα τὰ
ἐμὰ τῆς φωνῆς μου
ἀκούει· κἀγὼ γινώσκω
αὐτά, καὶ ἀκολου-
θοῦσί μοι· κἀγὼ ζωὴν
αἰώνιον δίδωμι
αὐτοῖς :: [illegible]
εὐ(αγγέλιον) κ(ατὰ) Ἰω(άννην) ::
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐ-
ληλυθότας πρὸς αὐτ(ὸν)
Ἰουδαίους· τὰ πρόβα-
τα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς

μου ἀκούει· κἀγὼ γι-
νώσκω αὐτὰ καὶ
ἀκολουθοῦσί μοι·
κἀγὼ ζωὴν αἰώνι-
ον δίδωμι αὐτοῖς·
καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται
εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
οὐχ ἁρπάσει τις αὐ-
τὰ ἐκ τῆς χειρός
μου· ὁ πατήρ μου ὃς δέ-
δωκέ μοι, μείζων
πάντων ἐστίν· καὶ οὐ-
δεὶς δύναται ἁρπά-
ζειν ἐκ τῆς χειρὸς
τοῦ πατρός μου· ἐγὼ καὶ
ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν· ἐβά-
στασαν οὖν πάλιν λίθους
οἱ ἰουδαῖοι ἵνα λιθά-
σωσιν αὐτόν· ἀπεκρί-
θη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· πολ-
λὰ καλὰ ἔργα ἔδειξα
ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου·
διὰ ποῖον αὐτῶν
ἔργον λιθάζετέ με·
ἀπεκρίθησαν αὐτῷ
οἱ ἰουδαῖοι λέγοντες·
περὶ καλοῦ ἔργου οὐ
λιθάζομέν σε· ἀλλὰ

περὶ βλασφημίας· καὶ
ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὤν, ποιεῖς
σεαυτὸν θεόν· ἀπεκρίθη
αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· οὐκ ἔστι
γεγραμμένον ἐν τῷ
νόμῳ ὑμῶν, ἐγὼ
εἶπα θεοί ἐστε· εἰ
ἐκείνους εἶπε θεοὺς πρὸς
οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐ-
γένετο· καὶ οὐ δύναται
λυθῆναι ἡ γραφή,
ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε. καὶ ἀ-
πέστειλεν εἰς τὸν κόσ-
μον, ὑμεῖς λέγετε
ὅτι βλασφημεῖς· ὅτι
εἶπον υἱὸς θεοῦ εἰμι· εἰ
οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ
πατρός μου, μὴ πιστεύετέ
μοι· εἰ δὲ ποιῶ, κἂν ἐ-
μοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς
ἔργοις πιστεύσατε·
ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύ-
σητε ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ
καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί·

κυ ζ΄ Ἐκ τοῦ κατὰ ἰω.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
παράγων ὁ ἰησοῦς· εἶδεν
ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ
γενετῆς· καὶ ἠρώ-
τησαν αὐτὸν οἱ μαθη-

ταὶ αὐτοῦ λέγοντες·
ῥαββί· τίς ἥμαρτεν·
οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐ
τοῦ ἵνα τυφλὸς γενν
ηθῇ. ἀπεκρίθη ἰς· οὔτε
οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ
γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ᾽ ἵνα
φανερωθῇ τὰ ἔργα
τοῦ θῦ ἐν αὐτῷ. ἐμὲ
δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔρ
γα τοῦ πέμψαντός
με ἕως ἡμέρα ἐστίν·
ἔρχεται νύξ· ὅτε οὐδεὶς
δύναται ἐργάζεσθαι.
ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ
ὦ φῶς εἰμι τοῦ κόσ
μου. ταῦτα εἰπὼν ἔ
πτυσεν χαμαὶ καὶ ἐ
ποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ
πτύσματος καὶ ἐπέ
χρισεν τὸν πηλὸν ἐπὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ
τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐ
τῷ· ὕπαγε νίψαι εἰς
τὴν κολυμβήθραν
τοῦ σιλωάμ. ὃ ἑρμη
νεύεται ἀπεσταλμένος.
ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνί
ψατο καὶ ἦλθε βλέπων.

οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ
θεωροῦντες αὐτὸν
τὸ πρότερον ὅτι τυ
φλὸς ἦν ἔλεγον· οὐχ οὗ
τός ἐστιν ὁ καθήμενος
καὶ προσαιτῶν; ἄλλοι
ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐ
στιν· ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοι
ος αὐτῷ ἐστίν. ἐκεῖνος
δὲ ἔλεγεν ὅτι ἐγώ εἰ
μι. ἔλεγον οὖν αὐτῷ·
πῶς ἀνεῴχθησάν σου
οἱ ὀφθαλμοί; ἀπεκρίθη
ἐκεῖνος καὶ εἶπεν· ἀνος
λεγόμενος ἰς πηλὸν
ἐποίησεν καὶ ἐπέχρισέ
μου τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ
εἶπέν μοι· ὕπαγε νίψαι
εἰς τὴν κολυμβήθραν
τοῦ σιλωάμ. ἀπελθὼν
δὲ καὶ νιψάμενος ἀ
νέβλεψα. εἶπον οὖν
αὐτῷ· ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος.
λέγει· οὐκ οἶδα. ἄγουσιν
αὐτὸν πρὸς τοὺς φαρισαί
ους, τόν ποτε τυ
φλόν. ἦν δὲ σάββατον
ὅτε τὸν πηλὸν ἐποί
ησεν ὁ ἰς καὶ ἀνέῳξεν
αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς.
πάλιν οὖν ἠρώτων

αὐτὸν καὶ οἱ φαρισαῖ
οι, πῶς ἀνέβλεψεν·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
πηλὸν ἐπέθηκέ μου
ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς
καὶ ἐνιψάμην καὶ
βλέπω. ἔλεγον οὖν
ἐκ τῶν φαρισαίων
τινές· οὗτος ὁ ἄνθρωπος
οὐκ ἔστιν παρὰ τοῦ θεοῦ
ὅτι τὸ σάββατον οὐ τη
ρεῖ· ἄλλοι ἔλεγον· πῶς
δύναται ἄνθρωπος ἁμαρ
τωλὸς τοιαῦτα ση
μεῖα ποιεῖν· καὶ σχίσ
μα ἦν ἐν αὐτοῖς. λέ
γουσι τῷ τυφλῷ πά
λιν· σὺ τί λέγεις περὶ
αὐτοῦ ὅτι ἤνοιξέ σου
τοὺς ὀφθαλμούς· ὁ δὲ
εἶπεν ὅτι προφήτης
ἐστίν. οὐκ ἐπίστευσαν
οὖν οἱ ἰουδαῖοι περὶ αὐ
τοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ
ἀνέβλεψεν ἕως ὅτου
ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς
αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαν
τος καὶ ἠρώτησαν αὐ
τοὺς λέγοντες· οὗτος
ἐστὶν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑ
μεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς

ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρ
τι βλέπει; ἀπεκρίθη
σαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς
αὐτοῦ καὶ εἶπον· οἴδα
μεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς
ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς
ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν
βλέπει οὐκ οἴδαμεν, ἢ
τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς
ὀφθαλμοὺς ἡμεῖς οὐ
κ οἴδαμεν· αὐτὸς ἡλι
κίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτή
σατε· αὐτὸς περὶ αὐτοῦ
λαλήσει. ταῦτα εἶπον
οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὅτι ἐ
φοβοῦντο τοὺς ἰουδαί
ους· ἤδη γὰρ συνετέθειν
το οἱ ἰουδαῖοι ἵνα ἐάν τις
αὐτὸν ὁμολογήσῃ χριστὸν ἀπο
συνάγωγος γένηται. διὰ
τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ
εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει
αὐτὸν ἐρωτήσατε. ἐ
φώνησαν οὖν ἐκ δευτέ
ρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλὸς
καὶ εἶπον αὐτῷ· δὸς δό
ξαν τῷ θεῷ· ἡμεῖς οἴδα
μεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος
ἁμαρτωλός ἐστιν. ἀπεκρί
θη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν·
εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν οὐ

[…] ἓν οἶδα ὅτι τυ
φλὸς ὢν ἄρτι βλέπω·
εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν·
τί ἐποίησέ σοι· πῶς
ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλ
μούς· ἀπεκρίθη αὐτοῖς·
εἶπον ὑμῖν ἤδη καὶ οὐκ
ἠκούσατε· τί πάλιν θέ
λετε ἀκούειν· μὴ καὶ ὑ
μεῖς θέλετε αὐτοῦ
γενέσθαι· ἐλοιδόρησαν
αὐτὸν καὶ εἶπον· σὺ εἶ
μαθητὴς ἐκείνου· ἡ
μεῖς δὲ τοῦ Μωσέως
ἐσμὲν μαθηταί· ἡμεῖς
οἴδαμεν ὅτι Μωσῇ λε
λάληκεν ὁ θεός· τοῦτον
δὲ οὐκ οἴδαμεν πόθεν
ἐστίν· ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν
γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν
ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε
πόθεν ἐστίν, καὶ ἤνοι
ξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς·
οἴδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτω
λῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλ
λ᾽ ἐάν τις θεοσεβὴς εἰ καὶ
τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖ,
τούτου ἀκούει· ἐκ
τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσ
θη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμοὺς

τυφλοῦ γεγεννημένου·
εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ,
οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν
οὐδέν· ἀπεκρίθησαν
καὶ εἶπον αὐτῷ· ἐν ἁ
μαρτίαις σὺ ἐγεννήθης
ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις
ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον
αὐτὸν ἔξω· ἤκουσεν ὁ
Ἰ(ησοῦ)ς ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν
ἔξω· καὶ εὑρὼν αὐτὸν
εἶπεν αὐτῷ· σὺ πιστεύ
εις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ· ἀ
πεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶ
πεν· καὶ τίς ἐστι, κύριε, ἵνα
πιστεύσω εἰς αὐτόν· εἶπε
δὲ αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· καὶ ἑώρα
κας αὐτόν· καὶ ὁ λαλῶν
μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν·
ὁ δὲ ἔφη· πιστεύω, κύριε·
καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ·

τῇ […] εὐ(αγγέλιον) κ(ατὰ) Ἰω(άννην)·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνή
γαγον οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον
κατὰ τοῦ Ἰ(ησο)ῦ καὶ ἔλεγον·
τί ποιοῦμεν ὅτι οὗτος
ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα
ποιεῖ· ἐὰν ἀφῶμεν αὐ
τὸν οὕτως, πάντες πι
στεύσουσιν εἰς αὐτόν· καὶ
ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι

καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τό-
πον καὶ τὸ ἔθνος·
εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν κα-
ϊάφας ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου εἶ-
πεν αὐτοῖς· ὑμεῖς οὐ-
κ οἴδατε οὐδέν· οὐδὲ
διαλογίζεσθε ὅτι συμ-
φέρει ἡμῖν ἵνα εἷς ἄνθρωπος
ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λα-
οῦ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος
ἀπόληται· τοῦτο δὲ
ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν· ἀλλ'
ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ
ἐνιαυτοῦ ἐκείνου προ-
εφήτευσεν ὅτι ἔμελλεν
ὁ ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ
τοῦ ἔθνους· καὶ οὐχ ὑ-
πὲρ τοῦ ἔθνους μόνον,
ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ
θεοῦ· τὰ διεσκορπισμένα
συναγάγῃ εἰς ἕν· ἀπ' ἐκεί-
νης οὖν τῆς ἡμέρας συ-
νεβουλεύσαντο ἵνα ἀ-
ποκτείνωσιν αὐτόν· ἰησοῦς
οὖν οὐκέτι παρρησίᾳ περιε-
πάτει ἐν τοῖς ἰουδαίοις·
ἀλλὰ ἀπῆλθεν εἰς τὴν
χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου·
εἰς ἐφραὶμ λεγομένην
πόλιν· καὶ ἐκεῖ διέτριβε
μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ·:

πρὸ ς' τοῦ πάσχα κατὰ ἰωάννην·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμ-
βούλιον ἐποίησαν οἱ φα-
ρισαῖοι κατὰ τοῦ ἰησοῦ· καὶ
εἶπον· θεωρεῖτε ὅτι
οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν·
ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐ-
τοῦ ἀπῆλθεν· ἦσαν δέ
τινες ἕλληνες ἐκ τῶν
ἀναβαινόντων ἵνα προσ-
κυνήσουσιν ἐν τῇ ἑορ-
τῇ· οὗτοι προσῆλθον
φιλίππῳ τῷ ἀπὸ βηθ-
σαϊδὰ τῆς γαλιλαίας
καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέ-
γοντες· κύριε θέλομεν
τὸν ἰησοῦν ἰδεῖν· ἔρχεται φί-
λιππος καὶ λέγει τῷ ἀν-
δρέᾳ· καὶ πάλιν ἀνδρέ-
ας καὶ φίλιππος λέγουσι
τῷ ἰησοῦ· ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπεκρί-
νατο αὐτοῖς λέγων· ἐ-
λήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα δο-
ξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ
σίτου πεσὼν εἰς τὴν
γῆν ἀποθάνῃ αὐτὸς
μόνος μένει· ἐὰν δὲ
ἀποθάνῃ πολὺν καρπὸν
φέρει· ὁ φιλῶν τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ ἀπολέσει
αὐτήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν

ἀρχὴ τοῦ ὄρθρου τῆς [illegible] ἑβδομάδος:
εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· π(άτε)ρ δόξασόν σου τὸ ὄνομα· ἦλθε φωνή

ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ
τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον
φυλάξει αὐτήν· ἐὰν ἐ-
μοί διακονεῖ τις, ἐμοὶ
ἀκολουθείτω· καὶ ὅπου
εἰμὶ ἐγὼ ἐκεῖ καὶ ὁ δι-
άκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ
ἐάν τις ἐμοὶ διακονεῖ, τι-
μήσει αὐτὸν ὁ π(ατ)ήρ· νῦν ἡ
ψυχή μου τετάρακται· καὶ
τί εἴπω· π(άτε)ρ σῶσόν με
ἐκ τῆς ὥρας ταύτης· ἀλ-
λὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς
τὴν ὥραν ταύτην. π(άτε)ρ
δόξασόν σου τὸ ὄνομα· ἦλθεν
οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ
ἐδόξασα καὶ πάλιν δο-
ξάσω· ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἑστὼς
καὶ ἀκούσας ἔλεγε βρον-
τὴν γεγονέναι· ἄλλοι
ἔλεγον· ἄγγελος αὐτῷ
λελάληκεν· ἀπεκρίθη ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
καὶ εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ αὕ-
τη ἡ φωνὴ γέγονεν· ἀλλὰ
δι' ὑμᾶς· νῦν κρίσις ἐστὶ
τοῦ κόσμου τούτου· νῦν
ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τού-
του ἐκβληθήσεται ἔ-
ξω· κἀγὼ ἐὰν ὑψω-
θῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας
ἑλκύσω πρὸς ἐμαυτόν·
τοῦτο δὲ ἔλεγε σημαί-
νων ποίῳ θανάτῳ ἤ-
μελλεν ἀποθνήσκειν·
ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος·
ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ
τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χ(ριστὸ)ς μέ-
νει εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
πῶς σὺ λέγεις· δεῖ ὑ-
ψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ : τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ
ἀν(θρώπ)ου· εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀνθρώπου·
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἔτι μικρὸν χρόνον
τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι·
περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς
ἔχετε ἵνα μὴ σκοτία
ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περι-
πατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶ-
δε ποῦ ὑπάγει· ἕως τὸ
φῶς ἔχετε, πιστεύετε
εἰς τὸ φῶς ἵνα υἱοὶ φω-
τὸς γένησθε: τ(έλος) [illegible] τῆς
[illegible] εὐ(αγγέλιον) ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς πρὸς τοὺς ἐλη-
λυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰου-
δαίους· ἕως τὸ φῶς ἔ-
χετε, πιστεύετε εἰς
τὸ φῶς ἵνα υἱοὶ φωτὸς
γένησθε· ταῦτα ἐλά-
λησεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς καὶ ἀπελθὼν
ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν· το-
σαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖ-
α πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν
οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν· ἵνα ὁ
λόγος Ἠσαΐου τοῦ προφή-
του πληρωθῇ ὃν εἶπε·
κ(ύρι)ε τίς ἐπίστευσε τῇ
ἀκοῇ ἡμῶν· καὶ ὁ βρα-
χίων κ(υρίο)υ τίνι ἀπεκαλύφθη·

Τῇ ε' τῆς ἀναλήψ(εως)

δι' αὐτοῦ τὸ οὐκ ἠδύναν-
το πιστεύειν· ὅτι πά-
λιν εἶπεν Ἠσαΐας· Τε-
τύφλωκεν αὐτῶν
τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ
πεπώρωκεν αὐτῶν
τὴν καρδίαν· ἵνα μὴ ἴδω-
σι τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ
νοήσωσι τῇ καρδίᾳ· καὶ
ἐπιστραφῶσι· καὶ ἰάσω-
μαι αὐτούς· Ταῦτα εἶπεν
Ἠσαΐας ὅτε εἶδε τὴν δό-
ξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε
περὶ αὐτοῦ· ὅμως μέντοι
καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολ-
λοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν·
ἀλλὰ διὰ τοὺς φαρισαίους
οὐχ ὡμολόγουν· ἵνα μὴ ἀ-
ποσυνάγωγοι γένωνται·
ἠγάπησαν γὰρ τὴν δό-
ξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἤ-
περ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ·
Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν·
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πι-
στεύει εἰς ἐμὲ ἀλλ' εἰς
τὸν πέμψαντά με· καὶ
ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεω-
ρεῖ τὸν πέμψαντά με.
Ἐγὼ φῶς εἰς τὸν κόσ-
μον ἐλήλυθα· ἵνα πᾶς
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, ἐν
τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ· καὶ
ἐάν τίς μου ἀκούσῃ τῶν
ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύ-
σῃ, ἐγὼ οὐ κρίνω αὐτόν·
οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω
τὸν κόσμον· ἀλλ' ἵνα σώσω
τὸν κόσμον· Τέλος
Τῇ ε' κυ(ριακῇ) μάρκου·
Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρωῒ πρώ-
τῃ σαββάτου· ἐφάνη πρῶτον·
Εἰς τὸ Χ(ριστὸς) κυ(ρίου)...
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀ-
ναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν,
ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ καὶ λέγει
αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν· πτο-
ηθέντες δὲ καὶ ἔμφο-
βοι γενόμενοι ἐδόκουν
πνεῦμα θεωρεῖν. καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· τί τεταραγμένοι
ἐστέ· καὶ διατί διαλογισ-
μοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν· ἴδετε
τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς
πόδας μου ὅτι αὐτὸς ἐ-
γώ εἰμι· ψηλαφήσατέ
με, καὶ ἴδετε ὅτι πνεῦ-
μα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔ-
χει· καθὼς ἐμὲ θεωρ-
εῖτε ἔχοντα. καὶ τοῦ-
το εἰπὼν ἐπέδειξεν
αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ
τοὺς πόδας. ἔτι δὲ ἀπι-
στούντων αὐτῶν ἀπὸ
τῆς χαρᾶς καὶ θαυμα-
ζόντων εἶπεν αὐτοῖς·
ἔχετέ τι βρώσιμον ἐν-
θάδε· οἱ δὲ ἐπέδωκαν
αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέ-

ρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρί-
ου· καὶ λαβὼν ἐνώπιον
αὐτῶν ἔφαγεν. εἶπεν
δὲ αὐτοῖς· οὗτοι οἱ λόγοι
οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι
ὢν σὺν ὑμῖν· ὅτι δεῖ πλη-
ρωθῆναι πάντα τὰ γε-
γραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μω-
σέως καὶ προφήταις
καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ.
τότε διήνοιξεν αὐτῶν
τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι
τὰς γραφάς· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· ὅτι οὕτως γέ-
γραπται καὶ οὕτως ἔδει
παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀνα-
στῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρί-
τῃ ἡμέρᾳ· καὶ κηρυ-
χθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς
πάντα τὰ ἔθνη ἀρξά-
μενον ἀπὸ Ἱερουσα-
λήμ. ὑμεῖς δέ ἐστε
μάρτυρες τούτων.
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλ-
λω τὴν ἐπαγγελίαν
τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς.
ὑμεῖς δὲ καθίσατε
ἐν τῇ πόλει Ἱερουσα-
λὴμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε
δύναμιν ἐξ ὕψους.

ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω
ἕως εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐ-
πάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ
εὐλόγησεν αὐτούς. καὶ ἐ-
γένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐ-
τὸν αὐτούς, διέστη ἀπ' αὐ-
τῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν
οὐρανόν. καὶ αὐτοὶ προσκυ-
νήσαντες αὐτόν, ὑπέστρε-
ψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ με-
τὰ χαρᾶς μεγάλης. καὶ
ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ ἱ-
ερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐ-
λογοῦντες τὸν Θεόν. ἀμήν.
Τῇ παρασκευῇ. ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω.
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μα-
θηταῖς· μὴ ταρασσέσθω
ὑμῶν ἡ καρδία· πιστε-
ύετε εἰς τὸν Θεόν καὶ εἰς
ἐμὲ πιστεύετε. ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ
πολλαί εἰσιν· εἰ δὲ μή,
εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύο-
μαι ἑτοιμάσαι τόπον ὑ-
μῖν. καὶ ἐὰν πορευθῶ
ἑτοιμάσαι ὑμῖν τόπον,
πάλιν ἔρχομαι καὶ παρα-
λήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυ-
τόν· ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγώ, καὶ
ὑμεῖς ἦτε. καὶ ὅπου ἐγὼ ὑ-
πάγω οἴδατε καὶ
τὴν ὁδὸν οἴδατε. λέγει αὐτῷ

ἐκ τοῦ κ(ατὰ) ἰω(άννην)

θωμᾶς· κ(ύρι)ε οὐκ οἴδαμεν
ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς
δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέ-
ναι· λέγει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἐ-
γώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλή-
θεια καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς
ἔρχεται πρὸς τὸν π(ατέ)ρα εἰ
μὴ δι' ἐμοῦ· εἰ ἐγνώκει-
τέ με καὶ τὸν π(ατέ)ρα μου
ἐγνώκειτε ἄν· καὶ ἀ-
π' ἄρτι γινώσκετε αὐ-
τὸν καὶ ἑωράκατε αὐ-
τόν· λέγει αὐτῷ φίλιππος·
κ(ύρι)ε δεῖξον ἡμῖν τὸν π(ατέ)ρα·
καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν· λέγει αὐ-
τῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· τοσοῦτον χρό-
νον μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ
οὐκ ἔγνωκάς με φίλιππε·
ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ
ἑώρακε τὸν π(ατέ)ρα·
καὶ πῶς σὺ λέγεις δεῖξο-
ν ἡμῖν τὸν π(ατέ)ρα· οὐ πιστεύεις
ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ π(ατ)ρὶ καὶ ὁ
π(ατ)ὴρ ἐν ἐμοί ἐστι· τὰ ῥήμα-
τα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν
ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ
δὲ π(ατ)ὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων
αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα·
πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ ἐν
τῷ π(ατ)ρὶ καὶ ὁ π(ατ)ὴρ ἐν ἐμοί·

[illegible]

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· τὰ ῥήματα
ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν ἀ-
π' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ
δὲ π(ατ)ὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων
αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα·
πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ
ἐν τῷ π(ατ)ρὶ καὶ ὁ π(ατ)ὴρ ἐν ἐ-
μοί· εἰ δὲ μή, διὰ
τὰ ἔργα αὐτὰ πιστε-
ύετέ μοι· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐ-
γὼ ποιῶ κἀκεῖνος ποι-
ήσει· καὶ μείζονα τού-
των ποιήσει· ὅτι ἐγὼ
πρὸς τὸν π(ατέ)ρα μου πορεύο-
μαι· καὶ ὅ τι ἂν αἰτήσητε
ἐν τῷ ὀνόματί μου τοῦ-
το ποιήσω ἵνα δοξασθῇ
ὁ π(ατ)ὴρ ἐν τῷ υἱῷ· ἐάν
τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀ-
νόματί μου ἐγὼ ποι-
ήσω· ἐὰν ἀγαπᾶτέ με
τὰς ἐντολὰς τὰς ἐ-
μὰς τηρήσατε· καὶ ἐ-
γὼ ἐρωτήσω τὸν π(ατέ)ρα·
καὶ ἄλλον παράκλητον
δώσει ὑμῖν ἵνα μένῃ
μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰ-
ῶνα· τὸ πν(εῦμ)α τῆς ἀ-
ληθείας· ὃ ὁ κόσμος

ου δύναται λαβεῖν ὅτι οὐ
θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γι-
νώσκει αὐτό· ὑμεῖς
δὲ γινώσκετε αὐτό·
ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ
ἐν ὑμῖν ἔσται· ὁ ἔχων
τὰς ἐντολάς μου καὶ τη-
ρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός
ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ
ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται
ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ
ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν κ(αὶ)
ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν:

**Κυ(ριακῇ) ζ΄ τῶν ἁγίων πατέ-
ρων. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην):**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπά-
ρας ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ εἰς τὸν οὐ(ρα)νὸν εἶπε·
π(άτ)ερ δόξασόν σου τὸν
υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου
δοξάσῃ σε· καθὼς
ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσί-
αν πάσης σαρκός· ἵνα πᾶν ὃ
δέδωκας αὐτῷ δώ-
σει αὐτοῖς ζωὴν αἰώ-
νιον. αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰ-
ώνιος ζωή, ἵνα γινώσ-
κωσί σε τὸν μόνον ἀ-
ληθινὸν θ(εό)ν· καὶ ὃν ἀπέ-
στειλας Ἰ(ησοῦ)ν Χ(ριστό)ν. ἐγώ σε ἐ-
δόξασα ἐπὶ τῆς γῆς·
τὸ ἔργον ἐτελείωσα
ὃ δέδωκάς μοι ἵνα
ποιήσω· καὶ νῦν δόξα-
σόν με σύ, π(άτ)ερ, παρὰ σεαυ-
τῷ τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ
τοῦ τὸν κόσμον εἶναι πα-
ρὰ σοί. ἐφανέρωσά σου
τὸ ὄνομα τοῖς ἀν(θρώπ)οις οὓς
δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κό-
σμου· σοὶ ἦσαν κἀμοὶ αὐ-
τοὺς δέδωκας· καὶ τὸν
λόγον σου τετηρήκασι·
νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα
ὅσα δέδωκάς μοι πα-
ρὰ σοῦ ἐστιν· ὅτι τὰ ῥήματα
ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα
αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔ-
λαβον καὶ ἔγνωσαν ἀλη-
θῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλ-
θον· καὶ ἐπίστευσαν ὅτι
σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐ-
γὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ·
οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρω-
τῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδω-
κάς μοι ὅτι σοί εἰσι· καὶ τὰ
ἐμὰ πάντα σά ἐστι· καὶ
τὰ σὰ ἐμά· καὶ δεδό-
ξασμαι ἐν αὐτοῖς· καὶ οὐ-
κέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ·
καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ
εἰσί· καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ
ἔρχομαι· π(άτ)ερ ἅγιε, τήρησον
αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί
σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵ-
να ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς·
ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν

τῷ κόσμῳ ἐγὼ ἐτήρουν
αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί
σου· οὓς δέδωκάς
μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐ-
δεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλε-
το εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀ-
πωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ
πληρωθῇ· νῦν δὲ πρὸς
σὲ ἔρχομαι· καὶ ταῦτα
λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ·
ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν
τὴν ἐμὴν πεπληρω-
μένην ἐν αὐτοῖς:· Τῇ ἡμ[illegible]

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω:

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυ-
τοῦ μαθηταῖς· μὴ ταρα-
σσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία,
μηδὲ δειλιάτω· ἠκού-
σατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν·
ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς
ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με,
ἐχάρητε ἄν ὅτι εἶπον
πορεύομαι πρὸς τὸν πατέ-
ρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων
μού ἐστι· καὶ νῦν εἴρηκα
ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα
ὅταν γένηται πιστεύση-
τε· οὐκέτι πολλὰ λαλή-
σω μεθ᾽ ὑμῶν· ἔρχεται
γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων·
καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν·
ἀλλ᾽ ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι
ἀγαπῶ τὸν πατέρα· καὶ κα-
θὼς ἐνετείλατό μοι
ὁ πατήρ, οὕτως ποιῶ· ἐ-
γείρεσθε ἄγωμεν ἐν-
τεῦθεν· ἐγώ εἰμι ἡ
ἄμπελος ἡ ἀληθινή·
καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός
ἐστι· πᾶν κλῆμα ἐν ἐ-
μοὶ μὴ φέρον καρπὸν
αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ
καρπὸν φέρον, καθαί-
ρει αὐτὸ ἵνα πλείονα καρ-
πὸν φέρῃ· ἤδη ὑμεῖς
καθαροί ἐστε διὰ τὸν
λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν·
μείνατε ἐν ἐμοί, κἀγὼ
ἐν ὑμῖν· καθὼς τὸ κλῆ-
μα οὐ δύναται καρπὸν
φέρειν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ἐὰν
μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέ-
λῳ· οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς
ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε·
ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος
ὑμεῖς τὰ κλήματα·
ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ
ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει
καρπὸν πολύν· ὅτι χω-
ρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε
ποιεῖν οὐδέν· ἐὰν μή
τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐ-
βλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆ-

καὶ ἐξηράνθη· καὶ
συνάγουσιν αὐτὰ καὶ
εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι
καὶ καίεται. ἐὰν μεί-
νητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ
ῥήματά μου ἐν ὑμῖν
μείνῃ· ὃ ἐὰν θέλη-
τε αἰτήσασθαι καὶ
γενήσεται ὑμῖν.

Τῇ γ΄ τῆς ς΄ ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυ-
τοῦ μαθηταῖς· ἔρχε-
ται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ
ἀποκτείνας ὑμᾶς δό-
ξῃ λατρείαν προσ-
φέρειν τῷ Θεῷ. καὶ ταῦ-
τα ποιήσουσιν ὅτι οὐκ
ἔγνωσαν τὸν πατέρα
οὐδὲ ἐμέ. ἀλλὰ ταῦ-
τα λελάληκα ὑμῖν,
ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥ-
ρα μνημονεύητε αὐ-
τῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον
ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑ-
μῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶ-
πον ὅτι μεθ' ὑμῶν
ἤμην. νῦν δὲ ὑπάγω
πρὸς τὸν πέμψαντά
με· καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν
ἐρωτᾷ με, ποῦ ὑπά-
γεις; ἀλλ' ὅτι ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύ-

πη πεπλήρωκεν ὑμῶν
τὴν καρδίαν. ἀλλ' ἐγὼ
τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν·
συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ
ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ ἐ-
γὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ πα-
ράκλητος οὐκ ἐλεύσε-
ται πρὸς ὑμᾶς. ἐὰν δὲ πο-
ρευθῶ, πέμψω αὐτὸν
πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἐλθὼν
ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν
κόσμον περὶ ἁμαρτίας
καὶ περὶ δικαιοσύνης
καὶ περὶ κρίσεως· περὶ
ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ
πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· ·
περὶ δικαιοσύνης δέ,
ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑ-
πάγω καὶ οὐκέτι θεωρ-
εῖτέ με. περὶ δὲ κρί-
σεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ
κόσμου τούτου κέκρι-
ται. ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν
ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε
βαστάζειν ἄρτι. ὅταν
δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ
πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶ-
σαν τὴν ἀλήθειαν.

Τῇ δ΄ τῆς ζ΄ ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· πάντα ὅ-
σα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστι.

διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ
τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει·
καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν·
μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖ
τέ με· καὶ πάλιν μικρὸν
καὶ ὄψεσθέ με· ὅτι ἐ
γὼ ὑπάγω πρὸς τὸν
πατέρα· εἶπον οὖν ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς
ἀλλήλους· τί ἐστι τοῦ
το ὃ λέγει ἡμῖν· μικρὸν
καὶ οὐ θεωρεῖτέ με·
καὶ πάλιν μικρὸν καὶ
ὄψεσθέ με· καὶ ὅτι ἐ
γὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα·
τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει
τὸ μικρόν· οὐκ οἴδαμεν
τί λαλεῖ· ἔγνω οὖν ὁ Ἰς
ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρω
τᾶν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
περὶ τούτου ζητεῖτε με
τ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον
μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖ
τέ με· καὶ πάλιν μικρὸν
καὶ ὄψεσθέ με· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
κλαύσετε καὶ θρηνή
σετε ὑμεῖς· ὁ δὲ κόσμος
χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ
λυπηθήσεσθε· ἀλλ' ἡ

λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν
γενήσεται· ἡ γυνὴ ὅταν
τίκτῃ λύπην ἔχει ὅ
τι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς·
ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παι
δίον οὐκέτι μνημονεύ
ει τῆς θλίψεως διὰ
τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη
ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον· καὶ
ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν
νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψο
μαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται
ὑμῶν ἡ καρδία· καὶ τὴν
χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς
αἴρει ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ
οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε
τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνό
ματί μου δώσει ὑμῖν:
Τῇ ε̄ τῆς ς̄ ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Ἰω.
Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα
ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα
ἐν τῷ ὀνόματί μου δώ
σει ὑμῖν· ἕως ἄρτι οὐκ ἠ
τήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀ
νόματί μου· αἰτεῖτε
καὶ λήψεσθε· ἵνα ἡ χαρὰ

ὑμῶν ᾖ πεπληρωμέ-
νη· ταῦτα ἐν παροιμίαις
λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρ-
χεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν
παροιμίαις λαλήσω ὑ-
μῖν· ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ
τοῦ πρς ἀναγγελῶ ὑμῖν·
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ
ὀνόματί μου αἰτήσεσ-
θε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι
ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πρα
περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ
ὁ πηρ φιλεῖ ὑμᾶς· ὅτι
ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε·
καὶ πεπιστεύκατε ὅτι
ἐγὼ παρὰ τοῦ θῦ ἐξῆλ-
θον· ἐξῆλθον παρὰ τοῦ
πρς καὶ ἐλήλυθα εἰς
τὸν κόσμον· πάλιν ἀφί-
ημι τὸν κόσμον καὶ πο-
ρεύομαι πρὸς τὸν πρα· λέ-
γουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· ἴδε νῦν παρρησίᾳ
λαλεῖς· καὶ παροιμίαν
οὐδεμίαν λέγεις· νῦν οἴδα-
μεν ὅτι οἶδας πάντα·
καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα
τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ
πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θῦ
ἐξῆλθες· ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ ἰς· ἄρτι πιστεύετε· ἰ-
δοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ

νῦν ἐλήλυθεν· ἵνα σκορ-
πισθῆτε ἕκαστος εἰς
τὰ ἴδια· κἀμὲ μόνον
ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμὶ μό-
νος· ὅτι ὁ πηρ μετ' ἐμοῦ
ἐστι· ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρή-
νην ἔχητε: Τῇ παρασ(κευῇ)
ἐκ τοῦ κ(ατὰ) ἰω(άννην):
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐ-
πάρας ὁ ἰς τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ εἶπε· κα-
θὼς σὺ πάτερ ἐμὲ ἀπέστει-
λας εἰς τὸν κόσμον· κἀγὼ
δὲ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λό-
γον σου καὶ ὁ κόσμος ἐμίση-
σεν αὐτούς· ὅτι ἐκ τοῦ
κόσμου οὐκ εἰσί· καθὼς
ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμί·
οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς
αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου
ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς
ἐκ τοῦ πονηροῦ· ἐκ τοῦ
κόσμου οὐκ εἰσὶ καθὼς
ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐ-
κ εἰμί· πάτερ ἁγίασον αὐ-
τοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά
ἐστι· καὶ καθὼς ἐ-
μὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν
κόσμον· κἀγὼ ἀπέστει-
λα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσ-
μον· καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐ-

γὼ ἁγιάζω ἐμαυτόν· ἵνα
ὦσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασ
μένοι ἐν ἀληθείᾳ· οὐ
περὶ τούτων δὲ ἐρω
τῶ μόνον· ἀλλὰ καὶ πε
ρὶ τῶν πιστευόντων
διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν
εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες ἓν
ὦσιν καθὼς σὺ πάτερ ἐν
ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί· ἵνα
καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἓν ὦ
σιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύ
σῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας·
καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν
δέδωκάς μοι δέδω
κα αὐτοῖς ἵνα ὦσιν ἓν
καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν·
ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ
σὺ ἐν ἐμοί· ἵνα ὦσι τε
τελειωμένοι εἰς ἕν· καὶ
ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅ
τι σύ με ἀπέστειλας· καὶ
ἠγάπησας αὐτοὺς καὶ
ἐμὲ ἠγάπησας· πάτερ·
οὓς δέδωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰ
μὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσι
μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶ
σι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν
ἣν δέδωκάς μοι ὅτι
ἠγάπησάς με πρὸ κατα
βολῆς κόσμου· πάτερ δί

καιε· καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔ
γνω· ἐγὼ δέ σε ἔγνων· καὶ
οὗτοι ἔγνωσαν ἀληθῶς,
ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ
ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄ
νομά σου καὶ γνωρίσω·
ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς
με ἐν αὐτοῖς ᾖ κἀγὼ ἐν
αὐτοῖς:· Τῷ σαββάτ(ῳ)
τῆς ν̄ Ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Ἰω(άννην)·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐφα
νέρωσεν ἑαυτὸν ὁ ι̅ς̅ τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς
ἐκ νεκρῶν· καὶ λέγει τῷ
Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων
Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με πλεῖ
ον τούτων· λέγει αὐτῷ·
ναὶ κ̅ε̅ σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ
σε· λέγει αὐτῷ· βόσκε
τὰ ἀρνία μου· λέγει
αὐτῷ πάλιν δεύτερον·
Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς
με· λέγει αὐτῷ ναὶ κ̅ε̅
σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε·
λέγει αὐτῷ· ποίμαινε
τὰ πρόβατά μου· λέγει
αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων
Ἰωνᾶ φιλεῖς με; ἐλυ
πήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπ(εν)
αὐτῷ τὸ τρίτον φιλεῖς
με καὶ εἶπεν αὐτῷ·
κ̅ε̅ σὺ πάντα οἶδας σὺ
γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε·

λέγει αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· βόσκε
τὰ πρόβατά μου. ἀμὴν
ἀμὴν λέγω σοι· ὅτε εἷς
νεώτερος, ἐζώννυες σε-
αυτὸν καὶ περιεπάτεις
ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γη-
ράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖ-
ράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώ-
σει καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέ-
λεις. τοῦτο δὲ εἶπεν ση-
μαίνων ποίῳ θανάτῳ
δοξάσει τὸν θ(εό)ν. καὶ τοῦ-
το εἰπὼν λέγει αὐτῷ· ἀ-
κολούθει μοι. ἐπιστραφεὶς
δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν
μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
ἀκολουθοῦντα· ὃς καὶ
ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ
ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ
καὶ εἶπεν· κ(ύρι)ε, τίς ἐστιν
ὁ παραδιδούς σε; τοῦτον
ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ
Ἰ(ησο)ῦ· κ(ύρι)ε, οὗτος δὲ τί; λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἐὰν αὐτὸν θέ-
λω μένειν ἕως ἔρχομαι,
τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολούθει
μοι. ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος
οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς
ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος
οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ
εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ὅτι οὐκ
ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν

αὐτὸν θέλω μένειν ἕως
ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; οὗτ-
ός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυ-
ρῶν περὶ τούτων καὶ γρά-
ψας ταῦτα· καὶ οἴδαμεν
ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυ-
ρία αὐτοῦ. ἔστιν δὲ καὶ ἄλλα
πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς,
ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ'
ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν
κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμε-
να βιβλία. ἀμήν. — κυ(ριακῇ) τῆς ν'.
εἰς ὄ(ρθρον) τῆς ἡ(μέρας) εὐ(αγγέλιον) ἐκ (τοῦ) κ(ατὰ) Ἰω(άννην)
τὸ λ(ειτουργικὸν) ...: εἰς λ(ειτουργίαν)

Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγά-
λῃ τῆς ἑορτῆς· εἱστήκει
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς καὶ ἔκραξε λέγων·
ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω
πρός με καὶ πινέτω. ὁ πι-
στεύων εἰς ἐμέ, καθὼς
εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ
ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ῥεύ-
σουσιν ὕδατος ζῶντος.
τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ
τοῦ πν(εύματο)ς οὗ ἔμελλον λαμ-
βάνειν οἱ πιστεύοντες
εἰς αὐτόν· οὔπω γὰρ ἦν
πν(εῦμ)α ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰ(ησοῦ)ς οὐδέ-
πω ἐδοξάσθη. πολλοὶ
οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαν-
τες τὸν λόγον ἔλεγον·
οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προ-
φήτης. ἄλλοι ἔλεγον·
οὗτός ἐστιν ὁ Χ(ριστό)ς. ἄλλοι ἔ-
λεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλι-

λαϋδ ὁ χ(ριστό)ς ἔρχεται;
οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν
ὅτι ἐκ τοῦ σπέρμα-
τος Δα(υί)δ καὶ ἀπὸ βη-
θλεὲμ τῆς κώμης ὅ-
που ἦν Δα(υί)δ ὁ χ(ριστό)ς ἔρχε-
ται; σχίσμα οὖν ἐν τῷ
ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν·
τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτ(ῶν)
πιάσαι αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς
ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς
χεῖρας. ἦλθον οὖν οἱ ὑπη-
ρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς
καὶ φαρισαίους· καὶ εἶπον
αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διατί οὐ-
κ ἠγάγετε αὐτόν; ἀπεκρί-
θησαν οἱ ὑπηρέται· οὐ-
δέποτε οὕτως ἐλάλη-
σεν ἄν(θρωπ)ος ὡς οὗτος ὁ ἄν-
(θρωπ)ος. ἀπεκρίθησαν οὖν
αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι· μὴ
καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε;
μή τις ἐκ τῶν ἀρχόν-
των ἐπίστευσεν εἰς αὐ-
τὸν ἢ ἐκ τῶν φαρισαί-
ων; ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος
ὁ μὴ γινώσκων τὸν
νόμον ἐπικατάρατοί
εἰσι. λέγει Νικόδημος πρὸς

αὐτοὺς ὁ ἐλθὼν νυκτὸς
πρὸς αὐτόν, εἷς ὢν ἐξ αὐ-
τῶν· μὴ ὁ νόμος ἡμῶν
κρίνει τὸν ἄν(θρωπ)ον ἐὰν μὴ
ἀκούσει παρ' αὐτοῦ πρό-
τερον, καὶ γνῷ τί ποιεῖ;
ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπο-
ν αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς
γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνη-
σον καὶ ἴδε ὅτι προφή-
της ἐκ τῆς γαλιλαίας οὐ-
κ ἐγήγερται. πάλιν οὖν ὁ
ἰ(ησοῦ)ς ἐλάλησε λέγων· ἐγώ
εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου·
ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ
περιπατήσει ἐν τῇ σκο-
τίᾳ· ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς
ζωῆς. Τῇ ε΄ [illegible]
τῆς η΄ Ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ὁρᾶτε μὴ κα-
ταφρονήσητε ἑνὸς
τῶν μικρῶν τούτων·
λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οἱ
ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐ(ρα)νοῖς
διὰ παντὸς βλέπουσι
τὸ πρόσωπον τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς
μου τοῦ ἐν οὐ(ρα)νοῖς. ἦλ-
θε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου
σῶσαι τὸ ἀπολωλός.
τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γέ-
νηταί τινι ἀν(θρώπ)ῳ ἑκατὸν

τῶν προβάτων· καὶ πλα-
νηθῇ ἓν ἐξ αὐτῶν· οὐχὶ
ἀφεὶς τὰ ἐνενήκοντα ἐν-
νέα ἐπὶ τὰ ὄρη πορευ-
θεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμε-
νον; καὶ ἐὰν γένηται εὑ-
ρεῖν αὐτό· ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ
μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενή-
κοντα ἐννέα τοῖς μὴ πε-
πλανημένοις· οὕτως οὐ-
κ ἔστι θέλημα ἔμπροσ-
θεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ
ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόληται
εἷς τῶν μικρῶν τούτων·
ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ
ὁ ἀδελφός σου ὕπαγε ἔ-
λεγξον αὐτὸν μεταξὺ
σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐάν
σου ἀκούσῃ ἐκέρδησας
τὸν ἀδελφόν σου· ἐὰν δὲ
μὴ ἀκούσῃ παράλαβε
μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο·
ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρ-
τύρων ἢ τριῶν σταθῇ
πᾶν ῥῆμα· ἐὰν δὲ παρα-
κούσῃ αὐτῶν εἰπὲ
τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ
καὶ τῆς ἐκκλησίας πα-
ρακούσῃ ἔστω σοι ὥσπερ

ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς
γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν
τῷ οὐρανῷ· καὶ ὅσα ἐὰν λύ-
σητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται
λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ·
πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμ-
φωνήσουσιν ἐπὶ τῆς
γῆς περὶ παντὸς πράγμα-
τος οὗ ἐὰν αἰτήσωνται
γενήσεται αὐτοῖς παρὰ
τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς·
οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συ-
νηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνο-
μα· ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν·

ἀρχὴ τῆς [illegible] σαββάτῳ [illegible]
[illegible] τὸν [illegible]
[illegible]

+ Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον)·

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· τῷ αἰτοῦν-
τί σε δίδου καὶ τὸν
θέλοντα ἀπὸ σοῦ δα-
νίσασθαι μὴ ἀποστραφῇς·
ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη·
ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου
καὶ μισήσεις τὸν ἐχθρόν
σου· ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν·

ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑ-
μῶν· εὐλογεῖτε
τοὺς καταρωμένους
ὑμᾶς· καλῶς ποιεῖ-
τε τοῖς μισοῦσιν ὑ-
μᾶς· καὶ προσεύχεσ-
θε ὑπὲρ τῶν ἐπηρε-
αζόντων ὑμᾶς καὶ
διωκόντων ὑμᾶς· ὅ-
πως γένησθε υἱοὶ τοῦ
πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐ-
ρανοῖς· ὅτι τὸν ἥλι-
ον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐ-
πὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς·
καὶ βρέχει ἐπὶ δικαί-
ους καὶ ἀδίκους· ἐὰν γὰρ ἀ-
γαπήσητε τοὺς ἀγα-
πῶντας ὑμᾶς τίνα μισ-
θὸν ἔχετε· οὐχὶ καὶ οἱ
τελῶναι τὸ αὐτὸ ποι-
οῦσιν· καὶ ἐὰν ἀσπάσησ-
θε τοὺς φίλους ὑμῶν
μόνον τί περισσὸν ποι-
εῖτε· οὐχὶ καὶ οἱ τελῶ-
ναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν·
ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλει-
οι· ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειος
ἐστίν:

κυ ζ τῶν ἁγίων πάντων

κυ α
ἐκ τ κ ματ

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυ-
τοῦ μαθηταῖς· πᾶς
ὅστις ὁμολογήσει ἐ-
ν ἐμοὶ ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων ὁμολογή-
σω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμ-
προσθεν τοῦ πατρός μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ' ἂν
ἀρνήσηταί με ἔμπροσ-
θεν τῶν ἀνθρώπων ἀρνή-
σομαι κἀγὼ αὐτὸν ἔμ-
προσθεν τοῦ πατρός μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὁ φιλῶν
πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐ-
μὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος·
καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυ-
γατέρα ὑπὲρ ἐμὲ
οὐκ ἔστι μου ἄξιος·
καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκο-
λουθεῖ ὀπίσω μου οὐ-
κ ἔστι μου ἄξιος· ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος
εἶπεν αὐτῷ· κ(ύρι)ε ἰδοὺ
ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάν-
τα καὶ ἠκολουθήσα-
μέν σοι· τί ἄρα ἔσται
ἡμῖν· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν
αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω

ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκο-
λουθήσαντές μοι, ἐν τῇ
παλιγγενεσίᾳ ὅταν κα-
θίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐ-
πὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ,
καθήσεσθε καὶ ὑμεῖς
ἐπὶ δώδεκα θρόνους
κρίνοντες τὰς δώδεκα
φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ πᾶς
ὃς ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀ-
δελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ
πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέ-
κνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός μου, ἑκατον-
ταπλασίονα λήψεται
καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρο-
νομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσον-
ται πρῶτοι ἔσχατοι· καὶ
ἔσχατοι πρῶτοι. Σαββάτῳ γ
ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ.

Εἶπεν ὁ Κύριος· μὴ κρίνετε ἵνα μὴ
κριθῆτε· ἐν ᾧ γὰρ κρίματι
κρίνετε κριθήσεσθαι· καὶ
ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε,
ἀντιμετρηθήσεται ὑ-
μῖν. Τί δὲ βλέπεις τὸ
κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλ-
μῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου· τὴν
δὲ ἐν τῷ σῷ ὀφθαλμῷ
δοκὸν οὐ κατανοεῖς· ἢ
πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ
σου· ἄφες ἐκβάλω τὸ
κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ σου· καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου· ὑ-
ποκριτά, ἔκβαλε πρῶ-
τον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀ-
φθαλμοῦ σου· καὶ τότε
διαβλέψεις ἐκβαλεῖν
τὸ κάρφος ἐκ τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σου. Μὴ
δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσί·
μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρί-
τας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν
χοίρων· μήποτε καταπα-
τήσουσιν αὐτοὺς ἐν
τοῖς ποσὶν αὐτῶν· καὶ
στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς.
Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται
ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὑ-
ρήσετε· κρούετε καὶ
ἀνοιγήσεται ὑμῖν· πᾶς
γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει·
καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει·
καὶ τῷ κρούοντι ἀνοι-
γήσεται. κυ͞ρ ζ κατὰ Ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ περι-
πατῶν ὁ Ἰ͞ς παρὰ τὴν θα-
λάσσαν τῆς Γαλιλαίας εἶ-
δε δύο ἀδελφούς· Σί-
μωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον

καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ· βάλλοντ(ας)
ἀμφίβληστρον εἰς τὴν
θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἁ-
λιεῖς. καὶ λέγει αὐτοῖς·
δεῦτε ὀπίσω μου· καὶ
ποιήσω ὑμᾶς ἁλιεῖς
ἀνθρώπων· οἱ δὲ εὐθέως ἀ-
φέντες τὰ δίκτυα
αὐτ(ῶν), ἠκολούθησαν αὐτῷ· κ(αὶ)
προβὰς ἐκεῖθεν εἶδεν
ἄλλους δύο ἀδελφούς·
Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβε-
δαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ ἐν τῷ πλοί-
ῳ μετὰ Ζεβεδαίου τ(οῦ)
πατρὸς αὐτῶν, καταρτί-
ζοντας τὰ δίκτυα αὐ-
τῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐ-
τούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀ-
φέντες τὸ πλοῖον καὶ
τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολού-
θησαν αὐτῷ. καὶ περιῆ-
γεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς διδάσκων ἐν τ(αῖς)
συναγωγαῖς αὐτῶν·
καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγ-
γέλιον τῆς βασιλείας.
καὶ θεραπεύων πᾶσαν

νόσον καὶ πᾶσαν μαλα-
κίαν ἐν τῷ λαῷ. τέλ(ος)

Ἐκ τοῦ κα(τὰ) Ματ(θαῖον)

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· πᾶς ὅστις ἀ-
κούει μου τοὺς λόγους
τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς,
ὁμοιώσω αὐτὸν ἀνδρὶ
φρονίμῳ ὅστις ᾠκοδό-
μησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ κα-
τέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον
οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν
οἱ ἄνεμοι· καὶ προσέπεσον
τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐ-
κ ἔπεσεν· τεθεμελίω-
το γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.
Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς
λόγους τούτους καὶ μὴ
ποιῶν αὐτούς, ὁμοιωθή-
σεται ἀνδρὶ μωρῷ ὅστις
ᾠκοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐ-
τοῦ ἐπὶ τὴν ἄμμον· καὶ
κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλ-
θον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευ-
σαν οἱ ἄνεμοι· καὶ προσ-
έκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκεί-
νῃ καὶ ἔπεσεν· καὶ ἦν ἡ
πτῶσις αὐτῆς μεγάλη.
Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέ-
λεσεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς λόγους

τοὺς τούτους· ἐξεπλήσσον-
το οἱ ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδα-
χῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ διδάσ-
κων αὐτοὺς ὡς ἐξουσί-
αν ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμ-
ματεῖς αὐτῶν· κατα-
βάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ
ὄρους ἠκολούθησαν αὐτῷ
ὄχλοι πολλοί· καὶ ἰδοὺ λε-
πρὸς προσελθὼν αὐτῷ·
προσεκύνει αὐτῷ λέγων·
κε ἐὰν θέλῃς δύνασαί
με καθαρίσαι· καὶ ἐκτείνας
τὴν χεῖρα ἥψατο αὐτοῦ ὁ
ἰς λέγων θέλω καθα-
ρίσθητι· καὶ εὐθέως ἐκαθα-
ρίσ θη αὐτοῦ ἡ λέπρα· καὶ λέ-
γει αὐτῷ ὁ ἰς· ὅρα μηδε-
νὶ εἴπῃς ἀλλ' ὕπαγε σεαυ-
τὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ· καὶ
προσένεγκε τὸ δῶρον
ὃ προσέταξε μωσῆς εἰς
μαρτύριον αὐτοῖς:· κυ ζ ς

ἐκ τοῦ κατὰ ματθ.

Εἶπεν ὁ κς· ὁ λύχνος τοῦ
σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός·
ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου
ἁπλοῦς ᾖ ὅλον τὸ σῶμα
σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ
ὁ ὀφθαλμός σου πονη-
ρὸς ᾖ ὅλον τὸ σῶμά σου
σκοτεινὸν ἔσται· εἰ οὖν τὸ
φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐ-
στί· τὸ σκότος πόσον·
οὐδεὶς δύναται δυσὶ
κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ
τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν
ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς
ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου
καταφρονήσει· οὐ δύνασ-
θε θῷ δουλεύειν καὶ
μαμωνᾷ· διὰ τοῦτο
λέγω ὑμῖν· μὴ μεριμνᾶ-
τε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φά-
γητε καὶ τί πίητε· μηδὲ
τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐν-
δύσησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ
πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς
καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύμα-
τος· ἐμβλέψατε εἰς τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ὅτι οὐ
σπείρουσιν οὐδὲ θερίζου-
σιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀπο-
θήκας· καὶ ὁ πὴρ ὑμῶν
ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· οὐ-
χ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέ-
ρετε αὐτῶν· τίς δὲ ἐ-
ξ ὑμῶν μεριμνῶν δύνα-
ται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡ-
λικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα·

Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε· καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ· περιεβάλετο ὡς ἓν τούτων. εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον· ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι; μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες· τί φάγωμεν ἢ τί πίωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῄζετε τούτων ἁπάντων. ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν· τέλος

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου· εἶδε τὴν πενθερὰν αὐτοῦ βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός· καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτῷ· ὀψίας δὲ γενομένης· προσήνεγκαν αὐτῷ δαιμονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβαλε τὰ πνεύματα λόγῳ· καὶ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευσεν· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβε· καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ αὐτὸν· ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς τὸ πέραν. καὶ προσελθὼν εἷς γραμματεὺς εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἐὰν ἀπέρχῃ· καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ· ἕτερος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· κύριε ἐπίτρεψε

λοῦν μοι πρῶτον ἀπελ-
θεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέ-
ρα μου. ὁ δὲ Ἰς λέγει αὐτῷ·
ἀκολούθει μοι. καὶ ἄ-
φες τοὺς νεκροὺς θά-
ψαι τοὺς ἑαυτῶν νε-
κρούς. καὶ ἐμβάντι αὐ-
τῷ εἰς πλοῖον ἠκολού-
θησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ:: ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἰσελ-
θόντι τῷ Ἰῦ εἰς Καπερ-
ναούμ· προσῆλθεν αὐ-
τῷ ἑκατόνταρχος πα-
ρακαλῶν αὐτὸν καὶ
λέγων· Κε ὁ παῖς μου βέ-
βληται ἐν τῇ οἰκίᾳ πα-
ραλυτικός, δεινῶς
βασανιζόμενος. καὶ
λέγει αὐτῷ ὁ Ἰς· ἐγὼ
ἐλθὼν θεραπεύσω
αὐτόν. καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἑκατόνταρχος ἔφη·
Κε οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς
ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέ-
γην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ
μόνον εἰπὲ λόγον καὶ
ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.
καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰ-
μι ὑπὸ ἐξουσίαν ἔχων,
ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώ-
τας. καὶ λέγω τούτῳ,
πορεύθητι καὶ πορεύ-
εται· καὶ ἄλλῳ ἔρχου,
καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ
δούλῳ μου ποίησον
τοῦτο καὶ ποιεῖ.
ἀκούσας δὲ ὁ Ἰς,
ἐθαύμασεν· καὶ εἶ-
πεν τοῖς ἀκολουθοῦσιν·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ-
δὲ ἐν τῷ Ἰηλ τοσαύτην
πίστιν εὗρον. λέγω
δὲ ὑμῖν ὅτι πολλοὶ ἀ-
πὸ ἀνατολῶν καὶ δυ-
σμῶν ἥξουσιν καὶ ἀ-
νακλιθήσονται μετὰ
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ
καὶ Ἰακὼβ ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.
οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασι-
λείας, ἐκβληθήσονται
εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώ-
τερον. ἐκεῖ

ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων.
Καὶ εἶπεν ὁ ἰς τῷ
ἑκατοντάρχῃ·
ὕπαγε καὶ ὡς ἐπίστευ-
σας γενηθήτω σοι· κ(αὶ)
ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ
ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκεί-
νης. τέλ(ος)
ἐκ τοῦ κατὰ Μτ:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
παράγων ὁ ἰς εἶδεν
ἄνθρωπον ἐπὶ τὸ τελώ-
νιον καθήμενον Ματ-
θαῖον λεγόμενον καὶ
λέγει αὐτῷ· ἀκολού-
θει μοι. Καὶ ἀναστὰς
ἠκολούθησεν αὐτῷ.
Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ
ἀνακειμένου ἐν τῇ
οἰκίᾳ. καὶ ἰδοὺ πολλοὶ
τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ
ἐλθόντες συνανέ-
κειντο τῷ ἰυ
καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ. ἰδόντες δὲ
οἱ φαρισαῖοι εἶπον
τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ· διατί μετὰ τῶν
τελωνῶν καὶ ἁμαρτω-
λῶν ἐσθίει ὁ διδάσ-
καλος ὑμῶν· ἀκούσας
δὲ ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς·
οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ
ἰσχύοντες ἰατροῦ ἀλλ'
οἱ κακῶς ἔχοντες.
πορευθέντες δὲ μά-
θετε τί ἐστιν ἔλεος
θέλω καὶ οὐ θυσίαν·
οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι
δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτω-
λοὺς εἰς μετάνοιαν::
κυ ε' ἐκ τοῦ κυ Ματ
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλ-
θόντι τῷ ἰυ εἰς τὴν
χώραν τῶν γεργεσηνῶν,
ὑπήντησαν αὐτῷ
δύο δαιμονιζόμενοι ἐκ
τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι
χαλεποὶ λίαν· ὥστε μὴ
ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ
τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. καὶ ἰδοὺ

ἔκραξαν λέγον
τες· τί ἡμῖν καὶ
σοί, ἰῦ υἱὲ τοῦ θῦ ;
ἦλθες ὧδε
ὧδε πρὸ καιροῦ
βασανίσαι ἡμᾶς ; ἦν
δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν
ἀγέλη χοίρων πολ
λῶν βοσκομένη· οἱ δὲ δαί
μονες παρεκάλουν
αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἐκ
βάλλεις ἡμᾶς, ἐπί
τρεψον ἡμῖν ἀπελ
θεῖν εἰς τὴν ἀγέλην
τῶν χοίρων· καὶ εἶ
πεν αὐτοῖς ὑπάγετε·
οἱ δὲ ἐξελθόντες
ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέ
λην τῶν χοίρων· καὶ
ἰδοὺ ὥρμησε πᾶσα
ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ
κρημνοῦ εἰς τὴν θά
λασσαν καὶ ἀπέθα
νον ἐν τοῖς ὕδασιν·
οἱ δὲ βόσκοντες ἔ
φυγον καὶ ἀπελθόντες
εἰς τὴν πόλιν ἀπή
γγειλαν πάντα καὶ
τὰ τῶν δαιμονιζομέ
νων· καὶ ἰδοὺ πᾶσα
ἡ πόλις ἐξῆλθεν
εἰς συνάντησιν τοῦ
ἰῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν
παρεκάλεσαν ὅπως
μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρί
ων αὐτῶν· καὶ ἐμβὰς
εἰς πλοῖον διεπέρα
σεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
ἰδίαν πόλιν·

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄρ
χων τις προσῆλθε
τῷ ἰῦ· καὶ προσεκύνει
αὐτῷ λέγων ὅτι ἡ
θυγάτηρ μου ἄρτι ἐ
τελεύτησεν· ἀλλὰ
ἐλθὼν ἐπίθες τὴν
χεῖρά σου ἐπ' αὐτὴν
καὶ ζήσεται· καὶ ἐγερ
θεὶς ὁ ἰς ἠκολούθει
αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ γυνὴ

αἱμορροοῦσα ἔτη δώ-
δεκα· προσελθοῦ-
σα ὄπισθεν ἥψατο
τ(έλος) κρασπέ(δου) τοῦ ἱματίου αὐτοῦ·
ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ·
ὅτι κἂν ἅψωμαι τοῦ
ἱματίου αὐτοῦ σω-
θήσομαι· ὁ δὲ Ἰς στρα-
φεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν
εἶπεν· θάρσει θύγα-
τερ· ἡ πίστις σου σέσω-
κέ σε·
[illegible] καὶ ἐσώθη
ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας
ἐκείνης. καὶ ἐλθὼν
ὁ Ἰς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρ-
χοντος καὶ ἰδὼν τοὺς
αὐλητὰς αὐτῶν καὶ τὸν
ὄχλον θορυβούμενον·
λέγει αὐτοῖς· ἀναχωρεῖ-
τε· οὐ γὰρ ἀπέθανε
τὸ κοράσιον ἀλλὰ κα-
θεύδει· καὶ κατεγέ-
λων αὐτοῦ εἰδότες
ὅτι ἀπέθανε· εἰσελ-
θὼν δὲ ὁ Ἰς καὶ κρα-
τήσας τῆς χει-
ρὸς αὐτῆς ἤγει-
ρεν αὐτήν· καὶ ἐ-
ξῆλθεν ἡ φήμη αὐ-
τοῦ εἰς ὅλην τὴν γῆν
ἐκείνην. κυ ϛ κυ
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἐμβὰς ὁ Ἰς εἰς πλοῖ-
ον, διεπέρασεν καὶ
ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν
πόλιν· καὶ ἰδοὺ προ-
σέφερον αὐτῷ πα-
ραλυτικὸν ἐπὶ κλί-
νης βεβλημένον·
καὶ ἰδὼν ὁ Ἰς τὴν
πίστιν αὐτῶν εἶπε τῷ
παραλυτικῷ· θάρ-
σει τέκνον· ἀφέων-
ταί σοι αἱ ἁμαρτίαι
σου· καὶ ἰδού τινες τῶν
γραμματέ-
ων εἶπον ἐν ἑαυ-
τοῖς· οὗτος βλασ-
φημεῖ· ἰδὼν δὲ ὁ
Ἰς τὰς ἐνθυμήσεις
αὐτῶν εἶπεν· ἱνατί

ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθαι
πονηρὰ ἐν ταῖς καρ
δίαις ὑμῶν· τί γάρ
ἐστιν εὐκοπώτερον·
εἰπεῖν· ἀφέωνταί σου
αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν,
ἔγειραι καὶ περιπάτει·
ἵνα δὲ εἰδῆτε· ὅτι ἐ
ξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφι
έναι ἁμαρτίας, τότε
λέγει τῷ παραλυτικῷ·
ἐγερθεὶς ἆρόν σου τὴν
κλίνην καὶ ὕπαγε
εἰς τὸν οἶκόν σου· καὶ
ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ἰ
δόντες δὲ οἱ ὄχλοι
ἐθαύμασαν καὶ ἐδό
ξασαν τὸν θεὸν τὸν δόν
τα ἐξουσίαν τοιαύτην
τοῖς ἀνθρώποις:- σα ζ ἐκ
τοῦ κατὰ ματθ(αῖον):
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ὁ φιλῶν πατέρα
ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι
μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν
υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑ
πὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου
ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβά
νει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀ
κολουθεῖ ὀπίσω μου οὐ
κ ἔστι μου ἄξιος· ὁ εὑρὼν
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέ
σει αὐτήν· καὶ ὁ ἀπολέσας
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν
ἐμοῦ εὑρήσει αὐτήν· ὁ δε
χόμενος ὑμᾶς ἐμὲ δέχε(ται)·
καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος δέ
χεται τὸν ἀποστείλαν
τά με· ὁ δεχόμενος
προφήτην εἰς ὄνομα
προφήτου μισθὸν προ
φήτου λήψεται· καὶ
ὁ δεχόμενος δίκαιον
εἰς ὄνομα δικαίου
μισθὸν δικαίου λήψεται·
καὶ ὃς ἐὰν ποτίσει ἕνα
τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον
ψυχροῦ μόνον εἰς ὄ
νομα μαθητοῦ ἀμὴν
λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀπολέ
σει τὸν μισθὸν αὐτοῦ· καὶ
ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν
ὁ ἰ(ησοῦ)ς διατάσσων τοῖς
δώδεκα μαθηταῖς
αὐτοῦ· μετέβη ἐκεῖ

θεν τοῦ διδάσκειν καὶ
κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλε
σιν αὐτῶν :· Κυ ζ
ἐκ τοῦ κατὰ ματθ :
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· πα
ράγοντι τῷ ιυ· ἠκολού
θησαν αὐτῷ δύο τυ
φλοὶ κράζοντες καὶ λέ
γοντες· ἐλέησον ἡμᾶς
υἱὲ δαδ· ἐλθόντι
δὲ αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν
προσῆλθον αὐτῷ οἱ τυ
φλοί· καὶ λέγει αὐτοῖς
ὁ ις· πιστεύεται ὅτι δύ
ναμαι τοῦτο ποιῆσαι·
λέγουσιν αὐτῷ· ναὶ κε·
τότε ἥψατο τῶν ὀφθαλ
μῶν αὐτῶν λέγων· κα
τὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γε
οι νηθήτω ὑμῖν· καὶ ἀνε
ῴχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλ
μοί· καὶ ἐνεβριμήσα
το αὐτοῖς ὁ ις· λέγων ὁρᾶ
τε μηδεὶς γινωσκέτω·
οἱ δὲ ἐξελθόντες δι
εφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅ
λῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ· αὐτῶν
δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προ

σήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κω
φὸν δαιμονιζόμενον·
καὶ ἐκβληθέντος τοῦ
δαιμονίου· ἐλάλησεν ὁ
κωφός· καὶ ἐθαύμασαν
οἱ ὄχλοι· λέγοντες·
οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν
τῷ ιηλ· οἱ δὲ φαρισαῖοι·
ἔλεγον ἐν τῷ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων ἐκ
βάλλει τὰ δαιμόνια·
καὶ περιῆγεν ὁ ις τὰς
πόλεις πάσας καὶ τὰς
κώμας· διδάσκων
ἐν ταῖς συναγωγαῖς
αὐτῶν· καὶ κηρύσσων
τὸ εὐαγγέλιον τῆς βα
σιλείας· καὶ θεραπεύ
ων πᾶσαν νόσον καὶ
πᾶσαν μαλακίαν ἐν
τῷ λαῷ :· Σα η
ἐκ τοῦ κατὰ ματθ :
Εἶπεν ὁ κς· ὁ μὴ ὢν με
τ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστί·
καὶ ὁ μὴ συνάγων με
τ' ἐμοῦ σκορπίζει· διὰ
τοῦτο λέγω ὑμῖν·
πᾶσα ἁμαρτία καὶ
βλασφημία ἀφεθήσε(ται)

τοῖς ἀνοις· ἡ δὲ τοῦ πνς
βλασφημία οὐκ ἀφε
θήσεται τοῖς ἀνοις.
Καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ λόγον
κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν
θρώπου ἀφεθήσεται
αὐτῷ· ὃς δ᾿ ἂν εἴπῃ κατὰ
τοῦ πνς τοῦ ἁγίου,
οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ·
οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι,
οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. ἢ
ποιήσατε τὸ δένδρον
καλὸν καὶ τὸν καρπὸν
αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσα
τε τὸ δένδρον σαπρὸν
καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ
σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρ
ποῦ τὸ δένδρον γινώσ
κεται. γεννήματα ἐχι
δνῶν· πῶς δύνασθε
ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ
ὄντες· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύ
ματος τῆς καρδίας τὸ
στόμα λαλεῖ· ὁ ἀγαθὸς
ἀνος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θη
σαυροῦ ἐκβάλλει ἀ
γαθά· καὶ ὁ πονηρὸς
ἀνος ἐκ τοῦ πονηροῦ
θησαυροῦ ἐκβάλλει
πονηρά· λέγω δὲ ὑμῖν
ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν
ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἀνοι,
ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ
λόγον· ἐμ ἡμέρᾳ κρίσεως.
Ἐκ γὰρ τοῦ λόγου σου δι
καιωθήσῃ· καὶ ἐκ τῶν
λόγων σου καταδικα
σθήσει· κυ ι´ ἐκ τοῦ κατὰ
Ματθαίου:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἰδὼν
ὁ ις πολὺν ὄχλον ἐσπλαγ
χνίσθη ἐπ᾿ αὐτοῖς· καὶ ἐθε
ράπευσε τοὺς ἀρρώ
στους αὐτῶν· ὀψίας δὲ
γενομένης προσῆλθον
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγοντες· ἔρημός ἐστιν
ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη
παρῆλθεν· ἀπόλυσον
τοὺς ὄχλους ἵνα ἀπελ
θόντες εἰς τὰς κώμας
ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώ
ματα· ὁ δὲ ις εἶπεν αὐ
τοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀ
πελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς
φαγεῖν· οἱ δὲ λέγουσιν
αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧ
δε εἰ μὴ πέντε ἄρτους·

ω θ

καὶ δύο ἰχθύας. ὁ δὲ εἶ
πεν· φέρετέ μοι αὐτοὺς
ὧδε. καὶ κελεύσας τοὺς
ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐ
πὶ τοὺς χόρτους· λαβὼν
τοὺς πέντε ἄρτους· καὶ
τοὺς δύο ἰχθύας· ἀνα
βλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐ
λόγησε· καὶ κλάσας ἔ
δωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς
ἄρτους· οἱ δὲ μαθηταὶ
τοῖς ὄχλοις· καὶ ἔφαγον
πάντες καὶ ἐχορτάσ
θησαν· καὶ ἦραν τὸ περισ
σεῦον τῶν κλασμάτων·
δώδεκα κοφίνους πλή
ρεις· οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν
ἄνδρες ὡσεὶ πεντα
κισχίλιοι· χωρὶς γυναι
κῶν καὶ παιδίων· καὶ
εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ ις̅
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆ
ναι εἰς τὸ πλοῖον· καὶ
προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ
πέραν ἕως οὗ ἀπολύσῃ
τοὺς ὄχλους: ω θ
ἐκ τοῦ κατὰ ματθ:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσ

καλεσάμενος ὁ ις̅ τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν
αὐτοῖς· σπλαγχνίζο
μαι ἐπὶ τὸν ὄχλον· ὅτι
ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσ
μένουσί μοι καὶ οὐκ ἔ
χουσι τί φάγωσι·
καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς
νήστεις οὐ θέλω μήπο
τε ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ
ὁδῷ· καὶ λέγουσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ· πόθεν ἡμῖν ἐν ἐ
ρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι·
ὥστε χορτάσαι ὄχλον
τοσοῦτον· καὶ λέγει αὐ
τοῖς ὁ ις̅· πόσους ἄρτους
ἔχετε· οἱ δὲ εἶπον· ἑπτὰ
καὶ ὀλίγα ἰχθύδια· καὶ ἐ
κέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀνα
πεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ λα
βὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους·
καὶ τοὺς ἰχθύας· εὐχα
ριστήσας ἔκλασε· καὶ
ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· οἱ δὲ μαθηταὶ τῷ
ὄχλῳ· καὶ ἔφαγον πάντες·
καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ

ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν
κλασμάτων ἑπτὰ
σπυρίδας πλήρεις.
οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν
τετρακισχίλιοι ἄν-
δρες χωρὶς γυναι-
κῶν καὶ παιδίων.
Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄ-
χλους ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖ-
ον. Καὶ ἦλθεν εἰς τὰ
ὅρια μαγδαλά:-

ἐκ τοῦ κατὰ ματθ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠ-
νάγκασεν ὁ ἰς τοὺς μα-
θητὰς ἐμβῆναι εἰς
τὸ πλοῖον. Καὶ προά-
γειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν.
ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς
ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας
τοὺς ὄχλους. ἀνέβη εἰς
τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν
προσεύξασθαι. ὀψί-
ας δὲ γενομένης, μό-
νος ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖ-
ον ἤδη μέσον τῆς θα-
λάσσης ἦν βασανιζόμε-
νον ὑπὸ τῶν κυμά-
των. ἦν γὰρ ἐναντίος
ὁ ἄνεμος. τετάρτῃ
δὲ φυλακῇ τῆς νυκ-
τὸς ἀπῆλθεν πρὸς
αὐτοὺς ὁ ἰς. περιπατῶν
ἐπὶ τῆς θαλάσσης. καὶ
ἰδόντες αὐτὸν οἱ μα-
θηταὶ ἐπὶ τὴν θάλα-
σσαν περιπατοῦντα
ἐταράχθησαν λέγοντες.
ὅτι φάντασμά ἐστι.
Καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκρα-
ξαν. εὐθέως δὲ ἐλάλησεν
αὐτοῖς ὁ ἰς. λέγων θαρ-
σεῖτε. ἐγώ εἰμι μὴ φο-
βεῖσθε. ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ πέτρος εἶπε. κε
εἰ σὺ εἶ κέλευσόν με
πρὸς σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τῶν
ὑδάτων. ὁ δὲ εἶπεν.
ἐλθέ. Καὶ καταβὰς
ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ πέτρος.
περιεπάτησεν ἐπὶ τῶν
ὑδάτων. ἐλθεῖν πρὸς

τὸν ἦν· βλέπων δὲ τὸν
ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβή
θη· καὶ ἀρξάμενος κα
ταποντίζεσθαι ἔκρα
ξε λέγων· κ(ύρι)ε σῶσόν με·
εὐθέως δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἐκτείν
την χεῖραν· ἐπελάβετο
αὐτοῦ· καὶ λέγει αὐτῷ·
ὀλιγόπιστε· εἰς τί ἐδί
στασας· καὶ ἐμβάντων
αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον· ἐ
κόπασεν ὁ ἄνεμος· οἱ
δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόν
τες προσεκύνησαν αὐτῷ·
λέγοντες ἀληθῶς θ(εο)ῦ
υἱὸς εἶ· καὶ διαπε
ράσαντες ἦλθον εἰς τὴν
γῆν γεννησαρέτ· σα ι'
Ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Ματθαίου:-
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προ
σῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα
λαμβάνοντες τῷ πέτρῳ καὶ
εἶπον· ὁ διδάσκαλος
ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δί
δραχμα; λέγει ναί· καὶ
ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰ
κίαν προέφθασεν αὐ
τὸν ὁ ἰ(ησοῦ)ς λέγων· τί σοι
δοκεῖ σίμων· οἱ βα
σιλεῖς τῆς γῆς ἀπὸ τί
νων λαμβάνουσι τέ
λη ἢ κῆνσον· ἀπὸ τῶν
υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν
ἀλλοτρίων· λέγει αὐτῷ ὁ
πέτρος· ἀπὸ τῶν ἀλ
λοτρίων· ἔφη αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς·
ἄρα γε ἐλεύθεροί εἰσιν
οἱ υἱοί· ἵνα δὲ μὴ σκαν
δαλίσωμεν αὐτούς·
πορευθεὶς εἰς τὴν θά
λασσαν βάλε ἄγκι
στρον καὶ τὸν ἀνα
βάντα πρῶτον ἰχθὺν
ἆρον· καὶ ἀνοίξας τὸ
στόμα αὐτοῦ εὑρήσεις
στατῆρα· ἐκεῖνον λα
βὼν δὸς αὐτοῖς ἀντὶ
ἐμοῦ καὶ σοῦ· ἐν ἐ
κείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον
οἱ μαθηταὶ τῷ ἰ(ησο)ῦ· λέ
γοντες· τίς ἄρα μείζων

ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν. καὶ προσ-
καλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παι-
δίον ἔστησεν αὐτὸ ἐν
μέσῳ αὐτῶν καὶ εἶ-
πεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ
γένησθε ὡς τὰ παι-
δία, οὐ μὴ εἰσέλθητε
εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν. ὅστις οὖν τα-
πεινώσει ἑαυτὸν ὡς
δ τὸ παιδίον τοῦτο, οὗ-
τός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν:

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρωπός
τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ
γονυπετῶν αὐτὸν καὶ
λέγων· Κύριε ἐλέησόν μου
τὸν υἱόν, ὅτι σεληνι-
άζεται καὶ κακῶς πά-
σχει· πολλάκις γὰρ
πίπτει εἰς τὸ πῦρ καὶ πολ-
λάκις εἰς τὸ ὕδωρ. καὶ
προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς
μαθηταῖς σου καὶ οὐκ
ἠδυνήθησαν αὐτὸν
θεραπεῦσαι. ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ὦ
γενεὰ ἄπιστος καὶ
διεστραμμένη· ἕως
πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν;
ἕως πότε ἀνέξομαι
ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐ-
τὸν ὧδε. καὶ ἐπετί-
μησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ
ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαι-
μόνιον· καὶ ἐθερα-
πεύθη ὁ παῖς ἀπὸ
τῆς ὥρας ἐκείνης.
τότε προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ'
ἰδίαν εἶπον· διατί
ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθη-
μεν ἐκβαλεῖν αὐτό;
ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
διὰ τὴν ἀπιστίαν
ὑμῶν. ἀμὴν γὰρ λέγω
ὑμῖν, ἐὰν ἔχητε πί-
στιν ὡς κόκκον σινάπε-
ως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τού-
τῳ· μετάβηθι ἐντεῦθεν
ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται.

καὶ οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν. τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. ἀναστρεφομένων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰς. μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων. καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν. καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται:·

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσῆλθον οἱ φαρισαῖοι τῷ Ἰυ. πειράζοντες αὐτὸν καὶ λέγοντες αὐτῷ. εἰ ἔξεστιν ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. κατὰ πᾶσαν αἰτίαν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς. οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς καὶ εἶπεν· ἕνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ. καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο ἀλλὰ σὰρξ μία. ὃ οὖν ὁ θς συνέζευξεν ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω. λέγουσιν αὐτῷ. τί οὖν Μωσῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου. καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν. λέγει αὐτοῖς. ὅτι Μωσῆς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν. ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως. λέγω δὲ ὑμῖν. ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσει τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ καὶ γαμήσει ἄλλην μοιχᾶται. καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμῶν

μήσας μοιχᾶται. λέγου
σιν οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ· εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ
αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ
τῆς γυναικός, οὐ συμ
φέρει γαμῆσαι. ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· οὐ πάν
τες χωροῦσι τὸν λόγον
τοῦτον, ἀλλ᾽ οἷς δέ
δοται. εἰσὶ γὰρ εὐνοῦ
χοι οἵτινες ἐκ κοιλί
ας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕ
τως· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι
οἵτινες εὐνουχίσθη
σαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ
εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες
εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ
τὴν βασιλείαν τῶν οὐ
ρανῶν. ὁ δυνάμενος
χωρεῖν χωρείτω:·

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:·

Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβο
λὴν ταύτην· ὡμοιώθη
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλη
σε συνᾶραι λόγον μετὰ
τῶν δούλων αὐτοῦ. ἀρ
ξαμένου δὲ αὐτοῦ συ
ναίρειν, προσηνέχθη
αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης
μυρίων ταλάντων.
μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ
ἀποδοῦναι, ἐκέλευ
σεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρα
θῆναι, καὶ τὴν γυναῖ
κα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα
καὶ πάντα ὅσα εἶχε,
καὶ ἀποδοθῆναι. πε
σὼν οὖν ὁ δοῦλος προσ
εκύνει αὐτῷ λέγων·
κύριε μακροθύμησον
ἐπ᾽ ἐμοὶ καὶ πάντα σοι
ἀποδώσω. σπλαγχνι
σθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δού
λου ἐκείνου ἀπέλυσεν
αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον
ἀφῆκεν αὐτῷ. ἐξελθ
ὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος,
εὗρεν ἕνα τῶν συν
δούλων αὐτοῦ, ὃς ὤ
φειλεν αὐτῷ ἑκατὸν
δηνάρια, καὶ κρατήσας
αὐτὸν ἔπνιγε λέγων· ἀπό
δος μοι εἴ τι ὀφείλεις. πε
σὼν οὖν ὁ σύνδουλος
αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας
αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν
λέγων· μακροθύμησον
ἐπ᾽ ἐμοὶ καὶ ἀποδώ

σωσοι· ὁ δὲ οὐκ ἤθε
λεν· ἀλλ᾽ ἀπελθὼν
ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυ
λακὴν· ἕως οὗ ἀπο
δῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμε
νον· ἰδόντες δὲ οἱ σύν
δουλοι αὐτοῦ τὰ γενό
μενα ἐλυπήθησαν
σφόδρα· καὶ ἐλθόντες
διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑ
αυτῶν πάντα τὰ γενό
μενα· τότε προσκα
λεσάμενος αὐτὸν ὁ κ(ύριο)ς
αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· δοῦ
λε πονηρὲ πᾶσαν τὴν ὀ
φειλὴν ἐκείνην ἀ
φῆκά σοι· ἐπεὶ παρεκά
λεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ
ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν
σου ὡς καὶ ἐγὼ σὲ ἠλέ
ησα; καὶ ὀργισθεὶς ὁ κ(ύριο)ς αὐ
τοῦ παρέδωκεν αὐ
τὸν τοῖς βασανισταῖς·
ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν
τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ.
οὕτως καὶ ὁ π(ατ)ήρ μου ὁ
ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν·
ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος
τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀ
πὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν
τὰ παραπτώματα
αὐτῶν +

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐκπο
ρευομένου τοῦ Ἰ(ησο)ῦ ἀπὸ
Ἰεριχὼ ἠκολούθησ(εν)
αὐτῷ ὄχλος πολύς· καὶ
ἰδοὺ δύο τυφλοὶ κα
θήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν·
ἀκούσαντες ὅτι Ἰ(ησοῦ)ς πα
ράγει· ἔκραξαν λέγοντες·
ἐλέησον ἡμᾶς κ(ύρι)ε υἱὲ Δα(υὶ)δ.
ὁ δὲ ὄχλος ἐπετίμη
σεν αὐτοῖς ἵνα σιωπή
σωσιν· οἱ δὲ μᾶλλον ἔ
κραζον λέγοντες· ἐλέ
ησον ἡμᾶς κ(ύρι)ε υἱὲ Δα(υὶ)δ.
Καὶ στὰς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐφώνησεν
αὐτοὺς καὶ εἶπε· τί θέ
λετε ποιήσω ὑμῖν· λέ
γουσιν αὐτῷ κ(ύρι)ε ἵνα
ἀνοιχθῶσιν ἡμῶν οἱ
ὀφθαλμοί· σπλαγχνι
σθεὶς δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἥψατο
τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν·
καὶ εὐθέως ἀνέβλε
ψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλ(μοί).

κυ 1ϛ

καὶ ἠκολούθησαν αὐ-
τῷ :· ἐκ τοῦ κατὰ μαθθαῖον :·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ νε-
ανίσκος τις προσῆλ-
θε τῷ ἰησοῦ γονυπετῶν
αὐτὸν καὶ λέγων· δι-
δάσκαλε ἀγαθὲ τί
ἀγαθὸν ποιήσω ἵνα ἔ-
χω ζωὴν αἰώνιον· ὁ
δὲ εἶπεν αὐτῷ· τί με
λέγεις ἀγαθόν· οὐδεὶς
ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός·
εἰ δὲ θέλεις εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν ζωήν· τήρη-
σον τὰς ἐντολάς· λέ-
γει αὐτῷ ποίας· ὁ δὲ ἰς
εἶπεν αὐτῷ· τὸ οὐ φο-
νεύσεις· οὐ μοιχεύσεις·
οὐ κλέψεις· οὐ ψευδο-
μαρτυρήσεις· τίμα
τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα·
καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλη-
σίον σου ὡς ἑαυτόν· λέ-
γει αὐτῷ ὁ νεανίσκος·
ταῦτα πάντα ἐφυ-
λαξάμην ἐκ νεότη-
τός μου· τί ἔτι ὑ-
στερῶ· ἔφη αὐτῷ ὁ ἰς·

εἰ θέλεις τέλειος εἶναι·
ὕπαγε πώλησόν σου
τὰ ὑπάρχοντα καὶ
δὸς πτωχοῖς καὶ ἕξεις
θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ·
καὶ δεῦρο ἀκολού-
θει μοι· ἀκούσας δὲ ὁ
νεανίσκος τὸν λόγον·
ἀπῆλθεν λυπούμενος·
ἦν γὰρ ἔχων κτήματα
πολλά· ὁ δὲ ἰς εἶπε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
δυσκόλως πλούσιος
εἰσελεύσεται εἰς τὴν βα-
σιλείαν τῶν οὐρανῶν·
πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν·
εὐκοπώτερόν ἐστι κά-
μηλον διὰ τρυπήματος
ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ
πλούσιον εἰς τὴν βασι-
λείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν·
ἀκούσαντες δὲ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ ἐξεπλήσ- ετ
σοντο σφόδρα λέγοντες·
τίς ἄρα δύναται σωθῆναι·
ἐμβλέψας δὲ ὁ ἰς εἶπεν
αὐτοῖς· παρὰ ἀνθρώποις τοῦ-

35

τοῦ ἀδύνατόν ἐστιν· πα-
ρὰ δὲ θεῷ πάντα δυ-
νατά ἐστιν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συ-
μβούλιον ἔλαβον οἱ
φαρισαῖοι κατὰ τοῦ
Ἰησοῦ· ὅπως αὐτὸν παγι-
δεύσωσιν λόγῳ. Καὶ
ἀποστέλλουσιν αὐτῷ
τοὺς μαθητὰς αὐτῶν
μετὰ τῶν ἡρῳδιανῶν
λέγοντες· διδάσκα-
λε, οἴδαμεν ὅτι ἀλη-
θὴς εἶ· καὶ τὴν ὁδὸν
τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ δι-
δάσκεις καὶ οὐ μέλλη
σοι περὶ οὐδενός· οὐ
γὰρ βλέπεις εἰς πρόσω-
πον ἀνθρώπων· εἰπὲ οὖν
ἡμῖν· τί σοι δοκεῖ· ἔ-
ξεστι δοῦναι κῆνσον
Καίσαρι ἢ οὔ· δῶμεν ἢ μὴ
δῶμεν· γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν
πονηρίαν αὐτῶν εἶπε·
τί με πειράζετε ὑπο-
κριταί· ἐπιδείξατέ
μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου·

οἱ δὲ προσήνεγ-
καν αὐτῷ δηνάριον·
καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος
ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπι-
γραφή· λέγουσιν αὐτῷ·
Καίσαρος· τότε λέγει
αὐτοῖς· ἀπόδοτε οὖν
τὰ Καίσαρος Καίσαρι·
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ τῷ θεῷ·
Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύ-
μασαν· καὶ ἀφέντες
αὐτὸν ἀπῆλθον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον·

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβο-
λὴν ταύτην· ἄνθρω-
πός τις ἦν οἰκοδεσπότης·
ὅστις ἐφύτευσεν ἀμ-
πελῶνα καὶ φραγ-
μὸν αὐτῷ περιέθηκε·
Καὶ ὤρυξεν ἐν αὐτῷ λη-
νὸν· καὶ ᾠκοδόμησε
πύργον· καὶ ἐξέδοτο
αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀ-
πεδήμησεν· ὅτε δὲ
ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν
καρπῶν· ἀπέστειλε
τοὺς δούλους αὐτοῦ
πρὸς τοὺς γεωργούς

λαβεῖν τοὺς καρποὺς
αὐτοῦ. καὶ λαβόντες
οἱ γεωργοὶ τοὺς δού-
λους αὐτοῦ. ὃν μὲν ἔδει-
ραν. ὃν δὲ ἀπέκτειναν.
ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν.
πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους
δούλους πλείονας τῶν
πρώτων. καὶ ἐποίησαν
αὐτοῖς ὡσαύτως. ὕ-
στερον δὲ ἀπέστειλε
πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν
αὐτοῦ. λέγων. ἐντρα-
πήσονται τὸν υἱόν
μου. οἱ δὲ γεωργοὶ ἰ-
δόντες τὸν υἱὸν εἶπον
ἐν ἑαυτοῖς. οὗτός ἐ-
στιν ὁ κληρονόμος. δεῦ-
τε ἀποκτείνωμεν αὐ-
τὸν καὶ κατάσχωμεν
τὴν κληρονομίαν αὐ-
τοῦ. καὶ λαβόντες
αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω
τοῦ ἀμπελῶνος καὶ
ἀπέκτειναν. ὅταν οὖν
ἔλθῃ ὁ κς τοῦ ἀμπελῶ-
νος. τί ποιήσει τοῖς γε-
ωργοῖς ἐκείνοις. λέγου-

σιν αὐτῷ. κακοὺς κα-
κῶς ἀπολέσει αὐτούς.
καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκ-
δώσεται ἄλλοις γεωρ-
γοῖς. οἵτινες ἀποδώσου-
σιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς
ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. λέγει αὐτοῖς
οὐδέποτε ἀνέγνωτε
ἐν ταῖς γραφαῖς. λίθον
ὃν ἀπεδοκίμασαν
οἱ οἰκοδομοῦντες.
οὗτος ἐγενήθη εἰς κε-
φαλὴν γωνίας. παρὰ κυ
ἐγένετο αὕτη. καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν
ἐκ τοῦ κατὰ ματθ:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλά-
λησεν ὁ ἰς τοῖς ὄχλοις.
καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ. λέγων. ἐπὶ τῆς μω-
σέως καθέδρας ἐκά-
θισαν οἱ γραμματεῖς.
καὶ οἱ φαρισαῖοι. πάντα
οὖν ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν
τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποι-
εῖτε. κατὰ δὲ τὰ ἔργα
αὐτῶν μὴ ποιεῖτε.
λέγουσι γὰρ καὶ οὐ ποι-

οὐσι· δεσμεύουσι
γὰρ φορτία μεγάλα
καὶ δυσβάστακτα· καὶ
ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς
ὤμους τῶν ἀνθρώπων· τῷ
δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ
θέλουσι κινῆσαι αὐ-
τά· πάντα δὲ τὰ ἔρ-
γα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς
τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις·
πλατύνουσι δὲ τὰ
φυλακτήρια αὐτῶν
καὶ μεγαλύνουσι τὰ
κράσπεδα τῶν ἱμα-
τίων αὐτῶν· φιλοῦ-
σί τε τὴν πρωτοκλισίαν
ἐν τοῖς δείπνοις· καὶ
τὰς πρωτοκαθεδρί-
ας ἐν ταῖς συναγωγαῖς
καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν
ταῖς ἀγοραῖς· καὶ κα-
λεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων·
ῥαββὶ ῥαββί· ὑμεῖς
δὲ μὴ κληθῆτε ῥαβ-
βί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν
ὁ καθηγητὴς ὁ χριστός· πάν-
τες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί
ἐστε· καὶ πατέρα μὴ καλέ-
σητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς
γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
μηδὲ κληθῆτε καθη-
γηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν
ἐστιν ὁ καθηγητὴς ὁ
χριστός· ὁ δὲ μείζων ὑμῶν
ἔσται ὑμῶν διάκονος· ὅσ-
τις δὲ ὑψώσει ἑαυτόν,
ταπεινωθήσεται·
καὶ ὅστις ταπεινώ-
σει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται::

Ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον:

Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβο-
λὴν ταύτην· ὡμοιώ-
θη ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ·
ὅστις ἐποίησε γάμους
τῷ υἱῷ αὐτοῦ· καὶ ἀ-
πέστειλε τοὺς δούλους
αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κε-
κλημένους εἰς τοὺς γά-
μους· καὶ οὐκ ἤθελον
ἐλθεῖν· πάλιν ἀπέστει-
λεν ἄλλους δούλους λέ-
γων· εἴπατε τοῖς κεκλη-
μένοις· ἰδοὺ τὸ ἄρι-
στόν μου ἡτοίμασα· οἱ
ταῦροί μου· καὶ τὰ σι-

τιστὰ τεθυμένα καὶ
πάντα ἕτοιμα· δεῦ
τε εἰς τοὺς γάμους· οἱ
δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλ
θον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδι
ον ἀγρόν· ὁ δὲ εἰς τὴν ἐ
μπορίαν αὐτοῦ· οἱ δὲ
λοιποὶ κρατήσαντες
τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕ
βρισαν καὶ ἀπέκτει
ναν· καὶ ἀκούσας ὁ βα
σιλεὺς ἐκεῖνος· ὠργίσ
θη καὶ πέμψας τὰ στρα
τεύματα αὐτοῦ ἀπώ
λεσε τοὺς φονεῖς ἐ
κείνους· καὶ τὴν πόλιν
αὐτῶν ἐνέπρησε· τό
τε λέγει τοῖς δούλοις
αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος ἕτοι
μός ἐστιν· οἱ δὲ κεκλη
μένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι·
πορεύεσθαι οὖν ἐπὶ τὰς
διεξόδους τῶν ὁδῶν·
καὶ ὅσους ἐὰν εὕρητε·
καλέσατε εἰς τοὺς γάμους.
καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦ
λοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς
συνήγαγον πάντας ὅσους
εὗρον πονηρούς τε καὶ
ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη
ὁ γάμος ἀνακειμένων.
εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς
θεάσασθαι τοὺς ἀνα
κειμένους· εἶδεν ἐκεῖ
ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον
ἔνδυμα γάμου· καὶ
λέγει αὐτῷ· ἑταῖρε πῶς
εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔ
χων ἔνδυμα γάμου.
ὁ δὲ ἐφιμώθη· τότε
εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς
διακόνοις· δήσαν
τες αὐτοῦ πόδας καὶ
χεῖρας· ἄρατε αὐτὸν
καὶ ἐκβάλετε αὐ
τὸν εἰς τὸ σκότος τὸ
ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυ
γμὸς τῶν ὀδόντων.
πολλοὶ γάρ εἰσι κλη
τοὶ ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί:·

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:-

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
προσῆλθον οἱ μαθη
ταὶ τῷ Ἰ(ησο)ῦ· ἐπιδεῖξαι

αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς
τοῦ ἱεροῦ. ὁ δὲ ἰς εἶ-
πεν αὐτοῖς. οὐ βλέπετε
ταῦτα πάντα. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν. οὐ μὴ ἀ-
φεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ
λίθον. ὃς οὐ καταλυ-
θήσεται. καθημένου
δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους
τῶν ἐλαιῶν, προσῆλθον
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
κατ᾽ ἰδίαν λέγοντες. εἰ-
πὲ ἡμῖν πότε ταῦτα
ἔσται. καὶ τί τὸ σημεῖ-
ον τῆς σῆς παρουσίας
καὶ τῆς συντελείας τοῦ
αἰῶνος. καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ ἰς, εἶπεν αὐτοῖς.
βλέπετε μή τις ὑμᾶς
πλανήσῃ. πολλοὶ γὰρ
ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀ-
νόματί μου λέγοντες
ἐγώ εἰμι ὁ χς. καὶ πολ-
λοὺς πλανήσουσιν. μελ-
λήσετε δὲ ἀκούειν πολέ-
μους. καὶ ἀκοὰς πολέ-
μων. ὁρᾶτε μὴ θροεῖσ-
θε. δεῖ γὰρ πάντα γενέ-

σθαι. ἀλλ᾽ οὔπω ἐστὶ τὸ
τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ
ἔθνος ἐπὶ ἔθνος. καὶ
βασιλεία ἐπὶ βασιλεί-
αν. καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ
καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.
πάντα δὲ ταῦτα ἀρ-
χὴ ὠδίνων. τότε πα-
ραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς
θλῖψιν καὶ ἀποκτενοῦ-
σιν ὑμᾶς. καὶ ἔσεσθε
μισούμενοι ὑπὸ πάν-
των τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄ-
νομά μου. ὁ δὲ ὑπομεί-
νας εἰς τέλος οὗτος σω-
θήσεται :- ἐκ τοῦ κατὰ ματ:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.
νομικός τις προσῆλ-
θε τῷ ἰῦ πειράζων αὐ-
τὸν καὶ λέγων. διδάσ-
καλε ποία ἐντολὴ με-
γάλη ἐν τῷ νόμῳ. ὁ δὲ
ἰς ἔφη αὐτῷ. ἀγαπήσεις
κν τὸν θν σου ἐν ὅλῃ καρδί-
ᾳ σου καὶ ἐν ὅλῃ ψυ-
χῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ δια-
νοίᾳ σου. αὕτη ἐστὶ
πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολή.
δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ·

ἀγαπήσεις τὸν πλησί-
ον σου ὡς ἑαυτόν. ἐν ταύ-
ταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς
ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προ-
φῆται κρέμανται. συ-
νηγμένων δὲ τῶν φα-
ρισαίων, ἐπηρώτησεν
αὐτοὺς ὁ ἰς λέγων. τί ὑ-
μῖν δοκεῖ περὶ τοῦ
χῦ. τίνος υἱός ἐστι·
λέγουσιν αὐτῷ τοῦ
δαδ. λέγει αὐτοῖς.
πῶς οὖν δαδ ἐν πνι
κν αὐτὸν καλεῖ λέγων.
εἶπεν ὁ κς τῷ κω μου
κάθου ἐκ δεξιῶν μου.
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν σου. εἰ οὖν δαδ
καλεῖ αὐτὸν κν, πῶς υἱὸς
αὐτοῦ ἐστι· καὶ οὐδεὶς
ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκρι-
θῆναι λόγον. οὐδὲ ἐτόλ-
μησέ τις ἀπ' ἐκείνης
τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆ-
σαι αὐτὸν οὐκέτι:·
Ἐκ τοῦ κατὰ ματθ:·
Εἶπεν ὁ κς ἀμὴν λέγω ὑμῖν·

οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ
αὕτη ἕως ἂν πάντα
ταῦτα γένηται. ὁ ουνὸς
καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται.
οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
παρέλθωσι. περὶ
δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
καὶ ὥρας οὐδεὶς οἶ-
δεν. οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν
οὐνῶν εἰ μὴ ὁ πὴρ μου
μόνος. ὥσπερ δὲ αἱ ἡ-
μέραι τοῦ νῶε. οὕτως
ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ
υἱοῦ τοῦ ἀνου. γρηγορεῖ-
τε οὖν ὅτι οὐκ οἴδατε
ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κς ὑμῶν ἔρ-
χεται. ἐκεῖνο δὲ γινώσ-
κετε ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκο-
δεσπότης ποίᾳ φυλα-
κῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται.
ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐ-
κ ἂν εἴασε διορυγῆναι
τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. δι-
ὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γί-
νεσθε ἕτοιμοι. ὅτι ᾗ
ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε. ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνου ἔρχεται:·
Ἐκ τοῦ κατὰ ματθ
Εἶπεν ὁ κς τὴν παραβο-

λὴν ταύτην· ἄν̅ο̅ς τις
ἀποδημῶν· ἐκάλε
σε τοὺς ἰδίους δού
λους· καὶ παρέδωκεν
αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα·
αὐτοῦ· καὶ ᾧ μὲν ἔδω
κε πέντε τάλαντα·
ᾧ δὲ δύο ᾧ δὲ ἕν· ἑκά
στῳ κατὰ τὴν ἰδίαν
δύναμιν· καὶ ἀπε
δήμησεν εὐθέως·
πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ
πέντε τάλαντα
λαβὼν εἰργάσατο
ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐποί
ησεν ἄλλα πέντε τά
λαντα· ὡσαύτως καὶ
ὁ τὰ δύο ἐκέρδη
σε καὶ αὐτὸς ἄλλα
δύο· ὁ δὲ τὸ ἓν λα
βὼν ἀπελθὼν ὤ
ρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀ
πέκρυψε τὸ ἀργύ
ριον τοῦ κ̅υ̅ αὐτοῦ· με
τὰ δὲ χρόνον πο
λύν· ἔρχεται ὁ κ̅ς̅
τῶν δούλων ἐκείνων·
καὶ συναίρει λόγον
μετ᾽ αὐτῶν· καὶ προ

σελθὼν ὁ τὰ πέντε τά
λαντα λαβὼν προσή
νεγκεν ἄλλα πέντε τά
λαντα· λέγων· κ̅ε̅ πέν
τε τάλαντά μοι παρέ
δωκας· ἴδε ἄλλα
πέντε τάλαντα ἐκέρ
δησα ἐπ᾽ αὐτοῖς· ἔφη
αὐτῷ ὁ κ̅ς̅ αὐτοῦ· εὖ δοῦ
λε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ
ὀλίγα ἧς πιστός· ἐπὶ πο
λλῶν σε καταστήσω· εἴ
σελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ
κ̅υ̅ σου· προσελθὼν δὲ
καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα
λαβὼν, εἶπε· κ̅ε̅ δύ
ο τάλαντά μοι παρέδω
κας· ἴδε ἄλλα δύο τάλαν
τα ἐκέρδησα ἐπ᾽ αὐτοῖς·
ἔφη αὐτῷ ὁ κ̅ς̅ αὐτοῦ· εὖ
δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ·
ἐπὶ ὀλίγα ἧς πιστός· ἐπὶ
πολλῶν σε καταστήσω·
εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν
τοῦ κ̅υ̅ σου· προσελθὼν
δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον
εἰληφὼς εἶπε· κ̅ε̅
ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς

εἶ ἄνος· θερίζων ὅπου
οὐκ ἔσπειρας· καὶ συ-
νάγων ὅθεν οὐ διε-
σκόρπισας· καὶ φοβη-
θεὶς ἀπελθὼν ἔκρυ-
ψα τὸ τάλαντόν σου
ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις
τὸ σόν· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ κς αὐτοῦ εἶπεν αὐ-
τῷ· πονηρὲ δοῦλε
καὶ ὀκνηρέ· ᾔδεις ὅ-
τι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσ-
πειρα καὶ συνάγω ὅθεν
οὐ διεσκόρπισα· ἔδει
οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύ-
ριόν μου τοῖς τραπεζί-
ταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ
ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐ-
μὸν σὺν τόκῳ· ἄρατε
οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαν-
τον καὶ δότε τῷ ἔ-
χοντι τὰ δέκα τά-
λαντα· τῷ γὰρ ἔχοντι
παντὶ δοθήσεται·
καὶ περισσευθήσεται·
ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος·
καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀ-
π' αὐτοῦ· ταῦτα λέγων

ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν ἀκουέτω:·

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ.

Εἶπεν ὁ κς τὴν πα-
ραβολὴν ταύτην· ὡμοι-
ώθη ἡ βασιλεία τῶν
οὐνῶν δέκα παρθένοις·
αἵτινες λαβοῦσαι τὰς
λαμπάδας αὐτῶν ἐξῆλθ(ον)
εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμ-
φίου· πέντε δὲ ἦσαν
ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι·
καὶ πέντε μωραί· αἱ-
τινες μωραὶ λαβοῦ-
σαι τὰς λαμπάδας
αὐτῶν οὐκ ἔλαβον μεθ'
ἑαυτῶν ἔλαιον· οἱ δὲ φρό-
νιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν
τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν με-
τὰ τῶν λαμπάδων
αὐτῶν· χρονίζοντος δὲ
τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν
πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον·
μέσης δὲ νυκτὸς κραυ-
γὴ γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμ-
φίος ἔρχεται ἐξέρχεσθε
εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ·
τότε ἠγέρθησαν πᾶσαι
αἱ παρθένοι ἐκεῖναι καὶ

ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν· αἱ δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται. ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθαι δὲ μᾶλλον πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε ἑαυταῖς. ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς γάμους. καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. ὕστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· κύριε κύριε ἄνοιξον ἡμῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν· ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται:—

[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς Καπερναοὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασι· καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ. καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου· καὶ ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἔα τί ἡμῖν καὶ σοί Ἰ(ησο)ῦ Ναζαρηνέ· ἦλθες ἀπολέσαι ἡμᾶς· οἶδά σε τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ Θ(εο)ῦ. καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς λέγων· φιμώθητι καὶ ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ῥῖψαν

αὐτὸν τὸ δαιμόνιον
εἰς μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ'
αὐτοῦ· μηδὲν βλά-
ψαν αὐτόν· καὶ ἐγένετο
θάμβος ἐπὶ πάντας
καὶ συνελάλουν πρὸς
ἀλλήλους· λέγοντες τίς
ὁ λόγος οὗτος· ὅτι ἐν ἐ-
ξουσίᾳ καὶ δυνάμει
ἐπιτάσσει τοῖς ἀκα-
θάρτοις πνεύμασι
καὶ ἐξέρχονται::

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἑ-
στὼς ὁ ἰς̅ παρὰ τὴν λί-
μνην γεννησαρέτ, εἶ-
δε δύο πλοῖα ἑστῶτα
παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ
ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ'
αὐτῶν, ἀπέπλυναν
τὰ δίκτυα· ἐμβὰς
δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων·
ὃ ἦν τοῦ σίμωνος, ἠρώ-
τησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γ
ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον·
καὶ καθίσας ἐδίδασ-
κεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς
ὄχλους· ὡς δὲ ἐπαύσα-
το λαλῶν, εἶπε πρὸς
τὸν σίμωνα· ἐπανά-
γαγε εἰς τὸ βάθος καὶ
χαλάσατε τὰ δίκτυ-
α ὑμῶν εἰς ἄγραν·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ σίμων,
εἶπεν αὐτῷ· ἐπιστάτα
δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κο-
πιάσαντες οὐδὲν ἐλά-
βομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥή-
ματί σου, χαλάσω τὸ
δίκτυον· καὶ τοῦτο
ποιήσαντες συνέκλησαν
πλῆθος ἰχθύων πολύ·
διερρήγνυτο δὲ τὸ δί-
κτυον αὐτῶν· καὶ κα-
τένευσαν τοῖς μετόχοις
τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοί-
ῳ, τοῦ ἐλθόντας συλ-
λαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ
ἦλθον καὶ ἔπλησαν ἀμ-
φότερα τὰ πλοῖα· ὥσ-
τε βυθίζεσθαι αὐτά·
ἰδὼν δὲ σίμων πέτρος
προσέπεσε τοῖς γόνα-
σιν ιυ̅· λέγων ἔξελθε ἀπ'
ἐμοῦ ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτω-
λός εἰμι κε̅· θάμβος

τες περιέσχεν αὐτόν.
καὶ πάντας τοὺς σὺν
αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ
τῶν ἰχθύων ᾗ συνε-
λάβον. ὁμοίως δὲ
καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰω-
άννην υἱοὺς Ζεβε-
δαίου· οἳ ἦσαν κοινω-
νοὶ τῷ Σίμωνι. καὶ εἶ-
πεν πρὸς τὸν Σίμωνα
ὁ Ἰς· μὴ φοβοῦ ἀπὸ
τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζω-
γρῶν. καὶ καταγαγόντες
τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν· ἀφέν-
τες ἅπαντα ἠκολούθη-
σαν αὐτῷ:—

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.
ἦν διδάσκων ὁ Ἰς· καὶ
ἦσαν καθήμενοι φα-
ρισαῖοι καὶ νομοδι-
δάσκαλοι· οἳ ἦσαν ἐ-
ληλυθότες ἐκ πάσης
κώμης τῆς Γαλιλαίας
καὶ Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ.
καὶ δύναμις Κυ ἦν
εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς.
καὶ ἰδοὺ ἄνδρες φέ-
ροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον

ὃς ἦν παραλελυμένος·
ζ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσενε-
γκεῖν καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐ.
καὶ μὴ εὑρόντες πόθεν
εἰσενέγκωσιν αὐτὸν
διὰ τὸν ὄχλον, ἀναβάν-
τες ἐπὶ τὸ δῶμα διὰ
τῶν κεράμων
καθῆκαν αὐτὸν σὺν
τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέ-
σον ἔμπροσθεν τοῦ Ιυ.
καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν
αὐτῶν εἶπεν αὐτῷ·
ἄνθρωπε ἀφέωνταί σοι αἱ ἁ-
μαρτίαι σου. καὶ ἤρ-
ξαντο διαλογίζεσθαι
οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ φαρισαῖοι λέγοντες·
τίς ἐστιν οὗτος ὃς λα-
λεῖ βλασφημίας; τίς
δύναται ἀφιέναι ἁ-
μαρτίας εἰ μὴ μόνος
ὁ Θς; ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰς
τοὺς διαλογισμοὺς
αὐτῶν ἀποκριθεὶς εἶ-
πε πρὸς αὐτούς· τί
διαλογίζεσθε ἐν ταῖς

καρδίαις ὑμῶν; τί ἐστιν
εὐκοπώτερον· εἰπεῖν
ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρ-
τίαι σου, ἢ εἰπεῖν ἔ-
γειρε καὶ περιπάτει.
ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξου-
σίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφι-
έναι ἁμαρτίας, εἶπε
τῷ παραλελυμένῳ·
σοὶ λέγω· ἔγειρε καὶ ἄρας
τὸ κλινίδιόν σου, πορεύου
εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ παραχρῆ-
μα ἀναστὰς ἐνώπιον
αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ὃ κα-
τέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον αὐτοῦ δοξά-
ζων τὸν θεόν. καὶ ἔκστα-
σις ἔλαβεν ἅπαντας.
καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν.
καὶ ἐπλήσθησαν φόβου
λέγοντες· ὅτι εἴδομεν
παράδοξα σήμερον:

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ:

Εἶπεν ὁ κύριος· καθὼς θέλετε
ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄν-
θρωποι· καὶ ὑμεῖς ποι-
εῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.
καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀ-
γαπῶντας ὑμᾶς· ποία
ὑμῖν χάρις ἐστί· καὶ
γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς
ἀγαπῶντας αὐτοὺς
ἀγαπῶσι. καὶ ἐὰν ἀ-
γαθοποιῆτε τοὺς ἀγα-
θοποιοῦντας ὑμᾶς,
ποία ὑμῖν χάρις ἐστί·
καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.
καὶ ἐὰν δανείζητε πα-
ρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολα-
βεῖν, ποία ὑμῖν χάρις
ἐστί. καὶ γὰρ ἁμαρτω-
λοὶ ἁμαρτωλοῖς δα-
νείζουσιν ἵνα ἀπολάβω-
σι τὰ ἴσα. πλὴν ἀγα-
πᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑ-
μῶν. καὶ ἀγαθοποι-
εῖτε καὶ δανείζετε
μηδὲν ἀπελπίζοντες·
καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολλύς· καὶ ἔσεσθε
υἱοὶ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς
χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς
ἀχαρίστους καὶ πονη-
ρούς. γίνεσθε οὖν οἰ-
κτίρμονες· καθὼς
καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων
ἐστίν:

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκ(ᾶν)·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πα-
ράγων ὁ Ἰς ἐθεάσατο
τελώνην ὀνόματι
Λευΐν· καθήμενον ἐ-
πὶ τὸ τελώνιον· καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ἀκολού-
θει μοι· καὶ καταλι-
πὼν ἅπαντα· ἀναστὰς
ἠκολούθησεν αὐτῷ.
καὶ ἐποίησεν δοχὴν
μεγάλην Λευΐς αὐτῷ
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ
ἦν ὄχλος τελωνῶν πο-
λύς· καὶ ἄλλων οἳ ἦσαν
μετ' αὐτῶν κατακεί-
μενοι. καὶ ἐγόγγυζον
οἱ γραμματεῖς αὐτῶν
καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·
λέγοντες· διατί με-
τὰ τῶν τελωνῶν
καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθί-
ετε καὶ πίνετε· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς εἶπεν
αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχου-
σιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰα-
τροῦ· ἀλλ' οἱ κακῶς
ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα
καλέσαι δικαίους· ἀλ-
λὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς
μετάνοιαν·

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπο-
ρεύετο ὁ Ἰς εἰς πόλιν
καλουμένην Ναΐν· καὶ
συνεπορεύοντο αὐ-
τῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
ἱκανοὶ καὶ ὄχλος πο-
λύς· ὡς δὲ ἤγγισε
τῇ πύλῃ τῆς πόλεως·
καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο
τεθνηκὼς υἱὸς μονο-
γενὴς τῇ μητρὶ αὐτοῦ·
καὶ αὐτὴ χήρα· καὶ ὄ-
χλος τῆς πόλεως ἱκα-
νὸς σὺν αὐτῇ· καὶ ἰδὼν
αὐτὴν ὁ Κς· ἐσπλαγχνί-
σθη ἐπ' αὐτῇ· καὶ εἶπεν
αὐτῇ· μὴ κλαῖε· καὶ προσ-
ελθὼν ἥψατο τῆς σο-
ροῦ· οἱ δὲ βαστάζοντες
ἔστησαν· καὶ εἶπε· νεα-
νίσκε· σοὶ λέγω· ἐγέρ-
θητι· καὶ ἀνεκάθισεν
ὁ νεκρός· καὶ ἤρξατο

λαλῆν καὶ ἔδωκεν
αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ.
ἔλαβε δὲ φόβος πάν-
τας καὶ ἐδόξαζον τὸν
θν̄· λέγοντες ὅτι προφή-
της μέγας ἐγήγερται ἐν ἡ-
μῖν· καὶ ὅτι ἐπεσκέψα-
το ὁ θς̄ τὸν λαὸν αὐτοῦ:·

Ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶ:·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐ-
πορεύετο ὁ ἰς̄ τοῖς σαβ-
βασι διὰ τῶν σπορί-
μων· καὶ ἔτιλλον οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας
καὶ ἤσθιον· ψώχοντες
ταῖς χερσί· τινὲς δὲ
τῶν φαρισαίων εἶπον
αὐτοῖς· τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔ-
ξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββα-
σι· καὶ ἀποκριθεὶς
πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ ἰς̄.
οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε
ὃ ἐποίησε δαδ̄· ὁ-
πότε ἐπείνασεν αὐτὸς
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες·
ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶ-
κον τοῦ θῦ· καὶ τοὺς ἄρ-
τους τῆς προθέσεως ἔ-
λαβε καὶ ἔφαγε· καὶ
ἔδωκε καὶ τοῖς μετ'
αὐτοῦ· οὓς οὐκ ἔξεστι
φαγεῖν· εἰ μὴ μόνους τοὺς
ἱερεῖς· καὶ ἔλεγεν αὐ-
τοῖς· ὅτι κς̄ ἐστιν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαβ-
βάτου· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄν-
θρωπος· καὶ ἡ χεὶρ αὐ-
τοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά·
παρετήρουν δὲ οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖ-
οι· εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ
θεραπεύσει ἵνα εὕρω-
σι κατηγορίαν αὐτοῦ·
αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς δι-
αλογισμοὺς αὐτῶν·
καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ
τῷ ξηρὰν ἔχοντι
τὴν χεῖρα· ἔγειραι καὶ
στῆθι εἰς τὸ μέσον· ὁ δὲ
ἀναστὰς ἔστη· εἶπεν οὖν
ὁ ἰς̄ πρὸς αὐτούς· ἐπε-
ρωτήσω ὑμᾶς· τί ἔξε-
στι τοῖς σάββασιν·
ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποι-
ῆσαι· ψυχὴν σῶσαι ἢ
ἀποκτεῖναι· καὶ περιβλε-
ψάμενος πάντας αὐτούς·

εἶπεν αὐτῷ. ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. ὁ δὲ ἐποίησε. καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη:

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παραβολὴν ταύτην. ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν. καὶ κατεπατήθη. καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν. καὶ φυὲν, ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα. καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν. καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι, ἀπέπνιξαν αὐτό. καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν. καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες. τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη. ὁ δὲ εἶπεν. ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ θ(εο)ῦ. τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς. ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι. καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή. ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ θ(εο)ῦ. οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδόν εἰσιν οἱ ἀκούοντες. εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος. καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν. ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἳ ὅταν ἀκούσωσι μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον. καὶ οὗτοι ῥίζαν οὐκ ἔχουσι. οἳ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι. καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσὸν, οὗτοί εἰ

σιν οἱ ἀκούοντες καὶ
ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλού
του καὶ ἡδονῶν τοῦ
βίου πορευόμενοι συμ
πνίγονται καὶ οὐ τελεσ
φοροῦσι· τὸ δὲ ἐν τῇ κα
λῇ γῇ· οὗτοί εἰσιν οἵτινες
ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀ
γαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον
κατέχουσι, καὶ καρπο
φοροῦσιν ἐν ὑπομο
νῇ· ταῦτα λέγων ἐφώνει·
ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν,
ἀκουέτω:

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰ
σῆλθεν ὁ Ἰς εἰς Καπερ
ναοὺμ· ἑκατοντάρχου
δέ τινος δοῦλος κα
κῶς ἔχων ἤμελλε
τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ
ἔντιμος· ἀκούσας δὲ
περὶ τοῦ Ἰυ, ἀπέστειλε
πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέ
ρους τῶν Ἰουδαίων·
ἐρωτῶν αὐτὸν ὅπως
ἐλθὼν διασώσῃ
τὸν δοῦλον αὐτοῦ· οἱ
δὲ παραγενόμενοι πρὸς
τὸν Ἰν παρεκάλουν
αὐτὸν σπουδαίως λέ
γοντες· ὅτι ἄξιός ἐστιν
ᾧ παρέξει τοῦτο· ἀ
γαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡ
μῶν καὶ τὴν συναγω
γὴν αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν·
ὁ δὲ Ἰς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς·
ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μα
κρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ
τῆς οἰκίας, ἔπεμψε
πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατον
τάρχος φίλους λέγων
αὐτῷ· κε μὴ σκύλλου· οὐ
γάρ εἰμι ἱκανὸς ἵνα ὑ
πὸ τὴν στέγην μου εἰσέλ
θῃς· διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν
ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν·
ἀλλ' εἰπὲ λόγῳ καὶ ἰα
θήσεται ὁ παῖς μου·
καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑ
πὸ ἐξουσίαν τασσόμενος· ἔχων
ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας·
καὶ λέγω τούτῳ πορεύ
θητι, καὶ πορεύεται· καὶ
ἄλλῳ ἔρχου, καὶ ἔρχεται·
καὶ τῷ δούλῳ μου ποίη
σον τοῦτο, καὶ ποιεῖ· ἀκού

ουσ δὲ ταῦτα ὁ ἰς ἐθαύ
μασεν αὐτόν· καὶ στρα
φεὶς τῷ ἀκολουθοῦν
τι αὐτῷ ὄχλῳ, εἶπεν·
λέγω ὑμῖν οὐδὲ ἐν τῷ ἰηλ το
σαύτην πίστιν εὗρον·
καὶ ὑποστρέψαντες
οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν
οἶκον εὗρον τὸν ἀσθε
νοῦντα δοῦλον ὑγιαί
νοντα: —

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ:

Εἶπεν ὁ κς τὴν παραβο
λὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις
ἦν πλούσιος· καὶ ἐνεδι
δύσκετο πορφύραν·
καὶ βύσσον, εὐφραινό
μενος καθ' ἡμέραν
λαμπρῶς· πτω
χὸς δέ τις ἦν ὀνό
ματι λάζαρος· ὃς ἐ
βέβλητο πρὸς τὸν πυλῶ
να αὐτοῦ ἡλκωμένος·
καὶ ἐπιθυμῶν χορ
τασθῆναι· ἀπὸ τῶν
ψιχίων τῶν πιπτόν
των ἀπὸ τῆς τραπέζης
τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ
οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέ
λειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ·
ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν
τὸν πτωχὸν καὶ ἀπε
νεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ
τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν
κόλπον ἀβραάμ· ἀ
πέθανε δὲ καὶ ὁ πλού
σιος καὶ ἐτάφη· καὶ ἐν
τῷ ἅδῃ ἐπάρας τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑ
πάρχων ἐν βασάνοις·
ὁρᾷ τὸν ἀβραὰμ ἀ
πὸ μακρόθεν· καὶ λά
ζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐ
τοῦ· καὶ αὐτὸς φωνή
σας εἶπε· πάτερ ἀβρα
άμ ἐλέησόν με· καὶ
πέμψον λάζαρον ἵνα
βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δα
κτύλου αὐτοῦ ὕδατος·
καὶ καταψύξῃ τὴν
γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυ
νῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ·
εἶπε δὲ ἀβραάμ·
τέκνον μνήσθητι ὅτι
ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγα
θά σου ἐν τῇ ζωῇ σου·
καὶ λάζαρος ὁμοίως

τῷ κακά· νῦν δὲ ὧ-
δε παρακαλεῖται, σὺ
δὲ ὀδυνᾶσαι. καὶ ἐπὶ πᾶ-
σι τούτοις μεταξὺ ἡ-
μῶν καὶ ὑμῶν χάσ-
μα μέγα ἐστήρικται·
ὅπως οἱ θέλοντες δια-
βῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς
μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐ-
κεῖθεν πρὸς ἡμᾶς δι-
απερῶσιν. εἶπεν δέ·
ἐρωτῶ οὖν σε πάτερ, ἵνα
πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ πατρός μου· ἔχω
γὰρ πέντε ἀδελφούς·
ὅπως διαμαρτύρη-
ται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ
αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν
τόπον τοῦτον τῆς βα-
σάνου. λέγει αὐτῷ Ἀβρα-
άμ· ἔχουσι Μωσέα
καὶ τοὺς προφήτας·
ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.
ὁ δὲ εἶπεν· οὐχὶ πάτερ
Ἀβραάμ· ἀλλ᾽ ἐάν τις
ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ
πρὸς αὐτούς, μετανο-
ήσουσιν. εἶπεν δὲ αὐ-
τῷ· εἰ Μωσέως καὶ
τῶν προφητῶν οὐκ ἀ-
κούουσιν, οὐδὲ ἐάν
τις ἀπὸ νεκρῶν ἀ-
ναστῇ πεισθήσονται.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ.

Εἶπεν ὁ Κύριος· οὐδεὶς λύ-
χνον ἅψας καλύπτει
αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑπο-
κάτω κλίνης τίθησιν·
ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν λυχνίαν
ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσ-
πορευόμενοι βλέπω-
σι τὸ φῶς. οὐ γάρ ἐστι
κρυπτὸν ὃ οὐ φανερὸν
γενήσεται· οὐδὲ ἀπό-
κρυφον ὃ οὐ γνωσθή-
σεται, καὶ εἰς φανερὸν
ἔλθῃ. βλέπετε οὖν πῶς
ἀκούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ,
δοθήσεται αὐτῷ· καὶ
ὃς ἂν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ
δοκεῖ ἔχειν, ἀρθήσε-
ται ἀπ᾽ αὐτοῦ. παρεγέ-
νοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ·
καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυ-
χεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄ-
χλον· καὶ ἀπηγγέλη αὐ-
τῷ λεγόντων· ἡ μήτηρ σου

καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἑ-
στήκασιν ἔξω ἰδεῖν
σε θέλοντες. ὁ δὲ ἀ-
ποκριθεὶς εἶπε πρὸς
αὐτούς· μήτηρ μου καὶ
ἀδελφοί μου οὗτοι
εἰσὶν οἱ τὸν λόγον τοῦ
θεοῦ ἀκούοντες καὶ
ποιοῦντες αὐτόν:·

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:-

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν
χώραν τῶν Γαδαρη-
νῶν· ἀπήντησεν αὐτῷ
ἀνήρ τις ἐκ τῆς πό-
λεως· ὃς εἶχε δαι-
μόνια ἐκ χρόνων ἱκα-
νῶν καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνε-
διδύσκετο· καὶ ἐν οἰ-
κίᾳ οὐκ ἔμενεν ἀλλ' ἐν
τοῖς μνήμασιν. ἰδὼν
δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀνακράξας,
προσέπεσεν αὐτῷ·
καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶ-
πε· τί ἐμοὶ καὶ σοὶ Ἰησοῦ·
υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑψίστου·
δέομαί σου μή με βασα-
νίσῃς· παρήγγελλε
γὰρ τῷ πνεύματι τῷ
ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν
ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς
γὰρ χρόνοις συνηρπά-
κει αὐτόν· καὶ ἐδεσμεῖ-
το ἁλύσεσι καὶ πέδαις
φυλασσόμενος καὶ
διαρρήσσων τὰ δεσ-
μὰ ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ
δαίμονος εἰς τὰς ἐρή-
μους· ἐπηρώτησε δὲ
αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· τί σοί
ἐστιν ὄνομα· ὁ δὲ εἶ-
πεν· λεγεὼν· ὅτι δαι-
μόνια πολλὰ εἰσῆλ-
θεν εἰς αὐτόν· καὶ πα-
ρεκάλει αὐτὸν ἵνα μὴ
ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς
τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν·
ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοί-
ρων ἱκανῶν βοσκο-
μένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ
παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα
ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς
ἐκείνους εἰσελθεῖν·
καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.
ἐξελθόντα δὲ τὰ
δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀν-
θρώπου, εἰσῆλθον
εἰς τοὺς χοίρους· καὶ
ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ

που κειμένου εἰς τὴν
λίμνην καὶ ἀπεπνί
γη· ἰδόντες δὲ οἱ βοσ
κοντες τὸ γεγενημένον·
ἔφυγον καὶ ἀπήγγει
λαν εἰς τὴν πόλιν καὶ
εἰς τοὺς ἀγρούς· ἐξῆλ
θον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός·
καὶ ἦλθον πρὸς τὸν
ἰν̅· καὶ εὗρον καθήμε
νον τὸν ἄνθρωπον ἀφ' οὗ τὰ
δαιμόνια ἐξεληλύθει·
ἱματισμένον καὶ σω
φρονοῦντα παρὰ τοὺς
πόδας τοῦ ἰυ̅· καὶ ἐ
φοβήθησαν· ἐδέετο
δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ' οὗ
ἐξεληλύθει τὰ δαι
μόνια εἶναι σὺν αὐτῷ·
ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν
ὁ ἰς̅· λέγων· ὑπόστρε
φε εἰς τὸν οἶκόν σου καὶ
διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ
σοι ὁ θς̅· καὶ ἀπῆλθε
καθ' ὅλην τὴν πόλιν κη
ρύσσων ὅσα ἐποίησεν
αὐτῷ ὁ ἰς̅· +
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·

συγκαλεσάμενος ὁ ἰς̅
τοὺς δώδεκα μα
θητὰς αὐτοῦ· ἔδωκεν
αὐτοῖς δύναμιν καὶ
ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα
τὰ δαιμόνια καὶ νό
σους θεραπεύειν·
ἀπέστειλεν αὐτούς·
καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς
κηρύσσειν τὴν βασι
λείαν τοῦ θῦ· καὶ ἰᾶ
σθαι τοὺς ἀσθενοῦντας·
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς
μηδὲν αἴρετε εἰς τὴν ὁ
δόν· μήτε ῥάβδους
μήτε πήραν· μήτε ἄρτον· μή
τε ἀργύριον· μήτε ἀνὰ δύο
χιτῶνας ἔχειν· καὶ
εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλθη
τε ἐκεῖ μένετε καὶ
ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθαι·
καὶ ὅσοι ἐὰν μὴ δέξωνται
ὑμᾶς· ἐξερχόμενοι ἀπὸ
τῆς πόλεως ἐκείνης·
καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ
τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀ
ποτινάσσετε εἰς μαρτύρι
ον ἐπ' αὐτούς· ἐξερχόμε
νοι δὲ διήρχοντο κατὰ

τὰ τὰς κώμας εὐαγ-
γελιζόμενοι καὶ θε-
ραπεύοντες πανταχοῦ::
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἄνθρωπός τις προσῆλθε
τῷ Ἰησοῦ ὀνόματι Ἰάειρος·
καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συνα-
γωγῆς ὑπῆρχε· καὶ
πεσὼν παρὰ τοὺς πό-
δας τοῦ Ἰησοῦ· παρεκάλει
αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ· ὅτι θυγά-
τηρ μονογενὴς ἦν αὐτῷ·
ὡς ἐτῶν δώδεκα·
καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκεν.
Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐ-
τὸν οἱ ὄχλοι συνέπνι-
γον αὐτόν· καὶ γυνὴ οὖ-
σα ἐν ῥύσει αἵματος·
ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα·
ἥτις ἰατροῖς προσανα-
λώσασα ὅλον τὸν βίον·
οὐκ ἴσχυσεν ὑπ᾽ οὐδε-
νὸς θεραπευθῆναι·
προσελθοῦσα ὄπισ-
θεν ἥψατο τοῦ κρα-
σπέδου τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ· καὶ παραχρῆ-
μα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵ-
ματος αὐτῆς· καὶ εἶπεν
ὁ Ἰησοῦς· τίς ὁ ἁψάμενός μου·
ἀρνουμένων δὲ πάντων·
εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ
μετ᾽ αὐτοῦ· ἐπιστάτα·
οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε
καὶ ἀποθλίβουσι· καὶ
λέγεις; τίς ὁ ἁψάμενός
μου· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἥψα-
τό μού τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνων
δύναμιν ἐξελθοῦσαν
ἀπ᾽ ἐμοῦ· ἰδοῦσα δὲ ἡ
γυνὴ ὅτι οὐκ ἔλαθε,
τρέμουσα ἦλθε· καὶ
προσπεσοῦσα αὐτῷ δι᾽
ἣν αἰτίαν ἥψατο αὐτοῦ·
ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώ-
πιον παντὸς τοῦ λαοῦ·
καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆ-
μα· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ·
θάρσει θύγατερ· ἡ πί-
στις σου σέσωκέ σε· πορεύ-
ου εἰς εἰρήνην· Ἔτι αὐ-
τοῦ λαλοῦντος ἔρχε-
ταί τις παρὰ τοῦ ἀρχι-
συναγώγου λέγων αὐτῷ·
ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ

σου· μὴ σκύλλε τὸν δι
δάσκαλον· ὁ δὲ ἰς ἀ
κούσας ἀπεκρίθη αὐ
τῷ λέγων· μὴ φοβοῦ·
μόνον πίστευε καὶ σω
θήσεται· ἐλθὼν δὲ εἰς
τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφῆ
κεν εἰσελθεῖν οὐδέ
να· εἰ μὴ πέτρον καὶ ἰ
ωάννην καὶ ἰάκω
βον· καὶ τὸν πρα τῆς
παιδὸς καὶ τὴν μρα·
ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ
ἐκόπτοντο αὐτήν· ὁ δὲ
εἶπεν μὴ κλαίετε· οὐ γὰρ
ἀπέθανεν ἀλλὰ καθεύ
δει· καὶ κατεγέλων αὐ
τοῦ εἰδότες ὅτι ἀπέ
θανεν· αὐτὸς δὲ ἐκβα
λὼν ἔξω πάντας καὶ
κρατήσας τῆς χειρὸς
αὐτῆς ἐφώνησε λέ
γων· ἡ παῖς ἐγείρου· καὶ
ἐπέστρεψε τὸ πνα αὐ
τῆς· καὶ ἀνέστη παρα
χρῆμα· καὶ διέταξεν αὐ
τῇ δοθῆναι φαγεῖν·
καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς

αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγει
λεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰ
πεῖν τὸ γεγονός:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ κατελ
θόντι τῷ ἰυ ἀπὸ τοῦ
ὄρους· συνήντησεν
αὐτῷ ὄχλος πολύς·
καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἀπὸ
τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε
λέγων· διδάσκαλε·
δέομαί σου ἐπίβλεψον
ἐπὶ τὸν υἱόν μου ὅτι
μονογενής ἐστίν μοι·
καὶ ἰδοὺ πνα λαμβά
νει αὐτόν· καὶ ἐξαίφνης
κράζει καὶ σπαράσσει
αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ· καὶ
μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ᾽
αὐτοῦ συντρίβον αὐ
τόν· καὶ ἐδεήθην τῶν
μαθητῶν σου ἵνα ἐκ
βάλωσιν αὐτό· καὶ οὐκ
ἠδυνήθησαν· ἀπο
κριθεὶς δὲ ὁ ἰς εἶπεν· ὦ
γενεὰ ἄπιστος καὶ δι
εστραμμένη· ἕως πότε ἔ
σομαι πρὸς ὑμᾶς· ἕως πότε
ἀνέξομαι ὑμῶν· προ
σάγαγε τὸν υἱόν σου ὧδε.

ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησε δὲ αὐτῶ ὁ ἰς̅ τῶ πνι̅ τῶ ἀκαθάρτω· καὶ ἰάσατο τὸν παῖδα καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῶ πρὶ̅ αὐτοῦ· ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῆ μεγαλειότητι τοῦ θυ̅·

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν·

Τῶ καιρῶ ἐκείνω· νομικός τις προσῆλθεν τῶ ἰυ̅ πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκαλε τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω· ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτόν· ἐν τῶ νόμω τί γέγραπται· πῶς ἀναγινώσκεις· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀγαπήσεις κν̅ τὸν θν̅ σου· ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν· εἶπεν δὲ αὐτῶ· ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήση· ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν· εἶπε πρὸς τὸν ἰν̅· καὶ τίς ἐστί μου πλησίον· ὑπολαβὼν δὲ ὁ ἰς̅ εἶπεν· ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ ἱερουσαλὴμ εἰς ἱεριχώ· καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα· κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῆ ὁδῶ ἐκείνη· καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν· ὁμοίως δὲ καὶ λευίτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον· ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε· σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγχνίσθη· καὶ προσελθὼν

κατέδησε τὰ τραύ-
ματα αὐτοῦ· ἐπιχέ-
ων ἔλαιον καὶ οἶνον·
ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν
ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγα-
γεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον·
καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ·
καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελ-
θὼν ἐκβαλὼν δύο
δηνάρια ἔδωκε τῷ
πανδοχεῖ καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ἐπιμελήθη-
τι αὐτοῦ· καὶ ὅ τι ἂν προσ-
δαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ
ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώ-
σω σοι· τίς οὖν τούτων
τῶν τριῶν πλησίον δο-
κεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμ-
πεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς·
ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας
τὸ ἔλεος μετ᾽ αὐτοῦ·
εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰς·
πορεύου καὶ σὺ ποίει
ὁμοίως· ἐκ τοῦ κ Λκ
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· πο-
ρευομένου τοῦ Ἰυ ἐν τῇ ὁ-
δῷ, εἶπέν τις πρὸς αὐ-
τόν· ἀκολουθήσω σοι

ὅπου ἂν ἀπέρχῃ κε·
καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰς·
αἱ ἀλώπεκες φωλε-
οὺς ἔχουσι καὶ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐνου
κατασκηνώσεις· ὁ
δὲ υἱὸς τοῦ ἀνου οὐκ ἔ-
χει ποῦ τὴν κεφαλὴν
κλίνῃ· εἶπεν δὲ πρὸς
ἕτερον· ἀκολούθει
μοι· ὁ δὲ εἶπεν· κε·
ἐπίτρεψόν μοι ἀπελ-
θόντι πρῶτον θάψαι
τὸν πατέρα μου· εἶπεν
δὲ αὐτῷ ὁ Ἰς· ἄφες τοὺς
νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑ-
αυτῶν νεκρούς· σὺ δὲ
ἀπελθὼν διάγγελλε
τὴν βασιλείαν τοῦ θυ·
εἶπεν δὲ καὶ ἕτερος·
ἀκολουθήσω σοι κε·
πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν
μοι ἀποτάξασθαι τοῖς
εἰς τὸν οἶκόν μου· εἶ-
πεν δὲ ὁ Ἰς πρὸς αὐτόν·
οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ἐπ᾽ ἄροτρον·
καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπί-
σω· εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν

βασιλεία αὐτοῦ οὕτως ὤν·
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν: —
Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβο
λὴν ταύτην· ἀνθρώπου τινὸς
πλουσίου εὐφόρησεν
ἡ χώρα· καὶ διελογίζε
το ἐν ἑαυτῷ λέγων·
τί ποιήσω ὅτι οὐκ ἔ
χω ποῦ συνάξω τοὺς
καρπούς μου· καὶ εἶ
πεν τοῦτο ποιήσω· κα
θελῶ μου τὰς ἀποθή
κας· καὶ μείζονας οἰκο
δομήσω· καὶ συνά
ξω ἐκεῖ πάντα τὰ γε
νήματά μου καὶ τὰ ἀ
γαθά μου· καὶ ἐρῶ
τῇ ψυχῇ μου· ψυχή
ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κεί
μενα εἰς ἔτη πολλά·
ἀναπαύου φάγε πίε ε
ὐφραίνου· εἶπεν δὲ
αὐτῷ ὁ Θεός· ἄφρον ταύ
τῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου
ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ
ἡτοίμασας τίνι ἔσται·
οὕτως ὁ θησαυρίζων
ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς Θεὸν
πλουτῶν· ταῦτα λέγων

ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀ
κούειν ἀκουέτω· —
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν·
Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· ἰδοὺ δίδω
μι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν
τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφε
ων καὶ σκορπίων· καὶ
ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν
τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν
ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδική
σει· πλὴν ἐν τούτῳ μὴ
χαίρετε· ὅτι τὰ πνεύ
ματα ὑμῖν ὑποτάσ
σεται· χαίρετε δὲ ὅ
τι τὰ ὀνόματα ὑμῶν
ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλ
λιάσατο τῷ πνεύματι
ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν·

Ἐξομολογοῦμαί
σοι πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τῆς γῆς· ὅτι ἀπέκρυ
ψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν
καὶ συνετῶν· καὶ ἀπε
κάλυψας αὐτὰ νηπί
οις· ναὶ ὁ πατήρ· ὅτι οὕτως

ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου::

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν::

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν διδάσκων ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασιν. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ. καὶ ἦν συγκύπτουσα. καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς προσεφώνησε καὶ εἶπεν αὐτῇ· γύναι ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου. καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας. καὶ παραχρῆμα ἀνορθώθη καὶ ἐδόξαζε τὸν θ(εὸ)ν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος. ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι. ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε. καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου. ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κ(ύριο)ς καὶ εἶπεν· ὑποκριταί. ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν. ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς. ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη. οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου. τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατῃσχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν. ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ::

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν::

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον. ὅτι ηὐδόκησεν ὁ π(ατ)ὴρ ὑμῶν. δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν. πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν. καὶ δότε ἐλεημοσύνην. ποιήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαιούμενα. θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει οὐδὲ σὴς διαφθείρει.

48

ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυ
ρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρ
δία ὑμῶν ἔσται· ἔστω
σαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες
περιεζωσμέναι καὶ οἱ
λύχνοι καιόμενοι· καὶ
ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις
προσδεχομένοις τὸν
κύριον αὐτῶν, πότε ἀναλύ
σῃ ἐκ τῶν γάμων· ἵνα
ἐλθόντος καὶ κρούσαντος
εὐθέως ἀνοίξωσιν
αὐτῷ· μακάριοι οἱ δοῦ
λοι ἐκεῖνοι οὓς ἐλθὼν ὁ
κύριος εὑρήσει γρηγοροῦν
τας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι περιζώσεται καὶ
ἀνακλινεῖ αὐτούς·
καὶ παρελθὼν διακο
νήσει αὐτοῖς· καὶ ἐὰν
ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυ
λακῇ· καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυ
λακῇ ἔλθῃ καὶ εὕρῃ οὕ
τως· μακάριοί εἰσιν οἱ
δοῦλοι ἐκεῖνοι· τοῦτο
δὲ γινώσκετε· ὅτι εἰ ᾔ
δει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ
ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται,
ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν
ἀφῆκεν διορυχθῆναι

τὸν οἶκον αὐτοῦ· καὶ ὑμεῖς
γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ
ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε· ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται·

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν:-

Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παρα
βολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις
ἐποίησε δεῖπνον μέ
γα, καὶ ἐκάλεσεν πολ
λούς· καὶ ἀπέστειλε
τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥ
ρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν
τοῖς κεκλημένοις· ἔρ
χεσθε ὅτι ἤδη ἕτοιμα
ἐστὶ πάντα· καὶ ἤρξαν
το ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖ
σθαι πάντες· ὁ πρῶτος εἶ
πεν αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρα
σα καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐ
ξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν·
ἐρωτῶ σε ἔχε με παρῃ
τημένον· καὶ ἕτερος εἶ
πεν· ζεύγη βοῶν ἠγόρα
σα πέντε καὶ πορεύομαι
δοκιμάσαι αὐτά· ἐρω
τῶ σε ἔχε με παρῃτημέ
νον· καὶ ἕτερος εἶπεν·
γυναῖκα ἔγημα καὶ δι
ὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλ
θεῖν· παραγενόμενος ὁ δοῦλος

λος ἐκεῖνος ἀπήγγει-
λε τῷ κῷ αὐτοῦ ταῦ-
τα· τότε ὀργισθεὶς
ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν
τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἔξελ-
θε ταχέως εἰς τὰς
πλατείας καὶ ῥύμας
τῆς πόλεως· καὶ τοὺς
πτωχοὺς καὶ ἀναπείρους·
καὶ χωλοὺς καὶ τυφλούς·
εἰσάγαγε ὧδε· καὶ
εἶπεν ὁ δοῦλος· κύριε·
γέγονεν ὡς ἐπέταξας·
καὶ ἔτι τόπος ἐστίν·
καὶ εἶπεν ὁ κς πρὸς τὸν
δοῦλον· ἔξελθε εἰς
τὰς ὁδοὺς καὶ φραγ-
μούς· καὶ ἀνάγκασον
εἰσελθεῖν ἵνα γεμισθῇ
ὁ οἶκός μου· λέγω
γὰρ ὑμῖν· οὐδεὶς τῶν
ἀνδρῶν ἐκείνων·
τῶν κεκλημένων γεύσε-
ταί μου τοῦ δείπνου· πο-
λλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ ὀ-
λίγοι δὲ ἐκλεκτοί:-
τέλ. τοῦ καὶ τοῦ λουκᾶ:

σα ιβ λεκ ... πρὸ τ χυ γ 39

Εἶπεν ὁ κς τὴν παρα-
βολὴν ταύτην· ὁ-
μοιώθη ἡ βασιλεί-
α τῶν οὐνῶν κόκκῳ
σινάπεως· ὃν λαβὼν
ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆ-
πον ἑαυτοῦ· καὶ ηὔξησε·
καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον
μέγα· καὶ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐνοῦ κατεσκήνω-
σεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ·
πάλιν εἶπεν· τίνι ὁμοι-
ώσω τὴν βασιλείαν
τοῦ θυ· ὁμοία ἐστὶ
ζύμῃ ἣν λαβοῦσα γυνὴ·
ἐνέκρυψεν εἰς ἀ-
λεύρου σάτα τρία·
ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅ-
λον· καὶ διεπορεύε-
το κατὰ πόλεις καὶ κώ-
μας· διδάσκων καὶ
πορείαν ποιούμενος
εἰς ἱλημ· εἶπε δέ
τις αὐτῷ· κε εἰ ὀλί-
γοι οἱ σωζόμενοι· ὁ δὲ
εἶπεν πρὸς αὐτούς· ἀ-
γωνίζεσθε εἰσελθεῖν
διὰ τῆς στενῆς πύλης

ὅτι πολλοὶ λέγω ὑμῖν
ζητήσουσιν εἰσελθεῖν,
καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν.
ἀφ᾽ οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκο
δεσπότης καὶ ἀποκλεί
σῃ τὴν θύραν· καὶ ἄρ
ξησθε ἔξω ἑστάναι
καὶ κρούειν τὴν θύραν.
λέγοντες κ(ύρι)ε κ(ύρι)ε ἄνοι
ξον ἡμῖν· καὶ ἀποκρι
θεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· οὐκ οἶ
δα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ.
τότε ἄρξησθε λέγειν·
ἐφάγομεν ἐνώπιόν
σου καὶ ἐπίομεν· καὶ
ἐν ταῖς πλατείαις ἡ
μῶν ἐδίδαξας.
καὶ ἐρεῖ λέγω ὑμῖν οὐκ
οἶδα ὑμᾶς πόθεν
ἐστέ. ἀπόστητε ἀπ᾽ ἐ
μοῦ πάντες οἱ ἐργάται
τῆς ἀδικίας. ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόν
των. ὅταν ὄψησθε ἀ
βραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ
ἰακώβ· καὶ πάντας
τοὺς προφήτας ἐν τῇ

βασιλείᾳ τοῦ θ(εο)ῦ· ὑμᾶς
δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.
καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνα
τολῶν καὶ δυσμῶν καὶ
βορρᾶ καὶ νότου καὶ
ἀνακληθήσονται. ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ θ(εο)ῦ:

Ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν: —

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἰ
σερχομένου τοῦ ι(ησο)ῦ· εἰς
τινα κώμην· ἀπήντη
σαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄν
δρες· οἳ ἔστησαν πόρρωθεν.
καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν
λέγοντες ἰ(ησο)ῦ ἐπιστάτα
ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἰ
δὼν εἶπεν αὐτοῖς· πο
ρευθέντες ἐπιδείξατε
ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι.
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπά
γειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσ
θησαν. εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν
ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑ
πέστρεψε μετὰ φωνῆς
μεγάλης δοξάζων τὸν
θ(εό)ν· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρό
σωπον παρὰ τοὺς πόδας

σα ιε

αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐ-
τῷ· καὶ αὐτὸς ἦν σα-
μαρείτης. ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ις εἶπεν· οὐχὶ οἱ
δέκα ἐκαθαρίσθησαν;
οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; οὐχ εὑρέθη-
σαν ὑποστρέψαντες δοῦ-
ναι δόξαν τῷ θεῷ· εἰ μὴ
ὁ ἀλλογενὴς οὗτος.
Καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀνα-
στὰς πορεύου· ἡ πίστις
σου σέσωκέ σε :.

Ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν :-

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰ-
σῆλθεν ὁ ις εἰς οἶκον
τινὸς τῶν ἀρχόντων
τῶν φαρισαίων σαβ-
βάτῳ φαγεῖν ἄρτον.
καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὑ-
δρωπικὸς ἔμπροσθεν
αὐτοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ις εἶπεν πρὸς τοὺς
νομικοὺς καὶ φαρισαί-
ους λέγων· εἰ ἔξεστι
τοῖς σάββασι θεραπε-
ύειν; οἱ δὲ ἡσύχασαν· καὶ
ἐπιλαβόμενος ἰάσατο

αὐτὸν καὶ ἀπέλυσεν.
καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς
αὐτοὺς εἶπεν· τίνος ὑ-
μῶν υἱὸς ἢ βοῦς εἰς
φρέαρ ἐμπεσεῖται καὶ
οὐκ εὐθέως ἀνασπά-
σει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ σαββάτου. καὶ οὐ-
κ ἴσχυσαν ἀνταπο-
κριθῆναι αὐτῷ πρὸς
ταῦτα. ἔλεγε δὲ πρὸς
τοὺς κεκλημένους πα-
ραβολὴν ἐπέχων· πῶς
τὰς πρωτοκλισίας ἐξε-
λέγοντο λέγων πρὸς αὐ-
τούς· ὅταν κληθῇς
ὑπό τινος εἰς γάμους·
μὴ κατακλιθῇς εἰς
τὴν πρωτοκλισίαν·
μήποτε ἐντιμότερος
σου ᾖ κεκλημένος ὑπ'
αὐτοῦ· καὶ ἐλθὼν
ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας
ἐρεῖ σοι· δὸς τούτῳ τό-
πον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ'
αἰσχύνης τὸν ἔσχατον
τόπον κατέχειν. ἀλλ' ὅ-
ταν κληθῇς πορευθεὶς
ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον

τόπον· ἵνα ὅταν ἔλ
θῃ ὁ κεκληκώς σε εἴ
πῃ σοι· φίλε προσα
νάβηθι ἀνώτερον· τό
τε ἔσται σοι δόξα ἐ
νώπιον τῶν συνανα
κειμένων σοι· ὅτι πᾶς
ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπει
νωθήσεται· ὁ δὲ τα
πεινῶν ἑαυτὸν ὑψω
θήσεται:· ἐκ τοῦ κζ λου:·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ἄνθρωπός τις προσῆλθε
τῷ ιυ· πειράζων αὐ
τὸν καὶ λέγων· διδάσ
καλε ἀγαθέ· τί ποιή
σας ζωὴν αἰώνιον
κληρονομήσω· εἶ
πεν δὲ αὐτῷ ὁ ις· τί
με λέγεις ἀγαθόν· οὐ
δεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς·
ὁ θς· τὰς ἐντολὰς οἶδας·
μὴ μοιχεύσεις· μὴ φο
νεύσεις· μὴ κλέψῃς·
μὴ ψευδομαρτυρή
σεις· τίμα τὸν πατέρα
σου καὶ τὴν μητέρα σου·
ὁ δὲ εἶπε· ταῦτα πάντα

ἐφυλαξάμην ἐκ νε
ότητός μου· ἀκούσας
δὲ ταῦτα ὁ ις· εἶπεν
αὐτῷ· ἔτι ἕν σοι λείπει·
πάντα ὅσα ἔχεις πώ
λησον καὶ διάδος
πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θη
σαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ
δεῦρο ἀκολούθη
μοι· ὁ δὲ ἀκούσας
ταῦτα περίλυπος ἐ
γένετο· ἦν γὰρ πλούσιος
σφόδρα· ἰδὼν δὲ
αὐτὸν ὁ ις περίλυπον
γενόμενον εἶπεν· πῶς
δυσκόλως οἱ τὰ χρήμα
τα ἔχοντες εἰσελεύ
σονται εἰς τὴν βασι
λείαν τοῦ θυ· εὐκοπώ
τερον γάρ ἐστιν κάμη
λον διὰ τρυμαλιᾶς ῥα
φίδος εἰσελθεῖν ἢ πλού
σιον εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θυ εἰσελθεῖν· εἶ
πον δὲ οἱ ἀκούσαντες·
καὶ τίς δύναται σω
θῆναι· ὁ δὲ εἶπε· τὰ ἀδύ

παρὰ ἀνθρώποις δυνατά ἐστι παρὰ τῷ θ(ε)ῷ:·

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ:·

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστι· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν. εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει. καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει. οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν. ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θ(ε)ῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀν(θρώπ)ων· ὁ δὲ θ(εὸ)ς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν. ὅτι τὸ ἐν ἀν(θρώπ)οις ὑψηλόν, βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θ(εο)ῦ ἐστιν:·

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ:·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐν τῷ ἐγγίζειν τὸν Ἰ(ησοῦ)ν εἰς Ἱεριχώ. τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν. ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη τοῦτο. ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰ(ησοῦ)ς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. καὶ ἐβόησε λέγων· Ἰ(ησο)ῦ υἱὲ Δα(υὶ)δ ἐλέησόν με. καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δα(υὶ)δ ἐλέησόν με. σταθεὶς δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐκέλευσεν αὐτὸν

ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν.
ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ.
ἐπηρώτησεν αὐτόν.
λέγων τί σοι θέλεις ποι-
ήσω. ὁ δὲ εἶπεν κε. ἵνα
ἀναβλέψω. καὶ ὁ ἰς
εἶπεν αὐτῷ ἀνάβλε-
ψον. ἡ πίστις σου σέσω-
κέ σε. καὶ παραχρῆ-
μα ἀνέβλεψε καὶ ἠ-
κολούθει αὐτῷ δοξά-
ζων τὸν θν. καὶ πᾶς ὁ λα-
ὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶ-
νον τῷ θεῷ: ἐκ τοῦ κ(ατὰ) λου:
Εἶπεν ὁ κς πρὸς τ(οὺς) μα(θητὰς)
ἑαυτοῦ. ἐὰν δὲ ἁμάρ-
τῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός
σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ.
καὶ ἐὰν μετανοήσῃ,
ἄφες αὐτῷ. καὶ ἐὰν ἑ-
πτάκις τῆς ἡμέρας ἁ-
μάρτῃ εἰς σέ. καὶ ἑ-
πτάκις τῆς ἡμέρας ἐπι-
στρέψῃ λέγων μετανοῶ,
ἀφήσεις αὐτῷ. καὶ εἶ-
πον οἱ ἀπόστολοι τῷ κῳ.
πρόσθες ἡμῖν πίστιν.
εἶπεν δὲ ὁ κς. εἰ ἔχετε

πίστιν ὡς κόκκον σινά-
πεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συ-
καμίνῳ ταύτῃ ἐκρι-
ζώθητι καὶ φυτεύθη-
τι ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ
ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν.
τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦ-
λον ἔχων ἀροτριῶντα,
ἢ ποιμαίνοντα; ὃς εἰσελ-
θόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐ-
ρεῖ εὐθέως. παρελθ(ὼν)
ἀνάπεσε. ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ
αὐτῷ. ἑτοίμασον τί δει-
πνήσω. καὶ περιζωσά-
μενος διακόνει μοι ἕως
φάγω καὶ πίω. καὶ
μετὰ ταῦτα φάγεσαι
καὶ πίεσαι σύ. μὴ χάριν
ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ
ὅτι ἐποίησε τὰ δια-
ταχθέντα; οὕτως καὶ ὑ-
μεῖς. ὅταν ποιήσητε πάν-
τα τὰ διαταχθέντα
ὑμῖν, λέγετε ὅτι δοῦ-
λοι ἀχρεῖοί ἐσμεν. ὅτι ὃ
ὀφείλομεν ποιῆσαι πεποι-
ήκαμεν:

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διήρ-
χετο ὁ ις τὴν ἱεριχώ·
καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόμα-
τι καλούμενος ζακχαῖ-
ος καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχι-
τελώνης· καὶ οὗτος ἦν
πλούσιος· καὶ ἐζήτει ἰδεῖν
τὸν ιν τίς ἐστι· καὶ οὐκ ἠ-
δύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου·
ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν·
καὶ προδραμὼν ἔμπρος-
θεν ἀνέβη ἐπὶ συκομω-
ραίαν ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι
δι᾽ ἐκείνης ἤμελλε διέρ-
χεσθαι· καὶ ὡς ἦλθεν ἐ-
πὶ τὸν τόπον, ἀναβλέ-
ψας ὁ ις εἶδεν αὐτὸν καὶ
εἶπε πρὸς αὐτόν· ζακ-
χαῖε· σπεύσας κατάβη-
θι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴ-
κῳ σου δεῖ με μεῖναι· καὶ
σπεύσας κατέβη καὶ ὑπε-
δέξατο αὐτὸν χαίρων·
καὶ ἰδόντες πάντες δι-
εγόγγυζον λέγοντες· ὅτι
παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ
εἰσῆλθε καταλῦσαι·

σταθεὶς δὲ ζακχαῖος εἰ-
πε πρὸς τὸν κν· ἰδοὺ τὰ
ἡμίση τῶν ὑπαρχόν-
των μου κε δίδωμι τοῖς
πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι
ἐσυκοφάντησα, ἀπο-
δίδωμι τετραπλοῦν·
εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν
ὁ ις· ὅτι σήμερον σωτηρία
τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο·
καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς ἀβρ-
αάμ ἐστιν· ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς
τοῦ ανου ζητῆσαι καὶ
σῶσαι τὸ ἀπολωλός·

Εἶπεν ὁ κς τὴν παραβολὴν
ταύτην· κριτής τις ἦν
ἔν τινι πόλει τὸν θν μὴ
φοβούμενος καὶ ανον
μὴ ἐντρεπόμενος· χή-
ρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐ-
κείνῃ καὶ ἤρχετο πρὸς
αὐτὸν λέγουσα· ἐκδί-
κησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντι-
δίκου μου· καὶ οὐκ ἠθέ-
λησεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ
δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυ-
τῷ· εἰ καὶ τὸν θν οὐ φο-
βοῦμαι καὶ ανον οὐκ ἐν-
τρέπομαι διά γε τὸ παρέ-

χειν μοι κόπον τὴν χή
ραν ταύτην ἐκδικήσω
αὐτὴν ἵνα μὴ εἰς τέλος
ἐρχομένη ὑποπιά
ζῃ με. εἶπεν δὲ ὁ κ(ύριο)ς·
ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς
τῆς ἀδικίας λέγει. ὁ
δὲ θ(εὸ)ς οὐ μὴ ποιήσει
τὴν ἐκδίκησιν τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν
βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέ
ρας καὶ νυκτός. καὶ μα
κροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς.
λέγω ὑμῖν. ὅτι ποιήσει
τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν.
ἐν τάχει:- ἐκ τοῦ κ(ατὰ) λου(κᾶν):
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παραβολὴν
ταύτην. ἄνθρωποι δύο ἀνέ
βησαν εἰς τὸ ἱερὸν προ
σεύξασθαι. ὁ εἷς φαρι
σαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώ
νης. ὁ φαρισαῖος σταθεὶς
πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προ
σηύχετο. ὁ θ(εὸ)ς εὐχαριστῶ
σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ
οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων ἅρ
παγες. ἄδικοι μοιχοί.
ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώ
νης. νηστεύω δὶς τοῦ
σαββάτου. ἀποδεκα
τῶ πάντα ὅσα κτῶμαι.
καὶ ὁ τελώνης μακρό
θεν ἑστὼς. οὐκ ἤθελεν.
οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς
εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι. ἀλλ'
ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος
αὐτοῦ λέγων. ὁ θ(εὸ)ς ἱλάσ
θητί μοι τῷ ἁμαρτω
λῷ. λέγω ὑμῖν. κατέβη
οὗτος δεδικαιωμένος.
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ
ἐκεῖνος. ὅτι πᾶς ὁ ὑ
ψῶν ἑαυτὸν ταπειν
θήσεται. ὁ δὲ ταπειν
ἑαυτὸν ὑψωθήσεται:·
ἐκ τοῦ κ(ατὰ) λουκᾶ:
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μα
θηταῖς. προσέχετε ἀ
πὸ τῶν γραμματέων
τῶν θελόντων περιπα
τεῖν ἐν στολαῖς. καὶ φιλούν
των ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς
ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθε
δρίας ἐν ταῖς συναγω
γαῖς. καὶ πρωτοκλισίας
ἐν τοῖς δείπνοις. οἳ κα
τεσθίουσιν τὰς οἰκίας

τῶν χηρῶν καὶ προ-
φάσει μακρὰ προσεύ-
χονται· οὗτοι λήψονται
περισσότερον κρίμα.
ἀναβλέψας δὲ εἶδε
τοὺς βάλλοντας τὰ δῶ-
ρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζο-
φυλάκιον πλουσίους·
εἶδε δέ τινα χήραν πε-
νιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ
δύο λεπτά· καὶ εἶπεν·
ἀληθῶς λέγω ὑμῖν· ὅτι
ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη,
πλεῖον πάντων ἔβα-
λεν· ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ
τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς,
ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ
θ̅υ̅· αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστε-
ρήματος αὐτῆς, ἅπαντα
τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλεν·
ταῦτα λέγων ἐφώνει· ὁ ἔ-
χων ὦτα ἀκούειν ἀκου-
έτω:: ἐκ τοῦ κ[illegible]

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλ-
θεν ὁ Ἰ̅ς̅ εἰς τὰ μέρη Τύ-
ρου καὶ Σιδῶνος· καὶ ἰ-
δοὺ γυνὴ Χαναναία· ἀπὸ
τῶν ὁρίων ἐκείνων ἐξελ-
θοῦσα ἐκραύγασεν αὐ-
τῷ· λέγουσα ἐλέησόν με κ̅ε̅
υἱὲ Δα̅δ̅· ἡ θυγάτηρ
μου κακῶς δαιμονίζε-
ται· ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη
αὐτῇ λόγον· καὶ προσελ-
θόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
ἠρώτων αὐτὸν· λέγον-
τες· ἀπόλυσον αὐτήν
ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡ-
μῶν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς,
εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην εἰ
μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ
ἀπολωλότα οἴκου Ἰ̅σ̅λ̅·
ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύ-
νησεν αὐτῷ· λέγουσα κ̅ε̅
βοήθει μοι· ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν· οὐκ ἔστι κα-
λὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν
τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς
κυναρίοις· ἡ δὲ εἶπεν·
ναὶ κ̅ε̅· καὶ γὰρ τὰ κυνά-
ρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν
ψιχίων τῶν πιπτόντων
ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυ-
ρίων αὐτῶν· τότε ἀπο-
κριθεὶς ὁ Ἰ̅ς̅ εἶπεν αὐτῇ·
ὦ γύναι· μεγάλη σου ἡ πί-
στις· γενηθήτω σοι ὡς

θέλησ· καὶ ἰάθη ἡ θυ
γάτηρ αὐτῆς· ἀπὸ τῆς
ὥρας ἐκείνης:· τέ(λος) πρ(ὸ)
τῆς ἀποκρ(έω) [illegible]

Ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν·

Εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβο
λὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις εἶ
χε δύο υἱούς. καὶ εἶ
πεν ὁ νεώτερος αὐτῶν
τῷ πατρί· πάτερ δός μοι
τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς
οὐσίας· καὶ διεῖλεν αὐ
τοῖς τὸν βίον· καὶ μετ' οὐ
πολλὰς ἡμέρας συναγα
γὼν ὁ νεώτερος υἱὸς ἅπαντα,
ἀπεδήμησεν εἰς χώραν
μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσ
κόρπισε τὴν οὐσίαν αὐ
τοῦ ζῶν ἀσώτως· δαπα
νήσαντος δὲ αὐτοῦ
πάντα, ἐγένετο λιμὸς
ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώ
ραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς
ἤρξατο ὑστερεῖσθαι· καὶ
πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ
τῶν πολιτῶν τῆς χώ
ρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψεν
αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐ
τοῦ βόσκειν χοίρους· καὶ

ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν
κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν
κερατίων ὧν ἤσθιον
οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐ
δίδου αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν
δὲ ἐλθὼν, εἶπε· πόσοι
μίσθιοι τοῦ πατρός μου πε
ρισσεύουσιν ἄρτων· ἐγὼ
δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι·
ἀναστὰς πορεύσομαι
πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐ
ρῶ αὐτῷ· πάτερ ἥμαρτον
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπι
όν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξι
ος κληθῆναι υἱός σου·
ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν
μισθίων σου· καὶ ἀνα
στὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα
αὐτοῦ· ἔτι δὲ αὐτοῦ μα
κρὰν ἀπέχοντος· εἶδεν
αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσ
πλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν,
ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχη
λον αὐτοῦ· καὶ κατεφίλη
σεν αὐτόν. εἶπεν δὲ αὐτῷ
ὁ υἱός· πάτερ ἥμαρτον εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· εἶ
πεν δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δού

λοις αὐτοῦ· ἐξενέγκατε
τὴν στολὴν τὴν πρώτην·
καὶ ἐνδύσατε αὐτόν· καὶ
δότε δακτύλιον εἰς
τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑ-
ποδήματα εἰς τοὺς πό-
δας· καὶ ἐνέγκαντες τὸν
μόσχον τὸν σιτευτόν·
θύσατε καὶ φαγόντες εὐ-
φρανθῶμεν· ὅτι οὗτος
ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ
ἀνέζησεν· καὶ ἀπολω-
λὸς ἦν καὶ εὑρέθη· καὶ
ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.
ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσ-
βύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς
ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰ-
κίᾳ, ἤκουσε συμφωνί-
ας καὶ χορῶν· καὶ προσ-
καλεσάμενος ἕνα τῶν
παίδων, ἐπυνθάνετο
τί εἴη ταῦτα· ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τῷ· ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥ-
κει· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου
τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν·
ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀ-
πέλαβεν· ὠργίσθη δέ·
καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν·
ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν
παρεκάλει αὐτόν· ὁ δὲ ἀ-
ποκριθεὶς εἶπε τῷ πα-
τρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω
σοι· καὶ οὐδέποτε ἐντο-
λήν σου παρῆλθον· καὶ ἐμοὶ
οὐδέποτε ἔδωκας ἔρι-
φον ἵνα μετὰ τῶν φίλων
μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ
ὁ υἱός σου οὗτος
ὁ καταφαγών σου τὸν βί-
ον μετὰ πορνῶν ἦλθεν,
ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσ-
χον τὸν σιτευτόν· ὁ δὲ εἶ-
πεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάν-
τοτε μετ᾽ ἐμοῦ εἶ· καὶ
πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστιν·
εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χα-
ρῆναι ἔδει· ὅτι ὁ ἀδελφός
σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ
ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὸς
ἦν καὶ εὑρέθη∴

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:-

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· βλέπετε μὴ
πλανηθῆτε· πολλοὶ
γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀ-
νόματί μου λέγοντες· ὅτι ἐ-
γώ εἰμι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικεν·
μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπί-
σω αὐτῶν· ὅταν δὲ ἀκού-
σητε πολέμους καὶ ἀκα-

τασίας μὴ πτοηθῆτε·
δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι.
πρῶτον ἀλλ' οὐκ εὐθέ-
ως τὸ τέλος. καὶ ἔσται
σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ
καὶ ἄστροις. καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐ-
ν ἀπορίᾳ. ἠχούσης θα-
λάσσης καὶ σάλου ἀπο-
ψυχόντων ἀνθρώπων. ἀπὸ
φόβου καὶ προσδοκί-
ας. τῶν ἐπερχομένων
τῇ οἰκουμένῃ. αἱ γὰρ
δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
σαλευθήσονται. καὶ τό-
τε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέ-
λῃ μετὰ δυνάμεως καὶ
δόξης πολλῆς. ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται.
οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ πα-
ρέλθωσι. προσέχε-
τε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε
βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδί-
αι ἐν κραιπά-
λῃ καὶ μέθῃ. καὶ μερίμναις
βιωτικαῖς καὶ ἐφνίδιος
ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα
ἐκείνη. ὡς παγὶς γὰρ ἐ-
πελεύσεται ἐπὶ πάντας

τοὺς καθημένους ἐπὶ
πρόσωπον πάσης τῆς
γῆς. ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν
παντὶ καιρῷ δεόμε-
νοι ἵνα καταξιωθῆ-
τε ἐκφυγεῖν πάντα
τὰ μέλλοντα γίνεσθαι.
καὶ σταθῆναι ἔμπρο-
σθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου:.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ:.

Εἶπεν ὁ Κύριος· ὅταν ἔλθῃ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δό-
ξῃ αὐτοῦ. καὶ πάντες οἱ
ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ·
τότε καθήσει ἐπὶ θρόνου
δόξης αὐτοῦ· καὶ συναχθήσονται
ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη· καὶ
ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων.
ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορί-
ζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν
ἐρίφων καὶ στήσει τὰ
μὲν πρόβατα ἐκ δεξι-
ῶν αὐτοῦ. τὰ δὲ ἐρίφια
ἐξ εὐωνύμων. τότε ἐρεῖ ὁ
βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν
αὐτοῦ. δεῦτε οἱ εὐλογη-
μένοι τοῦ πατρός μου κληρο-
νομήσατε τὴν ἡτοιμασ-
μένην ὑμῖν βασιλείαν. ἀ-

πὸ καταβολῆς κόσμου. ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν. ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με. ξένος ἤμην καὶ συνηγάγετέ με. γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με. ἠσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με. ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθετε πρός με. τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· κ(ύρι)ε πότε σὲ εἴδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν. ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν. πότε δέ σε εἴδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν. ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν. πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρός σε. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν. ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με. ξένος ἤμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με. γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με. ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες· κ(ύρι)ε πότε σὲ εἴδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι. τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον:· ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:–

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην·

ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἔμπροσ
θεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θε
αθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μή
γε μισθὸν οὐκ ἔχετε πα
ρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς. ὅταν οὖν ποιεῖς ἐ
λεημοσύνην, μὴ σαλπί
σῃς ἔμπροσθέν σου ὥς
περ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦ
σιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς·
καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις· ὅπως
δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν
ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ἀπέχουσι τὸν μισθὸν
αὐτῶν· σοῦ δὲ ποιοῦν
τος ἐλεημοσύνην, μὴ
γνώτω ἡ ἀριστερά σου τί
ποιεῖ ἡ δεξιά σου· ὅπως
ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν
τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου
ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ·
ἀποδώσει σοι ἐν
τῷ φανερῷ· καὶ ὅταν
προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσ
περ οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦ
σιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς·
καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν
πλατειῶν ἑστῶτες προ
σεύχεσθαι· ὅπως ἂν φανῶ
σι τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω

ὑμῖν· ὅτι ἀπέχουσι τὸν
μισθὸν αὐτῶν· σὺ δὲ ὅ
ταν προσεύχῃ, εἴσελθε
εἰς τὸ ταμιεῖόν σου· καὶ
κλείσας τὴν θύραν σου,
πρόσευξαι τῷ πατρί σου τῷ
ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ
σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυ
πτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ
φανερῷ· προσευχόμενοι
μὴ βαττολογήσητε ὥσ
περ οἱ ἐθνικοί· δοκοῦ
σι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλο
γίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθή
σονται· μὴ οὖν ὁμοιωθῆ
τε αὐτοῖς· οἶδεν γὰρ ὁ
πατὴρ ὑμῶν ὧν χρείαν
ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆ
σαι αὐτόν· οὕτως οὖν προ
σεύχεσθε ὑμεῖς· πάτερ ἡμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθή
τω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέ
τω ἡ βασιλεία σου· γενη
θήτω τὸ θέλημά σου ὡς
ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπι
ούσιον, δὸς ἡμῖν σήμερον·
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφει
λήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡ
μεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφει

λέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰ-
σενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρα-
σμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι σοῦ
ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύ-
ναμις καὶ ἡ δόξα,
εἰς τοὺς αἰῶνας,
ἀμήν:· κυ(ριακῇ) τῆς τυροφά(γου):

ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον:·
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ἐὰν ἀφῆτε τοῖς
ἀνθρώποις τὰ παραπτώμα-
τα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν
ὁ π(ατ)ὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ
μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ
παραπτώματα αὐτῶν,
οὐδὲ ὁ π(ατ)ὴρ ὑμῶν ἀφή-
σει τὰ παραπτώματα ὑ-
μῶν. ὅταν δὲ νηστεύ-
ητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ
οἱ ὑποκριταὶ σκυθρω-
ποί· ἀφανίζουσι γὰρ
τὰ πρόσωπα αὐτῶν.
ὅπως φανῶσι τοῖς ἀν-
θρώποις νηστεύοντες· ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέ-
χουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.
σὺ δὲ νηστεύων, ἄλειψαί
σου τὴν κεφαλήν, καὶ
τὸ πρόσωπόν σου νίψαι·

ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις
νηστεύων, ἀλλὰ τῷ π(ατ)ρί σου τῷ ἐν τῷ κρυ-
πτῷ· καὶ ὁ π(ατ)ήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ,
ἀποδώσει σοι· μὴ θησαυ-
ρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς
ἐπὶ τῆς γῆς· ὅπου σὴς καὶ
βρῶσις ἀφανίζει· καὶ
ὅπου κλέπται διορύσ-
σουσι, καὶ κλέπτουσιν·
θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θη-
σαυροὺς ἐν οὐρανῷ· ὅπου
οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀ-
φανίζει· καὶ ὅπου κλέπται
οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέ-
πτουσιν· ὅπου γάρ ἐστιν
ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ
ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν:·

Τῇ β' τῆς α' ἑβδ(ομάδος) ἑσπέρας
ἁγίων νηστειῶν τῆς α'
εὐ(αγγέλια) τοῖς κατὰ παννυχ(ίδα):

Εὐ(αγγέλιον) κατὰ ματθαῖον:·
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· προσέχετε
τὴν ἐλεημοσύνην:·
ζήτ(ει) τῷ σαββάτῳ τῆς τυροφά(γου):·
τῇ γ' ἑσπέρας εὐ(αγγέλιον) κατὰ ματθ(αῖον):·
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ἐὰν ἀφῆτε
τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώ(ματα)..
ζήτ(ει) τῇ κυ(ριακῇ) τῆς τυροφάγου:·
τῇ δ' ἑσπέρας εὐ(αγγέλιον) κατὰ ματθ(αῖον)

εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ἔχετε πίστιν θ(εο)ῦ·
ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ὅτι
ὃς ἂν εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ
ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς
τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ
διακριθῇ ἐν τῇ καρδί-
ᾳ αὐτοῦ· ἀλλὰ πιστεύσῃ
ὅτι ἃ λέγει γίνεται· ἔσται
αὐτῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ· διὰ
τοῦτο λέγω ὑμῖν· ὅτι
πάντα ὅσα ἂν προσεύ-
χόμενοι αἰτεῖσθαι· πι-
στεύετε ὅτι λαμβάνε-
τε καὶ ἔσται ὑμῖν· καὶ
ὅταν στήκετε προσευχό-
μενοι ἀφίετε εἴ τι ἔχετε
κατά τινος· ἵνα καὶ ὁ
π(ατ)ὴρ ὑμῶν ὁ οὐ(ράνι)ος· ἀ-
φήσει ὑμῖν τὰ παραπτώ-
ματα ὑμῶν· εἰ δὲ ὑ-
μεῖς οὐκ ἀφίετε· οὐδὲ
ὁ π(ατ)ὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς ἀφήσει τὰ πα-
ραπτώματα ὑμῶν· αἰ-
τεῖτε καὶ δοθήσε-
ται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ
εὑρήσετε· κρούετε·
καὶ ἀνοιχθήσεται ὑμῖν·
πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβα-
νει καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσ-

κει καὶ τῷ κρούοντι ἀ-
νοιγήσεται:· τῇ ε̅ τῆς
α̅ ἑβδ(ομάδος)· ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον):-
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· αἰτεῖτε καὶ
δοθήσεται ὑμῖν· ζη-
τεῖτε καὶ εὑρήσετε·
κρούετε καὶ ἀνοιγήσε-
ται ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν
λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν
εὑρίσκει· καὶ τῷ κρού-
οντι ἀνοιγήσεται· ἤ τίς
ἐστιν ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος· ὃ(ν)
ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρ(τον)·
μὴ λίθον ἐπιδώσει
αὐτῷ· καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰ-
τήσει· μὴ ὄφιν ἐπιδώ-
σει αὐτῷ· εἰ οὖν ὑμεῖς πο-
νηροὶ ὄντες οἴδατε
δόματα ἀγαθὰ δι-
δόναι τοῖς τέκνοις ὑ-
μῶν· πόσῳ μᾶλλον
ὁ π(ατ)ὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· δώσει ἀγαθὰ
τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν:·
τῇ παρ(ασκευῇ) ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην:
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μα-
θηταῖς· ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπε-
λος ἡ ἀληθινή· καὶ ὁ π(ατ)ήρ·
ζήτει σευτεν πεῖσω εἰς τὰς δύο:·

Σαββάτῳ ϛʹ τῶν νηστει(ῶν)· καὶ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου·

Εὐ(αγγέλιον) ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκ(ον)·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπορεύετο ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν, τίλλοντες τοὺς στάχυας· καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασιν, ὃ οὐκ ἔξεστι· καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δα(βί)δ, ὅτε χρείαν ἔσχε καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ· πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θ(εο)ῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἀρχιερέως, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνοις τοῖς ἱερεῦσι; καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσι·

καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄν(θρωπ)ον ἐγένετο· οὐχ ὁ ἄν(θρωπ)ος διὰ τὸ σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου καὶ τοῦ σαββάτου· καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄν(θρωπ)ος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα· καὶ παρετήρουν αὐτὸν, εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσουσιν αὐτοῦ· καὶ λέγει τῷ ἀν(θρώπ)ῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· ἔγειρε εἰς τὸ μέσον· καὶ λέγει αὐτοῖς· ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων· καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ᾽ ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν· λέγει τῷ ἀν(θρώπ)ῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· καὶ ἐξέτεινε· Καὶ ἀποκατε

τὰ ἔθνη ἡ χεὶρ αὐτοῦ υἱοῦ ἡ σῶς καλλη::

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠθέλησεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν καὶ εὑρίσκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται, εὑρήκαμεν Ἰ(ησοῦ)ν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναήλ· πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη Ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· ῥαββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θ(εο)ῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰ(σρα)ήλ. Ἀπεκρίθη Ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι, εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων ὄψῃ. Καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεῳγότα καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θ(εο)ῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀν(θρώπ)ου:

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπῆλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς ἔρημον τόπον κἀκεῖ προσηύχετο. Καὶ κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ, καὶ εὑρόντες αὐτὸν λέγουσιν αὐτῷ ὅτι πάντες σε ζητοῦσι. Καὶ λέγει αὐτοῖς· ἄγωμεν εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο δὲ ἐξελήλυθα. Καὶ

ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς
συναγωγαῖς αὐτῶν εἰς
ὅλην τὴν γαλιλαίαν· καὶ
τὰ δαιμόνια ἐκβάλ-
λων· καὶ ἔρχεται πρὸς
αὐτὸν λεπρὸς παρακα-
λῶν αὐτόν· καὶ γονυπετῶν
αὐτὸν καὶ λέγων αὐτῷ·
ὅτι ἐὰν θέλῃς, δύνασαί
με καθαρίσαι· ὁ δὲ ἰς
σπλαγχνισθεὶς ἐκτείνας
τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐ-
τοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· θέ-
λω καθαρίσθητι· καὶ εἰ-
πόντος αὐτοῦ, εὐθέως ἀ-
πῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέ-
πρα· καὶ ἐκαθαρίσθη·
καὶ ἐμβριμησάμενος
αὐτῷ εὐθέως ἐξέβα-
λεν αὐτὸν καὶ λέγει αὐ-
τῷ· ὅρα μηδενὶ μηδὲν
εἴπῃς· ἀλλ' ὕπαγε σε-
αυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ·
καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ
καθαρισμοῦ σου ἃ προ-
σέταξε μωσῆς εἰς μαρ-
τύριον αὐτοῖς:·
ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον:·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἰσῆλ-
θεν ὁ ἰς εἰς καπερνα-
ούμ· καὶ ἠκούσθη ὅτι
εἰς οἶκόν ἐστι· καὶ εὐθέ-
ως συνήχθησαν πο-
λλοὶ ὥστε μηκέτι χω-
ρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύρ-
αν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λό-
γον· καὶ ἔρχονται πρὸς
αὐτὸν παραλυτικὸν
φέροντες αἰρόμενον
ὑπὸ τεσσάρων· καὶ μὴ
δυνάμενοι προσεγγί-
σαι αὐτῷ, διὰ τὸν ὄχλον,
ἀπεστέγασαν τὴν στέγην
ὅπου ἦν· καὶ ἐξορύξαν-
τες χαλῶσι τὸν κράβ-
βατον· ἐφ' ᾧ ὁ παραλυ-
τικὸς κατέκειτο· ἰδὼν
δὲ ὁ ἰς τὴν πίστιν αὐτῶν,
λέγει τῷ παραλυτικῷ·
τέκνον ἀφέωνταί σοι αἱ
ἁμαρτίαι σου· ἦσαν δέ
τινες τῶν γραμματέ-
ων ἐκεῖ καθήμενοι· καὶ
διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν·
τί οὗτος λαλεῖ βλασ-
φημίας; τίς δύναται
ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ
εἷς ὁ θς· καὶ εὐθέως
ἐπιγνοὺς ὁ ἰς τῷ πνι αὐ-
τοῦ· ὅτι οὕτως αὐτοὶ δια-

σα(ββάτῳ) β' τῶν νηστειῶν·   κυ(ριακῇ) γ' τῶν νηστειῶν·

λογίζονται ἐν ἑαυτοῖς
εἶπεν αὐτοῖς· τί ταῦ-
τα διαλογίζεσθε
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·
τί ἐστιν εὐκοπώτερον·
εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ·
ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρ-
τίαι σου· ἢ εἰπεῖν ἔγειραι καὶ
[ἆρον τὸν κράβαττον] σου καὶ περιπάτει· ἵνα δὲ
εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν
ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀ-
φιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρ-
τίας· λέγει τῷ παραλυ-
τικῷ· σοὶ λέγω· ἔγειραι·
καὶ ἆρον τὸν κράβαττόν
σου καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶ-
κόν σου· καὶ ἠγέρθη εὐ-
θέως· καὶ ἄρας τὸν κράβ-
βατον ἐξῆλθεν ἐναντί-
ον πάντων· ὥστε ἐξί-
στασθαι πάντας· καὶ
δοξάζειν τὸν θεόν· λέ-
γοντας ὅτι οὐδέποτε
οὕτως εἴδομεν·

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν
Λευΐν τὸν τοῦ Ἀλφαί-
ου καθήμενον ἐπὶ τὸ
τελώνιον καὶ λέγει αὐ-
τῷ· ἀκολούθει μοι· καὶ
ἀναστὰς ἠκολούθησεν
αὐτῷ· καὶ ἐγένετο ἐν
τῷ κατακεῖσθαι αὐτὸν
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ
πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁ-
μαρτωλοὶ συνανέκειντο
τῷ Ἰησοῦ· καὶ τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί·
καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ·
καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι ἰδόντες αὐ-
τὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν
τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν·
ἔλεγον τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ· τί ὅτι μετὰ τῶν τε-
λωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν
ἐσθίει καὶ πίνει· καὶ ἀ-
κούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς·
οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύ-
οντες ἰατροῦ· ἀλλ' οἱ κα-
κῶς ἔχοντες· οὐκ ἦλθον
καλέσαι δικαίους ἀλλὰ
ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν·

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον·
Εἶπεν ὁ Κύριος· ὅστις θέλει ὀ-
πίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρ-
νησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀ-
ράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ
ἀκολουθείτω μοι· ὃς γὰρ

ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐ
τοῦ σῶσαι, ἀπολέσει
αὐτήν· ὃς δ᾽ ἂν ἀπο
λέσει τὴν ἑαυτοῦ ψυ
χὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ
τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος
σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφε
λήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδή
σῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ
ζημιωθῇ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἢ τί
δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγ
μα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.
ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με
καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν
τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοι
χαλίδι καὶ ἁμαρτω
λῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν
ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγ
γέλων τῶν ἁγίων. καὶ
ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν· ὅτι εἰσί τινες
τῶν ὧδε ἑστηκότων,
οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται
θανάτου ἕως ἂν ἴδω
σι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει:
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον·

Σαβ. τ. νηστ.

Σαβ. τ. νηστ.:—

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξελθ
ὼν ὁ Ἰς ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου
καὶ Σιδῶνος ἦλθε πρὸς
τὴν θάλασσαν τῆς Γαλι
λαίας, ἀνὰ μέσον τῶν
ὁρίων Δεκαπόλεως. καὶ
φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν
μογιλάλον· καὶ παρα
καλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπι
θῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα. καὶ
ἀπολαβόμενος αὐτὸν
ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ᾽ ἰδίαν,
ἔβαλε τοὺς δακτύλους
αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.
καὶ πτύσας ἥψατο τῆς
γλώσσης αὐτοῦ· καὶ ἀνα
βλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἐ
στέναξε· καὶ λέγει αὐτῷ·
Ἐφφαθά, ὅ ἐστι διαν
οίχθητι. καὶ εὐθέως δι
ηνοίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκο
αί· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς
τῆς γλώσσης αὐτοῦ καὶ ἐ
λάλει ὀρθῶς. καὶ διεστεί
λατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ
εἴπωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς
αὐτοῖς διεστέλλετο, μᾶλλον
περισσότερον ἐκήρυσ
σον· καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξε
πλήσσοντο λέγοντες· καλ

Κυ(ριακῇ) δ΄ τῶν νηστειῶν:

Κυ(ριακῇ) δ΄ τῶν νηστειῶν:

λῶς πάντα πεποίηκε·
καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ
ἀκούειν· καὶ τοὺς ἀλάλους
λαλεῖν:· ἐκ τοῦ κ(α)τ(ὰ) μ(ά)ρκον:·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄν(θρωπ)ός
τις προσῆλθε τῷ Ἰ(ησο)ῦ
γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγ(ων)·
διδάσκαλε ἤνεγκα τὸν
υἱόν μου πρὸς σὲ ἔχοντα
πν(εῦμ)α ἄλαλον· καὶ ὅπου
ἂν αὐτὸν καταλάβῃ ῥήσ-
σει αὐτὸν καὶ ἀφρίζει·
καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας
αὐτοῦ καὶ ξηραίνεται· ϛ εἶ-
πον τοῖς μαθηταῖς σου·
ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ
οὐκ ἴσχυσαν· ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς αὐτῷ λέγει· ὦ γενεὰ
ἄπιστος· ἕως πότε πρὸς
ὑμᾶς ἔσομαι· ἕως πό-
τε ἀνέξομαι ὑμῶν· φέ-
ρετε αὐτὸν πρός με· καὶ
ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν.
καὶ ἰδὼν αὐτὸν εὐθέως
τὸ πν(εῦμ)α ἐσπάραξεν αὐτόν·
καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυ-
λίετο ἀφρίζων· καὶ ἐπη-
ρώτησε τὸν π(ατέ)ρα αὐτοῦ·
πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς
τοῦτο γέγονεν αὐτῷ· ὁ

δὲ εἶπεν· παιδιόθεν·
καὶ πολλάκις αὐτὸν καὶ εἰς ϟϛ
τὸ πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕ-
δατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐ-
τόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι βο-
ήθησον ἡμῖν· σπλαγχνι-
σθεὶς ἐφ' ἡμᾶς· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς
εἶπεν αὐτῷ· τὸ εἰ δύ-
νασαι πιστεῦσαι, πάντα
δυνατὰ τῷ πιστεύοντι· καὶ
εὐθέως κράξας ὁ π(ατ)ὴ(ρ)
τοῦ παιδίου μετὰ
δακρύων ἔλεγε· πι-
στεύω κ(ύρι)ε· βοήθει μου τῇ
ἀπιστίᾳ· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος,
ἐπετίμησε τῷ πν(εύματ)ι τῷ
ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ·
τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον
καὶ κωφὸν, ἐγώ σοι ἐπι-
τάσσω· ἔξελθε ἐξ αὐ-
τοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλ-
θῃς εἰς αὐτόν· καὶ κρά-
ξαν καὶ πολλὰ σπαρά-
ξαν αὐτὸν, ἐξῆλθε· καὶ
ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός· ὥσ-
τε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀ-
πέθανεν· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς κρα-
τήσας αὐτὸν τῆς χει-
ρὸς ἤγειρεν αὐτὸν καὶ ἀ-

νέστη· καὶ εἰσελθόντα
αὐτὸν εἰς οἶκον, οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώ-
των αὐτὸν κατ᾽ ἰδίαν·
ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνή-
θημεν ἐκβαλεῖν αὐτό.
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο τὸ γένος,
ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν,
εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ
νηστείᾳ· καὶ ἐκεῖθεν ἐ-
ξελθόντες παρεπορεύ-
οντο διὰ τῆς Γαλιλαί-
ας· καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα
τις γνῷ. ἐδίδασ-
κε γὰρ τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου,
παραδίδοται εἰς χεῖ-
ρας ἀνθρώπων· καὶ ἀποκτε-
νοῦσιν αὐτόν· καὶ ἀποκ-
τανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
ἀναστήσεται.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐ-
ξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώ-
μας Καισαρείας τῆς Φι-
λίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐ-
πηρώτα τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς· τίνα
με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; οἱ
δὲ ἀπεκρίθησαν· Ἰωάν-
νην τὸν βαπτιστήν· καὶ
ἄλλοι Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ
ἕνα τῶν προφητῶν. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς·
ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε
εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· σὺ
εἶ ὁ Χριστός. καὶ ἐπετίμησεν
αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ λέ-
γωσι περὶ αὐτοῦ. καὶ ἤ-
ρξατο διδάσκειν αὐτοὺς
ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
πολλὰ παθεῖν· καὶ ἀπο-
δοκιμασθῆναι ἀπὸ
τῶν πρεσβυτέρων καὶ
τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν
γραμματέων· καὶ ἀπο-
κτανθῆναι· καὶ μετὰ τρεῖς
ἡμέρας ἀναστῆναι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παρέ-
λαβεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώ-
δεκα μαθητὰς αὐτοῦ·
καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν
τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμ-
βαίνειν· ὅτι ἰδοὺ ἀναβαί-
νομεν εἰς Ἱεροσόλυμα·
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα-
δοθήσεται τοῖς ἀρχι-

ἐρεῦσι· καὶ γραμματεῦ
σι· καὶ κατακρινοῦ
σιν αὐτὸν θανάτω· καὶ
παραδώσουσιν αὐτὸν
τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἐμπαί
ξουσιν αὐτόν· καὶ μα
στιγώσουσιν αὐτόν· καὶ
ἐμπτύσουσιν αὐτῷ·
καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν·
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνα
στήσεται· καὶ προσπορεύ
ονται αὐτῷ ἰάκωβος
καὶ ἰωάννης· οἱ υἱοὶ ζε
βεδαίου· λέγοντες· δι
δάσκαλε θέλομεν ἵνα
ὃ ἐὰν αἰτήσωμεν ποιήσῃς
ἡμῖν· ὁ δὲ εἶπεν αὐ
τοῖς τί θέλετε ποιῆσαί
με ὑμῖν· οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς
ἐκ δεξιῶν σου καὶ εἷς ἐ
ξ εὐωνύμων σου καθί
σωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου.
ὁ δὲ ἰς̅ εἶπεν αὐτοῖς·
οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε·
δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ
ἐγὼ πίνω; καὶ τὸ βάπτισ
μα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βα
πτισθῆναι; οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ· δυνάμεθα· ὁ δὲ

ἰς̅ εἶπεν αὐτοῖς· τὸ μὲν
ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω πί
εσθε· καὶ τὸ βάπτισ
μα ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι,
βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ
καθίσαι ἐκ δεξιῶν
μου· καὶ ἐξ εὐωνύμων,
οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι·
ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται· καὶ
ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρ
ξαντο ἀγανακτεῖν περὶ
ἰακώβου καὶ ἰωάννου·
ὁ δὲ ἰς̅ προσκαλεσάμε
νος αὐτούς, λέγει αὐτοῖς,
οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦν
τες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν,
κατακυριεύουσιν αὐ
τῶν· καὶ οἱ μεγάλοι αὐ
τῶν κατεξουσιάζουσιν
αὐτῶν· οὐχ οὕτως δὲ ἔσται
ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέ
λῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑ
μῖν, ἔσται ὑμῶν διά
κονος· καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ
ὑμῶν γενέσθαι πρῶ
τος, ἔσται πάντων δοῦ
λος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν δια
κονηθῆναι· ἀλλὰ δια
κονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον,

Σα(ββάτῳ) ϛ´ τοῦ λαζάρου·

αὐτὸν πολλοί ::
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν
τις ἀσθενῶν λάζα-
ρος ἀπὸ βηθανίας ἐκ
τῆς κώμης μαρίας
καὶ μάρθας τῆς ἀδελ-
φῆς αὐτῆς· ἦν δὲ μα-
ρία ἡ ἀλείψασα τὸν κ(ύριο)ν
μύρῳ καὶ ἐκμάξασα
τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς
θριξὶν αὐτῆς· ἧς ὁ ἀ-
δελφὸς λάζαρος ἠσ-
θένει· ἀπέστειλαν οὖν
αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐ-
τὸν λέγουσαι· κ(ύρι)ε ἴδε
ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ· ἀ-
κούσας δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν·
αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ ἔ-
στι πρὸς θάνατον· ἀλλ'
ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ
θ(εο)ῦ· ἵνα δοξασθῇ ὁ
υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ δι'
αὐτῆς· ἠγάπα δὲ ὁ
ἰ(ησοῦ)ς τὴν μάρθαν καὶ τὴν
ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ
τὸν λάζαρον· ὡς οὖν ἤ-
κουσεν ὅτι ἀσθενεῖ, τότε
μὲν ἔμεινεν ἐν ᾧ ἦν τόπῳ

δύο ἡμέρας· ἔπειτα
μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς
μαθηταῖς· ἄγωμεν εἰς
τὴν ἰουδαίαν πάλιν·
λέγουσιν αὐτῷ οἱ μα-
θηταί· ῥαββί, νῦν ἐ-
ζήτουν σε λιθάσαι
οἱ ἰουδαῖοι καὶ πάλιν
ὑπάγεις ἐκεῖ; ἀπεκρί-
θη ὁ ἰ(ησοῦ)ς· οὐχὶ δώδεκα
ὧραί εἰσι τῆς ἡμέρας·
ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ
ἡμέρᾳ οὐ προσκόπτει·
ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου
τούτου βλέπει· ἐὰν δέ τις
περιπατῇ ἐν τῇ νυκτί,
προσκόπτει ὅτι τὸ φῶς
οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· ταῦ-
τα εἶπε καὶ μετὰ τοῦ-
το λέγει αὐτοῖς· λάζα-
ρος ὁ φίλος ἡμῶν κε-
κοίμηται· ἀλλὰ πορεύ-
ομαι ἵνα ἐξυπνίσω
αὐτόν· εἶπον οὖν οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ· κ(ύρι)ε εἰ κεκοί-
μηται σωθήσεται· εἰ-
ρήκει δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς περὶ τοῦ θα-
νάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ
ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοι-
μήσεως τοῦ ὕπνου λέγει·

τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς
ὁ ἰς παρρησίᾳ· λάζα
ρος ἀπέθανε· καὶ χαί
ρω δι᾽ ὑμᾶς ἵνα πιστεύ
σητε ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ·
ἀλλ᾽ ἄγωμεν πρὸς αὐτόν·
εἶπεν οὖν θωμᾶς ὁ λε
γόμενος δίδυμος τοῖς
συμμαθηταῖς· ἄγωμεν
καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθά
νωμεν μετ᾽ αὐτοῦ·
ἐλθὼν οὖν ὁ ἰς εὗ
ρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέ
ρας ἤδη ἔχοντα
ἐν τῷ μνημείῳ· ἦν δὲ
ἡ βηθανία ἐγγὺς τῶν
ἱεροσολύμων, ὡς
ἀπὸ σταδίων δε
καπέντε· καὶ πολλοὶ ἐκ
τῶν ἰουδαίων ἐλη
λύθησαν πρὸς τὰς
περὶ μάρθαν καὶ μαρί
αν· ἵνα παραμυθήσων
ται αὐτὰς· περὶ τοῦ ἀδε
λφοῦ αὐτῶν· ἡ οὖν μάρθα
ὡς ἤκουσεν ὅτι ἰς ἔρ
χεται ὑπήντησεν αὐτῷ· μα
ρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ καθέ
ζετο· εἶπεν οὖν μάρθα
πρὸς τὸν ἰν· κε εἰ ἦς ὧδε,

ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν
ἐτεθνήκει· ἀλλὰ καὶ
νῦν οἶδα· ὅτι ὅσα ἂν
αἰτήσῃ τὸν θν, δώσει σοι
ὁ θς· λέγει αὐτῇ ὁ ἰς· ἀ
ναστήσεται ὁ ἀδελφός σου·
λέγει αὐτῷ μάρθα· οἶδα
ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ
ἀναστάσει· ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ· εἶπεν αὐτῇ ὁ
ἰς· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστασις·
καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ,
κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ
ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς
τὸν αἰῶνα πιστεύεις τοῦτο; λέγει
αὐτῷ ναὶ κε· ἐγὼ πεπίστευκα
ὅτι σὺ εἶ ὁ χς ὁ υἱὸς
τοῦ θυ ὁ εἰς τὸν κόσ
μον ἐρχόμενος· καὶ
ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλ
θε καὶ ἐφώνησε μα
ρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐ
τῆς λάθρα εἰποῦσα·
ὁ διδάσκαλος πάρε
στι καὶ φωνεῖ σε· ἐκεί
νη ὡς ἤκουσεν ἐγεί
ρεται ταχὺ· καὶ ἔρ
χεται πρὸς αὐτόν· οὔ
πω δὲ ἐληλύθει ὁ ἰς·

εἰς τὴν κώμην· ἀλλ' ἦν
ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήν-
τησεν αὐτῷ ἡ μάρθα·
οἱ οὖν ἰουδαῖοι οἱ ὄντες
μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ·
καὶ παραμυθούμενοι
αὐτήν· ἰδόντες τὴν μα-
ρίαν ὅτι ταχέως ἀ-
νέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκο-
λούθησαν αὐτῇ· λέγον-
τες· ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ
μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ
ἐκεῖ· ἡ οὖν μαρία ὡς ἦλ-
θεν ὅπου ἦν ὁ ἰς· ἰδοῦ-
σα αὐτὸν ἔπεσεν αὐτοῦ
εἰς τοὺς πόδας· λέγου-
σα αὐτῷ· κε εἰ ἦς ὧδε,
ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν
ἀπέθανεν· ἰς οὖν ὡς
εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν
καὶ τοὺς συνελθόντας
αὐτῇ ἰουδαίους κλαίον-
τας, ἐνεβριμήσατο
τῷ πνι καὶ ἐτάραξεν ἑ-
αυτόν· καὶ εἶπεν· ποῦ
τεθείκατε αὐτόν· λέγου-
σιν αὐτῷ· κε ἔρχου καὶ
ἴδε· ἐδάκρυσεν ὁ ἰς·
ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι·
ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν·

τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπ(ον)·
οὐκ ἠδύνατο οὗτος
ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς
τοῦ τυφλοῦ ποιῆσαι ἵ-
να καὶ οὗτος μὴ ἀποθά-
νῃ· ἰς οὖν πάλιν ἐμβρι-
μώμενος ἐν ἑαυτῷ,
ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον·
ἦν δὲ σπήλαιον· καὶ λίθος
ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ· λέγει
ὁ ἰς· ἄρατε τὸν λίθον·
λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελφὴ
τοῦ τεθνηκότος μάρθα·
κε ἤδη ὄζει· τεταρταῖος
γάρ ἐστιν· λέγει αὐτῇ ὁ ἰς·
οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πι-
στεύσῃς ὄψει τὴν δόξαν
τοῦ θυ· ἦραν οὖν τὸν λί-
θον οὗ ἦν ὁ τεθνηκὼς κεί-
μενος· ὁ δὲ ἰς ἦρε τοὺς
ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶ-
πεν· περ εὐχαριστῶ σοι
ὅτι ἤκουσάς μου· ἐγὼ δὲ
ᾔδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀ-
κούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄ-
χλον τὸν περιεστῶτα εἶ-
πον ἵνα πιστεύσωσιν ὅ-
τι σύ με ἀπέστειλας· καὶ
ταῦτα εἰπὼν φωνῇ με-
γάλῃ ἐκραύγασε· λάζαρε
δεῦρο ἔξω· καὶ ἐξῆλθεν

ὁ τεθνηκὼς δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· λύσατε αὐτὸν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν. πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν μαρίαμ· καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν::

εἰς τὸν ὄρθρον:

ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον::

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅτε ἤγγισεν ὁ ἰησοῦς εἰς ἱεροσόλυμα· καὶ ἦλθεν εἰς βηθφαγὴ πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. τότε ἀπέστειλε δύο μαθητὰς λέγων αὐτοῖς· πορεύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν. καὶ εὐθέως εὑρήσετε ὄνον δεδεμένην. καὶ πῶλον μετ᾽ αὐτῆς. λύσαντες ἀγάγετέ μοι. καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ κύριος αὐτῶν χρείαν ἔχει. εὐθέως δὲ ἀποστέλλει αὐτούς.

τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· εἴπατε τῇ θυγατρὶ σιών. ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι πραΰς. καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταί. καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς, ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον. καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ. ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ ἐστρώννυον ἐν τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον λέγοντες· ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δαυΐδ. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. καὶ εἰσελθόν-

τῆ κυ̅ τ(ῶν) βαΐω(ν)· ... εἰς λ(ειτουργίαν)

του αὐτοῦ εἰς ἱεροσο-
λυμα, ἐσείσθη πᾶσα
ἡ πόλις· λέγουσιν τίς ἐστιν
οὗτος· οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον·
οὗτός ἐστιν ἰς̅ ὁ προφήτης·
ὁ ἀπὸ ναζαρὲτ τῆς γαλιλαίας·
ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς
κ(αὶ) οἱ γραμματεῖς τὰ θαυ-
μάσια ἃ ἐποίησεν καὶ τοὺς
παῖδας κράζοντας ἐν
τῷ ἱερῷ καὶ λέγοντας·
ὡσαννὰ τῷ υἱῷ δαδ̅,
ἠγανάκτησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· ἀκούεις τί οὗτοι
λέγουσιν· ὁ δὲ ἰς̅ λέγει
αὐτοῖς· ναί· οὐδέποτε
ἀνέγνωτε· ὅτι ἐκ στό-
ματος νηπίων καὶ θη-
λαζόντων κατηρτίσω
αἶνον· καὶ καταλι-
πὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔ-
ξω τῆς πόλεως εἰς βη-
θανίαν καὶ ηὐλίσθη
ἐκεῖ: τέλει τοῦ ρ:
ἐκ τοῦ κατ(ὰ) ἰω(άννην):

Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ πάσ-
χα ἦλθεν ὁ ἰς̅ εἰς βη-
θανίαν· ὅπου ἦν λάζαρος
ὁ τεθνηκὼς ὃν ἤγειρεν
ἐκ νεκρῶν· ἐποίησαν

αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ·
καὶ ἡ μάρθα διηκόνει·
ὁ δὲ λάζαρος εἷς ἦν τῶν ἀ-
νακειμένων σὺν αὐτῷ·
ἡ οὖν μαρία λαβοῦσα λί-
τραν μύρου νάρδου πι-
στικῆς πολυτίμου, ἤλει-
ψε τοὺς πόδας τοῦ ιυ̅· κ(αὶ)
ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν
αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ·
ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη
ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου·
λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ ἰούδας
σίμωνος ἰσκαριώτης·
ὁ μέλλων αὐτὸν παρα-
διδόναι· διὰ τί τοῦ-
το τὸ μύρον οὐκ ἐπρά-
θη τριακοσίων δηνα-
ρίων· καὶ ἐδόθη
πτωχοῖς· εἶπεν δὲ τοῦ-
το· οὐχ ὅτι περὶ τῶν
πτωχῶν ἔμελλεν αὐ-
τῷ· ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν
καὶ τὸ γλωσσόκομον
εἶχε· καὶ τὰ βαλλόμε-
να ἐβάσταζεν· εἶπεν
οὖν ὁ ἰς̅· ἄφες αὐτήν· εἰς
τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφι-
ασμοῦ τετήρηκεν αὐ-
τό· τοὺς πτωχοὺς γὰρ παν-

το τε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν,
ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχε
τε· ἔγνω οὖν ὁ ὄχλος πο
λὺς ἐκ τῶν ἰουδαί
ων ὅτι ἐκεῖ ἐστι· καὶ ἦλ
θον, οὐ διὰ τὸν ἰν̄ μόνον,
ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν λάζαρον
ἴδωσιν· ὃν ἤγειρεν ἐκ
νεκρῶν· ἐβουλεύσαν
το δὲ οἱ ἀρχιερεῖς·
ἵνα καὶ τὸν λάζαρον ἀ
ποκτείνωσιν· ὅτι πο
λλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν
ἰουδαίων καὶ ἐπίστευ
ον εἰς τὸν ἰν̄· τῇ ἐπαύριον
ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν
εἰς τὴν ἑορτήν· ἀκούσαν
τες ὅτι ἔρχεται ὁ ἰς̄ εἰς
ἱεροσόλυμα, ἔλα
βον τὰ βαΐα τῶν φοι
νίκων· καὶ ἐξῆλθον
εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ· καὶ
ἔκραζον· ὡσαννά· εὐ
λογημένος ὁ ἐρχόμε
νος ἐν ὀνόματι κῡ ὁ βα
σιλεὺς τοῦ ἰη̄λ· εὑρὼν δὲ
ὁ ἰς̄ ὀνάριον, ἐκάθισεν
ἐπ' αὐτό· καθώς ἐστι γε
γραμμένον· μὴ φοβοῦ
θύγατερ σιών· ἰδοὺ ὁ
βασιλεύς σου ἔρχεται.

καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄ
νου· ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνω
σαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ
πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσ
θη ὁ ἰς̄, τότε ἐμνήσθησαν
ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ
γεγραμμένα· καὶ ταῦ
τα ἐποίησαν αὐτῷ· ἐμαρ
τύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν
μετ' αὐτοῦ· ὅτε τὸν λά
ζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ
μνημείου· καὶ ἤγειρεν
αὐτὸν ἐκ νεκρῶν· διὰ
τοῦτο καὶ ὑπήντησεν
αὐτῷ ὁ ὄχλος ὅτι ἤκου
σαν τοῦτο αὐτὸν πεποι
ηκέναι τὸ σημεῖον:·

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ β̄ πρωΐ·
ἐκ τοῦ κ(ατὰ) ματθαῖον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πρω
ΐας ἐπανάγων ὁ ἰς̄ εἰς
τὴν πόλιν ἐπείνασε.
καὶ ἰδὼν συκῆν μίαν
ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἦλθεν
ἐπ' αὐτήν· καὶ οὐδὲν εὗ
ρεν ἐν αὐτῇ· εἰ μὴ φύλλα
μόνον καὶ λέγει αὐτῇ· μηκέ τέ
τι ἐκ σοῦ καρπὸς γένηται εἰς
τὸν αἰῶνα· καὶ ἐξηράν
θη παραχρῆμα ἡ συκῆ.

καὶ ἰδόντες οἱ μαθη
ταὶ ἐθαύμασαν· λέγον
τες· πῶς παραχρῆμα
ἐξηράνθη ἡ συκῆ· ἀ
ποκριθεὶς δὲ ὁ ἰς̅ εἶ
πεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ἐὰν ἔχητε πί
στιν καὶ μὴ διακριθῆ
τε, οὐ μόνον τὸ τῆς συ
κῆς ποιήσετε· ἀλλὰ
κἂν τῷ ὄρει τούτῳ εἴπη
τε ἄρθητι καὶ βλήθη
τι εἰς τὴν θάλασσαν,
γενήσεται· καὶ πάντα
ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προ
σευχῇ πιστεύοντες λήψε
σθε· καὶ ἐλθόντι αὐτῷ
εἰς τὸ ἱερόν· συνηγμέ
νων τῶν ἀρχιερέων·
καὶ πρεσβυτέρων τοῦ
λαοῦ· εἶπεν αὐτοῖς· ἄνος τις
εἶχε τέκνα δύο· καὶ προ
σελθὼν τῷ πρώτῳ, εἶπεν·
τέκνον ὕπαγε σήμερον
ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶ
νί μου· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν· οὐ θέλω· ὕστερον
δὲ μεταμεληθεὶς ἀ
πῆλθε· καὶ προσελ
θὼν τῷ δευτέρῳ εἶπεν
ὡσαύτως· ὁ δὲ ἀποκρι
θεὶς εἶπεν· ἐγὼ κε καὶ
οὐκ ἀπῆλθε· τίς ἐκ
τῶν δύο ἐποίησε
τὸ θέλημα τοῦ πρς̅ αὐ
τοῦ· λέγουσιν αὐτῷ ὁ
πρῶτος· λέγει αὐτοῖς
ὁ ἰς̅· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑ
μῖν· ὅτι οἱ τελῶναι καὶ
αἱ πόρναι προάγουσιν
ὑμᾶς εἰς τὴν βασιλεί
αν τοῦ θῦ· ἦλθε γὰρ πρὸς
ὑμᾶς ὁ ἰωάννης ἐν ὁδῷ
δικαιοσύνης· καὶ οὐκ
ἐπιστεύσατε αὐτῷ·
οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ
πόρναι ἐπίστευσαν αὐ
τῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες
οὐ μετεμελήθητε ὕ
στερον τοῦ πιστεῦσαι αὐ
τόν· διὰ τοῦτο λέγω
ὑμῖν· ὅτι ἀρθήσεται
ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία
τοῦ θῦ· καὶ δοθή
σεται ἔθνει ποιοῦντι τοὺς καρ
ποὺς αὐτῆς·· τέλος
κυριακῇ ε' εἰς λειτουργίαν· εὐαγγέλιον·—
ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον·—

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καθη-
μένου τοῦ Ἰ(ησο)ῦ ἐπὶ τοῦ ὄ-
ρους τῶν ἐλαιῶν, προ-
σῆλθον αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ κατ' ἰδίαν,
λέγοντες· εἰπὲ ἡμῖν πό-
τε ταῦτα ἔσται· καὶ τί τὸ
σημεῖον τῆς σῆς παρουσί-
ας καὶ τῆς συντελείας
τοῦ αἰῶνος· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς·
βλέπετε μή τις ὑμᾶς
πλανήσει· πολλοὶ γὰρ
ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί μου λέγοντες· ἐγώ εἰ-
μι ὁ Χ(ριστό)ς· καὶ πολλοὺς πλα-
νήσουσι· μελλήσετε
δὲ ἀκούειν πολέμους
καὶ ἀκοὰς πολέμων·
ὁρᾶτε μὴ θροεῖσθε·
δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι·
ἀλλ' οὔπω ἐστὶ τὸ τέλος.
ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ
ἔθνος καὶ βασιλεία
ἐπὶ βασιλείαν· καὶ ἔ-
σονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισ-
μοὶ κατὰ τόπους· ταῦ-
τα δὲ πάντα ἀρχὴ ὠ-
δίνων. τότε παραδώ-
σουσιν ὑμᾶς εἰς θλῖψιν·
καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑ-
μᾶς· καὶ ἔσεσθε μι-
σούμενοι ὑπὸ πάντων
τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄ-
νομά μου· καὶ τότε
σκανδαλισθήσονται πο-
λλοί· καὶ ἀλλήλους παρα-
δώσουσι· καὶ μισήσου-
σιν ἀλλήλους· καὶ πολλοὶ
ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται,
καὶ πλανήσουσι πολ-
λούς· καὶ διὰ τὸ πλη-
θυνθῆναι τὴν ἀνομίαν,
ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν
πολλῶν· ὁ δὲ ὑπομεί-
νας εἰς τέλος οὗτος
σωθήσεται· καὶ κηρυ-
χθήσεται τὸ εὐαγ-
γέλιον τῆς βασι-
λείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμέ-
νῃ εἰς μαρτύριον πᾶ-
σι τοῖς ἔθνεσι· καὶ
τότε ἥξει τὸ τέλος. ὅταν
δὲ ἴδητε τὸ βδέλυ-
γμα τῆς ἐρημώσεως,
τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιὴλ
τοῦ προφήτου, ἑστὼς ἐν

τόπω ἁγίω· ὁ ἀναγινώσ
κων νοείτω· τότε οἱ ἐν
τῇ ἰουδαίᾳ φευγέ
τωσαν ἐπὶ τὰ ὄρη· ὁ ἐπὶ
τοῦ δώματος μὴ καταβαι
νέτω ἆραι τὰ ἐκ τῆς
οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ ἐν
τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρεψά
τω ὀπίσω ἆραι τὰ ἱ
μάτια αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ
ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις·
καὶ ταῖς θηλαζούσαις
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις·
προσεύχεσθαι δὲ ἵνα
μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν
χειμῶνος μηδὲ σαβ-
βάτω· ἔσται γὰρ τότε
θλῖψις μεγάλη· οἵα οὐ
γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσ
μου ἕως τοῦ νῦν, οὐδ'
οὐ μὴ γένηται· καὶ εἰ μὴ
ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέ
ραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώ
θη πᾶσα σάρξ· διὰ
δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κο
λοβωθήσονται αἱ ἡμέ
ραι ἐκεῖναι· τότε ἐάν
τις ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ

ὧδε ὁ χς ἢ ὧδε, μὴ πι
στεύσητε· ἐγερθήσον
ται γὰρ ψευδόχριστοι
καὶ ψευδοπροφῆται·
καὶ δώσουσι σημεῖα
μεγάλα καὶ τέρατα· ὥσ
τε πλανῆσαι, εἰ δυνα
τὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς·
ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν·
ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν·
ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμω ἐστὶ,
μὴ ἐξέλθητε· ἰδοὺ ἐν
τοῖς ταμείοις μὴ πιστεύ
σητε· ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστρα
πὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνα
τολῶν καὶ φαίνεται ἕως
δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ
ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνου· ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶ
μα, ἐκεῖ συναχθήσον
ται οἱ ἀετοί· εὐθέως δὲ
μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν
ἐκείνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσε
ται· καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ
φέγγος αὐτῆς· καὶ οἱ ἀσ
τέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐ
ρανοῦ· καὶ αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν σαλευθήσονται·
καὶ τότε φανήσεται τὸ
σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνου·

ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ· μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς· καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης· καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ· ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων· ἀπ᾽ ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν· ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν· ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἁπαλὸς καὶ τὰ φύλλα ἐκφύῃ· γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος· οὕτως καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε ταῦτα πάντα· γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἕως ἂν πάντα ταῦτα γένηται· ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν·

Τῇ αὐτῇ καὶ μεγ(άλῃ) γ΄ ἑσπέρ(ας)· ἐκ τοῦ κατ(ὰ) Ματθαῖον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἔλαβον οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι· κατὰ τοῦ Ἰ(ησο)ῦ ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ· καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρῳδιανῶν λέγοντες· διδάσκαλε οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θ(εο)ῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις· καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀν(θρώπ)ων· εἰπὲ οὖν ἡμῖν τί σοι δοκεῖ· ἔξεστιν δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὔ· γνοὺς δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπεν· τί με πειράζετε ὑποκριταί· ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου· οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον· καὶ λέγει αὐτοῖς

τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ
ἡ ἐπιγραφή· λέγουσιν
αὐτῷ· καίσαρος· τότε
λέγει αὐτοῖς· ἀπόδοτε
οὖν τὰ καίσαρος καί-
σαρι· καὶ τὰ τοῦ θυ τῷ
θῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐ-
θαύμασαν· καὶ ἀφέν-
τες αὐτὸν ἀπῆλθον.
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προ-
σῆλθον αὐτῷ σαδδουκαῖ-
οι λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστα-
σιν· καὶ ἐπηρώτησαν
αὐτὸν λέγοντες· ἐάν τις
ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέ-
κνα ἐπιγαμβρεύσει
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ ἀ-
ναστήσει σπέρμα τῷ ἀ-
δελφῷ αὐτοῦ.
ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ
ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος
γαμήσας ἐτελεύτησε·
καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀ-
φῆκε τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐ-
τοῦ· ὁμοίως καὶ ὁ δεύ-
τερος καὶ ὁ τρίτος ἕως
τῶν ἑπτά· ὕστερον δὲ
ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή· ἐν
τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος
τῶν ἑπτὰ ἔσται γυνή· πάν-
τες γὰρ ἔσχον αὐτήν. ἀ-
ποκριθεὶς δὲ ὁ ις εἶπεν·
πλανᾶσθε μὴ εἰδότες
τὰς γραφάς· μηδὲ
τὴν δύναμιν τοῦ θυ. ἐν
γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε
γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμί-
ζονται· ἀλλ' ὡς ἄγγελοι
τοῦ θυ ἐν οὐρανῷ εἰσί.
περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως
τῶν νεκρῶν· οὐκ ἀνέ-
γνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ
τοῦ θυ λέγοντος· ἐγώ
εἰμι ὁ θς ἀβραὰμ καὶ
ὁ θς ἰσαὰκ καὶ ὁ θς ἰ-
ακώβ· οὐκ ἔστιν ὁ θς
θς νεκρῶν· ἀλλὰ ζών-
των. καὶ ἀκούσαντες οἱ
ὄχλοι· ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ
τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. καὶ
ἐξελθὼν ὁ ις ἐπορεύετο
ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ προσ-
ῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· ἐπιδεῖξαι αὐτῷ
τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ.
ὁ δὲ ις εἶπεν αὐτοῖς· οὐ
βλέπετε ταῦτα πάντα·

ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ
ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθον·
ὃς οὐ καταλυθήσεται:·

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον):

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθη(ταῖς)·
Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
καὶ ὥρας, οὐδεὶς οἶδεν
οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐ
ρανῶν· εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μό
νος· ὥσπερ δὲ αἱ ἡμέ
ραι τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται
καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀν(θρώπ)ου· ὥσπερ γὰρ ἦ
σαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς
πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ·
τρώγοντες καὶ πίνοντες·
γαμοῦντες καὶ ἐκγαμί
ζοντες ἄχρι ἧς ἡμέρας
εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν
κιβωτόν· καὶ οὐκ ἔγνω
σαν ἕως ἦλθεν ὁ κατα
κλυσμὸς καὶ ἦρεν ἅ
παντας, οὕτως ἔσται καὶ
ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀν(θρώπ)ου· τότε δύο ἔσον
ται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς
παραλαμβάνεται· καὶ
ὁ εἷς ἀφίεται· δύο ἀ
λήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι·
μία παραλαμβάνεται·
καὶ μία ἀφίεται· γρηγο
ρεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἴδα
τε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ Κ(ύριο)ς ὑ
μῶν ἔρχεται· ἐκεῖνο
δὲ γινώσκετε· ὅτι εἰ
ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης
ποίᾳ φυλακῇ, ὁ κλέ
πτης ἔρχεται, ἐγρηγό
ρει ἄν· καὶ οὐκ ἂν εἴ
ασε διορυγῆναι τὴν
οἰκίαν αὐτοῦ· διὰ τοῦ
το καὶ ὑμεῖς γίνεσθε
ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ
δοκεῖτε, ὁ υἱὸς τοῦ ἀν
θρώπου ἔρχεται· τίς
ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦ
λος καὶ φρόνιμος· ὃν
κατέστησεν ὁ Κ(ύριο)ς αὐτοῦ·
ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ·
τοῦ δοῦναι αὐτοῖς ἐν
καιρῷ τὴν τροφήν· μα
κάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖ
νος· ὃν ἐλθὼν ὁ Κ(ύριο)ς αὐ
τοῦ εὑρήσει οὕτως ποι
οῦντα· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅ
τι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρ
χουσιν αὐτοῦ κατα
στήσει αὐτόν· ἐὰν δὲ
εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλο(ς)

ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ·
χρονίζει ὁ κ(ύριο)ς μου ἐλ-
θεῖν· καὶ ἄρξηται τύ-
πτειν τοὺς συνδούλους
αὐτοῦ· ἐσθίῃ δὲ καὶ
πίνῃ μετὰ τῶν μεθυ-
όντων· ἥξει ὁ κ(ύριο)ς τοῦ
δούλου ἐκείνου· ἐν ἡ-
μέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ· καὶ
καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσ-
κει· καὶ διχοτομή-
σει αὐτὸν· καὶ τὸ μέρος
αὐτοῦ· μετὰ τῶν ὑ-
ποκριτῶν θήσει· ἐ-
κεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀ-
δόντων· τότε ὁμοι-
ωθήσεται ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν δέκα
παρθένοις· αἵτινες
λαβοῦσαι τὰς λαμπά-
δας αὐτῶν· ἐξῆλθον
εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυ-
μφίου· πέντε δὲ ἦσαν
ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι·
καὶ πέντε μωραί· αἵ-
τινες μωραί· λαβοῦ-
σαι τὰς λαμπάδας
αὐτῶν οὐκ ἔλαβον με-

θ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ φρό-
νιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν
τοῖς ἀγγείοις αὐτῶν με-
τὰ τῶν λαμπάδων αὐ-
τῶν· χρονίζοντος δὲ τοῦ
νυμφίου· ἐνύσταξαν πᾶ-
σαι καὶ ἐκάθευδον· μέ-
σης δὲ νυκτός, κραυγὴ
γέγονεν· ἰδοὺ ὁ νυμφίος
ἔρχεται· ἐξέρχεσθε εἰς
ἀπάντησιν αὐτοῦ· τότε
ἠγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθέ-
νοι ἐκεῖναι· καὶ ἐκόσμη-
σαν τὰς λαμπάδας αὐ-
τῶν· αἱ δὲ μωραὶ ταῖς
φρονίμοις εἶπον· δότε
ἡμῖν ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν,
ὅτι αἱ λαμπάδες ἡμῶν
σβέννυνται· ἀπεκρίθη-
σαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέγου-
σαι· μήποτε οὐκ ἀρκέ-
σει ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πο-
ρεύεσθε δὲ μᾶλλον
πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ
ἀγοράσατε ἑαυταῖς· ἀπερ-
χομένων δὲ αὐτῶν ἀ-
γοράσαι· ἦλθεν ὁ νυμ-
φίος· καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλ-
θον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς

γάμους καὶ ἐκλείσθη
ἡ θύρα. ὕστερον δὲ
ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ
παρθένοι λέγουσαι· κύριε
κύριε ἄνοιξον ἡμῖν. ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν οὐκ οἶδα
ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. γρη
γορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἴδα
τε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν
ὥραν ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἔρχεται. ὥσπερ
γὰρ ἄνθρωπος ἀποδημῶν·
ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους
δούλους καὶ παρέδωκεν
αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ. καὶ ᾧ μὲν ἔδω
κε πέντε τάλαντα· ᾧ
δὲ δύο· ᾧ δὲ ἕν· ἑ
κάστῳ κατὰ τὴν ἰδί
αν δύναμιν· καὶ ἀπεδή
μησεν εὐθέως. πορευ
θεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τά
λαντα λαβὼν εἰργά
σατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποί
ησεν ἄλλα πέντε τάλαν
τα. ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ
δύο· ἐκέρδησε καὶ αὐτὸς
ἄλλα δύο. ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν,

ἀπελθὼν ὤρυξεν ἐν
τῇ γῇ καὶ ἀπέκρυψε
τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐ
τοῦ. μετὰ δὲ χρόνον
πολλὺν, ἔρχεται ὁ
κύριος τῶν δούλων ἐκεί
νων καὶ συναίρει λόγον
μετ' αὐτῶν. καὶ προσελ
θὼν ὁ τὰ πέντε τάλαν
τα λαβὼν προ
σήνεγκεν ἄλλα πέντε
τάλαντα. λέγων κύριε
πέντε τάλαντά μοι παρ
έδωκας, ἴδε ἄλλα
πέντε τάλαντα ἐκέρ
δησα ἐπ' αὐτοῖς. ἔφη
αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦ
λε ἀγαθὲ καὶ πιστέ·
ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός,
ἐπὶ πολλῶν σε κα
ταστήσω· εἴσελθε
εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου
σου. προσελθὼν δὲ
καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα
λαβὼν εἶπε· κύριε δύο
τάλαντά μοι παρέδω
κας· ἴδε ἄλλα δύο ἐ
κέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. ἔφη
αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦ
λε ἀγαθὲ καὶ πιστέ·

ἐπὶ ὀλίγου ἦς πιστός,
ἐπὶ πολλῶν σε καταστή-
σω· εἴσελθε εἰς τὴν
χαρὰν τοῦ κῦ σου· προ-
σελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν
τάλαντον εἰληφώς, εἶπε·
κε· ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς
εἶ, ἄνος· θερίζων ὅπου
οὐκ ἔσπειρας· καὶ συνά-
γων ὅθεν οὐ διεσκόρ-
πισας· καὶ φοβηθείς,
ἔκρυψα τὸ τάλαντόν
σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις
τὸ σόν· ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ κς αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ·
πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνη-
ρέ· ᾔδεις ὅτι θερίζω
ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ
συνάγω, ὅθεν οὐ δι-
εσκόρπισα· ἔδει οὖν
σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν
μου τοῖς τραπεζίταις·
καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκο-
μισάμην ἂν τὸ ἐμὸν
σὺν τόκῳ· ἄρατε οὖν ἀ-
π' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ
δότε τῷ ἔχοντι τὰ δέ-
κα τάλαντα· τῷ γὰρ ἔ-
χοντι παντὶ δοθήσεται
καὶ περισσευθήσεται· ἀπὸ
δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος καὶ ὃ ἔχει,

ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· καὶ
τὸν ἀχρεῖον δοῦλον ἐκ-
βάλετε εἰς τὸ σκότος
τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται
ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγ-
μὸς τῶν ὀδόντων· ὅταν
δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου
ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάν-
τες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ'
αὐτοῦ, τότε καθίσει
ἐπὶ θρόνου δόξης αὐ-
τοῦ· καὶ συναχθήσον-
ται ἔμπροσθεν αὐτοῦ
πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἀ-
φοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλή-
λων· ὥσπερ ὁ ποιμὴν
ἀφορίζει τὰ πρόβατα
ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ
στήσει· τὰ μὲν πρόβατα,
ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· τὰ
δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων.
τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς
ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· δεῦ-
τε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πρς
μου κληρονομήσατε τὴν
ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασι-
λείαν ἀπὸ καταβολῆς
κόσμου· ἐπείνασα γάρ,
καὶ ἐδώκατέ μοι φα-
γεῖν· ἐδίψησα καὶ ἐπότι-
σατέ με· ξένος ἤμην, καὶ

συνηγάγετέ με· γυμνὸς
καὶ περιεβάλετέ με·
ἀσθενὴς καὶ ἐπε-
σκέψασθέ με· ἐν φυλα-
κῇ ἤμην καὶ ἤλθετε πρὸς
με· τότε ἀποκριθήσον-
ται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέ-
γοντες· κε πότε σε εἴδο-
μεν πεινῶντα καὶ ἐθρέ-
ψαμεν· ἢ διψῶντα καὶ
ἐποτίσαμεν· πότε δὲ
σε εἴδομεν ξένον καὶ
συνηγάγομεν· ἢ γυμνὸν
καὶ περιεβάλομεν· πό-
τε δέ σε εἴδομεν ἀσθε-
νῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλ-
θομεν πρός σε· καὶ ἀ-
ποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς
ἐρεῖ αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ἐφ' ὅσον ἐποιή-
σατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν
μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποι-
ήσατε· τότε ἐρεῖ καὶ
τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πο-
ρεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κα-
τηραμένοι εἰς τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασ-
μένον τῷ διαβόλῳ·
καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ·
ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐ-
δώκατέ μοι φαγεῖν·

ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐ-
ποτίσατέ με· ξένος
ἤμην καὶ οὐ συνηγά-
γετέ με· γυμνὸς καὶ
οὐ περιεβάλετέ
με· ἀσθενὴς καὶ ἐν
φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσ-
κέψασθέ με· τότε ἀ-
ποκριθήσονται καὶ
αὐτοὶ λέγοντες· κε πότε
σε εἴδομεν πεινῶντα
ἢ διψῶντα ἢ ξένον·
ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ·
ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ
διηκονήσαμέν σοι.
τότε ἀποκριθήσεται
αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ἐφ' ὅσον
οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τού-
των τῶν ἐλαχίστων, οὐ-
δὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε· καὶ
ἀπελεύσονται οὗτοι
εἰς κόλασιν αἰώνι-
ον· οἱ δὲ δίκαιοι εἰς
ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐ-
γένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ
ἰς πάντας τοὺς λόγους
τούτους· εἶπε τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· οἴδα-
τε ὅτι μετὰ δύο ἡμέ-
ρας τὸ πάσχα γίνεται·

καὶ ὁ ἄρτος τοῦ ἁγίου παρα-
δίδοται εἰς τὸ ἱερὸν θῆ-
ναι· τῇ δ΄ τῆς ἑβδ(ομάδος) ἀπὸ ἑσπέρας·
ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν τὸ
πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα
μετὰ δύο ἡμέρας· καὶ
ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς· ὅπως τὸν
ἰν δόλῳ κρατήσαντες καὶ
ἀποκτείνωσιν· ἔλεγον
δὲ μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ μή-
ποτε θόρυβος ἔσται τοῦ
λαοῦ· καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν
Βηθανίᾳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Σί-
μωνος τοῦ λεπροῦ· κατα-
κειμένου αὐτοῦ· ἦλθεν
γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον
μύρου νάρδου πιστικῆς
πολυτελοῦς· καὶ συντρί-
ψασα τὸ ἀλάβαστρον κα-
τέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς
κεφαλῆς· ἦσαν δέ τινες
ἀγανακτοῦντες· [illegible]· εἰς τί
ἡ ἀπώλεια τοῦ μύρου γέγο-
νεν· ἠδύνατο γὰρ τοῦ-
το τὸ μύρον πραθῆναι
ἐπάνω τριακοσίων καὶ
δοθῆναι πτωχοῖς· καὶ
ἐνεβριμῶντο αὐτῇ·

ὁ δὲ ἰς εἶπεν· ἄφετε
αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους
παρέχετε· καλὸν ἔργον
εἰργάσατο ἐν ἐμοί·
πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς
ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν·
καὶ ὅταν θέλετε δύνα-
σθαι αὐτοῖς εὖ ποιῆσαι·
ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε·
προέλαβεν μυρίσαι
μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐν-
ταφιασμόν· ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν κηρυ-
χθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ-
το εἰς ὅλον τὸν κόσμον·
λαληθήσεται εἰς μνη-
μόσυνον αὐτῆς· καὶ ὁ
Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης
εἷς τῶν δώδεκα ἀπῆλ-
θε πρὸς τοὺς ἀρχιε-
ρεῖς ἵνα παραδῷ αὐτὸν
αὐτοῖς· οἱ δὲ ἀκούσαν-
τες ἐχάρησαν· καὶ ἐπη-
γγείλαντο αὐτῷ ἀργύρι-
α δοῦναι· καὶ ἐζήτει πῶς
εὐκαίρως αὐτὸν παραδώ-
σει· τῇ δ΄ πρωΐ· [illegible] εἰς λ[illegible]
ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον·
Τοῦ ἰῦ γενομένου ἐν Βη-
θανίᾳ· ἐν οἰκίᾳ Σίμω-

νος τοῦ λεπροῦ· προσῆλθεν αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου· καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν· ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· γνοὺς δὲ ὁ Ἰς εἶπεν αὐτοῖς· τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί· ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ· τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς μνημόσυνον αὐτῆς· τότε πορευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε· τί θέλετέ μοι δοῦναι κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν· οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκοντα ἀργύρια· καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ :-

εὐ(αγγέλιον) τοῦ νιπτῆρος· ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)·

Πρὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα εἰδὼς ὁ Ἰς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα· ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς· καὶ δείπνου γενομένου τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν Ἰούδα Σίμωνος Ἰσκαριώτου ἵνα αὐτὸν παραδῷ· ἰδὼς δὲ ὁ Ἰς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας· καὶ ὅτι ἀπὸ Θυ ἐξῆλθεν καὶ πρὸς τὸν Θν ὑπάγει· ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ

τίθησιν τὰ ἱμάτια·
καὶ λαβὼν λέντιον δι
έζωσεν ἑαυτόν· εἶτα
βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν
νιπτῆρα· καὶ ἤρξατο νί
πτειν τοὺς πόδας τῶν μα
θητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ
λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος·
ἔρχεται οὖν πρὸς σίμω
να πέτρον καὶ λέγει αὐ
τῷ ἐκεῖνος· κε σύ μου
νίπτεις τοὺς πόδας· ἀπε
κρίθη ις καὶ εἶπεν αὐ
τῷ· ὃ ἐγὼ ποιῶ· σὺ οὐκ οἶ
δας ἄρτι· γνώσει δὲ με
τὰ ταῦτα· λέγει αὐτῷ
πέτρος· οὐ μὴ νίψῃς τοὺς
πόδας μου εἰς τὸν αἰῶ
να· ἀπεκρίθη ις· ἐὰν μὴ
νίψω σε· οὐκ ἔχεις μέ
ρος μετ' ἐμοῦ· λέγει αὐτῷ
σίμων πέτρος· κε μὴ
τοὺς πόδας μου μόνον·
ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ
τὴν κεφαλήν· λέγει αὐ
τῷ ὁ ις· ὁ λελουμένος οὐ
χρείαν ἔχει ἢ τοὺς πόδα
νίψασθαι· ἀλλ' ἔστιν κα
θαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς
καθαροί ἐστε:-

τὸ μετὰ τὸ νίψασθαι:
ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτε
ἐνίψατο ὁ ις τοὺς πό
δας τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ· ἀναπε
σὼν πάλιν εἶπεν αὐτοῖς·
γινώσκετε τί πεποίη
κα ὑμῖν· ὑμεῖς φω
νεῖτέ με ὁ κς καὶ ὁ δι
δάσκαλος καὶ καλῶς
λέγεται· εἰμὶ γάρ· εἰ οὖν
ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς
πόδας ὁ κς καὶ ὁ διδάσ
καλος· καὶ ὑμεῖς ὀφεί
λεται ἀλλήλων νίπτειν
τοὺς πόδας· ὑπόδειγ
μα γὰρ δέδωκα ὑμῖν·
ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα
ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ποιῆται·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων
τοῦ κυ αὐτοῦ· οὐδὲ ἀπό
στολος μείζων τοῦ πέμψαν
τος αὐτόν· εἰ ταῦτα οἴ
δατε· μακάριοί ἐστε ἐὰν
ποιῆτε αὐτά:: τῇ αὐτῇ με(γάλῃ)
ε' ἑσπέρᾳ· ἀρχ(ὴ) ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τῇ
πρώτῃ τῶν ἀζύμων ὅ
τε τὸ πάσχα ἔθυον λέ

γουσι τῷ ἰ(ησο)ῦ οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ· ποῦ θέλεις
ἀπελθόντες ἑτοιμά
σωμεν ἵνα φάγῃς
τὸ πάσχα· καὶ ἀπο
στέλλει δύο τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει
αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς
τὴν πόλιν· καὶ ἀπαν
τήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κερά
μιον ὕδατος βαστά
ζων· ἀκολουθήσατε
αὐτῷ· καὶ ὅπου ἐὰν
εἰσέλθῃ εἴπατε τῷ
οἰκοδεσπότῃ ὅτι ὁ δι
δάσκαλος λέγει· ποῦ
ἐστιν τὸ κατάλυμα·
ὅπου τὸ πάσχα μετὰ
τῶν μαθητῶν μου
φάγω· καὶ αὐτὸς ὑμῖν
δείξει ἀνώγεον μέγα
ἐστρωμένον ἕτοιμον·
ἐκεῖ ἑτοιμάσατε ἡμῖν·
καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· καὶ ἦλθον εἰς τὴν
πόλιν· καὶ εὗρον καθὼς
εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοί
μασαν τὸ πάσχα:

Εἰς λειτουργίαν εὐθύς
Ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον):

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· οἴδατε ὅτι
μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσ
χα γίνεται· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου
παραδίδο
ται εἰς τὸ σταυρωθῆναι·
τότε συνήχθησαν οἱ ἀρ
χιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς·
καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ
ἀρχιερέως· τοῦ λεγο
μένου καϊάφα· καὶ συνε
βουλεύσαντο ἵνα τὸν
ἰ(ησοῦ)ν δόλῳ κρατήσωσι·
καὶ ἀποκτείνωσιν· ἔ
λεγον δὲ μὴ ἐν τῇ ἑορ
τῇ· ἵνα μὴ θόρυβος γέ
νηται ἐν τῷ λαῷ· τοῦ
δὲ ἰ(ησο)ῦ γενομένου ἐν βη
θανίᾳ· ἐν οἰκίᾳ σί
μωνος τοῦ λεπροῦ, προσ
ῆλθεν αὐτῷ γυνή, ἀλά
βαστρον μύρου ἔχου
σα βαρυτίμου καὶ κα
τέχεεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ ἀνακειμένου·
Ἰδόντες δὲ οἱ μαθη
ταὶ αὐτοῦ, ἠγανάκτησαν
λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώ
λεια αὕτη· ἠδύνατο
γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πρα
θῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆ

θῆναι πτωχοῖς· γνοὺς
δὲ ὁ Ἰς εἶπεν αὐτοῖς·
τί κόπους παρέχετε
τῇ γυναικί· ἔργον γὰρ
καλὸν εἰργάσατο εἰς
ἐμέ· τοὺς πτωχοὺς γὰρ
πάντοτε ἔχετε με
θ' ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάν
τοτε ἔχετε· βαλοῦσα
γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦ
το ἐπὶ τοῦ σώματός
μου· πρὸς τὸ ἐντα
φιάσαι με ἐποίησεν· ἀ
μὴν λέγω ὑμῖν· ὅπου ἐ
ὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέ
λιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ λαληθήσεται
καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς
μνημόσυνον αὐτῆς· τό
τε πορευθεὶς εἷς τῶν
δώδεκα ὁ λεγόμενος
Ἰούδας Ἰσκαριώτης·
πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς εἶ
πεν· τί θέλετέ μοι δοῦ
ναι κἀγὼ ὑμῖν παρα
δώσω αὐτόν· οἱ δὲ ἔ
στησαν αὐτῷ τριάκον
τα ἀργύρια· καὶ ἀπὸ τό
τε ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα

αὐτὸν παραδῷ· τῇ δὲ
πρώτῃ τῶν ἀζύμων· προσ
ῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ
Ἰῦ λέγοντες αὐτῷ· ποῦ
θέλεις ἑτοιμάσωμέν
σοι φαγεῖν τὸ πάσχα·
ὁ δὲ εἶπεν· ὑπάγε
τε εἰς τὴν πόλιν πρὸς
τὸν δεῖνα καὶ εἴπατε
αὐτῷ· ὁ διδάσκα
λος λέγει· ὁ καιρός μου
ἐγγύς ἐστι· πρὸς σὲ
ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ
τῶν μαθητῶν μου·
καὶ ἐποίησαν οἱ μαθη
ταὶ ὡς συνέταξεν
αὐτοῖς ὁ Ἰς· καὶ ἡτοίμα
σαν τὸ πάσχα· ὀψίας δὲ
γενομένης ἀνέκειτο
μετὰ τῶν δώδεκα·
εἰδὼς δὲ ὁ Ἰς ὅτι πάν
τα δέδωκεν αὐτῷ ὁ
πὴρ εἰς τὰς χεῖρας·
καὶ ὅτι ἀπὸ Θῦ ἐξῆλθε
καὶ πρὸς τὸν Θν ὑπάγει·
ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου·
καὶ τίθησι τὰ ἱμάτι
α· καὶ λαβὼν λέντιον
διέζωσεν ἑαυτόν· εἶτα

βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νι-
πτῆρα· καὶ ἤρξατο νί-
πτειν τοὺς πόδας τῶν
μαθητῶν· καὶ ἐκμάσ-
σειν τῷ λεντίῳ· ᾧ ἦν
διεζωσμένος· ἔρχε-
ται οὖν πρὸς Σίμωνα
Πέτρον· καὶ λέγει αὐτῷ
ἐκεῖνος· σύ μου νί-
πτεις τοὺς πόδας; ἀπε-
κρίθη ὁ ἰς καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ὃ ἐγὼ ποιῶ,
σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι·
γνώσει δὲ μετὰ ταῦ-
τα· λέγει αὐτῷ πέτρος·
οὐ μὴ νίψῃς τοὺς πό-
δας μου εἰς τὸν αἰῶ-
να· ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰς·
ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις
μέρος μετ' ἐμοῦ· λέγει
αὐτῷ Σίμων πέτρος·
κε, μὴ τοὺς πόδας
μου μόνον· ἀλλὰ καὶ
τὰς χεῖρας καὶ τὴν κε-
φαλήν· λέγει αὐτῷ ὁ ἰς·
ὁ λελουμένος, οὐ χρεί-
αν ἔχει ἢ τοὺς πόδας
νίψασθαι· ἀλλ' ἔστι
καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑ-
μεῖς καθαροί ἐστε·
ἀλλ' οὐχὶ πάντες· ἤδει
γὰρ τὸν παραδιδόντα
αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν
οὐχὶ πάντες καθαροί
ἐστε· ὅτε οὖν ἔνιψε
τοὺς πόδας αὐτῶν· καὶ
ἔλαβε τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πά-
λιν, εἶπεν αὐτοῖς· γινώσ-
κετε τί πεποίηκα ὑ-
μῖν; ὑμεῖς φωνεῖτέ
με, ὁ διδάσκαλος καὶ
ὁ κς· καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ
γάρ· εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν
τοὺς πόδας ὁ κς καὶ ὁ
διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς
ὀφείλετε ἀλλήλων νί-
πτειν τοὺς πόδας· ὑπό-
δειγμα γὰρ δέδωκα
ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ
ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑ-
μεῖς ποιῆτε· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔ-
στι δοῦλος μείζων τοῦ
κυ αὐτοῦ· οὐδὲ ἀπό-
στολος μείζων τοῦ πέμ-
ψαντος αὐτόν· εἰ
ταῦτα οἴδατε, μακά-
ριοί ἐστε, ἐὰν ποιῆ-
τε αὐτά· καὶ ἐσθιόν-
των αὐτῶν εἶπεν· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν

παραδώσει με· καὶ
λυπούμενοι σφόδρα
ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ
ἕκαστος αὐτῶν· μήτι
ἐγώ εἰμι κε· ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν· ὁ ἐμβά
ψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυ
βλίῳ τὴν χεῖρα, οὗτός
με παραδώσει· ὁ μὲν
υἱὸς τοῦ ἀνου ὑπάγει κα
θὼς γέγραπται περὶ
αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνω
ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνου παραδίδοται·
καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐ
γεννήθη ὁ ἄνος ἐκεῖ
νος· ἀποκριθεὶς δὲ
ἰούδας ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν, εἶπεν· μήτι ἐγώ
εἰμι, ῥαββί· λέγει αὐ
τῷ· σὺ εἶπας· ἐσθιόν
των δὲ αὐτῶν λαβὼν
ὁ ἰς τὸν ἄρτον· καὶ εὐ
χαριστήσας ἔκλασε
καὶ ἐδίδου τοῖς μαθη
ταῖς· καὶ εἶπεν· λάβε
τε φάγετε τοῦτό ἐ
στι τὸ σῶμά μου· καὶ
λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ
εὐχαριστήσας ἔδω

κεν αὐτοῖς· λέγων· πί
ετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστι
τὸ αἷμά μου· τὸ τῆς
καινῆς διαθήκης τὸ
περὶ πολλῶν ἐκχυ
νόμενον εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν· λέγω δὲ
ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω
ἀπάρτι ἐκ τούτου
γεννήματος τῆς ἀμ
πέλου, ἕως τῆς ἡμέρας
ἐκείνης· ὅταν αὐτὸ
πίνω μεθ' ὑμῶν
καινὸν ἐν τῇ βασιλεί
ᾳ τοῦ πρς μου· καὶ ὑ
μνήσαντες ἐξῆλθον
εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν·
τότε λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς·
πάντες ὑμεῖς σκανδα
λισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ
ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέ
γραπται γάρ· πατάξω
τὸν ποιμένα καὶ δι
ασκορπισθήσονται
τὰ πρόβατα τῆς ποί
μνης· μετὰ δὲ τὸ ἐ
γερθῆναί με προάξω
ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαί
αν· ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ·
εἰ πάντες σκανδαλισ
θήσονται ἐν σοί, ἐγὼ

δὲ οὐδέποτε σκαν
δαλισθήσομαι· ἔ
φη αὐτῷ ὁ ἰς̄· ἀμὴν λέ
γω σοι· ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ
νυκτὶ, πρὶν ἀλέκτορ
α φωνῆσαι· τρὶς ἀ
παρνήσῃ με. λέγει
αὐτῷ ὁ πέτρος· κἂν δέ
ῃ με σὺν σοὶ ἀποθα
νεῖν· οὐ μή σε ἀπαρ
νήσομαι· ὁμοίως δὲ
πάντες οἱ μαθηταὶ εἶ
πον· τότε ἔρχεται με
τ' αὐτῶν ὁ ἰς̄ εἰς χωρί
ον λεγόμενον γεθσημα
νῆ· καὶ λέγει τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ· καθί
σατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελ
θὼν προσεύξωμαι ἐ
κεῖ· καὶ παραλαβὼν
τὸν πέτρον καὶ τοὺς δύ
ο υἱοὺς ζεβεδαίου,
ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ
ἀδημονεῖν· τότε λέ
γει αὐτοῖς· περίλυπος
ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως
θανάτου· μείνατε
ὧδε καὶ γρηγορεῖτε
μετ' ἐμοῦ· καὶ προσελ

θὼν μικρὸν· ἔπεσεν ἐ
πὶ πρόσωπον αὐτοῦ προ
σευχόμενος καὶ λέγων·
πάτερ μου· εἰ δυνατόν ἐστι
παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ
ποτήριον τοῦτο· πλὴν
οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω· ἀλλ' ὡς
σύ· καὶ ἔρχεται πρὸς
τοὺς μαθητὰς καὶ εὑ
ρίσκει αὐτοὺς καθεύδον
τας· καὶ λέγει τῷ πέτρῳ·
οὕτως; οὐκ ἰσχύσατε
μίαν ὥραν γρηγορῆ
σαι μετ' ἐμοῦ· γρηγο
ρεῖτε καὶ προσεύχεσθε.
ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα
πρόθυμον ἡ δὲ σὰρξ
ἀσθενής· πάλιν δὲ ἐκ
δευτέρου προσελθὼν
προσηύξατο λέγων·
πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται
τὸ ποτήριον τοῦτο παρ
ελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ· ἐὰν
μὴ αὐτὸ πίω, γενηθή
τω τὸ θέλημά σου· καὶ
ἐλθὼν εὑρίσκει αὐτοὺς
πάλιν καθεύδοντας.

ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν βεβαρημένοι. καὶ
ἀφεὶς αὐτοὺς ἀπελθὼν
πάλιν προσηύξατο ἐκ
τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον
εἰπών. Τότε ἔρχεται
πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς·
καθεύδετε λοιπὸν
καὶ ἀναπαύεσθε. ἰδοὺ
ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου παραδίδο-
ται εἰς χεῖρας ἁμαρ-
τωλῶν. ἐγείρεσθε ἄ-
γωμεν ἐντεῦθεν. ἰδοὺ
ἤγγικεν ὁ παραδιδούς
με. καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦν-
τος, ἰδοὺ Ἰούδας εἷς
τῶν δώδεκα ἦλθε·
καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πο-
λὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ
ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχι-
ερέων καὶ πρεσβυ-
τέρων τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ πα-
ραδιδοὺς αὐτὸν ἔδω-
κεν αὐτοῖς σημεῖον λέ-
γων· ὃν ἂν φιλήσω, αὐ-
τός ἐστι· κρατήσατε
αὐτόν. καὶ εὐθέως
προσελθὼν τῷ Ἰῦ εἶ-
πεν· χαῖρε ῥαββί· καὶ κα-
τεφίλησεν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰς
εἶπεν αὐτῷ· ἑταῖρε, ἐφ' ὃ
πάρει; τότε προσελθόν-
τες ἐπέβαλον τὰς χεῖ-
ρας ἐπὶ τὸν Ἰν καὶ ἐκράτη-
σαν αὐτόν. καὶ ἰδοὺ εἷς
τῶν μετὰ Ἰῦ ἐκτείνας
τὴν χεῖρα ἀπέσπασε
τὴν μάχαιραν αὐτοῦ· καὶ
πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ
ἀρχιερέως ἀφεῖλεν
αὐτοῦ τὸ ὠτίον. τότε λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰς· ἀπόστρεψον τὴν
μάχαιράν σου εἰς τὸν τόπον
αὐτῆς. πάντες γὰρ οἱ λαβόν-
τες μάχαιραν, ἐν μαχαί-
ρᾳ ἀποθανοῦνται. ἢ δο-
κεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι
παρακαλέσαι τὸν πρα μου.
καὶ παραστήσει μοι πλείους
ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγ-
γέλων; πῶς οὖν πληρω-
θῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕ-
τως δεῖ γενέσθαι. ἐν ἐκεί-
νῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰς τοῖς
ὄχλοις· ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐ-
ξήλθετε μετὰ μαχαι-
ρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν

με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς
ἐκαθεζόμην· διδάσ-
κων ἐν τῷ ἱερῷ καὶ οὐ-
κ ἐκρατήσατέ με· τοῦτο δὲ
ὅλον γέγονεν ἵνα πληρω-
θῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προ-
φητῶν· τότε οἱ μαθηταὶ
πάντες ἀφέντες αὐτὸν
ἔφυγον· οἱ δὲ κρατήσαν-
τες αὐτόν, ἀπήγαγον πρὸς
καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα·
ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι συνήχθη-
σαν· ὁ δὲ πέτρος ἠκολού-
θει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν· ἕως
τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως·
καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκά-
θητο μετὰ τῶν ὑπηρε-
τῶν ἰδεῖν τὸ τέλος· οἱ δὲ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύ-
τεροι· καὶ τὸ συνέδριον
ὅλον· ἐζήτουν ψευδομαρ-
τυρίαν κατὰ τοῦ ιυ· ὅ-
πως αὐτὸν θανατώσωσι·
ς' οὐχ εὗρον· ς' πολλῶν ψευδομαρτύρων
προσελθόντων· οὐχ εὗρον· ὕστερον δὲ προσελ-
θόντες δύο ψευδομάρτυρες εἶπον·
οὗτος ἔφη· δύναμαι καταλῦσαι τὸν
ναὸν τοῦ θυ· καὶ διὰ τριῶν

ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι
αὐτόν· καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρ-
χιερεὺς εἶπεν αὐτῷ·
οὐδὲν ἀποκρίνῃ; τί οὗτοί
σου καταμαρτυροῦσι·
ὁ δὲ ιc ἐσιώπα· καὶ ἀ-
ποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς
εἶπεν αὐτῷ· ἐξορκίζω
σε κατὰ τοῦ θυ τοῦ ζῶντος·
ἵνα ἡμῖν εἴπῃς· εἰ σὺ
εἶ ὁ χc ὁ υἱὸς τοῦ θυ·
λέγει αὐτῷ ὁ ιc σὺ εἶπ(ας)·
πλὴν λέγω ὑμῖν· ἀπάρ-
τι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ
ανου καθήμενον ἐκ δε-
ξιῶν τῆς δυνάμεως
καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν
νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ· τό-
τε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρη-
ξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέ-
γων· ὅτι ἐβλασφήμησε·
τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύ-
ρων· ἴδε νῦν ἠκούσατε
τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ·
τί ὑμῖν δοκεῖ· οἱ δὲ
ἀποκριθέντες εἶπον·
ἔνοχος θανάτου ἐστίν·
τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ
ἐκολάφισαν αὐτόν·

οἱ δὲ ἐρράπισαν λέγον
τες· προφήτευσον ἡμῖν
χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε.
ὁ δὲ πέτρος ἔξω ἐκάθη
το ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προ
σῆλθεν αὐτῷ μία παιδί
σκη λέγουσα· καὶ σὺ ἦ
σθα μετὰ ἰυ τοῦ γαλιλαί
ου. ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμ
προσθεν πάντων λέγων·
οὐκ οἶδα τί λέγεις. ἐξελ
θόντα δὲ αὐτὸν εἰς
τὸν πυλῶνα· εἶδεν
αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει αὐ
τοῖς· ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν
μετὰ ἰυ τοῦ ναζωραίου.
καὶ πάλιν ἠρνήσατο
μεθ' ὅρκου ὅτι οὐκ οἶδα
τὸν ἄνον. μετὰ μικρὸν
δὲ προσελθόντες οἱ ἑ
στῶτες. εἶπον τῷ πέτρῳ.
ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν
εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου
δῆλόν σε ποιεῖ. τότε
ἤρξατο καταθεματίζειν
ὀμνύειν ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνον.
καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ
ἐφώνησεν. καὶ ἐμνή
σθη ὁ πέτρος τοῦ ῥήματος
τοῦ ἰυ εἰρηκότος

αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρνήσῃ
με. καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυ
σε πικρῶς. πρωΐας δὲ
γενομένης, συμβούλιον
ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχι
ερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ ἰυ ὥσ
τε θανατῶσαι αὐτόν·
καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπή
γαγον καὶ παρέδωκαν
αὐτὸν ποντίῳ πιλάτῳ
τῷ ἡγεμόνι.

Εὐαγγέλιον α' τῶν παθῶν· δόξα σοι κε
καὶ ἡ διαθήκη·
ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννην:

Εἶπεν ὁ κς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· νῦν ἐδοξάσθη
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου· καὶ ὁ θς
ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. εἰ ὁ θς
ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ θς δοξά
σει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, καὶ εὐθὺς δο
ξάσει αὐτόν. τεκνία ἔτι
μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἰμι.
ζητήσετέ με καὶ καθὼς εἶ
πον τοῖς ἰουδαίοις ὅτι
ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς
οὐ δύνασθε ἐλθεῖν,

ζ ὑμῖν λέγω ἄρτι· ἐντολὴν
καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα
ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς
ἠγάπησα ὑμᾶς, ἵνα
καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλ-
λήλους. ἐν τούτῳ γνώσον-
ται πάντες ὅτι ἐμοὶ μα-
θηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην
ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. Λέ-
γει αὐτῷ Σίμων Πέτρος·
κύριε, ποῦ ὑπάγεις; ἀπεκρί-
θη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὅπου ἐγὼ
ὑπάγω, οὐ δύνασαί μοι νῦν
ἀκολουθῆσαι· ὕστερον δὲ
ἀκολουθήσεις μοι. Λέγει
αὐτῷ ὁ Πέτρος· κύριε, διὰ
τί οὐ δύναμαί σοι ἀκολου-
θῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχήν
μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. Ἀ-
πεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τὴν
ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ
θήσεις; ἀμὴν ἀμὴν λέ-
γω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ
φωνήσῃ ἕως οὗ ἀπαρ-
νήσῃ με τρίς. Μὴ ταρασ-
σέσθω ὑμῶν ἡ καρδί-
α· πιστεύετε εἰς τὸν θεόν
καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε.
ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου
μοναὶ πολλαί εἰσιν· εἰ
δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν· πο-
ρεύομαι ἑτοιμάσαι τό-
πον ὑμῖν. καὶ ἐὰν πο-
ρευθῶ ἑτοιμάσαι ὑμῖν
τόπον, πάλιν ἔρχο-
μαι καὶ παραλήψο-
μαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυ-
τόν, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐ-
γὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε. καὶ
ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδα-
τε καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε.
Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· κύριε,
οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπά-
γεις· καὶ πῶς τὴν ὁδὸν
δυνάμεθα εἰδέναι;
Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰ-
μι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλή-
θεια καὶ ἡ ζωή· οὐ-
δεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν
πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ. εἰ
ἐγνώκατε ἐμέ, καὶ τὸν
πατέρα μου ἐγνώκειτε
ἄν· καὶ ἀπάρτι γινώσκε-
τε αὐτὸν καὶ ἑωράκατε αὐτόν. λέγει αὐτῷ
Φίλιππος· κύριε, δεῖξον
ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρ-
κεῖ ἡμῖν. λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· τοσοῦτον χρόνον
μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ
οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλι-
ππε; ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ
ἑώρακε τὸν πατέρα· καὶ

πῶς σὺ λέγεις· δεῖξον
ἡμῖν τὸν πατέρα· οὐ πιστεύ-
εις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ,
καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι;
τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λα-
λῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ
οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐ-
ν ἐμοὶ μένων· αὐτὸς ποι-
εῖ τὰ ἔργα· πιστεύετέ
μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ·
καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ
μὴ διὰ τὰ ἔργα αὐ-
τὰ, πιστεύετέ μοι· ἀ-
μὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ
ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, κἀκεῖνος
ποιήσει· καὶ μείζονα τούτων ποιή-
σει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα
μου πορεύομαι· καὶ
ὅτι ἂν αἰτήσητε ἐν
τῷ ὀνόματί μου τοῦ-
το ποιήσω· ἵνα δοξασ-
θῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ· ἐάν
τι αἰτήσητέ με ἐν τῷ
ὀνόματί μου ἐγὼ ποι-
ήσω· ἐὰν ἀγαπᾶτέ με
τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς
τηρήσατε· κἀγὼ ἐ-
ρωτήσω τὸν πατέρα· καὶ
ἄλλον παράκλητον δώ-

σει ὑμῖν· ἵνα μένῃ μεθ'
ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας·
ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται
λαβεῖν· ὅτι οὐ θεωρεῖ
αὐτὸ, οὐδὲ γινώσκει
αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσ-
κετε αὐτό· ὅτι παρ' ὑμῖν
μένει· καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται·
οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφα-
νούς· ἔρχομαι πρὸς
ὑμᾶς· ἔτι μικρὸν καὶ
ὁ κόσμος με οὐκέτι θε-
ωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖ-
τέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς
ζήσεσθε· ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς
ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου·
καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ κἀγὼ
ἐν ὑμῖν· ὁ ἔχων τὰς ἐντο-
λάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς,
ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν
με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με, ἀγα-
πηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός
μου· καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω
αὐτὸν· καὶ ἐμφανίσω αὐ-
τῷ ἐμαυτόν· λέγει αὐτῷ
ἰούδας οὐχ ὁ ἰσκαριώτης·
κύριε τί γέγονεν ὅτι ἡ-
μῖν μέλλεις ἐμφανίζειν
σεαυτὸν· καὶ οὐχὶ τῷ κόσ-

μον. ἀπεκρίθη ὁ ἰς καὶ
εἶπεν αὐτῷ· ἐάν τις ἀ-
γαπᾷ με, τὸν λόγον μου
τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου
ἀγαπήσει αὐτόν· καὶ πρὸς
αὐτὸν ἐλευσόμεθα·
καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποι-
ήσομεν· ὁ μὴ ἀγαπῶν
με, τοὺς λόγους μου οὐ τη-
ρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀ-
κούετε, οὐκ ἔστιν ἐμός,
ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός
με πατρός. ταῦτα λελά-
ληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μέ-
νων· ὁ δὲ παράκλητος
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμ-
ψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόμα-
τί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς
διδάξει πάντα· καὶ
ὑπομνήσει ὑμᾶς πάν-
τα ἃ εἶπον ὑμῖν. εἰ-
ρήνην ἀφίημι ὑμῖν· εἰ-
ρήνην τὴν ἐμὴν δίδω-
μι ὑμῖν· οὐ καθὼς
ὁ κόσμος δίδωσι, κα-
γὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ
ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρ-
δία, μηδὲ δειλιάτω.
ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον
ὑμῖν· ὑπάγω

καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.
εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρ-
ητε ἂν ὅτι εἶπον· πρὸς
τὸν πατέρα μου πορεύο-
μαι· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων
μού ἐστι. καὶ νῦν εἴρηκα
ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵ-
να ὅταν γένηται, πιστεύ-
σητε. οὐκέτι πολλὰ
λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρ-
χεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου
ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ οὐ-
κ ἔχει οὐδέν· ἀλλ' ἵνα γνῷ
ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ
τὸν πατέρα· καὶ καθὼς
ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ,
οὕτως ποιῶ. ἐγείρεσθε
ἄγωμεν ἐντεῦθεν. ἐγώ
εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀλη-
θινή· καὶ ὁ πατήρ μου ὁ
γεωργός ἐστι. πᾶν
κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέ-
ρον καρπόν, αἴρει αὐτό·
καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέ-
ρον, καθαίρει αὐτό· ἵνα
πλείονα καρπὸν φέρει.
ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε
διὰ τὸν λόγον ὃν λελά-
ληκα ὑμῖν. μείνατε ἐ-
ν ἐμοί. καθὼς τὸ κλῆ-

μα οὐ δύναται καρπὸν
φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ· ἐὰν
μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ,
οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν
μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε.
ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος ὑ-
μεῖς τὰ κλήματα. ὁ
μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐ-
τῷ, οὗτος φέρει καρ-
πὸν πολύν· ὅτι χωρὶς
ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποι-
εῖν οὐδέν. ἐὰν μή τις
μένῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη
ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐ-
ξηράνθη· καὶ συνάγου-
σιν αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ
βάλλουσι καὶ καίεται.
ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί
καὶ τὰ ῥήματά μου ἐ-
ν ὑμῖν μείνῃ, ὃ ἐὰν θέ-
λητε αἰτήσεσθε καὶ γε-
νήσεται ὑμῖν. ἐν τού-
τῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου,
ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε,
καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ
μαθηταί. καθὼς ἠγά-
πησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠ-
γάπησα ὑμᾶς· μείνα-
τε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.
ἐὰν τὰς ἐντολάς μου
τηρήσητε, μενεῖτε ἐν

τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς
ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ
πατρός μου τετήρηκα καὶ
μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ.
ταῦτα λελάληκα ὑμῖν
ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν
μείνῃ· καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν
πληρωθῇ. αὕτη ἐστὶν
ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμή, ἵνα ἀ-
γαπᾶτε ἀλλήλους· καθὼς
ἠγάπησα ὑμᾶς.
μείζονα ταύτης ἀγά-
πην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα
τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ
ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.
ὑμεῖς φίλοι μού ἐστε,
ἐὰν ποιεῖτε ὅσα ἐγὼ
ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐ-
κέτι ὑμᾶς δούλους λέ-
γω· ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶ-
δε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύ-
ριος. ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φί-
λους· ὅτι πάντα ἃ ἤκου-
σα παρὰ τοῦ πατρός μου,
ἐγνώρισα ὑμῖν. οὐχ ὑ-
μεῖς με ἐξελέξασθε·
ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην
ὑμᾶς· καὶ ἔθηκα ὑμᾶς
ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρ-
πὸν φέρητε· καὶ ὁ καρ-

πὸς ὑμῶν μένῃ· ἵν' ὅ τι
ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα
ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώ
ῃ ὑμῖν· ταῦτα ἐντέ
λλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγα
πᾶτε ἀλλήλους· εἰ ὁ κόσ
μος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσ
κετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν
μεμίσηκεν· εἰ ἐκ τοῦ κόσ
μου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν
τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι
δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ.
ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην
ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου· διὰ
τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ
κόσμος· μνημονεύετε
τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον
ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος
μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ·
εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑ
μᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν
λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ
τὸν ὑμέτερον τηρήσου
σιν· ἀλλὰ ταῦτα πάν
τα ποιήσουσιν ὑμῖν,
διὰ τὸ ὄνομά μου· ὅτι
οὐκ οἴδασι τὸν πέμ
ψαντά με· εἰ μὴ ἦλθον
καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς,
ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον·

νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔ
χουσι περὶ τῆς ἁμαρτί
ας αὐτῶν· ὁ ἐμὲ μισῶν,
καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ·
εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα
ἐν αὐτοῖς· ἃ οὐδεὶς ἄ
λλος πεποίηκεν, ἁμαρ
τίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ
καὶ ἑωράκασι καὶ με
μισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ
τὸν πατέρα μου· ἀλλ' ἵνα
πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ
γεγραμμένος ἐν τῷ
νόμῳ αὐτῶν· ὅτι ἐ
μίσησάν με δωρεάν·
ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παρά
κλητος· ὃν ἐγὼ πέμψω
ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ
πνεῦμα τῆς ἀληθείας· ὃ πα
ρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται,
ἐκεῖνος μαρτυρήσει πε
ρὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ
μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς
μετ' ἐμοῦ ἐστε· ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν ἵνα
μὴ σκανδαλισθῆτε.
ἀποσυναγώγους ποιή
σουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρ
χεται ὥρα· ἵνα πᾶς ὁ
ἀποκτείνας ὑμᾶς δό

ξῃ λατρείαν προσφέρειν
τῷ θεῷ. καὶ ταῦτα ποι
ήσουσιν· ὅτι οὐκ οἴδα
σι τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ. ἀλ
λὰ ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν· ἵνα ὅταν ἔλθῃ
ἡ ὥρα μνημονεύητε
αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον
ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν
ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅ
τι μεθ' ὑμῶν ἤμην.
νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν
πέμψαντά με. καὶ οὐ
δεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ
με· ποῦ ὑπάγεις·
ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάλη
κα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλή
ρωκεν ὑμῶν τὴν καρ
δίαν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀ
λήθειαν λέγω ὑμῖν.
συμφέρει ὑμῖν ἵνα
ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ ἐγὼ
μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλη
τος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς.
ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν
πρὸς ὑμᾶς. καὶ ἐλθὼν
ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν
κόσμον περὶ ἁμαρτίας.
καὶ περὶ δικαιοσύνης.
καὶ περὶ κρίσεως. πε
ρὶ ἁμαρτίας μέν, ὅτι οὐ

πιστεύουσιν εἰς ἐμέ. περὶ
δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς
τὸν πατέρα μου ὑπάγω. καὶ
οὐκέτι θεωρεῖτέ με.
περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ
ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου
κέκριται. ἔτι πολλὰ ἔχω
λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασ
θε βαστάζειν ἄρτι. ὅταν
δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὁδηγή
σει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν
ἀλήθειαν. οὐ γὰρ λαλή
σει ἀφ' ἑαυτοῦ. ἀλλ' ὅσα
ἂν ἀκούσῃ λαλήσει. καὶ
τὰ ἐρχόμενα ἀναγγε
λεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ
δοξάσει· ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ
λήψεται. καὶ ἀναγγελεῖ
ὑμῖν. πάντα ὅσα ἔχει
ὁ πατὴρ ἐμά ἐστι. διὰ τοῦτο
εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμ
βάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.
μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με.
καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με.
ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα.
εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους·
τί ἐστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν·
μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ
με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ

ὄψεσθέ με· καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα· ἔλεγον οὖν· τοῦτο τί ἐστι τὸ ὃ λέγει τὸ μικρόν; οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ. ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς· ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε· ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ λύπην ἔχει· ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαράν· ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς· καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία· καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δώσει ὑμῖν· ἕως ἄρτι οὐκ ᾐτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου. αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν· ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀπαγγελῶ ὑμῖν· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς· ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε· καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον· ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς

τὸν παρ(οιμί)αν· λέγουσιν αὐ-
τῶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
ἴδε νῦν παρρησία λα-
λεῖς καὶ παροιμίαν οὐ-
δεμίαν λέγεις· νῦν
οἴδαμεν ὅτι οἶδας
πάντα· καὶ οὐ χρείαν
ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρω-
τᾶ· ἐν τούτω πιστεύο-
μεν· ὅτι ἀπὸ θ(εο)ῦ ἐξῆλ-
θες· ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἄρτι πιστεύετε· ἰ-
δοὺ ἔρχεται ὥρα
καὶ νῦν ἐλήλυθεν· ἵ-
να σκορπισθῆτε ἕκαστος
εἰς τὰ ἴδια· κἀμὲ μό-
νον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰ-
μὶ μόνος· ὅτι ὁ π(ατ)ὴρ μετ' ἐ-
μοῦ ἐστι· ταῦτα λελά-
ληκα ὑμῖν· ἵνα ἐν ἐμοὶ
εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ
κόσμῳ θλῖψιν ἕξετε·
ἀλλὰ θαρσεῖτε· ἐγὼ τὸν
κόσμον νενίκηκα· ταῦ-
τα ἐλάλησεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς· καὶ
ἐπῆρε τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ
εἶπε· π(άτε)ρ ἐλήλυθεν
ἡ ὥρα· δόξασόν
σου τὸν υἱόν· ἵνα
καὶ ὁ υἱός σου δοξά-
σῃ σε· καθὼς ἔδωκας
αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρ-
κός· ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας
αὐτῷ δώσει αὐτοῖς ζωὴν
αἰώνιον· αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰ-
ώνιος ζωή· ἵνα γινώσκω-
σι σε τὸν μόνον ἀληθινὸν
θ(εό)ν· καὶ ὃν ἀπέστειλας ἰ(ησοῦ)ν
χ(ριστό)ν· ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ
τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελεί-
ωσα ὃ δέδωκάς μοι
ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δό-
ξασόν με σύ π(άτε)ρ παρὰ
σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἧ εἶχον·
πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι
παρὰ σοί· ἐφανέρωσά
σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀν(θρώπ)οις·
οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ
κόσμου· σοὶ ἦσαν· καὶ ἐ-
μοὶ αὐτοὺς δέδωκας·
καὶ τὸν λόγον σου τετηρή-
κασι· νῦν ἔγνωκαν ὅτι
πάντα ὅσα δέδωκάς
μοι παρὰ σοῦ ἐστιν· ὅτι
τὰ ῥήματα ἃ δέδω-
κάς μοι δέδωκα αὐ-
τοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον·
καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς,
ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον·
καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με
ἀπέστειλας· ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ·
οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ

οὓς δέδωκάς μοι· ὅτι σοί
εἰσι· καὶ τὰ ἐμὰ πάντα
σά ἐστι· καὶ τὰ σὰ ἐμά·
καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐ-
τοῖς· καὶ οὐκ ἔτι εἰμὶ ἐν τῷ
κόσμῳ· καὶ οὗτοι ἐν τῷ
κόσμῳ εἰσί· κἀγὼ
πρὸς σὲ ἔρχομαι. πάτερ
ἅγιε τήρησον αὐτοὺς ἐν
τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέ-
δωκάς μοι· ἵνα ὦσιν
ἓν καθὼς ἡμεῖς· ὅτε
ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ
κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐ-
τοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου·
οὓς δέδωκάς μοι ἐφύ-
λαξα· καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐ-
τῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ
υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ἵνα
ἡ γραφὴ πληρωθῇ· νῦν
δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι·
καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ
κόσμῳ ἵνα ἔχωσι τὴν
χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπλη-
ρωμένην ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ
δέδωκα αὐτοῖς τὸν λό-
γον σου καὶ ὁ κόσμος ἐμί-
σησεν αὐτούς· ὅτι οὐκ εἰ-
σὶν ἐκ τοῦ κόσμου· καθὼς
ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰ-
μί· οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς

αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου·
ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς
ἐκ τοῦ πονηροῦ· ἐκ τοῦ
κόσμου οὐκ εἰσί· καθὼς
ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ
εἰμί· ἁγίασον αὐτοὺς
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ
λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐ-
στι· καθὼς ἐμὲ ἀπέστει-
λας εἰς τὸν κόσμον, κἀ-
γὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς
εἰς τὸν κόσμον· καὶ
ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἁγιά-
ζω ἐμαυτόν· ἵνα καὶ
αὐτοὶ ὦσιν ἡγιασμένοι
ἐν ἀληθείᾳ· οὐ περὶ
τούτων δὲ ἐρωτῶ
μόνον· ἀλλὰ καὶ περὶ
τῶν πιστευόντων διὰ
τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς
ἐμέ· ἵνα πάντες ὦσι
ἕν· καθὼς σὺ πάτερ
ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί·
ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν
ἓν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος
πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀ-
πέστειλας· καὶ ἐγὼ τὴν
δόξαν ἣν δέδωκάς
μοι δέδωκα αὐ-
τοῖς· ἵνα ὦσιν ἕν

καθὼς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν·
ἐγὼ ἐν αὐτοῖς· καὶ σὺ ἐ
ν ἐμοί· ἵνα ὦσι τετελει
ωμένοι εἰς ἕν· καὶ ἵνα
γινώσκει ὁ κόσμος ὅτι
σύ με ἀπέστειλας· καὶ
ἠγάπησας αὐτοὺς· κα
θὼς ἐμὲ ἠγάπησας·
πάτερ οὓς δέδωκάς
μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰ
μὶ ἐγὼ· κἀκεῖνοι ὦ
σι μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεω
ρῶσι τὴν δόξαν τὴν
ἐμὴν ἣν δέδωκάς
μοι· ὅτι ἠγάπησάς με
πρὸ καταβολῆς κόσ
μου· πάτερ δίκαιε· καὶ ὁ κόσ
μος σε οὐκ ἔγνω· ἐγὼ δέ
σε ἔγνων· καὶ οὗτοι ἔγνωσαν·
ὅτι σύ με ἀπέστειλας·
καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς
τὸ ὄνομά σου καὶ γνω
ρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν
ἠγάπησάς με ἐν αὐ
τοῖς ᾖ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς·
ταῦτα εἰπὼν ὁ ἰς·
ἐξῆλθε
σὺν τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· πέραν τοῦ χει
μάρρου τῶν κέδρων·
ὅπου ἦν κῆπος· εἰς
ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς·
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ:

Ἐκ τοῦ κατὰ ἰω:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξῆλ
θεν ὁ ἰς σὺν τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χει
μάρρου τῶν κέδρων ὅ
που ἦν κῆπος· εἰς ὃν εἰ
σῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μα
θηταὶ αὐτοῦ· ἤδει δὲ
καὶ ἰούδας ὁ παραδι
δοὺς αὐτὸν τὸν τόπον·
ὅτι πολλάκις συνήχθη
ὁ ἰς ἐκεῖ μετὰ τῶν μα
θητῶν αὐτοῦ· ὁ οὖν ἰού
δας λαβὼν τὴν σπεῖραν·
καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων
καὶ φαρισαίων ὑπη
ρέτας· ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ
φανῶν καὶ λαμπά
δων καὶ ὅπλων· ἰς οὖν
εἰδὼς πάντα τὰ ἐρ
χόμενα ἐπ' αὐτὸν· ἐξελ
θὼν εἶπεν αὐτοῖς· τίνα
ζητεῖτε· ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ· ἰν τὸν ναζωραῖον·
λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς ἐγώ εἰμι·
εἱστήκει δὲ καὶ ἰούδας·
ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μετ'
αὐτῶν· ὡς οὖν εἶπεν
αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰμι· ἀπῆλ

εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσον
χαμαί. πάλιν οὖν αὐτοὺς
ἐπηρώτησεν· τίνα ζητεῖ
τε. οἱ δὲ εἶπον ἰν̅ τὸν να
ζωραῖον. ἀπεκρίθη ἰς̅.
εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι.
εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε ἄφετε
τούτους ὑπάγειν. ἵνα
πληρωθῆ ὁ λόγος ὃν εἶ
πεν. ὅτι οὓς δέδωκάς
μοι οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐ
τῶν οὐδένα. σίμων οὖν
πέτρος ἔχων μάχαιραν
εἵλκυσεν αὐτήν. καὶ ἔπαισε
τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦ
λον. καὶ ἀπέκοψεν αὐ
τοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξι.
ἦν δὲ τὸ ὄνομα τῷ δού
λῳ μάλχος. εἶπεν οὖν
ὁ ἰς̅ τῷ πέτρῳ. βάλε τὴν
μάχαιράν σου εἰς τὴν θή
κην. τὸ ποτήριον ὃ δέ
δωκέ μοι ὁ πατὴρ οὐ μὴ πίω
αὐτό; ἡ οὖν σπεῖρα καὶ
ὁ χιλίαρχος. καὶ οἱ ὑπη
ρέται τῶν ἰουδαίων,
συνέλαβον τὸν ἰν̅. καὶ
ἔδησαν αὐτόν. καὶ ἀ
πήγαγον αὐτὸν πρὸς
ἄνναν πρῶτον. ἦν γὰρ
πενθερὸς τοῦ καϊάφα.

ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνι
αυτοῦ ἐκείνου. ἦν δὲ καϊ
άφας. ὁ συμβουλεύσας
τοῖς ἰουδαίοις. ὅτι συμ
φέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσ
θαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. ἠκολού
θει δὲ τῷ ἰυ̅ σίμων πέτρος.
καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. ὁ
δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος,
ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ.
καὶ συνεισῆλθε τῷ ἰυ̅ εἰς
τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.
ὁ δὲ πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ
θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μα
θητὴς ὁ ἄλλος ὃς ἦν γνω
στὸς τῷ ἀρχιερεῖ καὶ εἶ
πε τῇ θυρωρῷ. καὶ εἰσή
γαγε τὸν πέτρον. λέγει
οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρω
ρὸς τῷ πέτρῳ. μὴ καὶ
σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ
τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐ
κεῖνος οὐκ εἰμί. εἱστήκει
σαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑ
πηρέται ἀνθρακιὰν πε
ποιηκότες. ὅτι ψῦχος ἦν
καὶ ἐθερμαίνοντο. ἦν δὲ
μετ᾽ αὐτῶν ὁ πέτρος ἑστὼς
καὶ θερμαινόμενος. ὁ
οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτη
σε τὸν ἰν̅ περὶ τῶν μαθη

τῶν αὐτοῦ· καὶ περὶ τῆς
διδαχῆς αὐτοῦ· ἀπε
κρίθη αὐτῷ ὁ ἰς· ἐγὼ παρ
ρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κό
σμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδί
δαξα ἐν συναγωγῇ καὶ
ἐν τῷ ἱερῷ· ὅπου πάν
τοτε οἱ ἰουδαῖοι συνέρ
χονται· καὶ ἐν κρυπτῷ ἐ
λάλησα οὐδέν· τί με ἐπε
ρωτᾷς· ἐπερώτησον τοὺς
ἀκηκοότας τί ἐλάλη
σα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἴ
δασι τί ἐλάλησα ἐγώ·
ταῦτα δὲ εἰπόντος αὐ
τοῦ· εἷς τῶν ὑπηρετῶν
παρεστηκὼς ἔδωκε ῥά
πισμα τῷ ἰυ εἰπών· οὕ
τως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιε
ρεῖ; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰς·
εἰ κακῶς ἐλάλησα μαρ
τύρησον περὶ τοῦ κακοῦ·
εἰ δὲ καλῶς τί με δέρεις·
ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ ἄννας
δεδεμένον πρὸς καϊά
φαν τὸν ἀρχιερέα· ἦν
δὲ σίμων πέτρος ἑστὼς κ(αὶ)
θερμαινόμενος· εἶπον οὖν
αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; ἠρ

νήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν·
οὐκ εἰμί· λέγει εἷς ἐκ τῶν
δούλων τοῦ ἀρχιερέως·
συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκο
ψε πέτρος τὸ ὠτίον·
οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ
κήπῳ μετ' αὐτοῦ; πά
λιν οὖν ἠρνήσατο ὁ πέτρος·
καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ
ἐφώνησε· ἄγουσιν οὖν
τὸν ἰν ἀπὸ τοῦ καϊάφα
εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν
δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐ
κ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραι
τώριον ἵνα μὴ μιανθῶ
σιν· ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ
πάσχα:· ἐκ τοῦ κτ' ματθ(αῖον)·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· οἱ ἰ
ουδαῖοι κρατήσαντες
τὸν ἰν ἀπήγαγον πρὸς
καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα
ὅπου οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνή
χθησαν· ὁ δὲ πέτρος ἠ
κολούθει αὐτῷ μακρό
θεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ
ἀρχιερέως· καὶ εἰσελθὼν
ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν
ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέ
λος· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συν

νέδριον ὅλον ἐζήτουν
ψευδομαρτυρίαν κατὰ
τοῦ ἰυ̅, ὅπως θανατώσου(σιν)
αὐτόν. καὶ οὐχ εὗρον. καὶ πολλ(ῶν)
ψευδομαρτύρων προσελθόντων οὐχ
εὗρον. ὕστερον δὲ προσελθόντες
δύο ψευδομάρτυρες, εἶπον. οὗ(τος)
ἔφη. δύναμαι καταλῦ
σαι τὸν ναὸν τοῦ θυ̅ καὶ
διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκο
δομῆσαι αὐτόν. καὶ
ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶ
πεν αὐτῷ. οὐδὲν ἀπο
κρίνῃ τί οὗτοί σου κατα
μαρτυροῦσιν. ὁ δὲ ἰς̅
ἐσιώπα. καὶ ἀποκρι
θεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν
αὐτῷ. ἐξορκίζω σε κατὰ
τοῦ θυ̅ τοῦ ζῶντος. ἵνα ἡμῖν εἴ(πῃς)
εἰ σὺ εἶ ὁ χς̅ ὁ υἱὸς τοῦ
θυ̅. λέγει αὐτῷ ὁ ἰς̅. σὺ
εἶπας. πλὴν λέγω ὑμῖν
ἀπάρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνου̅ καθήμενον
ἐκ δεξιῶν τῆς δυνά
μεως. καὶ ἐρχόμενον
ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐ
ρανοῦ. τότε ὁ ἀρχιερεὺς
διέρρηξε τὰ ἱμάτια
αὐτοῦ λέγων. ὅτι ἐβλασ
φήμησε. τί ἔτι χρείαν ἔχο
μεν μαρτύρων. ἴδε νῦν
ἠκούσατε τὴν βλασφημί(αν)
αὐτοῦ. τί ὑμῖν δοκεῖ. οἱ
δὲ ἀποκριθέντες εἶπον.
ἔνοχος θανάτου ἐστί. τότε
ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσ
ωπον αὐτοῦ. καὶ ἐκολά
φισαν αὐτόν. οἱ δὲ ἐρρά
πισαν λέγοντες. προφή
τευσον ἡμῖν χε̅. τίς ἐστιν
ὁ παίσας σε. ὁ δὲ πέτρος
ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐ
λῇ. καὶ προσῆλθεν αὐ
τῷ μία παιδίσκη λέγου
σα. καὶ σὺ ἦσθα μετὰ ἰυ̅
τοῦ γαλιλαίου. ὁ δὲ ἠρ
νήσατο ἔμπροσθεν πάν
των λέγων. οὐκ οἶδα τί
λέγεις. ἐξελθόντα δὲ
αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα
εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ
λέγει αὐτοῖς. ἐκεῖ καὶ οὗ
τος ἦν μετὰ ἰυ̅ τοῦ να
ζωραίου. καὶ πάλιν ἠρνή
σατο μεθ' ὅρκου. ὅτι οὐ
κ οἶδα τὸν ἄνον. μετὰ
μικρὸν δὲ προσελθόντες
οἱ ἑστῶτες εἶπον τῷ
πέτρῳ. ἀληθῶς καὶ σὺ
ἐξ αὐτῶν εἶ. καὶ γὰρ ἡ λα
λιά σου δῆλον σε ποιεῖ.

τότε ἤρξατο καταθεμα-
τίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι
οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ
εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώ-
νησεν· καὶ ἐμνήσθη ὁ πέ-
τρος τοῦ ῥήματος τοῦ Ἰησοῦ·
εἰρηκότος αὐτῷ· ὅτι πρὶν
ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀ-
παρνήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν
ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς·

ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην·

τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄγου-
σι τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ καϊάφα
εἰς τὸ πραιτώριον· ἦν
δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰ-
σῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον·
ἵνα μὴ μιανθῶσιν· ἀλ-
λ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσ-
χα· ἐξῆλθεν οὖν ὁ πιλά-
τος· πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶ-
πε· τίνα κατηγορίαν φέ-
ρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τού-
του· ἀπεκρίθησαν καὶ εἶ-
πον αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν οὗτος κα-
κοποιός· οὐκ ἄν σοι παρε-
δώκαμεν αὐτόν· εἶπεν
οὖν αὐτοῖς ὁ πιλάτος· λά-
βετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κα-
τὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνα-
τε αὐτόν· εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰου-
δαῖοι· ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖ-
ναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ
Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπε ση-
μαίνων ποίῳ θανάτῳ ἔμελ-
λεν ἀποθνήσκειν· εἰσῆλ-
θεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον
πάλιν ὁ πιλάτος καὶ ἐ-
φώνησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων; ἀπεκρίθη
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ
τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι
εἶπον περὶ ἐμοῦ· ἀπε-
κρίθη ὁ πιλάτος· μήτι ἐγὼ
ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ
σὸν· καὶ οἱ ἀρχιερεῖς πα-
ρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐ-
ποίησας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς·
ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔ-
στιν ἐκ τοῦ κόσμου τού-
του· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου
τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ
ἐμή, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐ-
μοὶ ἠγωνίζοντο ἵνα μὴ
παραδοθῶ τοῖς ἰ-
ουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βα-
σιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν
ἐντεῦθεν· εἶπεν οὖν
αὐτῷ ὁ πιλάτος· οὐκοῦν
βασιλεὺς εἶ σύ; ἀπεκρί-
θη Ἰησοῦς· σὺ λέγεις ὅτι βα-
σιλεύς εἰμι ἐγώ· ἐγὼ εἰς
τοῦτο γεγέννημαι· καὶ εἰς
τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν
κόσμον· ἵνα μαρτυρήσω

τὴν ἀλήθειαν· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς
ἀληθείας ἀκούει μου
τῆς φωνῆς. λέγει αὐτῷ
ὁ πιλᾶτος· τί ἐστιν ἀλήθει-
α· καὶ τοῦτο εἰπὼν πά-
λιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς ἰ-
ουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς·
ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑ-
ρίσκω ἐν αὐτῷ· ἔστιν δὲ συ-
νήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα
ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα·
βούλεσθε ὑμῖν ἀπολύ-
σω τὸν βασιλέα τῶν ἰ-
ουδαίων; ἐκραύγασαν
οὖν πάλιν πάντες λέγον-
τες· μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν
βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ βαρα-
ββᾶς λῃστής. τότε οὖν ἔλα-
βεν ὁ πιλᾶτος τὸν ἰν̅ καὶ
ἐμαστίγωσεν· καὶ οἱ στρα-
τιῶται πλέξαντες στέ-
φανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέ-
θηκαν αὐτοῦ τῇ κεφα-
λῇ· καὶ ἱμάτιον πορφυ-
ροῦν περιέβαλλον αὐτὸν
καὶ ἔλεγον· χαῖρε ὁ βα-
σιλεὺς τῶν ἰουδαίων·
καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥα-
πίσματα· ἐξῆλθεν οὖν
πάλιν ἔξω ὁ πιλᾶτος καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἴδε ἄγω ὑμῖν
αὐτὸν ἔξω· ἵνα γνῶτε ὅτι

ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν
εὑρίσκω. ἐξῆλθεν
οὖν ὁ ἰς̅ ἔξω φορῶν τὸν ἀ-
κάνθινον στέφανον· καὶ
τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον·
καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε ὁ ἄν-
θρωπος· ὅτε οὖν εἶδον
αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν
λέγοντες· σταύρωσον σταύρω-
σον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ
πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν
ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐ-
γὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐ-
τῷ αἰτίαν. ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι· ἡμεῖς
νόμον ἔχομεν· καὶ κα-
τὰ τὸν νόμον ἡμῶν, ὀ-
φείλει ἀποθανεῖν· ὅτι
ἑαυτὸν υἱὸν θῦ ἐποίη-
σεν· ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ πι-
λᾶτος τοῦτον τὸν λόγον,
μᾶλλον ἐφοβήθη· καὶ εἰ-
σῆλθεν εἰς τὸ πραιτώρι-
ον πάλιν καὶ λέγει τῷ ἰυ̅· πόθεν
εἶ σύ· ὁ δὲ ἰς̅ ἀπόκρισιν
οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. λέ-
γει οὖν αὐτῷ ὁ πιλᾶτος· ἐ-
μοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας
ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυ-
ρῶσαί σε· καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀ-
πολῦσαί σε; ἀπεκρίθη

ις· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδὲ
μίαν κατ' ἐμοῦ· εἰ μὴ ἦν σοι
δεδομένον ἄνωθεν·
διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς
μέ σοι, μείζονα ἁμαρτί
αν ἔχει· ἐκ τούτου ὁ
ἐζήτει ὁ πιλᾶτος ἀπολῦ
σαι αὐτόν· οἱ δὲ ἰουδαῖ
οι ἔκραζον λέγοντες· ἐὰν
τοῦτον ἀπολύσης, οὐκ εἶ
φίλος τοῦ καίσαρος· πᾶς
ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν,
ἀντιλέγει τῷ καίσαρι·
ὁ οὖν πιλᾶτος ἀκούσας
τὸν λόγον τοῦτον, ἤγα
γεν ἔξω τὸν ιν· καὶ ἐκά
θισεν ἐπὶ τοῦ βήματος
εἰς τόπον λεγόμενον λιθόστρωτον·
ἑβραϊστὶ δὲ γαββαθᾶ·
ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ
πάσχα· ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκ
τη· καὶ λέγει τοῖς ἰουδαί
οις· ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν
οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἆρον
ἆρον σταύρωσον αὐτόν· λέ
γει αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος· τὸν
βασιλέα ὑμῶν σταυρώ
σω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρ
χιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βα
σιλέα· εἰ μὴ καίσαρα·
τότε οὖν παρέδωκεν
αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ:

Ἐκ τοῦ κατὰ ματθ:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἰδὼν
ἰούδας ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη,
μεταμεληθεὶς ἀπέ
στρεψε τὰ τριάκοντα
ἀργύρια τοῖς ἀρχιε
ρεῦσι καὶ πρεσβυτέροις
λέγων· ἥμαρτον παρα
δοὺς αἷμα ἀθῷον· οἱ δὲ
εἶπον· τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ
ὄψει· καὶ ῥίψας τὰ ἀρ
γύρια ἐν τῷ ναῷ· ἀνεχώ
ρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀ
πήγξατο· οἱ δὲ ἀρχιε
ρεῖς λαβόντες τὰ ἀρ
γύρια εἶπον· οὐκ ἔξεστι
βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορ
βανᾶν· ἐπεὶ τιμὴ αἵμα
τός ἐστι· συμβούλιον δὲ
λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐ
τῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κερα
μέως εἰς ταφὴν τοῖς ξέ
νοις· διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς
ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος
ἕως τῆς σήμερον· τότε
ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ
ἱερεμίου τοῦ προφήτου
λέγοντος· καὶ ἔλαβον
τὰ τριάκοντα ἀργύρια
τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου

μου· ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν
Ἰσραήλ· καὶ ἔδωκαν αὐτὰ
εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κερα-
μέως· καθὰ συνέταξέ
μοι κύριος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη
ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμό-
νος· καὶ ἐπηρώτησεν
αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων·
σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰ-
ουδαίων; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη
αὐτῷ· σὺ λέγεις. καὶ ἐν
τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν
ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων
καὶ τῶν πρεσβυτέρων,
οὐδὲν ἀπεκρίνατο. τό-
τε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος·
οὐκ ἀκούεις πόσα σοῦ
καταμαρτυροῦσιν; καὶ
οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς
οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυ-
μάζειν τὸν ἡγεμόνα λί-
αν. κατὰ δὲ ἑορτὴν
εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπο-
λύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ
δέσμιον ὃν ἤθελον.
εἶχον δὲ τότε δέσμι-
ον ἐπίσημον λεγόμενον
Βαραββᾶν. συνηγμέ-
νων οὖν αὐτῶν· εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· τίνα
θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν·
Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λε-

γόμενον Χριστόν· ᾔδει γὰρ ὅ-
τι διὰ φθόνον παρέδω-
καν αὐτόν. καθημένου δὲ
αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος,
ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ
γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· μη-
δὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ
ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπα-
θον σήμερον κατ' ὄναρ
δι' αὐτόν. οἱ δὲ ἀρχιε-
ρεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι,
ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵ-
να αἰτήσωνται τὸν Βαραβ-
βᾶν· τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσω-
σιν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς·
τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν
δύο ἀπολύσω ὑμῖν· οἱ
δὲ εἶπον Βαραββᾶν.
λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος·
τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν λε-
γόμενον Χριστόν· λέγουσιν πάν-
τες σταυρωθήτω. ὁ δὲ ἡγεμὼν
ἔφη· τί γὰρ κακὸν ἐποί-
ησεν· οἱ δὲ περισσῶς ἔ-
κραζον λέγοντες· σταυρω-
θήτω. ἰδὼν δὲ ὁ Πι-
λᾶτος ὅτι οὐδὲν ὠφε-
λεῖ ἀλλὰ μᾶλλον θόρυ-
βος γίνεται, λα-
βὼν ὕδωρ ἀπενίψατο

τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέγων· ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε. καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν· τὸν δὲ ἰν̄ φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. τότε οἱ στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν ἰν̄ εἰς τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν. καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην· καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων· καὶ ἐμπτύσαντες αὐτὸν, ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι. ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον κυρηναῖον, ὀνόματι σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ:

Ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπήγαγον τὸν ἰν̄ ἐκ τῆς αὐλῆς καϊάφα, ὅ ἐστι πραιτώριον. καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν. καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον· καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· χαῖρε βασιλεῦ τῶν ἰουδαίων· καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ· καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ. καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ. καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν· καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ

Ἑωρ ϛ

ἴδια· καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν· καὶ ἀγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ· τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου· ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ::

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ· ὅ ἐστι κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ ὄξος πιεῖν μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν· σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆρον· καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ· καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταὶ εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων· οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ φαρισαίων ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι; εἰ βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσωμεν ἐπ' αὐτῷ· πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτὸν εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι θεοῦ εἰμι υἱός· τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτῷ· ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας, σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης· περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ

λέγων· ἠλὶ ἠλὶ λιμὰ σα
βαχθανί· τοῦτ' ἔστι· θε
έ μου θεέ μου ἵνατί με
ἐγκατέλιπες· τινὲς
δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων·
ἀκούσαντες ἔλεγον· ὅ
τι ἠλίαν φωνεῖ οὗτος·
Καὶ εὐθέως δραμὼν
εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν
σπόγγον· πλήσας τε ὄξους
καὶ περιθεὶς καλάμω·
ἐπότιζεν αὐτόν· οἱ δὲ
λοιποὶ ἔλεγον ἄφες ἴ
δωμεν· εἰ ἔρχεται ἠλί
ας σώσων αὐτόν· ὁ δὲ ἰς πά
λιν κράξας φωνῆ με
γάλη· ἀφῆκε τὸ πνα·
καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα
τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς
δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως
κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη·
καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθη
σαν· καὶ τὰ μνημεῖα
ἀνεώχθησαν· καὶ πο
λλὰ σώματα τῶν κεκοι
μημένων ἁγίων ἠγέρ
θη· καὶ ἐξελθόντες
ἐκ τῶν μνημείων· μετὰ
τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ· εἰσῆλ
θον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν·
καὶ ἐνεφανίσθησαν

πολλοῖς· ὁ δὲ ἑκατόν
ταρχος καὶ οἱ μετ' αὐ
τοῦ τηροῦντες τὸν ἰν· ἰδόν
τες τὸν σεισμὸν· καὶ τὰ
γενόμενα, ἐφοβήθησαν
σφόδρα· λέγοντες· ἀ
ληθῶς θυ υἱὸς ἦν οὗτος:·

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶ:—

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤγοντο
σὺν τῷ ἰυ ἕτεροι δύο κακοῦργοι
σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι·
Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ
τὸν τόπον τὸν λεγόμενον κρα
νίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐ
τόν· καὶ τοὺς κακούργους
ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν· ὃν δὲ
ἐξ ἀριστερῶν· ὁ δὲ ἰς
ἔλεγε· πάτερ ἄφες αὐτοῖς·
οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι·
διαμεριζόμενοι δὲ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον
κλῆρον· καὶ εἱστήκει ὁ λα
ὸς θεωρῶν· ἐξεμυκ
τήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχον
τες σὺν αὐτοῖς λέγοντες· ἄλ
λους ἔσωσε· σωσάτω
ἑαυτόν· εἰ οὗτός ἐστιν
ὁ χς ὁ τοῦ θυ ἐκλεκτός·
ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ
οἱ στρατιῶται προσερ

χόμενοι καὶ ὄξος προσ-
φέροντες αὐτῷ καὶ λέγον-
τες· εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων σῶσον σεαυ-
τόν. ἦν δὲ καὶ ἡ
ἐπιγραφὴ γεγραμμένη
ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν ἑλ-
ληνικοῖς καὶ ῥωμαϊκοῖς·
καὶ ἑβραϊκοῖς· οὗτός
ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν ἰ-
ουδαίων. εἷς δὲ τῶν
κρεμασθέντων κακούρ-
γων ἐβλασφήμει αὐ-
τὸν λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ χ(ριστό)ς,
σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡ-
μᾶς. ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ
λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ
τὸν θ(εό)ν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ
κρίματι εἶ; καὶ ἡμεῖς
μὲν δικαίως· ἄξια
γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀ-
πολαμβάνομεν· οὗ-
τος δὲ οὐδὲν ἄτοπον
ἔπραξε. καὶ ἔλεγε τῷ
ι(ησο)ῦ· μνήσθητί μου κ(ύρι)ε ὅ-
ταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασι-
λείᾳ σου. καὶ εἶπεν αὐ-
τῷ ὁ ι(ησοῦ)ς· ἀμὴν λέγω σοι·
σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ

ἐν τῷ παραδείσῳ. ἦν δὲ
ὡσεὶ ὥρα ἕκτη· καὶ
σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην
τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννά-
της· καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥ-
λιος· καὶ ἐσχίσθη τὸ κα-
ταπέτασμα τοῦ να-
οῦ μέσον. καὶ φωνήσας
φωνῇ μεγάλῃ ὁ ι(ησοῦ)ς εἶπε· πά-
τερ εἰς χεῖράς σου παρα-
τίθεμαι τὸ πν(εῦμ)ά
μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν,
ἐξέπνευσεν. ἰδὼν δὲ
ὁ ἑκατόνταρχος τὸ γε-
νόμενον, ἐδόξασε τὸν
θ(εό)ν λέγων· ὄντως ὁ ἄ(νθρωπο)ς
οὗτος δίκαιος ἦν. καὶ πάν-
τες οἱ συμπαραγενόμενοι
ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύ-
την· θεωροῦντες τὰ γε-
νόμενα, τύπτοντες ἑαυ-
τῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον.
εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ
γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν
καὶ γυναῖκες αἱ συνακο-
λουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ
τῆς γαλιλαίας· ὁρῶσαι
ταῦτα:· Ἐκ τοῦ κ(ατὰ) ἰω(άννην):·
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἱστή-
κεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ
ι(ησο)ῦ ἡ μ(ή)τ(η)ρ αὐτοῦ· καὶ ἡ ἀδ-

δελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ·
Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ· καὶ
Μαρία ἡ Μαγδαληνή.
Ἰς̄ οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ
τὸν μαθητὴν παρεστῶ-
τα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ
αὐτοῦ· γύναι ἴδε ὁ υἱός
σου· εἶτα λέγει τῷ μαθη-
τῇ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου· καὶ ἀπ'
ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλα-
βεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς
τὰ ἴδια· μετὰ τοῦτο ἰ-
δὼν ὁ Ἰς̄· ὅτι πάντα ἤ-
δη τετέλεσται ἵνα τε-
λειωθῇ ἡ γραφή, λέγει·
διψῶ· σκεῦος οὖν ἔ-
κειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ
πλήσαντες σπόγγον ὄξους·
καὶ ὑσσώπῳ περιθέν-
τες· προσήνεγκαν αὐτοῦ
τῷ στόματι· ὅτε οὖν ἔλα-
βε τὸ ὄξος ὁ Ἰς̄· εἶπε τετέ-
λεσται· καὶ κλίνας τὴν κε-
φαλὴν· παρέδωκε τὸ
πνεῦμα· οἱ οὖν Ἰουδαῖοι·
ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυ-
ροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαβ-
βάτῳ· ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν·
ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκεί-
νου τοῦ σαββάτου· ἠρώ-
τησαν τὸν Πιλᾶτον ἵ-
να κατεαγῶσιν αὐτῶν
τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶ-
σιν· ἦλθον οὖν οἱ στρα-
τιῶται· καὶ τοῦ μὲν πρώ-
του κατέαξαν τὰ
σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ
συσταυρωθέντος αὐτῷ·
ἐπὶ δὲ τὸν Ἰν̄ ἐλθόντες·
ὡς εἶδον αὐτὸν τεθνη-
κότα ἤδη, οὐ κατέαξαν αὐ-
τοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἷς
τῶν στρατιωτῶν λόγ-
χῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν
ἔνυξε· καὶ εὐθέως ἐξῆλ-
θεν αἷμα καὶ ὕδωρ.
ὁ ἑωρακὼς μεμαρ-
τύρηκε· καὶ ἀληθινὴ ἐ-
στὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ·
κἀκεῖνος οἶδεν· ὅτι ἀ-
ληθῆ λέγει ἵνα ὑμεῖς
πιστεύσητε· ἐγένετο γὰρ
ταῦτα· ἵνα ἡ γραφὴ πλη-
ρωθῇ· ὀστοῦν οὐ συντρι-
βήσεται αὐτοῦ· καὶ
πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέ-
γει· ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέν-
τησαν: Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκ.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλ-
θὼν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀ-
ριμαθαίας· εὐσχήμων
βουλευτής· ὃς καὶ αὐ-

ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ· τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον· καὶ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ ι(ησο)ῦ. ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκε· καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος. ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ· καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι· καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας· καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται:—

Ἐκ τοῦ κ(α)τ(ὰ) Ἰω(άννην):—

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠρώτησε τὸν Πιλάτον Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας ὢν μαθητὴς τοῦ ι(ησο)ῦ κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων· ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ ι(ησο)ῦ. καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος. ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ ι(ησο)ῦ. ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν ι(ησοῦ)ν νυκτὸς τὸ πρῶτον· φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἑκατόν. ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ ι(ησο)ῦ· καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος· καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν· ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη. ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον ἔθηκαν τὸν ι(ησοῦ)ν:—

Ἐκ τοῦ κ(α)τ(ὰ) Ματθαῖον:—

Τῇ ἐπαύριον ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν· συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλάτον λέγοντες· κ(ύρι)ε· ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν·

μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι· καὶ κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, κλέψωσιν αὐτόν· καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης· ἔφη αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε· οἱ δὲ πορευθέντες ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον· σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας:

ἀρχ(ὴ) τῶν ὡρῶν· ὥρα α'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πρωΐας γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς· καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ ιυ̅· ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπήγαγον· καὶ παρέδωκαν αὐτὸν ποντίῳ πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι· τότε ἰδὼν ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη· μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια· τοῖς ἀρχιερεῦσι· καὶ πρεσβυτέροις λέγων· ἥμαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῷον· οἱ δὲ εἶπον τί πρὸς ἡμᾶς σὺ ὄψει· καὶ ῥίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον· οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν· ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι· συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς σήμερον· τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν ιηλ̅· καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως καθὰ συνέταξέ μοι κς̅:

ὁ δὲ ἰς ἐστάθη ἔμπροσθεν
τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπη
ρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν
λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων; ὁ δὲ ἰς ἔ
φη αὐτῷ· σὺ λέγεις. καὶ
ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐ
τὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέ
ων καὶ τῶν πρεσβυτέρ(ων)·
οὐδὲν ἀπεκρίνατο. τό
τε λέγει αὐτῷ ὁ πιλᾶτος·
οὐκ ἀκούεις πόσα σου
καταμαρτυροῦσι; καὶ
οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ
πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα·
ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡ
γεμόνα λίαν. κατὰ δὲ
ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν
ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ
δέσμιον ὃν ἤθελον. εἶ
χον δὲ τότε δέσμιον ἐ
πίσημον λεγόμενον βαρ
ραββᾶν. συνηγμένων
οὖν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς
ὁ πιλᾶτος· τίνα θέλε(τε)
ἀπολύσω ὑμῖν· βαρα
ββᾶν ἢ ἰν τὸν λεγόμενον
χν· ᾔδει γὰρ ὅτι διὰ φθό
νον παρέδωκαν αὐτόν.
καθημένου δὲ αὐτοῦ
ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστει
λε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐ
τοῦ λέγουσα· μηδὲν σοὶ
καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ·
πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμε
ρον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.
οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς
ὄχλους· ἵνα αἰτήσονται
τὸν βαραββᾶν· τὸν δὲ
ἰν ἀπολέσωσιν. ἀποκρι
θεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶ
πεν αὐτοῖς· τίνα θέλε
τε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύ
σω ὑμῖν· οἱ δὲ εἶπον· βα
ραββᾶν. λέγει αὐτοῖς ὁ
πιλᾶτος· τί οὖν ποιήσω
ἰν τὸν λεγόμενον χν· λέ
γουσιν αὐτῷ πάντες· σταυ
ρωθήτω. ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη·
τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν·
οἱ δὲ περισσῶς ἔκρα
ζον λέγοντες· σταυρωθήτω.
ἰδὼν δὲ ὁ πιλᾶτος ὅτι
οὐδὲν ὠφελεῖ· ἀλλὰ μᾶ
λλον θόρυβος γίνεται·
λαβὼν ὕδωρ ἀπενί
ψατο τὰς χεῖρας· ἀπέ
ναντι τοῦ ὄχλου λέγων·
ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵ
ματος τοῦ δικαίου τούτου.

ὑμεῖς ὄψεσθε. καὶ ἀπο
κριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς
εἶπε· τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡ
μᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα
ἡμῶν. τότε ἀπέλυσεν
αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν.
τὸν δὲ ἰν̄ φραγελλώ
σας, παρέδωκεν ἵνα
σταυρωθῇ. τότε οἱ στρατι
ῶται τοῦ ἡγεμόνος πα
ραλαβόντες τὸν ἰν̄ εἰς
τὸ πραιτώριον· συνή
γαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην
τὴν σπεῖραν. καὶ ἐκδύ
σαντες αὐτόν. περιέθη
καν αὐτῷ χλαμύδα
κοκκίνην· καὶ πλέξαν
τες στέφανον ἐξ ἀκαν
θῶν· ἐπέθηκαν ἐπὶ
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.
καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δε
ξιὰν αὐτοῦ. καὶ γονυ
πετήσαντες ἔμπροσθεν
αὐτοῦ· ἐνέπαιζον αὐ
τῷ λέγοντες· χαῖρε ὁ βα
σιλεὺς τῶν ἰουδαίων·
καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτόν,
ἔλαβον τὸν κάλαμον·
καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφα
λὴν αὐτοῦ· καὶ ὅτε ἐνέ

παιξαν αὐτῷ· ἐξέδυ
σαν αὐτὸν· τὴν χλαμύ
δα. καὶ ἐνέδυσαν αὐ
τὸν ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ
ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ
σταυρῶσαι· ἐξερχόμενοι
δὲ, εὗρον ἄνθρωπον κυρηναῖον
ὀνόματι σίμωνα· τοῦ
τον ἠγγάρευσαν· ἵνα
ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.
καὶ ἐλθόντες εἰς τόπον,
λεγόμενον γολγοθᾶ· ὅ ἐστι
λεγόμενος, κρανίου τόπος,
ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν·
ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγ
μένον· καὶ γευσάμενος,
οὐκ ἤθελε πιεῖν·
σταυρώσαντες δὲ αὐτόν,
διεμερίσαντο τὰ ἱμά
τια αὐτοῦ· βάλλοντες
κλῆρον· καὶ καθήμε
νοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ·
καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς
κεφαλῆς αὐτοῦ· τὴν αἰ
τίαν αὐτοῦ γεγραμμένην·
οὗτός ἐστιν ἰς̄ ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων· τό
τε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ·
δύο λῃσταί· εἷς ἐκ δε
ξιῶν· καὶ εἷς ἐξ εὐω
νύμων· οἱ δὲ παραπο

ρευόμενοι ἐβλασφή
μουν αὐτὸν κινοῦντες
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
καὶ λέγοντες· ὁ καταλύ
ων τὸν ναὸν· καὶ ἐν
τρισὶν ἡμέραις οἰκοδο
μῶν, σῶσον σεαυτόν·
εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, κατά
βηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· ὁ
μοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιε
ρεῖς· ἐμπαίζοντες με
τὰ τῶν γραμματέων
καὶ πρεσβυτέρων· καὶ
φαρισαίων ἔλεγον
ἄλλους ἔσωσεν ἑαυτὸν
οὐ δύναται σῶσαι· εἰ
βασιλεὺς Ἰσραήλ ἐστι, κα
ταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ
σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν
ἐπ' αὐτῷ· πέποιθεν
ἐπὶ τὸν θεόν, ῥυσάσ
θω νῦν αὐτὸν εἰ θέ
λει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅ
τι θεοῦ εἰμι υἱός· τὸ δ' αὐ
τὸ καὶ οἱ λῃσταὶ οἱ συ
σταυρωθέντες αὐτῷ ὠνεί
διζον αὐτόν· ἀπὸ δὲ
ἕκτης ὥρας, σκότος
ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν· ἕως ὥρας ἐννά
της· περὶ δὲ τὴν ἐννά

την ὥραν, ἀνεβόησεν
ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων·
ἠλί ἠλί· λιμὰ σαβα
χθανί· τοῦτ' ἔστι θεέ
μου θεέ μου, ἱνατί με
ἐγκατέλιπες· τινὲς
δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων,
ἀκούσαντες ἔλεγον·
ὅτι ἠλίαν φωνεῖ οὗτος·
καὶ εὐθέως δραμὼν
εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λα
βὼν σπόγγον· πλήσας τε
ὄξους· καὶ περιθεὶς κα
λάμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν·
οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· ἄ
φες ἴδωμεν· εἰ ἔρχεται
ἠλίας σώσων αὐτόν· ὁ
δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φω
νῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα·
καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέ
τασμα τοῦ ναοῦ ἐσχί
σθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν
ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσεί
σθη· καὶ αἱ πέτραι ἐ
σχίσθησαν· καὶ τὰ μνη
μεῖα ἀνεῴχθησαν·
καὶ πολλὰ σώματα τῶν
κεκοιμημένων ἁγίων
ἠγέρθη· καὶ ἐξελθόν
τες ἐκ τῶν μνημείων,

μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ·
εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν,
καὶ ἐνεφανίσθησαν πο
λλοῖς. ὁ δὲ ἑκατόνταρχος
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦν
τες τὸν ἰν̅· ἰδόντες τὸν σει
σμὸν καὶ τὰ γενόμενα·
ἐφοβήθησαν σφόδρα·
λέγοντες· ἀληθῶς θεοῦ υἱὸς
ἦν οὗτος. ἦσαν δὲ ἐκεῖ
γυναῖκες πολλαὶ ἀπὸ
μακρόθεν θεωροῦσαι·
αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ
ἰυ̅ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας δι
ακονοῦσαι αὐτῷ· ἐν αἷς
ἦν μαρία ἡ μαγδαληνή·
καὶ μαρία ἡ τοῦ ἰακώ
βου καὶ ἰωσῆ μήτηρ· καὶ
ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν ζεβεδαίου:·
ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον:-
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπή
γαγον τὸν ἰν̅ πρὸς τὸν ἀρ
χιερέα· καὶ συνέρχον
ται αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχι
ερεῖς· καὶ οἱ πρεσβύτε
ροι· καὶ οἱ γραμματεῖς·
καὶ ὁ πέτρος ἀπὸ μακρό
θεν ἠκολούθησεν αὐτῷ·
ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν
τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἦν
συγκαθήμενος μετὰ
τῶν ὑπηρετῶν· καὶ θερ
μαινόμενος πρὸς τὸ φῶς·
οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὅ
λον τὸ συνέδριον ἐζήτουν
κατὰ τοῦ ἰυ̅ μαρτυρίαν
εἰς τὸ θανα
τῶσαι αὐτόν· καὶ οὐχ εὕ
ρισκον· πολλοὶ γὰρ ἐψευ
δομαρτύρουν κατ' αὐ
τοῦ· καὶ ἴσαι αἱ μαρτυ
ρίαι οὐκ ἦσαν· καί τινες
ἀναστάντες ἐψευδο
μαρτύρουν κατ' αὐτοῦ
λέγοντες ὅτι ἡμεῖς ἠ
κούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος·
ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν
ναὸν τοῦτον τὸν χει
ροποίητον· καὶ διὰ τρι
ῶν ἡμερῶν· ἄλλον ἀχει
ροποίητον οἰκοδομή
σω· καὶ οὐδὲ οὕτως
ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν·
καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς
εἰς τὸ μέσον· ἐπηρώ
τησε τὸν ἰν̅ λέγων· οὐκ ἀ
ποκρίνῃ οὐδέν; τί οὗτοί σου
καταμαρτυροῦσιν· ὁ
δὲ ἐσιώπα· καὶ οὐδὲν

ἀπεκρίνατο. πάλιν
ὁ ἀρχιερεὺς ἐπηρώ-
τα αὐτὸν καὶ λέγει αὐ-
τῷ· σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς
τοῦ εὐλογητοῦ; ὁ δὲ
ἰησοῦς εἶπεν· ἐγώ εἰμι.
καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν
καθήμενον τῆς δυνά-
μεως· καὶ ἐρχόμε-
νον μετὰ τῶν νεφε-
λῶν τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ
ἀρχιερεὺς διαρρή-
ξας τοὺς χιτῶνας αὐ-
τοῦ λέγει· τί ἔτι χρείαν
ἔχομεν μαρτύρων; ἠκού-
σατε τῆς βλασφημίας·
τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ
δὲ πάντες κατέκριναν
αὐτὸν ἔνοχον εἶναι θα-
νάτου. καὶ ἤρξαντό τι-
νες ἐμπτύειν αὐτῷ· καὶ
περικαλύπτειν τὸ πρό-
σωπον αὐτοῦ· καὶ κο-
λαφίζειν αὐτόν· καὶ λέ-
γειν αὐτῷ· προφήτευ-
σον. καὶ οἱ ὑπηρέται
ῥαπίσμασιν αὐτὸν
ἔβαλλον. καὶ ὄντος τοῦ

πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω.
ἔρχεται μία τῶν παιδι-
σκῶν τοῦ ἀρχιερέως.
καὶ ἰδοῦσα τὸν πέτρον
θερμαινόμενον· ἐμβλέ-
ψασα αὐτῷ λέγει· καὶ
σὺ μετὰ τοῦ ναζαρην-
οῦ ἰησοῦ ἦσθα. ὁ δὲ ἠρνήσατο
λέγων· οὐκ οἶδα οὔτε
ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις.
καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ
προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ
ἐφώνησεν. καὶ ἡ παι-
δίσκη ἰδοῦσα αὐτὸν
πάλιν ἤρξατο λέγειν τοῖς
παρεστηκόσιν· ὅτι οὗ-
τος ἐξ αὐτῶν ἐστιν. ὁ δὲ
πάλιν ἠρνεῖτο. καὶ μετὰ
μικρὸν οἱ παρεστῶτες
ἔλεγον τῷ πέτρῳ· ἀληθῶς ἐξ αὐτ-
ῶν εἶ· καὶ γὰρ γαλιλαῖος εἶ·
καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει.
ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματί-
ζειν καὶ ὀμνύειν· ὅτι
οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον
ὃν λέγετε. καὶ ἐκ δευ-
τέρου ἀλέκτωρ ἐφώνη-
σεν. καὶ ἀνεμνήσθη

ὁ πέτρος τὸ ῥῆμα οὗ εἶ-
πεν αὐτῷ ὁ ἰς· ὅτι πρὶν
ἀλέκτορα φωνῆσαι δίς,
ἀπαρνήσῃ με τρεῖς· καὶ
ἐπιβαλὼν ἔκλαιε· καὶ
εὐθέως ἐπὶ τὸ πρωΐ·
συμβούλιον ποιήσαντες
οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν
πρεσβυτέρων καὶ γραμ-
ματέων· καὶ ὅλον τὸ
συνέδριον· δήσαντες
τὸν ἰν· ἀπήνεγκαν καὶ
παρέδωκαν τῷ πιλά-
τῳ· καὶ ἐπηρώτησεν αὐ-
τὸν ὁ πιλᾶτος· σὺ εἶ ὁ βα-
σιλεὺς τῶν ἰουδαίων; ὁ
δὲ ἀποκριθεὶς λέγει
αὐτῷ· σὺ λέγεις· καὶ κα-
τηγόρουν αὐτοῦ οἱ ἀρχι-
ερεῖς πολλά· ὁ δὲ πιλά-
τος πάλιν ἐπηρώτησεν
αὐτὸν λέγων· οὐκ ἀποκρί-
νῃ οὐδέν; ἴδε πόσα
καταμαρτυροῦσιν· ὁ δὲ
ἰς· οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρί-
θη· ὥστε θαυμάζειν τὸν
πιλᾶτον· κατὰ δὲ ἑορ-
τὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς
ἕνα δέσμιον ὅνπερ ἠτοῦν-
το· ἦν δὲ ὁ λεγόμενος
βαραββᾶς· μετὰ τῶν συ-
στασιαστῶν δεδεμένος·
οἵτινες ἐν τῇ στάσει φό-
νον πεποιήκεισαν· καὶ
ἀναβοήσας ὁ ὄχλος·
ἤρξατο αἰτεῖσθαι καθὼς
ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς· ὁ δὲ
πιλᾶτος ἀπεκρίθη αὐ-
τοῖς λέγων· θέλετε ἀπο-
λύσω ὑμῖν τὸν βασι-
λέα τῶν ἰουδαίων;
ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ
φθόνον παραδεδώ-
κεισαν αὐτὸν οἱ ἀρχι-
ερεῖς· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς
ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον ἵ-
να μᾶλλον τὸν βαρα-
βᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς·
ὁ δὲ πιλᾶτος πάλιν ἀ-
ποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
τί οὖν θέλετε ποιήσω
ὃν λέγετε βασιλέα τῶν
ἰουδαίων· οἱ δὲ πάλιν
ἔκραξαν· σταύρωσον αὐτόν·
ὁ δὲ πιλᾶτος ἔλεγεν αὐ-
τοῖς· τί γὰρ κακὸν ἐποί-
ησεν· οἱ δὲ περισσοτέ-
ρως ἔκραζον σταύρωσον αὐ-
τόν· ὁ δὲ πιλᾶτος βου-

λόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱ
κανὸν ποιῆσαι· ἀπέ
λυσεν αὐτοῖς τὸν βαρα
ββᾶν· καὶ παρέδωκε
τὸν ἰν̅ φραγελλώσας
ἵνα σταυρωθῇ· οἱ δὲ στρα
τιῶται ἀπήγαγον αὐ
τὸν· ἔσω τῆς αὐλῆς ὅ ἐστι
πραιτώριον· καὶ συγκα
λοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν·
καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν
πορφύραν· καὶ περιτι
θέασιν αὐτῷ πλέξαντες
ἀκάνθινον στέφανον·
καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσ
θαι αὐτόν· χαῖρε ὁ βασιλεὺ
τῶν ἰουδαίων· καὶ
ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφα
λὴν καλάμῳ· καὶ ἐνέ
πτυον αὐτῷ· καὶ τιθέν
τες τὰ γόνατα προσ
εκύνουν αὐτόν· καὶ ὅ
τε ἐνέπαιξαν αὐτῷ· ἐξέ
δυσαν αὐτὸν τὴν πορ
φύραν· καὶ ἐνέδυσ
αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ
ἴδια· καὶ ἐξάγουσιν
αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν
αὐτόν· καὶ ἀγγαρεύουσι
παράγοντά τινα σίμω

να κυρηναῖον· ἐρχόμενον
ἀπ' ἀγροῦ τὸν πατέρα ἀλε
ξάνδρου· καὶ ῥούφου
ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ·
καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ
τὸν γολγοθᾶ τόπον· ὅ ἐστι
μεθερμηνευόμενον·
κρανίου τόπος· καὶ ἐδί
δουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμέ
νον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε·
καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν
διαμερίζονται τὰ ἱμά
τια αὐτοῦ βάλλοντες κλῆ
ρον ἐπ' αὐτά, τίς τί ἄρῃ·
ἦν δὲ ὥρα τρίτη· καὶ ἐσταύρω
σαν αὐτόν· καὶ ἦν ἡ ἐπιγρα
φὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ· ἐπι
γεγραμμένη ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων· καὶ σὺν
αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς·
ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἕνα
ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ·
καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ
ἡ λέγουσα· καὶ μετὰ ἀνό
μων ἐλογίσθη· καὶ οἱ πα
ραπορευόμενοι ἐβλασ
φήμουν αὐτὸν κινοῦντες
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν· ϛ
λέγοντες· οὐὰ ὁ καταλυ

-ων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων, ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ· καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης, σκότος ἐγένετο ἐφ᾽ ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐννάτης. καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐννάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἐλωῒ ἐλωῒ λιμὰ σαβαχθανί· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· ὁ Θεός ὁ Θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες. καί τινες τῶν παρεστηκότων ἀκούσαντες ἔλεγον· ἰδοὺ Ἠλίαν φωνεῖ. δραμὼν δὲ εἷς καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους περιθεὶς τε καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων· ἄφετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας καθελεῖν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε. καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ ὅτι οὕτως κράξας ἐξέπνευσεν, εἶπεν· ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν Θεοῦ. ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· ἐν αἷς ἦν Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ καὶ Ἰωσῆ μήτηρ καὶ Σαλώμη· αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ἠκολούθουν αὐτῷ καὶ διηκόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον τὸν Ἰησοῦν λέγοντες εἰς τὸ συνέδριον

χς εἰπὲ ἡμῖν. εἶπε δὲ
αὐτοῖς· ἐὰν ὑμῖν εἴπω,
οὐ μὴ πιστεύσητε.
ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω,
οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι·
ἢ ἀπολύσητε. ἀπὸ τοῦ
νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ανου
καθήμενος ἐκ δεξι-
ῶν τῆς δυνάμεως τοῦ
θυ. εἶπον δὲ πάντες·
σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θυ;
ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη·
ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ
εἰμι. οἱ δὲ εἶπον· τί
ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρ-
τυρίας. αὐτοὶ γὰρ ἠκού-
σαμεν ἀπὸ τοῦ στόμα-
τος αὐτοῦ. Καὶ ἀναστὰν
ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν,
ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν πι-
λᾶτον. ἤρξαντο δὲ κα-
τηγορεῖν αὐτοῦ λέγοντες·
τοῦτον εὕρομεν διαστρέ-
φοντα τὸ ἔθνος καὶ κω-
λύοντα καίσαρι φόρους
διδόναι. λέγοντα
ἑαυτὸν χν βασιλέ-
α εἶναι. ὁ δὲ πιλᾶ-
τος ἐπηρώτησεν αὐ-
τὸν λέγων· σὺ εἶ ὁ βασι-
λεὺς τῶν ἰουδαίων;
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ
ἔφη· σὺ λέγεις. ὁ δὲ πι-
λᾶτος εἶπε πρὸς τοὺς ἀρ-
χιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους·
οὐδὲν εὑρίσκω αἴτι-
ον ἐν τῷ ανω τούτῳ. οἱ δὲ
ἐπίσχυον λέγοντες ὅτι
ἀνασείει τὸν λαὸν δι-
δάσκων καθ᾽ ὅλης τῆς
ἰουδαίας ἀρξάμενος
ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἕως
ὧδε. πιλᾶτος δὲ ἀκού-
σας γαλιλαίαν, ἐπηρώ-
τησεν εἰ ὁ ανος γαλιλαῖ-
ός ἐστι. καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι
ἐκ τῆς ἐξουσίας ἡρώδου
ἐστὶν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν
πρὸς ἡρώδην. ὄντα καὶ
αὐτὸν ἐν ἱεροσολύμοις
ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις.
ὁ δὲ ἡρώδης ἰδὼν τὸν
ιν. ἐχάρη λίαν. ἦν γὰρ
θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν
αὐτόν. διὰ τὸ ἀκούειν
πολλὰ περὶ αὐτοῦ. καὶ ἤλ-
πιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν ὑ-
π᾽ αὐτοῦ γινόμενον. ἐπὶ

ρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις
ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν
ἀπεκρίνατο αὐτῷ. εἱστή-
κεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτό-
νως κατηγοροῦντες αὐτοῦ.
ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ ἡ-
ρώδης σὺν τοῖς στρα-
τεύμασιν αὐτοῦ καὶ ἐμ-
παίξας, περιβαλὼν
αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν
ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ πι-
λάτῳ. ἐγένοντο δὲ φί-
λοι ὅ τε πιλᾶτος καὶ ὁ ἡ-
ρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέ-
ρᾳ μετ' ἀλλήλων· προϋ-
πῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ
ὄντες πρὸς ἑαυτούς. πι-
λᾶτος δὲ συγκαλεσά-
μενος τοὺς ἀρχιερεῖς
καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ
τὸν λαόν, εἶπε πρὸς
αὐτούς· προσηνέγκατέ
μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὡς
διαστρέφοντα τὸν λα-
όν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπι-
ον ὑμῶν ἀνακρίνας,
οὐδὲν εὗρον ἐν τῷ ἀν-
θρώπῳ τούτῳ αἴτιον·

οὐδὲ ἡρώδης· ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν·
καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον
θανάτου ἐστὶ πεπρα-
γμένον αὐτῷ. παιδεύ-
σας οὖν αὐτὸν ἀπολύ-
σω. ἀνάγκην δὲ εἶχεν
ἀπολύειν αὐτοῖς κατ'
τὴν ἑορτὴν ἕνα. ἀνέκραξαν
δὲ παμπληθεὶ λέγοντες·
αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν
βαραββᾶν· ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ
γενομένην ἐν τῇ πόλει
καὶ φόνον βεβλημένος
εἰς φυλακήν. πάλιν οὖν
ὁ πιλᾶτος προσεφώνησε
θέλων ἀπολῦσαι τὸν ἰησοῦν. οἱ δὲ ἐπεφώ-
νουν λέγοντες· σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν.
ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς· τί γὰρ κακὸν
ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου
εὗρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν
ἀπολύσω. οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγά-
λαις αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κατί-
σχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων.
ὁ δὲ πιλᾶτος ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ αἴτημα
αὐτῶν. ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν
διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακήν,
ὃν ᾐτοῦντο· τὸν δὲ ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θελή-
ματι αὐτῶν. καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι
σίμωνός τινος κυρηναίου ἐρχομένου

ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν
σταυρὸν φέρειν ὄπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. ἠ-
κολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ
λαοῦ, καὶ γυναικῶν, αἳ καὶ ἐκόπτον-
το καὶ ἐθρήνουν αὐτόν. στραφεὶς δὲ πρὸς
αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπε· θυγατέρες Ἱερουσαλήμ,
μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ· πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαί-
ετε καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν· ὅτι ἰδοὺ ἔρχον-
ται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσι· μακάριαι αἱ στεῖραι
καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ
ἐθήλασαν. τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι· πέσε-
τε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς·
καλύψατε ἡμᾶς. ὅτι
εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦ-
τα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ
τί γένηται; ἤγοντο δὲ καὶ
ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν
αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.
καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ
τὸν τόπον τὸν λεγό-
μενον κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύ-
ρωσαν αὐτόν, καὶ τοὺς κακούρ-
γους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν·
ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. ὁ δὲ
Ἰησοῦς ἔλεγε· πάτερ ἄφες αὐ-
τοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί
ποιοῦσι. διαμεριζό-
μενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐ-
τοῦ, ἔβαλον κλῆρον.
καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν.
ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρ-
χοντες σὺν αὐτοῖς λέ-
γοντες· ἄλλους ἔσωσε·
σωσάτω ἑαυτόν· εἰ οὗτός
ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ θεοῦ ἐκλε-
κτός. ἐνέπαιζον δὲ αὐ-
τῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσ-
ερχόμενοι· καὶ ὄξος προσ-
φέροντες αὐτῷ καὶ λέ-
γοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων· σῶσον
σεαυτόν. ἦν δὲ καὶ ἐπι-
γραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐ-
τῷ· γράμμασιν ἑλληνι-
κοῖς καὶ ῥωμαϊκοῖς καὶ
ἑβραϊκοῖς· οὗτός ἐστιν
ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων
κακούργων ἐβλασφήμει
αὐτὸν λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός,
σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος
ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· οὐ-
δὲ φοβῇ σὺ τὸν θεόν· ὅτι
ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ;
καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως·
ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξα-
μεν ἀπολαμβάνομεν·
οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον
ἔπραξε. καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ·
μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλ-

θῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου·
Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς· ἀμὴν
λέγω σοι· σήμερον μετ᾽ ἐ-
μοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδεί-
σῳ· ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη·
Καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ᾽ ὅλην
τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐ-
νάτης. Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥ-
λιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ κα-
ταπέτασμα τοῦ ναοῦ
μέσον· καὶ φωνήσας
φωνῇ μεγάλῃ ὁ ἰς· εἶπε·
πάτερ εἰς χεῖράς σου παρα-
θήσομαι τὸ πνεῦμά μου·
Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευ-
σεν· ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόν-
ταρχος τὸ γενόμενον· ἐ-
δόξασε τὸν θν λέγων· ὄν-
τως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαι-
ος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπα-
ραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν
θεωρίαν ταύτην· θεω-
ροῦντες τὰ γενόμενα τύ-
πτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη·
ὑπέστρεφον· εἱστήκεισαν
δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐ-
τοῦ μακρόθεν· καὶ γυ-
ναῖκες αἱ συνακολουθή-
σασαι αὐτῷ· ἀπὸ τῆς γαλι-
λαίας ὁρῶσαι ταῦτα:-
Ἐκ τοῦ κατὰ ἰω
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἄγου-
σι τὸν ἰν ἀπὸ τοῦ καϊά-
φα εἰς τὸ πραιτώριον·
ἦν δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ
οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραι-
τώριον ἵνα μὴ μιανθῶ-
σιν· ἀλλ᾽ ἵνα φάγωσι τὸ
πάσχα· ἐξῆλθεν οὖν ὁ
πιλάτος πρὸς αὐτούς·
Καὶ εἶπε· τίνα κατηγο-
ρίαν φέρετε κατὰ τοῦ
ἀνου τούτου· ἀπεκρίθη-
σαν καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ
μὴ ἦν οὗτος κακοποιός·
οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν
αὐτόν· εἶπεν οὖν αὐτοῖς
ὁ πιλάτος· λάβετε αὐτὸν
ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νό-
μον ὑμῶν κρίνατε
αὐτόν· εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖ-
οι· ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν οὐδέ-
να ἀποκτεῖναι· ἵνα ὁ λό-
γος τοῦ ἰυ πληρωθῇ ὃν εἶ-
πε· σημαίνων ποίῳ θανά-
τῳ ἔμελλεν ἀποθνήσκειν·
εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραι-
τώριον πάλιν ὁ πιλάτος,
Καὶ ἐφώνησε τὸν ἰν· Καὶ

εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ βασι-
λεὺς τῶν Ἰουδαίων; ἀ-
πεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰς· ἀ-
φ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις
ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ
ἐμοῦ. ἀπεκρίθη ὁ Πι-
λᾶτος· μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖ-
ός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ
σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς
παρέδωκάν σε ἐμοί·
τί ἐποίησας; ἀπεκρίθη Ἰς·
ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐ-
κ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τού-
του· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου
ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, οἱ
ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνί-
ζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ
τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ
ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐ-
κ ἔστιν ἐντεῦθεν. εἶπεν
οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· οὐ-
κοῦν βασιλεὺς εἶ σύ;
ἀπεκρίθη Ἰς· σὺ λέγεις
ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ.
ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι
καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς
τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυ-
ρήσω τῇ ἀληθείᾳ. πᾶς
ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀ-
κούει μου τῆς φωνῆς.

λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· τί
ἐστιν ἀλήθεια; καὶ τοῦτο
εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθε πρὸς
τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν
εὑρίσκω ἐν αὐτῷ. ἔστι δὲ
συνήθεια ὑμῖν ἵνα
ἀπολύσω ἕνα ἐν τῷ πάσχα·
βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύ-
σω τὸν βασιλέα τῶν Ἰου-
δαίων; ἐκραύγασαν οὖν
πάλιν πάντες λέγοντες·
μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν βαρα-
βᾶν. ἦν δὲ ὁ βαραβᾶς
λῃστής. τότε οὖν ἔλαβεν
ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰν καὶ ἐμα-
στίγωσε. καὶ οἱ στρατιῶται
πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀ-
κανθῶν ἐπέθηκαν αὐ-
τοῦ τῇ κεφαλῇ. καὶ ἱμά-
τιον πορφυροῦν περιέ-
βαλλον αὐτόν. καὶ ἔλε-
γον· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων. καὶ ἐδίδοσαν
αὐτῷ ῥαπίσματα. ἐξῆλ-
θεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶ-
τος καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε ἄγω
ὑμῖν αὐτὸν ἔξω ἵνα
γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδε-

μίαν αἰτίαν εὑρίσκω.
Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰς ἔξω
φορῶν τὸν ἀκάνθινον
στέφανον· καὶ τὸ πορφυ
ροῦν ἱμάτιον· καὶ λέγει
αὐτοῖς· ἴδε ὁ ἄνθρωπος. ὅτε
οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιε
ρεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐ
κραύγασαν λέγοντες· σταύ
ρωσον σταύρωσον αὐτόν. λέγει
αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος· λάβετε
αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε·
ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐ
τῷ αἰτίαν. ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι· ἡμεῖς
νόμον ἔχομεν· καὶ κατὰ
τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀ
ποθανεῖν· ὅτι ἑαυτὸν θυ
υἱὸν ἐποίησεν. ὅτε οὖν ἤ
κουσεν ὁ πιλᾶτος τοῦτον
τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη.
Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραι
τώριον καὶ λέγει τῷ Ἰυ· πό
θεν εἶ σύ· ὁ δὲ Ἰς ἀπόκρι
σιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. λέ
γει οὖν αὐτῷ ὁ πιλᾶτος·
ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας
ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶ
σαί σε· καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀ

πολῦσαί σε; ἀπεκρίθη Ἰς·
οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδε
μίαν κατ' ἐμοῦ· εἰ μὴ ἦν σοι
δεδομένον ἄνωθεν.
διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς
με σοὶ· μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.
ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ πιλᾶτος
ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ
ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες·
ἐὰν τοῦτον ἀπολύσεις, οὐκ εἶ
φίλος τοῦ καίσαρος· πᾶς
ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν
ἀντιλέγει τῷ καίσαρι.
ὁ οὖν πιλᾶτος ἀκούσας
τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔ
ξω τὸν Ἰν· καὶ ἐκάθισεν ἐ
πὶ τοῦ βήματος εἰς τό
πον λεγόμενον λιθόστρωτον.
ἑβραϊστὶ δὲ γαββαθᾶ· ἦν
δὲ παρασκευὴ τοῦ πά
σχα· ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη.
καὶ λέγει τοῖς ἰουδαίοις·
ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν.
οἱ δὲ ἐκραύγασαν· ἆρον ἆ
ρον σταύρωσον αὐτόν. λέ
γει αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος.
τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω;
ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιε
ρεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέ
α εἰ μὴ καίσαρα. τότε

οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐ-
τοῖς ἵνα σταυρωθῇ:

τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγ(άλῃ) παρασκευῇ εἰς τ(ὴν) ς':
ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· συμβού-
λιον ἔλαβον πάντες οἱ
ἀρχιερεῖς· καὶ οἱ πρεσβύ-
τεροι τοῦ λαοῦ· κατὰ τοῦ Ἰ(ησο)ῦ·
ὥστε θανατῶσαι αὐτόν.
καὶ δήσαντες αὐτὸν ἀπή-
γαγον· καὶ παρέδωκαν
αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ
ἡγεμόνι· τότε ἰδὼν Ἰού-
δας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν
ὅτι κατεκρίθη· μεταμελη-
θεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκον-
τα ἀργύρια τοῖς ἀρχιε-
ρεῦσι καὶ τοῖς πρεσβυτέ-
ροις λέγων· ἥμαρτον παρα-
δοὺς αἷμα ἀθῷον· οἱ δὲ
εἶπον· τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ
ὄψει· καὶ ῥίψας τὰ ἀργύ-
ρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώ-
ρησεν· καὶ ἀπελθὼν ἀ-
πήγξατο· οἱ δὲ ἀρχι-
ερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύ-
ρια εἶπον· οὐκ ἔξεστι βα-
λεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβα-
νᾶν· ἐπεὶ τιμὴ αἵματ(ός)
ἐστιν· συμβούλιον δὲ λα-
βόντες ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν
τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως,
εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις· διὸ
ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος
ἀγρὸς αἵματος ἕως τῆς
σήμερον· τότε ἐπληρώ-
θη τὸ ῥηθὲν· διὰ Ἱερεμίου
τοῦ προφήτου λέγοντος·
καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀρ-
γύρια· τὴν τιμὴν τοῦ τετι-
μημένου· ὃν ἐτιμήσαν-
το ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἔδω-
καν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ
κεραμέως· καθὰ συνέτα-
ξέ μοι Κ(ύριο)ς· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς ἔστη ἔμ-
προσθεν τοῦ ἡγεμόνος.
καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν
ὁ ἡγεμὼν λέγων· σὺ εἶ ὁ βα-
σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;
ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς ἔφη αὐτῷ· σὺ λέγεις·
καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέ-
ων καὶ τῶν πρεσβυτέρων,
οὐδὲν ἀπεκρίνατο· τό-
τε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος·
οὐκ ἀκούεις, πόσα σου
καταμαρτυροῦσιν; καὶ
οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς
οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυ-
μάζειν τὸν ἡγεμόνα

λι αμ· κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰ-
ώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπο-
λύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέ-
σμιον ὃν ἤθελον· εἶχον δὲ
τότε δέσμιον ἐπίσημον
λεγόμενον βαραββᾶν· συ-
νηγμένων οὖν αὐτῶν εἶ-
πεν αὐτοῖς ὁ πιλάτος·
τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο
ἀπολύσω ὑμῖν· βαραββᾶν,
ἢ ἰν τὸν λεγόμενον χν·
ᾔδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον
παρέδωκαν αὐτόν· καθη-
μένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ
βήματος, ἀπέστειλε πρὸς
αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγου-
σα· μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δι-
καίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ
ἔπαθον σήμερον κατ' ὄ-
ναρ δι' αὐτόν· οἱ δὲ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι·
ἔπεισαν τοὺς ὄχλους· ἵνα
αἰτήσωνται τὸν βαραββᾶν·
τὸν δὲ ἰν ἀπολέσωσι·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγε-
μὼν εἶπεν αὐτοῖς· τί-
να θέλετε ἀπὸ τῶν δύο
ἀπολύσω ὑμῖν· οἱ δὲ
εἶπον· βαραββᾶν· λέγει
αὐτοῖς ὁ πιλάτος· τί οὖν
ποιήσω ἰν τὸν λεγόμενον
χν· λέγουσιν αὐτῷ πάν-
τες σταυρωθήτω· ὁ δὲ ἡγε-
μὼν ἔφη· τί γὰρ κακὸν ἐ-
ποίησεν· οἱ δὲ περισσῶς
ἔκραζον λέγοντες σταυ-
ρωθήτω· ἰδὼν δὲ ὁ πιλάτος
ὅτι οὐδὲν ὠφελεῖ· ἀλλὰ μᾶλ-
λον θόρυβος γίνεται, λαβὼν
ὕδωρ ἀπενίψατο τὰς χεῖρας
ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέγων·
ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵ-
ματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑ-
μεῖς ὄψεσθε· καὶ ἀπο-
κριθεὶς πᾶς ὁ λαὸς εἶπεν·
τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν·
τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς
τὸν βαραββᾶν· τὸν δὲ ἰν
φραγελλώσας παρέδω-
κεν ἵνα σταυρωθῇ· τότε οἱ
στρατιῶται τοῦ ἡγεμόνος
παραλαβόντες τὸν ἰν εἰς
τὸ πραιτώριον· συνήγα-
γον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖ-
ραν· καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν·
περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύ-
δα κοκκίνην· καὶ πλέξαν-

τες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν·
ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφα-
λὴν αὐτοῦ· καὶ κάλαμον
ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ·
καὶ γονυπετήσαντες ἔμ-
προσθεν αὐτοῦ· ἐνέπαιζον
αὐτὸν λέγοντες· χαῖρε ὁ
βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων·
καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐ-
τόν· ἔλαβον τὸν κάλαμον
καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφα-
λὴν αὐτοῦ· καὶ ὅτε ἐνέ-
παιξαν αὐτῷ ἐξέδυσαν
αὐτὸν τὴν χλαμύδα· καὶ
ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμά-
τια αὐτοῦ· καὶ ἀπήγα-
γον εἰς τὸ σταυρῶσαι· ἐξερ-
χόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον
κυρηναῖον ὀνόματι σίμω-
να· τοῦτον ἠγγάρευσαν
ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ·
καὶ ἐλθόντες οἱ στρατι-
ῶται εἰς τόπον λεγό-
μενον γολγοθᾶ· ὅ ἐστιν με-
θερμηνευόμενον κρανίου
τόπος· ἔδωκαν αὐτῷ
πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς
μεμιγμένον· καὶ γευσά-
μενος οὐκ ἤθελε πιεῖν·

σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμε-
ρίσαντο τὰ ἱμάτια αὐ-
τοῦ· βάλλοντες κλῆρον·
καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐ-
τὸν ἐκεῖ· καὶ ἐπέθηκαν ἐπά-
νω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰ-
τίαν αὐτοῦ γεγραμμέ-
νην· οὗτός ἐστιν ι̅ς̅· ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων· τότε σταυροῦν-
ται σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί· εἷς
ἐκ δεξιῶν· καὶ εἷς ἐξ εὐω-
νύμων· εἷς δὲ τῶν κρεμασ-
θέντων κακούργων ἐβλασφή-
μει αὐτὸν λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ
χ̅ς̅· σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡ-
μᾶς· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτε-
ρος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων·
οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θ̅ν̅· ὅτι ἐν
τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ· καὶ ἡ-
μεῖς μὲν δικαίως· ἄξια
γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπο-
λαμβάνομεν· οὗτος δὲ
οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξεν· καὶ
ἔλεγε τῷ ι̅υ̅· μνήσθητί
μου κ̅ε̅· ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου· καὶ εἶ-
πεν αὐτῷ ὁ ι̅ς̅· ἀμὴν λέ-
γω σοι· σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ

σῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. οἱ
δὲ παραπορευόμενοι ἐ-
βλασφήμουν αὐτὸν κινοῦν-
τες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν
καὶ λέγοντες· ὁ καταλύων
τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέ-
ραις οἰκοδομῶν σῶσον
σεαυτόν. εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θῦ,
κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιε-
ρεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν
γραμματέων καὶ πρεσ-
βυτέρων καὶ φαρισαίων
ἔλεγον· ἄλλους ἔσωσεν· ἑ-
αυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.
εἰ βασιλεὺς ἰσλ̄ ἐστι καταβά-
τω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πι-
στεύσομεν ἐπ' αὐτῷ. πέ-
ποιθεν ἐπὶ τὸν θν̄. ῥυσάσ-
θω αὐτὸν εἰ θέλει αὐτόν.
εἶπε γὰρ ὅτι θῦ εἰμὶ υἱός.
ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας
σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶ-
σαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐν-
νάτης. περὶ δὲ τὴν ἐννά-
την ὥραν ἀνεβόησεν ὁ ῑς̄
φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἠλὶ ἠλὶ
λιμὰ σαβαχθανί. τουτέστιν
θεέ μου θεέ μου ἱνατί με

ἐγκατέλιπες. τινὲς δὲ
τῶν ἐκεῖ ἑστώτων ἀκού-
σαντες ἔλεγον ὅτι ἠλίαν
φωνεῖ οὗτος. καὶ εὐθέως
δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν
καὶ λαβὼν σπόγγον πλή-
σας τε ὄξους καὶ περιθεὶς
καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν.
οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· ἄφες ἴ-
δωμεν εἰ ἔρχεται ἠλίας
σώσων αὐτόν. ὁ δὲ ῑς̄ πά-
λιν κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἀ-
φῆκε τὸ πνᾱ. καὶ ἰδοὺ τὸ κα-
ταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσ-
χίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν
ἕως κάτω. καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη
καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν
καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθη-
σαν. καὶ πολλὰ σώματα
τῶν κεκοιμημένων ἁγί-
ων ἠγέρθη. καὶ ἐξελθόντες
ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν
ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς
τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφα-
νίσθησαν πολλοῖς. ὁ δὲ
ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ'
αὐτοῦ τηροῦντες τὸν ῑν̄
ἰδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ
γινόμενα ἐφοβήθη-

θησαν σφόδρα λέγον
τες· ἀληθῶς θ(εο)ῦ υἱὸς ἦν
οὗτος· οἱ οὖν ἰουδαῖοι
ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ
τὰ σώματα ἐν τῷ σαβ
βάτῳ ἐπεὶ παρασκευὴ
ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα
ἐκείνου τοῦ σαββάτου·
ἠρώτησαν τὸν πιλάτον ἵ
να κατεαγῶσιν αὐτῶν
τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν·
ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται
καὶ τοῦ μὲν πρώτου κα
τέαξαν τὰ σκέλη· καὶ
τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέν
τος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν
ἰ(ησοῦ)ν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐ
τὸν ἤδη τεθνηκότα οὐ
κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέ
λη ἀλλ' εἷς τῶν στρατιω
τῶν λόγχη αὐτοῦ τὴν πλευ
ρὰν ἤνοιξεν· καὶ εὐθέως
ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ·
καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρ
τύρηκεν· καὶ ἀληθινὴ
ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ·
κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀλη
θῆ λέγει ἵνα ὑμεῖς πισ

τεύσητε· ἐγένετο γὰρ ταῦ
τα ἵνα ἡ γραφὴ πληρω
θῇ· ὀστοῦν οὐ συντριβήσε
ται ἀπ' αὐτοῦ· καὶ πάλιν ἑτέ
ρα γραφὴ λέγει· ὄψονται
εἰς ὃν ἐξεκέντησαν· ἦσαν
δὲ καὶ γυναῖκες τινὲς ἀ
πὸ μακρόθεν θεωροῦσαι·
αἵτινες ἠκολούθησαν τῷ
ἰ(ησο)ῦ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας δια
κονοῦσαι αὐτῷ· ἐν αἷς
ἦν μαρία ἡ μαγδαληνή· καὶ
μαρία ἡ ἰακώβου καὶ ἰω
σῆ μήτηρ· καὶ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν
ζεβεδαίου· ὀψίας δὲ
γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλού
σιος ἀπὸ ἀριμαθαίας τοὔ
νομα ἰωσήφ· ὃς καὶ αὐ
τὸς ἐμαθήτευσε τῷ ἰ(ησο)ῦ·
οὗτος προσελθὼν τῷ
πιλάτῳ ᾐτήσατο τὸ
σῶμα τοῦ ἰ(ησο)ῦ· τότε ἐκέ
λευσεν ὁ πιλάτος ἀπο
δοθῆναι τὸ σῶμα· καὶ
λαβὼν τὸ σῶμα ὁ ἰω
σὴφ ἐνετύλιξεν αὐτὸ
σινδόνι καθαρᾷ· καὶ κα
τέθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ

καὶ ἐν τῷ αὐτοῦ μνημείῳ·
ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέ-
τρᾳ· καὶ προσκυλίσας
λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ
μνημείου ἀπῆλθεν· ἦν
δὲ μαρία ἡ μαγδαληνή·
ἡ ἄλλη μαρία· καθήμεναι
ἀπέναντι τοῦ τάφου:
ὠ(δὴ) ἑωθινὸν εὐαγγ(έλιον) α' πρωΐ·
τῇ ἑ(σπέρᾳ) ιβ' τῶν λειτουργ(ιῶν) πα(ρασκευῆς)·
τὴν ὥραν εἰ τὴν ἥ τις ἐστὶ μετὰ
τὴν παρασκευήν·
ὠ(δὴ) ἑωθινὸν εὐαγγ(έλιον) α' ἑσπ(έρας)·
ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον:
Ὀψὲ σαββάτων τῇ ἐπιφω-
σκούσῃ εἰς μίαν σαββά-
των· ἦλθεν μαρία ἡ μαγδα-
ληνὴ θεωρῆσαι τὸν τάφον·
καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο
μέγας· ἄγγελος γὰρ κυ(ρίο)υ κα-
ταβὰς ἐξ οὐρανοῦ· προσελ-
θὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀ-
πὸ τῆς θύρας τοῦ μνημείου·
καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ·
ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀσ-
τραπή· καὶ τὸ ἔνδυμα
αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών·
ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ·
ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες
καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος·
εἶπε ταῖς γυναιξί· μὴ
φοβεῖσθαι ὑμεῖς· οἶδα
γὰρ ὅτι ἰ(ησοῦ)ν τὸν ἐσταυρωμένον
ζητεῖτε· οὐκ ἔστιν ὧδε·
ἠγέρθη γὰρ καθὼς εἶπεν
ὑμῖν· δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον
ὅπου ἔκειτο ὁ κ(ύριο)ς· καὶ ταχὺ
πορευθεῖσαι ἀπαγγείλατε
τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ· ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν
νεκρῶν· καὶ ἰδοὺ προά-
γει ὑμᾶς εἰς τὴν γαλιλαί-
αν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε·
ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν· καὶ ἐξελ-
θοῦσαι ταχὺ ἀπὸ τοῦ μνη-
μείου μετὰ φόβου καὶ χα-
ρᾶς μεγάλης· ἔδραμον
ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ· ὡς δὲ ἐ-
πορεύοντο ἀπαγγεῖλαι
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
καὶ ἰδοὺ ἰ(ησοῦ)ς ἀπήντησεν
αὐταῖς λέγων χαίρετε·
αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐ-
κράτησαν αὐτοῦ τοὺς
πόδας καὶ προσεκύνη-
σαν αὐτῷ· τότε λέγει
αὐταῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς· μὴ φοβεῖ-
σθαι· ὑπάγετε ἀπ...

ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς
μου ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς
τὴν Γαλιλαίαν κἀκεῖ με ὄ-
ψονται· πορευομένων
δὲ αὐτῶν· ἰδού τινες τῆς
κουστωδίας· ἐλθόντες εἰς
τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν τοῖς
ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ
γενόμενα· καὶ συναχθέν-
τες μετὰ τῶν πρεσβυτέ-
ρων· συμβούλιόν τε λαβόν-
τες ἀργύρια ἱκανὰ ἔ-
δωκαν τοῖς στρατιώταις
λέγοντες· εἴπατε ὅτι οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ νυκτὸς
ἐλθόντες· ἔκλεψαν αὐτὸν
ἡμῶν κοιμωμένων· καὶ
ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ
τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς πεί-
σομεν αὐτὸν· καὶ ὑμᾶς
ἀμερίμνους ποιήσομεν·
οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀρ-
γύρια ἐποίησαν ὡς ἐ-
διδάχθησαν· καὶ διε-
φημίσθη ὁ λόγος οὗτος·
παρὰ Ἰουδαίοις μέχρι
τῆς σήμερον·
Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐ-
πορεύθησαν εἰς τὴν Γα-
λιλαίαν· εἰς τὸ ὄρος
οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς·
καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσ-
εκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ
ἐδίστασαν· καὶ προσελ-
θὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐ-
τοῖς λέγων· ἐδόθη μοι
πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ γῆς· πορευθέν-
τες μαθητεύσατε πάν-
τα τὰ ἔθνη· βαπτίζοντες
αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
πατρὸς· καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἁγίου πνεύματος· διδάσκοντες
αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅ-
σα ἐνετειλάμην ὑμῖν·
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι
πάσας τὰς ἡμέρας·
ἕως τῆς συντελείας τοῦ
αἰῶνος ἀμήν·

Μηνὶ σεπτεμβρίῳ α'· ἡ ἀρχὴ τῆς ἰνδικτου·
Καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν Συμεὼν τοῦ Στυλίτου·
ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἰσῆλ-
θεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέθ·
οὗ ἦν τεθραμμένος·
εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς
αὐτῷ· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν

σαββάτων εἰς τὴν συνα-
γωγήν· καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ
βιβλίον Ἠσαΐου τοῦ προφή-
του· καὶ ἀναπτύξας τὸ
βιβλίον, εὗρεν τὸν τόπον
οὗ ἦν γεγραμμένον· πνεῦμα
κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὗ εἵνεκεν ἔχρι-
σέν με εὐαγγελίσασθαι
πτωχοῖς· ἀπέσταλκέ με
ἰάσασθαι τοὺς συντετρι-
μμένους τὴν καρδίαν· κηρύ-
ξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν
καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν·
ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους
ἐν ἀφέσει· κηρύξαι ἐνιαυτὸν
κυρίου δεκτόν· καὶ πτύξας τὸ βι-
βλίον, ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ
ἐκάθισεν· καὶ πάντων ἐν
τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλμοὶ ἦ-
σαν ἀτενίζοντες αὐτῷ·
ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτοὺς
ὅτι σήμερον πεπλήρωται
ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠ-
σὶν ὑμῶν· καὶ πάντες ἐ-
μαρτύρουν αὐτῷ καὶ ἐ-
θαύμαζον ἐπὶ τοῖς λό-
γοις τῆς χάριτος τοῖς
ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ
στόματος αὐτοῦ·

Τῷ σαββάτῳ β΄ τοῦ ὁσίου πατρὸς
ἡμῶν Ἰω[illegible] τοῦ μ[illegible]
[illegible] Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην·

Εἶπεν ὁ κύριος· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα·
δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλ-
θῃ σωθήσεται· καὶ εἰσε-
λεύσεται καὶ ἐξελεύσε-
ται καὶ νομὴν εὑρήσει· ὁ
κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ
ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ
ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα
ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν
ἔχωσιν· ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν
ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑ-
πὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισ-
θωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποι-
μήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρό-
βατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν
λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίη-
σι τὰ πρόβατα καὶ φεύ-
γει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει
αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ
πρόβατα· ὁ δὲ μισθω-
τὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός
ἐστι καὶ οὐ μέλει αὐτῷ
περὶ τῶν προβάτων·
ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός·
καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γι-
νώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν·
καθὼς γινώσκει με ὁ πα-

κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα·
καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι
ὑπὲρ τῶν προβάτων· ϛ
ἄλλα πρόβατα ἔχω· ἃ οὐ
κ' ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύ
της· κἀκεῖνα με δεῖ ἀγα
γεῖν· καὶ τῆς φωνῆς μου ἀ
κούσουσι· καὶ γενήσεται μί
α ποίμνη εἷς ποιμήν:

μηνὶ τῷ αὐτῷ [illegible] τοῦ ἁγίου [illegible]
ζήτει εἰς [illegible] τοῦ ἁγίου [illegible]
μηνὶ ὀκτωβρίῳ [illegible] τοῦ ἁγίου [illegible]
ἐπὶ τῶν μαρτύρων· ἐκ τοῦ κατὰ ἰω(άννην)·

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ἐγώ εἰμι ἡ ἄμ
πελος ἡ ἀληθινή· καὶ ὁ πα(τὴρ)
μου ὁ γεωργός ἐστιν· πᾶν
κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον
καρπὸν αἴρει αὐτό· καὶ
πᾶν τὸ καρπὸν φέρον κα
θαίρει αὐτό· ἵνα πλείονα
καρπὸν φέρῃ· ἤδη ὑμεῖς
καθαροί ἐστε διὰ τὸν λό
γον ὃν λελάληκα ὑμῖν· μεί
νατε ἐν ἐμοί κἀγὼ ἐν ὑ
μῖν· καθὼς τὸ κλῆμα οὐ
δύναται καρπὸν φέρειν
ἀφ' ἑαυτοῦ· ἐὰν μὴ μείνῃ
ἐν τῇ ἀμπέλῳ· οὕτως οὐ
δὲ ὑμεῖς· ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ
μείνητε· ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπε
λος ὑμεῖς τὰ κλήματα·
ὁ μένων ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν αὐ
τῷ· οὗτος φέρει καρπὸν
πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ
δύνασθε ποιεῖν οὐδέν· ἐὰν
μή τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη
ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράν
θη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ ϛ
εἰς τὸ πῦρ βάλλουσιν καὶ καί
εται· ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ
τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ·
ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε·
καὶ γενήσεται ὑμῖν· καθὼς
ἠγάπησέ με ὁ πατὴρ κἀγὼ ἠγά
πησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ
ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ· ἐὰν τὰς ἐν
τολάς μου τηρήσητε· μενεῖ
τε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς
ἐγὼ τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός
μου τετήρηκα· καὶ μένω
αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ· ταῦτα
λελάληκα ὑμῖν· ἵνα ἡ χαρὰ
ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ· καὶ ἡ
χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ:

μηνὶ ὀκτωβρίῳ [illegible] ἡ σύναξις [illegible]
[illegible]
μηνὶ ὀκτωβρίῳ [illegible] τοῦ ἁγίου [illegible]
[illegible]
μηνὶ ὀκτωβρίῳ [illegible]
[illegible] τοῦ ἀδελφοθέου·
[illegible] μαρία [illegible]

Σα(ββάτῳ) μη(νὸς) κζ΄· εἰς λειτ(ουργίαν)·
ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἰς κώμην τινά· γυνὴ
δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπε-
δέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς· καὶ τῇδε ἦν ἀδελ-
φὴ καλουμένη Μαρία· ἣ καὶ
παρακαθίσασα παρὰ τοὺς
πόδας τοῦ Ἰ(ησο)ῦ ἤκουε τὸν λό-
γον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο
περὶ πολλὴν διακο-
νίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· κ(ύρι)ε
οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή
μου μόνην με κατέλειπε δι-
ακονεῖν· εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵ-
να μοι συναντιλάβηται· ἀ-
ποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· Μάρθα Μάρθα μεριμνᾷς
καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἑ-
νὸς δέ ἐστι χρεία· Μαρία
δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξε-
λέξατο ἥτις οὐκ ἀφαιρε-
θήσεται ἀπ' αὐτῆς· ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦ-
τα, ἐπάρασά τις γυνὴ φω-
νὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐ-
τῷ· μακαρία ἡ κοιλία ἡ βα-
στάσασά σε· καὶ μαστοὶ οὓς
ἐθήλασας· αὐτὸς δὲ εἶπε· μεν-
οῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούον-
τες τὸν λόγον τοῦ θ(εο)ῦ καὶ
φυλάσσοντες αὐτόν·

μηνὶ τῷ αὐτῷ θ΄ τῶν ἁγίων καὶ
δικαίων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης·
ζη΄ ζήτει τοῦ Λουκᾶ·
μηνὶ τῷ αὐτῷ ι΄ εἰς προσκύνησιν
τοῦ τιμίου σταυροῦ·
Σα(ββάτῳ) ζήτει τοῦ Ματθ(αίου)·
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ΄ τοῦ ἁγίου
Αὐτονόμου· Σα(ββάτῳ) πρὸ τῆς ὑψώ(σεως)·
ἀπὸ τῆς ὑψώσεως· Σα(ββάτῳ) ζήτει
τοῦ Ματθαίου·
Κυ(ριακῇ) πρὸ τῆς ὑψώ(σεως)· ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην)·

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς· οὐδεὶς ἀνα-
βέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν,
εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατα-
βάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου ὁ ὢν
ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ καθὼς
Μωσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν
ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὕτως ὑ-
ψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν
τοῦ ἀν(θρώπ)ου· ἵνα πᾶς ὁ πι-
στεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀ-
πόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν
αἰώνιον· οὕτως γὰρ ἠγά-
πησεν ὁ θ(εὸ)ς τὸν κόσμον·
ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν
μονογενῆ ἔδωκεν· ἵνα
πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐ-
τὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ'
ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· οὐ

γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θ(εὸ)ς τὸν υἱ(ὸν)
αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον,
ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον·
ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος
δι' αὐτοῦ· ... ἡμι...
αὕτη ἡ ὕψωσις τοῦ
τιμίου σταυροῦ: ... τοῦ ὄρθ(ρου)
... ἑβδομ(άδος)
... ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην):
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβού-
λιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λα-
οῦ κατὰ τοῦ Ἰ(ησο)ῦ· ὅπως αὐ-
τὸν ἀπολέσωσι· καὶ προσελ-
θόντες πρὸς Πιλάτον λέ-
γοντες ἆρον ἆρον σταύρω-
σον αὐτόν· λέγει αὐτοῖς ὁ
Πιλάτος λάβετε αὐτὸν ὑ-
μεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ
γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐ-
τῷ αἰτίαν· πάλιν ὁ Πι-
λάτος λέγει τῷ Ἰ(ησο)ῦ· πόθεν
εἶ σύ· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς ἀπόκρισιν
οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ· λέ-
γει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος
ἐμοὶ οὐ λαλεῖς· οὐκ οἶ-
δας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω
σταυρῶσαί σε καὶ ἐξουσίαν
ἔχω ἀπολῦσαί σε· ἀ-
πεκρίθη Ἰ(ησοῦ)ς· οὐκ εἶχες

ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ οὐδεμίαν, εἰ
μὴ ἦν σοι δεδομένον
ἄνωθεν· τότε οὖν ὁ Πιλά-
τος ἀκούσας τοῦτον τὸν λό-
γον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰ(ησοῦ)ν· καὶ ἐ-
κάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος
εἰς τόπον λεγόμενον λιθό-
στρωτον· ἑβραϊστὶ δὲ γαββαθᾶ·
ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσ-
χα ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη καὶ
λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· ἴδε
ὁ βασιλεὺς ὑμῶν· οἱ δὲ ἔ-
κραζον· ἆρον ἆρον σταύρωσον
αὐτόν· λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλά-
τος· τὸν βασιλέα ὑμῶν
σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ
ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν
βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα·
τότε οὖν παρέδωκεν
αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ·
παραλαβόντες τὸν Ἰ(ησοῦ)ν ἤγα-
γον εἰς τὸ πραιτώριον· καὶ
βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐ-
ξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον
κρανίου τόπον· ὃ λέγεται ἑ-
βραϊστὶ Γολγοθᾶ· ὅπου αὐτὸν
ἐσταύρωσαν· καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλ-
λους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐν-
τεῦθεν· μέσον δὲ τὸν Ἰ(ησοῦ)ν· ἔγρα-
ψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτ(ος)

καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ·
ἦν δὲ γεγραμμένον· ἰς̅
ὁ ναζωραῖος· ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων· τοῦτο μ
οῦν τὸν τίτλον πολλοὶ
ἀνέγνωσαν τῶν ἰουδαίων·
ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς
πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη
ὁ ἰς̅· καὶ ἦν γεγραμμένον
ἑβραϊστί· ἑλληνιστὶ ῥω
μαϊστί· εἱστήκεισαν δὲ
παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ ἰυ̅· ἡ
μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ· μαρία ἡ
τοῦ κλωπᾶ καὶ μαρία ἡ
μαγδαληνή· ἰς̅ οὖν ἰδὼν
τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν
παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέ
γει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· γύναι· ἴ
δε ὁ υἱός σου· εἶτα λέγει
τῷ μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ
σου· καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς
ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ
μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια·
καὶ μετὰ ταῦτα εἰδὼς
ὁ ἰς̅· ὅτι ἤδη πάντα τετέλε
σται [illegible] αὐτοῦ· κλί
νας τὴν κεφαλὴν· παρέ
δωκε τὸ πνεῦμα· οἱ οὖν
ἰουδαῖοι· ἵνα μὴ μείνῃ ἐ
πὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα
ἐν τῷ σαββάτῳ ἐπεὶ

παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ με
γάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ
σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν
πιλᾶτον· ἵνα κατεαγῶ
σιν αὐτῶν τὰ σκέλη· κ
ἀρθῶσιν· ἦλθον οὖν οἱ στρα
τιῶται· καὶ τοῦ μὲν πρώ
του κατέαξαν τὰ σκέλη·
καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρω
θέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν ἰν̅
ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν
ἤδη τεθνηκότα· οὐ κα
τέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη·
ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν
λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν
ἔνυξεν· καὶ εὐθέως ἐξῆλ
θεν αἷμα καὶ ὕδωρ· καὶ
ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρη
κε· καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρ
τυρία αὐτοῦ:

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ΄ τοῦ [illegible] κυριακή·
[illegible] : χ [illegible] μετὰ τὴν ὕψωσιν·
[illegible] ζήτει +
μηνὶ τῷ αὐτῷ ις΄ τῆς ἁγίας εὐφημίας·

Ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἠρώ
τα τίς τῶν φαρισαίων
τὸν ἰν̅ ὅπως φάγῃ
μετ' αὐτοῦ· καὶ εἰσελθὼν
εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φαρι
σαίου ἀνεκλίθη· καὶ ἰδοὺ
γυνὴ ἐν τῇ πόλει ἥτις ἦν

ἁμαρτωλός· ἐπιγνοῦσα
ὅτι ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ
τοῦ φαρισαίου· κομί-
σασα ἀλάβαστρον μύρου
καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς πό-
δας αὐτοῦ ὀπίσω κλαίου-
σα· ἤρξατο βρέχειν τοὺς
πόδας αὐτοῦ τοῖς δάκρυ-
σιν· καὶ ταῖς θριξὶν τῆς κε-
φαλῆς αὐτῆς ἐξέμασσε·
καὶ κατεφίλει τοὺς πόδας
αὐτοῦ· καὶ ἤλειφε τῷ μύ-
ρῳ· ἰδὼν δὲ ὁ φαρισαῖος ὁ
καλέσας αὐτὸν· εἶπεν ἐν
ἑαυτῷ λέγων· οὗτος εἰ ἦν
προφήτης, ἐγίνωσκεν ἂν
τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ ἥτις
ἅπτεται αὐτοῦ· ὅτι ἁμαρ-
τωλός ἐστι· καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς
τὸν Σίμωνα· Σίμων ἔχω
σοί τι εἰπεῖν· ὁ δὲ εἶπεν·
διδάσκαλε εἰπέ· δύο
χρεωφειλέται ἦσαν δανει-
στῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δη-
νάρια πεντακόσια· ὁ
δὲ ἕτερος πεντήκοντα·
μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀ-
ποδοῦναι ἀμφοτέροις
ἐχαρίσατο· τίς οὖν
αὐτῶν εἰπέ· πλεῖον αὐ-
τὸν ἀγαπήσει· ἀποκρι-

θεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶπεν· ὑπο-
λαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ
πλεῖον ἐχαρίσατο· ὁ
δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς
ἔκρινας· καὶ στραφεὶς
πρὸς τὴν γυναῖκα, τῷ Σί-
μωνι ἔφη· βλέπεις ταύ-
την τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν
σου εἰς τὴν οἰκίαν· ὕδωρ ἐ-
πὶ τοὺς πόδας μου οὐκ ἔ-
δωκας· αὕτη δὲ τοῖς
δάκρυσιν ἔβρεξέ μου
τοὺς πόδας· καὶ ταῖς
θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς
ἐξέμαξε· φίλημά μοι οὐκ ἔ-
δωκας· αὕτη δὲ ἀφ᾽ ἧς εἰ-
σῆλθον, οὐ διέλειπε καταφι-
λοῦσά μου τοὺς πόδας·
ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤ-
λειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤ-
λειψέ μου τοὺς πόδας· οὗ χά-
ριν λέγω σοι· ἀφέωνται
αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ
πολλαί· ὅτι ἠγάπησε πολύ·
ᾧ δὲ ὀλίγον ἀφίεται ὀλί-
γον ἀγαπᾷ· εἶπεν δὲ αὐτῇ·
ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι·
καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακεί-
μενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς·
τίς οὗτός ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρ-
τίας ἀφίησιν· εἶπε δὲ
πρὸς τὴν γυναῖκα· ἡ πίστις
σου σέσωκέ σε· πορεύου

εἰς εἰρήνην: μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ΄ τῶν ἁγί(ων) Εὐχαμπ(ίου) καὶ Εὐλαμπ(ίου):
ζήτ(ει) κυ(ριακῇ) ζ΄ τῶν γρηγορεῖ:
μηνὶ τῷ αὐτῷ κ΄ τοῦ ἁγίου Εὐσταθ(ίου) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ:

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ὅτι βαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον· θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν· παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν:

μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ΄ τοῦ ἁγίου Φωκᾶ: ζήτ(ει) σα(ββάτῳ) γ΄ ἁγίων:
μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ΄ ἡ σύλληψις τοῦ ἁγίου Ἰω(άννου) τοῦ Προδρόμου:
ζήτ(ει) Ἰουνίῳ κδ΄.
μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ΄ τῆς ἁγ(ίας) Θέκλ(ης).
ζήτ(ει) κυ(ριακῇ) ιζ΄ τοῦ Ματ(θαίου):
μηνὶ τῷ αὐτῷ κς΄ ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου Ἰω(άννου) τοῦ θεολόγου:
ζήτ(ει) τῷ ... μη(νί):
μηνὶ τῷ αὐτῷ λ΄ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας:

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· γρηγορεῖτε ὅτι οὐκ οἴδατε ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κ(ύριο)ς ὑμῶν ἔρχεται· ἐκεῖνο δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται ἐγρηγόρησεν ἄν· καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὸν οἶκον αὐτοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται· τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος καὶ φρόνιμος ὃν κατέστησεν ὁ κ(ύριο)ς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ· τοῦ διδόναι αὐ

τοῖς ... τὴν τροφὴν ἐν
καιρῷ. μακάριος ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ κ(ύριο)ς αὐ-
τοῦ· εὑρήσει ποιοῦντα οὕ-
τως. ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅ-
τι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχου-
σιν αὐτοῦ καταστήσει αὐ-
τόν.

Μηνὶ ὀκτωβρίῳ α. τοῦ ἁγίου
ἀπ(οστόλου) Ἀνανίου. ζήτει ...
Μηνὶ τῷ αὐτῷ β. τοῦ ἁγίου Κυ-
πριανοῦ ... ζήτει σεπτ(εμβρίῳ) β.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ γ. τοῦ ἁγίου Διο-
νυσίου τοῦ Ἀρεοπαγ(ίτου).
ζήτει σεπτ(εμβρίῳ) λ.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ ϛ. τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου)
Θωμᾶ. ζήτει κυ(ριακῇ) τὸ ... πασ(χα).
Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ. τῶν ἁγίων μ(αρτύρων)
Σεργίου καὶ Βάκχου. ζήτει σεπτ(εμβρίῳ) κ.
Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ. τῶν ἁγίων μ(αρ)-
τύρων Ναζαρίου Προ-
τασίου καὶ Κελσίου.
ζήτει ... αὐτὸ τὸ πασ(χα).
Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιη. τοῦ ἁγίου ...
εὐαγγελιστοῦ. καὶ ἑ...
λου. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον).
Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ
μαθηταῖς. ὁ ἀκούων ὑμῶν
ἐμοῦ ἀκούει. καὶ
ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθε-
τεῖ. ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀ-
θετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομή-
κοντα μετὰ χαρᾶς λέγον-
τες. κ(ύρι)ε καὶ τὰ δαιμόνια
ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν
τῷ ὀνόματί σου. εἶπεν
δὲ αὐτοῖς. ἐθεώρουν
τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. ἰ-
δοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐ-
ξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω
ὄφεων καὶ σκορπί-
ων. καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ. καὶ
οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδική-
σει. πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαί-
ρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν
ὑποτάσσεται. χαίρετε
δὲ. ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν
ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἐν
αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιά-
σατο τῷ πν(εύματ)ι ὁ ἰ(ησοῦ)ς καὶ εἶ-
πεν. ἐξομολογοῦμαί σοι
πάτερ κ(ύρι)ε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς. ὅτι ἀπέκρυψας ταῦ-
τα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνε-
τῶν καὶ ἀπεκάλυψας
αὐτὰ νηπίοις. ναὶ ὁ π(ατ)ὴρ.
ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδο-
κία ἔμπροσθέν σου:
Μηνὶ τῷ αὐτῷ κα. τοῦ ὁσίου
ἡμῶν Ἱλαρίωνος +
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Τῶ καιρῶ ἐκείνω· ἔστη ὁ ἰσ̄
ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος
μαθητῶν αὐτοῦ· καὶ πλῆθος
πολὺ ἀπὸ πάσης τῆς ἰουδαί
ας καὶ ἰλῆμ· καὶ τῆς παραλί
ου τύρου καὶ σιδῶνος· οἳ ἦλ
θον ἀκοῦσαι αὐτοῦ· καὶ ἰαθῆ
ναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν·
καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνῶν
ἀκαθάρτων καὶ ἐθεραπεύον
το· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει
ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύνα
μις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ
ἰᾶτο πάντας· καὶ αὐτὸς ἐ
πάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ ἔλεγε· μακάριοι οἱ
πτωχοὶ τῷ πνι· ὅτι ὑμετέρα
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐνῶν·
μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν·
ὅτι χορτασθήσεσθε· μακά
ριοι οἱ κλαίοντες νῦν ὅτι γελά
σετε· μακάριοί ἐστε ὅ
ταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ
ἄνοι· καὶ ὅταν ἀφορίσω
σιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσιν·
καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑ
μῶν ὡς πονηρόν· ἕνεκα
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνου· χάρητε
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ
σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μι
σθὸς ὑμῶν· πολὺς ἐν τοῖς
οὐνοῖς: Μηνὶ τῷ αὐ(τῷ) κα′
τοῦ ἁγί(ου) ου πεόκχου:
Ζη σα(ββάτῳ) ια′ τοῦ λουκᾶ:
Μηνὶ τῷ αὐ(τῷ) κε′· τῶν ἁγίων νο
ταρίων· μαρκιανοῦ καὶ μαρ
τυρίου: Ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν:
Εἶπεν ὁ κσ̄ τοῖς ἑαυτοῦ μα
θηταῖς· οὐδὲν δὲ συγκεκαλυ
μμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀποκα
λυφθήσεται· καὶ κρυπτὸν
ὃ οὐ γνωσθήσεται· ἀνθ' ὧν
ὅσα ἐν τῇ σκοτία εἴπα
τε· ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθή
σεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐ
λαλήσατε ἐν τοῖς ταμεί
οις κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν
δωμάτων· λέγω δὲ ὑ
μῖν τοῖς φίλοις μου· μὴ φο
βηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτε
νόντων τὸ σῶμα· καὶ
μὴ ἐχόντων περισσότερό
τι ποιῆσαι· ὑποδείξω δὲ
ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε·
φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἐξουσί
αν ἀποκτεῖναι ἔχοντα ἐμ
βαλεῖν εἰς τὴν γέενναν·
ναὶ λέγω ὑμῖν τοῦτον φο
βήθητε· οὐχὶ πέντε στρου
θία πωλεῖται ἀσσαρίων
δύο· καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔ
στιν ἐπιλελησμένον·

ἔμπροσθεν τοῦ θυ̅. ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσί. μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων διαφέρετε ὑμεῖς:

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κϛ' τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου:

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβάντι τῷ Ἰυ̅ εἰς πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες· κε̅ σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα. καὶ λέγει αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τῇ θαλάσσῃ καὶ τοῖς ἀνέμοις, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες· ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ:

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λ' τοῦ ἱερομάρτυρος, πρὸς ἡμῶν κυριακοῦ πείρας, ζήτει σαββάτῳ ϛ' β'.

Μηνὶ νοεμβρίῳ α' τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων θαυματουργῶν ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰς̅ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰς̅ παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσλ̅. πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε:

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β' τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· ζήτει ... τοῦ ἰουλίου:

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ϛ' τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ κς̅ τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.

καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁμολογή-
σει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν
τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. ὁ δὲ
ἀρνησάμενός με ἐνώπιον
τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐ-
νώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ.
καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐ-
τῷ. τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα
βλασφημήσαντι, οὐκ ἀφεθήσε-
ται. ὅταν δὲ προσφέρωσιν
ὑμᾶς ἐπὶ τὰς συναγωγὰς
καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐ-
ξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε
πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε ἢ
τί εἴπητε. τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦ-
μα διδάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν:

μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ´. τῶν ἁγίων λγ´ μαρ(τύρων)
τῶν ἐν μελιτ(ηνῇ): ζή(τει) ὀκτ(ωβρίου) κε´.
μηνὶ τῷ αὐτῷ η´ εἰς σύναξιν τῶν
ἀσωμάτων: βλ(έπε) ὀκτω(βρίου) ιη´.
μηνὶ τῷ αὐτῷ ια´ τοῦ ἁγίου μηνᾶ καὶ
τῶν σὺν αὐτῷ: βλ(έπε) σεπτ(εμβρίου) γ´ ἰω(άννου):
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ´ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
ἰω(άννου) τοῦ ἐλεήμονος: βλ(έπε) τοῦ ...
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιγ´ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
ἰω(άννου) τοῦ χρυσοστόμου: ζή(τει) σεπ(τεμβρίου) ...
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ´: τοῦ ἀποστόλου
φιλίππου: ζή(τει) ... τῶν ἀποστόλων:
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε´. τῶν ἁγίων ὁμο-
λογητῶν γουρίου σαμωνᾶ καὶ ἀ-
βίβου: βλ(έπε) σεπτ(εμβρίου) ... κυ(ριακῇ):
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιϛ´ τοῦ ἀποστόλου
καὶ εὐαγγ(ελιστοῦ) ματθ(αίου): ζή(τει) σεπτ(εμβρίου) ...
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ´. τοῦ ἁγίου γρηγορίου
θαυματουργοῦ: βλ(έπε) σεπτ(εμβρίου) ...
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιη´ τῶν ἁγίων πλάτωνος
ῥωμανοῦ: βλ(έπε) σεπτ(εμβρίου) ...
μηνὶ τῷ αὐτῷ κα´. τὰ ἅγια τῶν ἁ-
γίων: βλ(έπε) μαρ(τίου) κε´.
μηνὶ τῷ αὐτῷ κε´ τῆς ἁγίας αἰκα-
τερίνης καὶ μερκουρίου: ζή(τει) σεπτ(εμβρίου) ...
μηνὶ τῷ αὐτῷ λ´ τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου
ἀποστόλου ἀνδρέου: ζή(τει) ...
τῆς διακαινησίμου:

Μηνὶ δεκεμβρίῳ δ´ τῆς ἁγίας
μεγαλομάρτυρος βαρβάρας:
ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολού-
θησεν τῷ ἰησοῦ ὄχλος πολύς,
καὶ συνέθλιβον αὐτόν.
καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ῥύ-
σει αἵματος ἔτη δώδεκα,
καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ
πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δα-
πανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς
πάντα, καὶ μηδὲν ὠφελη-
θεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ
χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκούσα-
σα περὶ τοῦ ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν
τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν, ἥψατο

το τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔ-
λεγε δὲ ὅτι κἂν τοῦ ἱμα-
τίου αὐτοῦ ἅψωμαι
σωθήσομαι· καὶ εὐθέ-
ως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ
αἵματος αὐτῆς· καὶ ἔγνω
τῷ σώματι ὅτι ἴαται ἀ-
πὸ τῆς μάστιγος· καὶ εὐ-
θέως ὁ Ἰς ἐπιγνοὺς ἐν ἑ-
αυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύνα-
μιν ἐξελθοῦσαν· ἐπιστρα-
φεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγεν·
τίς μου ἥψατο τῶν ἱμα-
τίων· καὶ ἔλεγον αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέ-
πεις τὸν ὄχλον συνθλίβον-
τά σε καὶ λέγεις τίς μου ἥ-
ψατο; καὶ περιεβλέπε-
το ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιή-
σασαν· ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖ-
σα καὶ τρέμουσα· εἰδυῖ-
α ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ· ἦλθε
καὶ προσέπεσεν αὐτῷ·
καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν
τὴν ἀλήθειαν· ὁ δὲ εἶ-
πεν αὐτῇ· θύγατερ· ἡ πί-
στις σου σέσωκέ σε· πο-
ρεύου εἰς εἰρήνην:
μηνὶ τῷ αὐτῷ ϛ'· τοῦ [illegible] πρὸ [illegible]
[illegible]: ζήτει [illegible] ι'
μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ' [illegible] πρὸ [illegible]

[illegible] μηνὶ [illegible]· ζήτει ὀκτωβρίου κα'.
μηνὶ τῷ αὐτῷ ι'· τοῦ ἁγίου Εὐ-
γράφου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ: ζήτει σεπτεμβρίου κ'.
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ'· τῶν ἁγίων Θύρσου
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· ζήτει ὀκτωβρίου κα'
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε'· τοῦ ἁγίου ἱερο-
μάρτυρος Ἐλευθερίου· ζήτει σεπτεμβρίου β'.
μηνὶ τῷ αὐτῷ κ'· τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου
τοῦ θεοφόρου· ζήτει σεπτεμβρίου β'.
κυριακῇ τῶν ἁγίων προπατόρων.
ζήτει κυριακῇ ια' τοῦ Λουκᾶ.
μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ'· τῆς ἁγίας εὐγε-
νίας· ζήτει κυριακῇ ιβ' τοῦ Ματθαίου.
σάββατον πρὸ Χριστοῦ γεννήσεως· ζήτει
[illegible] ιβ' τοῦ Λουκᾶ
κυριακῇ πρὸ Χριστοῦ γεννήσεως·
ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:
Βίβλος γενέσεως Ἰυ Χυ υἱοῦ
Δαδ υἱοῦ Ἀβραάμ· Ἀβρα-
ὰμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰ-
σαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ·
Ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰού-
δαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐ-
τοῦ· Ἰούδας δὲ ἐγέννησε
τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς
Θάμαρ· Φαρὲς δὲ ἐγέννησε
τὸν Ἑσρώμ· Ἑσρὼμ δὲ ἐγέν-
νησε τὸν Ἀράμ· Ἀρὰμ δὲ ἐγέ-
ννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμι-
ναδὰβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσὼν

ναασσὼν δὲ ἐγέννησε τὸν σαλ
μών· σαλμὼν δὲ ἐγέννησε
τὸν βοὸζ ἐκ τῆς ῥαχάβ· βο
ὸζ δὲ ἐγέννησε τὸν ὠβὴδ
ἐκ τῆς ῥούθ· ὠβὴδ δὲ
ἐγέννησε τὸν ἰεσσαί· ἰεσ
σαὶ δὲ ἐγέννησε τὸν δα(υί)δ
τὸν βασιλέα· δα(υί)δ δὲ
ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε
τὸν σολομῶνα ἐκ τῆς
τοῦ οὐρίου· σολομὼν
δὲ ἐγέννησε τὸν ῥοβοάμ·
ῥοβοὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν
ἀβιάν· ἀβιὰ δὲ ἐγέννη
σε τὸν ἀσά· ἀσὰ δὲ
ἐγέννησε τὸν ἰωσαφάτ·
ἰωσαφὰτ δὲ ἐγέννησε
τὸν ἰωράμ· ἰωρὰμ δὲ ἐ
γέννησε τὸν ὀζίαν· ὀζίας
δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωάθαμ·
ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν
ἄχαζ· ἄχαζ δὲ ἐγέννησε
τὸν ἐζεκίαν· ἐζεκίας δὲ ἐγέ
ννησε τὸν μανασσῆ· μανασ
σῆς δὲ ἐγέννησε τὸν ἀμών·
ἀμὼν δὲ ἐγέννησε τὸν ἰε
χονίαν καὶ τοὺς ἀδελ
φοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοι
κεσίας βαβυλῶνος· μετὰ
δὲ τὴν μετοικεσίαν βαβυ

λῶνος· ἰεχονίας ἐγέννη
σε τὸν σαλαθιήλ· σαλαθι
ὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν ζοροβά
βελ· ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε
τὸν ἀβιούδ· ἀβιοὺδ δὲ ἐγέ
ννησε τὸν ἐλιακείμ· ἐλια
κεὶμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀζώρ·
ἀζὼρ δὲ ἐγέννησε τὸν σα
δώκ· σαδὼκ δὲ ἐγέννησε
τὸν ἀχείμ· ἀχεὶμ δὲ ἐγέννησε
τὸν ἐλιούδ· ἐλιοὺδ δὲ ἐγέ
ννησε τὸν ἐλεάζαρ· ἐλεάζαρ
δὲ ἐγέννησε τὸν ματθάν·
ματθὰν δὲ ἐγέννησε τὸν
ἰακώβ· ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε
τὸν ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα μαρί
ας· ἐξ ἧς ἐγεννήθη ἰ(ησοῦ)ς ὁ λε
γόμενος χ(ριστό)ς· πᾶσαι οὖν
αἱ γενεαί· ἀπὸ ἀβραὰμ
ἕως δα(υί)δ· γενεαὶ δεκατέσ
σαρες· καὶ ἀπὸ δα(υί)δ ἕως
τῆς μετοικεσίας βαβυ
λῶνος· γενεαὶ δεκατέσ
σαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοι
κεσίας βαβυλῶνος ἕως
τοῦ χ(ριστο)ῦ· γενεαὶ δεκατέσ
σαρες· τοῦ δὲ ἰ(ησο)ῦ
χ(ριστο)ῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν·
μνηστευθείσης γὰρ τῆς
μητρὸς αὐτοῦ μαρίας τῷ ἰω
σήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν

αὐτοὺς· εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔ
χουσα ἐκ πνς ἁγίου· ἰω
σὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δί
καιος ὤν· καὶ μὴ θέλων
αὐτὴν παραδειγματί
σαι· ἠβουλήθη λάθρα ἀ
πολῦσαι αὐτήν· ταῦ
τα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέν
τος· ἰδοὺ ἄγγελος κυ κα
τ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ
λέγων· ἰωσὴφ υἱὸς
δαδ· μὴ φοβηθεὶς πα
ραλαβεῖν μαριὰμ τὴν
γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν
αὐτῇ γεννηθὲν· ἐκ πνς ἐ
στὶν ἁγίου· τέξεται δὲ υἱόν·
καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ιν· αὐτὸς γὰρ σώ
σει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ
τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν·
τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν·
ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν·
ὑπὸ τοῦ κυ διὰ τοῦ προ
φήτου λέγοντος· ἰδοὺ ἡ
παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει
καὶ τέξεται υἱόν· καὶ καλέ
σεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐμ
μανουήλ· ὅ ἐστι μεθερμη
νευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θς·
διεγερθεὶς δὲ ὁ ἰωσὴφ

ἀπὸ τοῦ ὕπνου· ἐποίησεν
ὡς προσέταξεν αὐτῷ
ὁ ἄγγελος κυ· καὶ παρέλα
βε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·
οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν· ἕως
οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς
τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκά
λεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ιν :· τῇ κδ τοῦ δεκ.
εἰς τὴν ἑσπ(έρα)ν τῆς χυ γεννήσεως·
ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν ἁγίου:

Ε

ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις·
ἐξῆλθε δόγμα παρὰ καίσα
ρος αὐγούστου ἀπογράφεσ
θαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην·
αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώ
τη ἐγένετο· ἡγεμονεύον
τος τῆς συρίας κυρηνίου·
καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀ
πογράφεσθαι ἕκαστος εἰς
τὴν ἰδίαν πόλιν· ἀνέβη δὲ
καὶ ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς γαλι
λαίας ἐκ πόλεως ναζαρὲτ
ἥτις καλεῖται βηθλεέμ·
διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου
καὶ πατριᾶς δαδ· ἀπογράψασ
θαι σὺν μαριὰμ τῇ μεμνη
στευμένῃ αὐτῷ γυναικί·
οὔσῃ ἐγκύῳ· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ
τὸ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ· ἐ-

πλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ
τεκεῖν αὐτήν. καὶ ἔτεκε
τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρω
τότοκον. καὶ ἐσπαργάνω
σεν αὐτόν. καὶ ἀνέκλι
νεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ.
διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τό
πος ἐν τῷ καταλύμα
τι. καὶ ποιμένες ἦσαν
ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυ
λοῦντες. καὶ φυλάσσον
τες φυλακὰς τῆς νυκτὸς
ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν.
καὶ ἰδοὺ ἄγγελος κυ ἐπέστη
αὐτοῖς. καὶ δόξα κυ περι
έλαμψεν αὐτούς. καὶ
ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.
καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος.
μὴ φοβεῖσθαι· ἰδοὺ γὰρ
εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χα
ρὰν μεγάλην. ἥτις ἔσται
παντὶ τῷ λαῷ. ὅτι ἐτέ
χθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ. ὅς
ἐστι χς κς ἐν πόλει δαδ.
καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον.
εὑρήσεται βρέφος ἐσπαρ
γανωμένον κείμενον ἐν φά
τνῃ. καὶ ἐξέφνης ἐγένετο
σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος

στρατιᾶς οὐρανίου αἰνούν
των τὸν θν καὶ λεγόν
των δόξα ἐν ὑψίστοις
θῷ. καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν
ἀνοις εὐδοκία. καὶ ἐ
γένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐ
τῶν εἰς τὸν οὐνὸν οἱ ἄγ
γελοι καὶ οἱ ἀνοι οἱ ποι
μένες εἶπον πρὸς ἀλ
λήλους. διέλθωμεν δὴ
ἕως εἰς βηθλεὲμ καὶ ἴ
δωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο
ὃ ὁ κς ἐγνώρισεν ἡμῖν.
καὶ ἦλθον σπεύσαντες καὶ
ἀνεῦρον τήν τε μαρι
ὰμ καὶ τὸν ἰωσὴφ καὶ
τὸ βρέφος κείμενον ἐν
τῇ φάτνῃ. ἰδόντες δὲ δι
εγνώρισαν περὶ τοῦ
ῥήματος τοῦ λαληθέν
τος αὐτοῖς περὶ τοῦ
παιδίου τούτου. καὶ πάν
τες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύ
μασαν περὶ τῶν λαλη
θέντων ὑπὸ τῶν ποιμέ
νων πρὸς αὐτούς. ἡ
δὲ μαριὰμ συνετήρει
πάντα τὰ ῥήματα ταῦ
τα συμβάλλουσα ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποι-
μένες δοξάζοντες
καὶ αἰνοῦντες τὸν θν̅
ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν
καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλή-
θη πρὸς αὐτούς:
μηνὶ τῷ αὐτῷ κε̅ ἡ γέννα τοῦ χυ̅
γέννησις: εὐα(γγέλιον) τοῦ ὄρθ(ρου):
Τοῦ δὲ ιυ̅ χυ̅ ἡ γέννησις.
ζήτ(ει) εἰς βίβλ(ον) γενέσεως,
ἀπὸ τὸ μέσον: εὐα(γγέλιον) τῆς λειτ(ουργίας)
ἐκ τοῦ κατὰ ματ(θαῖον).
Τοῦ ιυ̅ γεννηθέντος ἐν
βηθλεὲμ τῆς ἰουδαίας.
ἐν ἡμέραις ἡρώδου τοῦ
βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι
ἀπὸ ἀνατολῶν παρεγέ-
νοντο εἰς ἱεροσόλυμα
λέγοντες· ποῦ ἐστιν ὁ τε-
χθεὶς βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων. εἴδομεν γὰρ
αὐτοῦ τὸν ἀστέρα
ἐν τῇ ἀνατολῇ καὶ ἤλ-
θομεν προσκυνῆσαι αὐ-
τῷ. ἀκούσας δὲ ἡρώ-
δης ὁ βασιλεὺς ἐταρά-
χθη. καὶ πᾶσα ἱεροσό-
λυμα μετ' αὐτοῦ. καὶ
συναγαγὼν πάντας
τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ

γραμματεῖς τοῦ λαοῦ.
ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν,
ποῦ ὁ χς̅ γεννᾶται. οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· ἐν βηθλεὲμ
τῆς ἰουδαίας. οὕτως γὰρ
γέγραπται διὰ τοῦ προφή-
του· καὶ σὺ βηθλεὲμ γῆ ἰού-
δα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη
εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν ἰούδα.
ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγού-
μενος ὅστις ποιμανεῖ τὸν
λαόν μου τὸν ἰσλ̅. τότε ἡρώ-
δης λάθρα καλέσας τοὺς
μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐ-
τῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινο-
μένου ἀστέρος. καὶ πέμ-
ψας αὐτοὺς εἰς βηθλεὲμ
εἶπεν· πορευθέντες ἀκρι-
βῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ
παιδίου. ἐπὰν δὲ εὕρητε,
ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως κἀ-
γὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐ-
τῷ. οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ
βασιλέως ἐπορεύθησαν.
καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ ὃν εἶδον
ἐν τῇ ἀνατολῇ προῆγεν αὐτούς,
ἕως ἐλθὼν ἔστη ἐπάνω οὗ
ἦν τὸ παιδίον. καὶ πεσόν-
τες προσεκύνησαν αὐ-

του· και διανοίξαντες τους θη
σαυρους αυτῶν· προσήνεγ
καν αυτῷ δῶρα· χρυσον·
και λίβανον και σμύρναν·
και χρηματισθέντες κατ'
ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς
Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ
ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώ
ραν αὐτῶν:

μηνὶ τῷ αὐτῷ κε' εἰς τὸ ... ἡ
τῆς ... κυ(ριακῆ)
μετὰ τὴν Χ(ριστο)ῦ γέννησιν:
ἀναχωρησάντων τῶν μάγων:
μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ' τοῦ ἁγίου πρω
τομάρτυρος ... κυ(ριακῆ) ... ματ(θαῖον):
... ταχὺ ... ημα·
ἐκ τοῦ κατὰ ματθαῖον:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολού
θησαν τῷ Ἰ(ησο)ῦ ὄχλοι πολλοί·
καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς
πάντας· καὶ ἐπετίμησεν
αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερὸν
αὐτὸν ποιήσωσιν· ὅπως
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ ἡσα
ΐου τοῦ προφήτου λέ
γοντος· ἰδοὺ ὁ παῖς μου
ὃν ἡρέτισα· ὁ ἀγαπητός
μου εἰς ὃν ηὐδόκησεν ἡ
ψυχή μου· θήσω τὸ πν(εῦμ)ά μου
ἐπ' αὐτόν· καὶ κρίσιν

τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ·
οὐκ ἐρίσει· οὐδὲ κραυγάσει·
οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν
ταῖς πλατείαις τὴν φω
νὴν αὐτοῦ· κάλαμον συντε
τριμμένον οὐ κατεάξει·
καὶ λίνον τυφόμενον οὐ
σβέσει· ἕως ἂν ἐκβάλῃ
εἰς νῖκος τὴν κρίσιν· καὶ τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλ
πιοῦσιν: κυ(ριακῆ) μετὰ
τὴν Χ(ριστο)ῦ γέννησιν: ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον):

Ἀναχωρησάντων τῶν μά
γων ἰδοὺ ἄγγελος κ(υρίο)υ κατ' ὄ
ναρ φαίνεται τῷ ἰωσὴφ
λέγων· ἐγερθεὶς παράλα
βε τὸ παιδίον καὶ τὴν
μητέρα αὐτοῦ καὶ φεῦγε
εἰς αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐ
κεῖ ἕως ἂν εἴπω σοι· μέλ
λει γὰρ ἡρώδης ζητεῖν τὸ
παιδίον τοῦ ἀπολέσαι
αὐτό· ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρ
έλαβε τὸ παιδίον καὶ
τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἀνε
χώρησεν εἰς αἴγυπτον·
καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τε
λευτῆς ἡρώδου· ὅπως
πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ...

πὸ τοῦ κυ διὰ τοῦ προφή-
του λέγοντος· ἐξ αἰγύπτου ἐ-
κάλεσα τὸν υἱόν μου· τό-
τε ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνε-
παίχθη ὑπὸ τῶν μάγων ἐ-
θυμώθη λίαν· καὶ ἀποστεί-
λας ἀνεῖλε πάντας τοὺς
παῖδας τοὺς ἐν βηθλεέμ·
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις
αὐτῆς· ἀπὸ διετοῦς καὶ
κατωτέρω· κατὰ τὸν χρό-
νον· ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν
μάγων· τότε ἐπληρώθη
τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ κυ διὰ ἱη-
ρεμίου τοῦ προφήτου λέ-
γοντος· φωνὴ ἐν ῥαμᾶ ἠκού-
σθη· θρῆνος καὶ κλαυθμὸς
καὶ ὀδυρμὸς πολύς· ῥα-
χὴλ κλαίουσα τὰ τέκνα
αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε πα-
ρακληθῆναι ὅτι οὐκ εἰσίν·
τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἡ-
ρώδου· ἰδοὺ ἄγγελος κυ
κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ
ἰωσὴφ ἐν αἰγύπτῳ λέγων·
ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ
παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ·
καὶ πορεύου εἰς γῆν ἰσραήλ·
τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες

τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου· ὁ δὲ
ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παι-
δίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ
ἦλθεν εἰς γῆν ἰσραήλ· ἀκού-
σας δὲ ὅτι ἀρχέλαος βασι-
λεύει ἐπὶ τῆς ἰουδαίας
ἀντὶ ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ·
ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν·
χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄ-
ναρ ἀνεχώρησεν εἰς τὰ
μέρη τῆς γαλιλαίας· καὶ
ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς
πόλιν λεγομένην ναζαρέτ·
ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν
προφητῶν· ὅτι ναζωραῖ-
ος κληθήσεται:
μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ· τοῦ ὁσίου θεοδώρου·
ζήτει σεπτεμβρίου β·
μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ· τῶν ἁγίων νηπίων·
ζήτει κυριακῇ μετὰ τὴν χριστοῦ γέννησιν·
ἀναχωρησάντων τῶν μάγων:
Σα πρὸ τῶν φώτων· ἐκ τοῦ κατὰ ματθ
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραγίνε-
ται ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς
κηρύσσων ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς
ἰουδαίας· καὶ λέγων· μετα-
νοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν· οὗτος γάρ ἐστιν
ὁ ῥηθεὶς ὑπὸ ἡσαΐου
τοῦ προφήτου λέγοντος·

φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρή-
μω· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν
κυ· εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρί-
βους αὐτοῦ· αὐτὸς
δὲ ὁ ἰωάννης εἶχε τὸ ἔν-
δυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν
καμήλου· καὶ ζώνην δερ-
ματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν
αὐτοῦ· ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ·
ἦν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγρι-
ον· τότε ἐξεπορεύετο
πρὸς αὐτὸν ἱεροσόλυμα·
καὶ πᾶσα ἡ ἰουδαία· καὶ
πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ ἰ-
ορδάνου· καὶ ἐβαπτίζον-
το ἐν τῷ ἰορδάνῃ ὑπ' αὐ-
τοῦ· ἐξομολογούμενοι
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν +
κυριακῇ πρὸ τῶν φώτων: ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον:
ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ιυ χυ.
υἱοῦ τοῦ θυ· ὡς γέγραπται
ἐν τοῖς προφήταις· ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγε-
λόν μου πρὸ προσώπου σου·
ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν
σου ἔμπροσθέν σου· φωνὴ
βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυ.
εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρί-
βους αὐτοῦ· ἐγένετο
ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ
ἐρήμῳ· καὶ κηρύσσων βά-
πτισμα μετανοίας εἰς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ ἐ-
ξεπορεύοντο πρὸς αὐτὸν
πᾶσα ἡ ἰουδαία χώρα· καὶ οἱ
ἱεροσολυμῖται· καὶ ἐβα-
πτίζοντο πάντες ἐν τῷ ἰ-
ορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ
ἐξομολογούμενοι τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν· ἦν
δὲ ὁ ἰωάννης ἐνδεδυμένος
τρίχας καμήλου· καὶ
ζώνην δερματίνην περὶ
τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· καὶ ἐ-
σθίων ἀκρίδας καὶ μέλι
ἄγριον· καὶ ἐκήρυσσε λέγων·
ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου
ὀπίσω μου· οὗ οὐκ εἰμὶ
ἱκανὸς· κύψας λῦσαι τὸν ἱ-
μάντα τῶν ὑποδημάτων
αὐτοῦ· ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα
ὑμᾶς ἐν ὕδατι·
αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς
ἐν πνι ἁγίῳ +

Μηνὶ ἰαννουαρίου α΄. ἡ περιτομὴ
τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ· εὐαγγ(έλιον)
τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τῆς λι(τῆς)

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶ:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ὑπέ
στρεψαν οἱ ποιμένες δο
ξάζοντες καὶ αἰνοῦντες
τὸν θν̄· ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤ
κουσαν καὶ εἶδον καθὼς
ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς·
καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ
ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτε
μεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐ
κλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰς̄·
τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου
πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐ
τὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ· τὸ δὲ
παιδίον ηὔξανε· καὶ ἐκρα
ταιοῦτο πνῑ· πληρούμε
νον σοφίας καὶ χάρις θῦ
ἦν ἐπ' αὐτό· καὶ ἐπορεύον
το οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔ
τος εἰς ἱλ̄ημ τῇ ἑορτῇ
τοῦ πάσχα· καὶ ὅτε ἐ
γένετο ἐτῶν δώδεκα ἀνα
βάντων αὐτῶν εἰς ἱε
ροσόλυμα· κατὰ τὸ ἔ
θος τῆς ἑορτῆς· καὶ τε
λειωσάντων τὰς ἡμέ
ρας· ἐν τῷ ὑποστρέφειν
αὐτούς· ὑπέμεινεν ἰς̄
ὁ παῖς ἐν ἱλ̄ημ· καὶ οὐκ ἔ
γνω ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐ
τοῦ· νομίσαντες δὲ αὐ
τὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι· ἦλ
θον ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζή
τουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγε
νέσι, καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς·
καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν ὑπέ
στρεψαν εἰς ἱλ̄ημ ζητοῦντες
αὐτόν· καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέ
ρας τρεῖς· εὗρον αὐτὸν ἐν
τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν
μέσῳ τῶν διδασκάλων· καὶ
ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερω
τῶντα αὐτούς· ἐξίσταν
το δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες
αὐτοῦ· ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ
ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ·
καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλά
γησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μή
τηρ αὐτοῦ εἶπε· τέκνον· τί ἐ
ποίησας ἡμῖν οὕτως· ἰδοὺ
ὁ πατήρ σου κἀγὼ ὀδυνώμενοι
ἐζητοῦμέν σε· καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· τί ὅτι ἐζητεῖτέ με·
οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς
τοῦ πρς̄ μου δεῖ εἶναί με· καὶ
αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα
ὃ ἐλάλει αὐτοῖς· καὶ κατέ
βη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς
ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσό
μενος αὐτοῖς· ἡ δὲ μήτηρ
αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥή
ματα ταῦτα· συμβάλλουσα

ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. καὶ ἰ(ησοῦ)ς
προέκοπτε σοφίᾳ καὶ ἡ-
λικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ θ(ε)ῷ
καὶ ἀνθρώποις. Μηνὶ τῷ αὐτῷ β´.
τοῦ ὁσίου π(ατ)ρὸς ἡμῶν σιλβέστρου.
ζήτει σαβ(βάτῳ) ... Μηνὶ τῷ αὐτῷ ε´.
εἰς τὴν παραμονήν. τῶν ἁγίων θεοφανίων.
Ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν.
Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς
ἡγεμονίας τιβερίου καίσαρος,
ἡγεμονεύοντος ποντίου πιλά-
του τῆς ἰουδαίας. καὶ τε-
τραρχοῦντος τῆς γαλιλαίας
ἡρώδου. φιλίππου δὲ τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος
τῆς ἰτουραίας καὶ τραχω-
νίτιδος χώρας. καὶ λυσανίου
τῆς ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος.
ἐπὶ ἀρχιερέως ἄννα καὶ
καϊάφα. ἐγένετο ῥῆμα θ(εο)ῦ
ἐπὶ ἰωάννην τὸν ζαχαρίου
υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ ἦλ-
θεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχω-
ρον τοῦ ἰορδάνου. κηρύσσων
βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄ-
φεσιν ἁμαρτιῶν. ὡς γέγρα-
πται ἐν βίβλῳ λόγων ἡσαΐου
τοῦ προφήτου λέγοντος. φω-
νὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ.
ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν κ(υρίο)υ εὐ-

θείας ποιεῖτε τὰς τρίβους
αὐτοῦ. πᾶσα φάραγξ πλη-
ρωθήσεται. καὶ πᾶν ὄρος
καὶ βουνὸς ταπεινωθήσε-
ται. καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ
εἰς εὐθεῖαν. καὶ αἱ τρα-
χεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας. καὶ ὄ-
ψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον
τοῦ θ(εο)ῦ. ἔλεγεν οὖν τοῖς
ἐκπορευομένοις ὄχλοις
βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. γεν-
νήματα ἐχιδνῶν. τίς ὑ-
πέδειξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀ-
πὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς.
ποιήσατε οὖν καρποὺς
ἀξίους τῆς μετανοίας.
καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν
ἐν ἑαυτοῖς. πατέρα ἔχο-
μεν τὸν ἀβραάμ. λέγω γὰρ
ὑμῖν. ὅτι δύναται ὁ θ(εὸ)ς
ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖ-
ραι τέκνα τῷ ἀβραάμ.
ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς
τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων
κεῖται. πᾶν οὖν δένδρον
μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν,
ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ
βάλλεται. καὶ ἐπηρώτων
αὐτὸν οἱ ὄχλοι λέγοντες.
τί οὖν ποιήσωμεν. ἀποκρι-
θεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς.

ὁ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδό-
τω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔ-
χων βρώματα ὁμοίως
ποιείτω· ἦλθον δὲ καὶ τε-
λῶναι βαπτισθῆναι καὶ
εἶπον πρὸς αὐτόν· δι-
δάσκαλε τί ποιήσομεν·
ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς·
μηδὲν πλέον παρὰ τὸ δι-
ατεταγμένον ὑμῖν πράσ-
σεται· ἐπηρώτων δὲ αὐ-
τὸν καὶ στρατευόμενοι λέ-
γοντες· καὶ ἡμεῖς τί
ποιήσομεν· καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτούς· μηδένα
διασείσηται· μηδὲ συκο-
φαντήσηται· καὶ ἀρκεῖσ-
θαι τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν·
προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ·
καὶ διαλογιζομένων πάν-
των ἐν ταῖς καρδίαις αὐ-
τῶν περὶ Ἰωάννου· μή-
ποτε αὐτὸς εἴη ὁ χ(ριστό)ς, ἀπε-
κρίνατο ὁ Ἰωάννης ἅπα-
σι λέγων· ἐγὼ μὲν ὕδατι
βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται
δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου·
οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι
τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων
αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτί-
σει ἐν πν(εύματ)ι ἁγίῳ καὶ πυρί·

οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ·
καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅ-
λωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει
τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθή-
κην αὐτοῦ· τὸ δὲ ἄχυρον
κατακαύσει πυρὶ ἀσβέ-
στω· πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα
παρακαλῶν εὐηγγελίζετο
τὸν λαόν:: μη(νὶ) τῷ αὐτῷ ϛ΄
τὰ ἅγια φῶτα:: εὐ(αγγέλιον) ὄρ(θρου)·
ἐκ τοῦ κατὰ μάρκ(ον):
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς
ἀπὸ Ναζαρὲτ εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν· καὶ ἐβαπτίσθη εἰς
τὸν Ἰορδάνην ὑπὸ Ἰωάννου·
καὶ εὐθέως ἀναβαίνων
ἐκ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχι-
ζομένους τοὺς οὐρανούς·
καὶ τὸ πν(εῦμ)α ὡσεὶ περι(στερὰν)
καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ γέ-
γονεν ἐκ τῶν οὐ(ρα)νῶν· οὗτός ἐστιν
ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς ἐν
ᾧ ηὐδόκησα:
εἰς χ(ριστο)ῦ: ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον):
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραγίνεται
ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς
τὸν Ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆ-
ναι ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἰωάννης
διεκώλυεν αὐτὸν λέγων·
ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ

καὶ βαπτισθῆναι· καὶ σὺ ἔρχῃ
πρός με; ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐ-
τόν· ἄφες ἄρτι· οὕτως
γὰρ πρέπον ἐστὶν ἡμῖν
πληρῶσαι πᾶσαν δικαι-
οσύνην. τότε ἀφίησιν
αὐτόν. καὶ βαπτισθεὶς
ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ
τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ
ἀνεῴχθησαν αὐτῷ οἱ
οὐρανοί· καὶ εἶδε τὸ πνεῦμα
τοῦ θεοῦ καταβαῖνον
ὡσεὶ περιστερὰν καὶ ἐρ-
χόμενον πρὸς αὐτόν· καὶ
ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν
λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπητὸς ἐν
ᾧ ηὐδόκησα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ΄ εἰς σύναξιν
τοῦ Προδρόμου ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ βλέ-
πει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχό-
μενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέ-
γει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ
ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου. οὗτός ἐστιν περὶ
οὗ ἐγὼ εἶπον· ὀπίσω μου
ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσ-
θέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶ-
τός μου ἦν. κἀγὼ οὐκ ᾔδειν
αὐτόν· ἀλλ᾽ ἵνα φανερω-
θῇ τῷ Ἰσραήλ· διὰ τοῦτο ἦλ-
θον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βα-
πτίζων. καὶ ἐμαρτύρησεν
ὁ Ἰωάννης λέγων· ὅτι τε-
θέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖ-
νον ὡσεὶ περιστερὰν ἐ-
ξ οὐρανοῦ καὶ ἔμεινεν ἐ-
π᾽ αὐτόν. κἀγὼ οὐκ ᾔδειν
αὐτόν· ἀλλ᾽ ὁ πέμψας με
βαπτίζειν ἐν ὕδατι ἐ-
κεῖνός μοι εἶπεν· ἐφ᾽ ὃν ἂν
ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖ-
νον καὶ μένον ἐπ᾽ αὐτόν,
οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν
πνεύματι ἁγίῳ. κἀγὼ ἑώρακα
καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι
οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.

Σαββάτῳ μετὰ τὰ φῶτα· ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνή-
χθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον
ὑπὸ τοῦ πνεύματος πειρασθῆναι
ὑπὸ τοῦ διαβόλου. καὶ
νηστεύσας ἡμέρας τεσ-
σαράκοντα καὶ νύκτας
τεσσαράκοντα ὕστερον
ἐπείνασεν. καὶ προσελ-
θὼν αὐτῷ ὁ πειράζων
εἶπεν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ.

εἰπὲ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι
ἄρτοι γένωνται. ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν· γέ-
γραπται γάρ· οὐκ ἐπ᾽ ἄρ-
τῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος·
ἀλλ᾽ ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκ-
πορευομένῳ διὰ στόμα-
τος θεοῦ. τότε παραλαμ-
βάνει αὐτὸν ὁ διάβολος
εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν·
καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ
πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ καὶ
λέγει αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ
τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κά-
τω· γέγραπται γὰρ ὅτι
τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐν-
τελεῖται περὶ σοῦ· καὶ ἐ-
πὶ χειρῶν ἀροῦσί σε· μή-
ποτε προσκόψεις πρὸς
λίθον τὸν πόδα σου. ἔφη
αὐτῷ ὁ ἰς· πάλιν γέγρα-
πται· οὐκ ἐκπειράσεις
κν τὸν θν σου. πάλιν πα-
ραλαμβάνει αὐτὸν ὁ
διάβολος εἰς ὄρος ὑψη-
λὸν λίαν· καὶ δείκνυσιν
αὐτῷ πάσας τὰς βασι-
λείας τοῦ κόσμου καὶ
τὴν δόξαν αὐτῶν· καὶ
λέγει αὐτῷ· ταῦτα πάν-
τα σοι δώσω· ἐὰν πεσὼν
προσκυνήσῃς μοι. τότε
λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· ὕπαγε ὀ-
πίσω μου σατανᾶ· γέ-
γραπται γάρ· κν τὸν θν σου
προσκυνήσεις· καὶ αὐ-
τῷ μόνῳ λατρεύσεις.
τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ
διάβολος· καὶ ἰδοὺ ἄγγε-
λοι προσῆλθον καὶ δια-
κόνουν αὐτῷ:

Κυ ξ μετ τα φω: ἐκ τοῦ κατὰ μα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἀκού-
σας ὁ ἰς ὅτι ἰωάννης
παρεδόθη, ἀνεχώρησεν
εἰς τὴν γαλιλαίαν· καὶ
καταλιπὼν τὴν ναζα-
ρὲτ, ἐλθὼν κατῴκησεν
εἰς καπερναοὺμ τὴν πα-
ραθαλασσίαν· ἐν ὁρίοις
ζαβουλὼν καὶ νεφθαλείμ·
ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ ἠσαΐου τοῦ προφήτου
λέγοντος· γῆ ζαβουλὼν
καὶ γῆ νεφθαλείμ· ὁδὸν θα-
λάσσης πέραν τοῦ ἰορ-
δάνου· γαλιλαία τῶν ἐ-
θνῶν· ὁ λαὸς ὁ καθήμενος
ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα·
καὶ τοῖς καθημένοις

ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανά-
του φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς.
ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰ(ησοῦ)ς κηρύ-
σσειν καὶ λέγειν· μετανοεῖ-
τε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν +

μηνὶ Ἰαν(ουαρίῳ) θ' ἀθλ(ησις) τοῦ ἁ(γίου)
μ(άρτυρος) Πολυεύκτου· ζή(τει) ἔσω τοῦ Ἰω(άννου).
μηνὶ Ἰαν(ουαρίῳ) ι'. τοῦ ἁγ(ίου) Γρηγορίου
Νύσσης: ἐκ τοῦ κατὰ Ματ(θαῖον).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολού-
θησαν τῷ Ἰ(ησο)ῦ ὄχλοι πολλοὶ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ
Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσο-
λύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ
πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Ἰδὼν
δὲ τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς
τὸ ὄρος· καὶ καθίσαντος
αὐτοῦ, προσῆλθον αὐ-
τῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ
ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ.
ἐδίδασκεν αὐτοὺς λέ-
γων· μακάριοι οἱ πτωχοὶ
τῷ πν(εύματ)ι· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν· μα-
κάριοι οἱ πενθοῦντες ὅτι
αὐτοὶ παρακληθήσονται.
μακάριοι οἱ πραεῖς ὅτι
αὐτοὶ κληρονομήσουσι
τὴν γῆν. μακάριοι οἱ πει-
νῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην ὅτι αὐτοὶ
χορτασθήσονται. μακάριοι
οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐ-
λεηθήσονται. μακάριοι οἱ
καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι
αὐτοὶ τὸν θ(εὸ)ν ὄψονται.
μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί·
ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θ(εο)ῦ κληθή-
σονται. μακάριοι οἱ δε-
διωγμένοι ἕνεκεν δικαι-
οσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδί-
σωσιν ὑμᾶς καὶ διώξουσι.
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν
ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμε-
νοι ἕνεκεν ἐμοῦ· χαίρετε
καὶ ἀγαλλιᾶσθε· ὅτι
ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν
τοῖς οὐρανοῖς. +

μηνὶ Ἰαν(ουαρίῳ) ιβ'. τῆς ἁγ(ίας) Τατιανῆς
μ(άρτυρος) ἀρτεμίου· β' ζή(τει) τοῦ Ἀν(δρέου) ι'.
μ(ηνὶ) Ἰαν(ουαρίῳ) ιη'. εἰς δοξολογίαν
τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.
ἐκ τοῦ κατὰ Ματθ(αῖον).

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς τοῖς ἑαυτοῦ μα-
θηταῖς· ὑμεῖς ἐστε τὸ
φῶς τοῦ κόσμου.

οὐ δύναται πόλις κρυβῆ-
ναι ἐπάνω ὄρους κειμέ-
νη· οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ
τιθέασιν ὑπὸ τὸν μόδιον·
ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν· καὶ
λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ
οἰκίᾳ. οὕτως λαμψάτω
τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπρο-
σθεν τῶν ἀνθρώπων· ὅπως ἴδω-
σιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα·
καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑ-
μῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον
καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ
τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλθον
καταλῦσαι ἀλλὰ πληρῶ-
σαι. ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν·
ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ· ἰῶτα ἓν ἢ μία
κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀ-
πὸ τοῦ νόμου· ἕως ἂν πάν-
τα γένηται. ὃς ἐὰν οὖν λύ-
σει μίαν τῶν ἐντολῶν
τούτων τῶν ἐλαχίστων·
καὶ διδάξει οὕτως τοὺς ἀνθρώπους·
ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ
βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
ὃς δ' ἂν ποιήσει καὶ διδά-
ξει· οὗτος μέγας κληθή-
σεται ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν:·

μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ΄ τοῦ ἁγίου ἱερομ(άρτυρος)
κλή(μεντος)· ζή(τει) [illegible] ἁγίω(ν):
μηνὶ τῷ αὐτῷ κε΄. τοῦ ἁγίου γρηγο(ρίου)
τοῦ θεολό(γου)· ζή(τει) τῷ αὐτῷ μη(νὶ) ι΄.
μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ΄ ἡ [illegible] τοῦ ἁγί(ου)
ἰω(άννου) τοῦ χρ(υσοστόμου) ζή(τει) [illegible] β΄.

μηνὶ φεβρουαρίῳ β΄ [illegible]
ζή(τει) [illegible] λουκᾶ +
μηνὶ τῷ αὐτῷ β΄ ἡ ὑπαπαντὴ τοῦ κυρίου
ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ: ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν +
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἀνήγαγον
οἱ γονεῖς τὸ παιδίον ἰησοῦν εἰς
ἱεροσόλυμα παραστῆσαι
τῷ κυρίῳ· καθὼς γέγραπται
ἐν νόμῳ κυρίου· ὅτι πᾶν ἄρσεν
διανοῖγον μήτραν· ἅγιον
τῷ κυρίῳ κληθήσεται· καὶ
τοῦ δοῦναι θυσίαν κατὰ
τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ κυρίου·
ζεῦγος τρυγόνων ἢ δύο νεο-
σσοὺς περιστερῶν. καὶ ἰδοὺ
ἄνθρωπος ἦν ἐν ἱερουσαλὴμ ᾧ ὄνομα
συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος
δίκαιος καὶ εὐλαβής·
προσδεχόμενος παρά-
κλησιν τοῦ ἰσραήλ· καὶ πνεῦμα ἦν
ἅγιον ἐπ' αὐτόν· καὶ ἦν
αὐτῷ κεχρηματισμέ-

μον ἀπὸ τοῦ πνς τοῦ ἁγίου·
μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδει
τὸν χν κυ· καὶ ἦλθεν ἐν τῷ
πνι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ
τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς
τὸ παιδίον ιν τοῦ ποιῆσαι
αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον
τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ· καὶ
αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸν εἰς
τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ·
καὶ εὐλόγησε τὸν θν· καὶ
εἶπεν· νῦν ἀπολύεις τὸν
δοῦλόν σου δέσποτα κατὰ
τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶ
δον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτή
ριόν σου· ὃ ἡτοίμασας κα
τὰ πρόσωπον πάντων
τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀπο
κάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν
λαοῦ σου ιηλ· καὶ ἦν ιωσηφ
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζον
τες ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις
περὶ αὐτοῦ· καὶ εὐλόγη
σεν αὐτοὺς συμεὼν καὶ εἶ
πε πρὸς μαριὰμ τὴν μρα
αὐτοῦ· ἰδοὺ οὗτος κεῖται
εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν
πολλῶν ἐν τῷ ιηλ· καὶ εἰς
σημεῖον ἀντιλεγόμενον·

καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν
ψυχὴν διελεύσεται ῥομ
φαία· ὅπως ἂν ἀποκα
λυφθῶσιν ἐκ πολλῶν
καρδιῶν διαλογισμοί.
καὶ ἦν ἄννα προφῆτις θυ
γάτηρ φανουήλ· ἐκ φυλῆς
ἀσήρ· αὕτη προβεβηκυῖα
ἐν ἡμέραις πολλαῖς· ζή
σασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἔ
τη ἀπὸ τῆς παρθενίας
αὐτῆς· καὶ αὐτὴ χήρα·
ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα τεσ
σάρων ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ
τοῦ ἱεροῦ· νηστείαις καὶ δεή
σεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ
ἡμέραν· καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ ἐπιστᾶσα ἀνθωμολο
γεῖτο τῷ κω· καὶ ἐλάλει
περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσ
δεχομένοις λύτρωσιν ἐν ιλημ·
καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαν
τα κατὰ τὸν νόμον κυ·
ὑπέστρεψαν εἰς τὴν γαλιλαί
αν εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν ναζα
ρέτ· τὸ δὲ παιδίον ηὔ
ξανε καὶ ἐκραταιοῦτο
πνι πληρούμενον σοφίας
καὶ χάρις θυ ἦν ἐπ' αὐτῷ:·

μη(νὶ) τῷ αὐτῷ ιδ΄ τοῦ ἁγίου
αὐξεντίου τοῦ θαυματουργοῦ·
ζήτ(ει) ροε΄ μηνὶ ἰαν(ουαρίῳ)·
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιϛ΄ τοῦ ἁγίου
παμφίλου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ·
ζήτ(ει) σε΄ κ΄·
μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ΄· ἡ εὕρε(σις)
τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ
προδρόμου· ἐκ τοῦ κατὰ ματθ(αῖον)·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἀκού
σας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ
ὁ ἰωάννης τὰ ἔργα τοῦ
χ(ριστο)ῦ· πέμψας διὰ τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ·
σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτε
ρον προσδοκῶμεν· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ ἰ(ησοῦ)ς· εἶπεν
πρὸς αὐτούς· πορευθέν
τες ἀπαγγείλατε ἰωάν
νῃ· ἃ ἀκούετε καὶ βλέ
πετε· τυφλοὶ ἀναβλέ
πουσι· καὶ χωλοὶ περι
πατοῦσιν· λεπροὶ καθα
ρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούου
σιν νεκροὶ ἐγείρονται· καὶ
πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·
καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν
μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐ
μοί· τούτων δὲ πορευομένων

ἤρξατο ὁ ἰ(ησοῦ)ς λέγειν τοῖς ὄχλοις
περὶ ἰωάννου· τί ἐξήλθα
τε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασ
θαι· κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου
σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐ
ξήλθατε ἰδεῖν· ἄν(θρωπ)ον ἐν μα
λακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμένον;
ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦν
τες ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασι
λέων εἰσίν· ἀλλὰ τί ἐξήλ
θατε ἰδεῖν· προφήτην; ναὶ
λέγω ὑμῖν καὶ περισσότε
ρον προφήτου· οὗτος γάρ ἐ
στι περὶ οὗ γέγραπται· ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν
μου πρὸ προσώπου σου· ὃς
κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου
ἔμπροσθέν σου· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννη
τοῖς γυναικῶν μείζων
ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ·
ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βα
σιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, μείζων
αὐτοῦ ἐστιν· ἀπὸ δὲ τῶν
ἡμερῶν ἰωάννου τοῦ βα
πτιστοῦ ἕως ἄρτι ἡ βα
σιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται·
καὶ βιασταὶ ἁρπάζουσιν
αὐτήν· πάντες γὰρ

οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος ἕως
Ἰωάννου προεφήτευ
σαν· καὶ εἰ θέλετε δέξασ
θαι· αὐτός ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλ
λων ἔρχεσθαι· ὁ ἔχων ὦ
τα ἀκούειν ἀκουέτω:

Μηνὶ μαΐῳ [illegible] τῶν ἁγίων μ[illegible]
[illegible]· Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς
τὴν παραβολὴν
ταύτην· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν· ἀν(θρώπ)ῳ οἰκοδεσ
πότῃ· ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα πρωῒ μισθώ
σασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμ
πελῶνα αὐτοῦ· καὶ συμφωνή
σας μετὰ τῶν ἐργατῶν
ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν
ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν
ἀμπελῶνα αὐτοῦ· καὶ ἐ
ξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν·
εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας
ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· κ(αὶ)
ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγε
τε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμ
πελῶνα· καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαι
ον δώσω ὑμῖν· οἱ δὲ ἀπῆλ
θον· πάλιν ἐξελθὼν περὶ
ἕκτην καὶ ἐνάτην ὥραν ἐ
ποίησεν ὡσαύτως· περὶ
δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥ
ραν ἐξελθὼν εὗρεν ἄλ
λους ἑστῶτας ἀργούς· καὶ
λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἑ
στήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν
ἀργοί· λέγουσιν αὐτῷ· ὅ
τι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώ
σατο· λέγει αὐτοῖς· ὑ
πάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς
τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὃ ἐ
ὰν ᾖ δίκαιον λήψεσθε·
ὀψίας δὲ γενομένης· λέ
γει ὁ κ(ύριο)ς τοῦ ἀμπελῶνος
τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ·
κάλεσον τοὺς ἐργάτας καὶ
ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μι
σθὸν ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν
ἐσχάτων ἕως τῶν
πρώτων· καὶ ἐλθόντες
οἱ περὶ τὴν ἑνδεκάτην
ὥραν ἔλαβον ἀνὰ δηνά
ριον· ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶ
τοι ἐνόμισαν ὅτι πλεῖ
ονα λήψονται· καὶ ἔλαβον
καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον·
λαβόντες δὲ ἐγόγγυ
ζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπό
του λέγοντες· ὅτι οὗτοι
οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν
ἐποίησαν· καὶ ἴσους ἡμῖν

ἑαυτοῖς ἐποίησας· τοῖς
βαστάσασι τὸ βάρος τῆς
ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα;
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν ἑνὶ αὐτῶν· ἑταῖρε οὐκ
ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηνα-
ρίου συνεφώνησάς μοι;
ἆρον τὸ σὸν καὶ ὕπαγε·
θέλω δὲ καὶ τούτῳ τῷ
ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς
καὶ σοί· ἢ οὐκ ἔξεστί μοι
ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς
ἐμοῖς; ὁ ὀφθαλμός
σου πονηρός ἐστιν ὅτι ἐ-
γὼ ἀγαθός εἰμι· οὕτως
ἔσονται οἱ ἔσχατοι
πρῶτοι καὶ οἱ πρῶτοι
ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ
εἰσι κλητοὶ ὀλίγοι δὲ
ἐκλεκτοί:/

μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ΄ τ(ῆς) εὑρέσ-
(εως) τῶν λιψάνων· τοῦ Εὐγε-
νίου κ(α)τ(ὰ) ... πόλεως.
ζή(τει) σα(ββάτῳ) ιε΄ ...
μηνὶ τῷ αὐτῷ κε΄ ὁ εὐαγ(γελισμὸς) τ(ῆς)
ὑπερ(αγίας) δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεί-
ναις· ἀναστᾶσα Μαρι-

αμ· ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρι-
νὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πό-
λιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν
εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου·
καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισά-
βετ· καὶ ἐγένετο ὡς ἤκου-
σεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασ-
μὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτη-
σε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλί-
ᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη
πνεύματος ἁγίου Ἐλισάβετ· καὶ
ἀνεφώνησε φωνῇ μεγά-
λῃ καὶ εἶπεν· εὐλογημένη
σὺ ἐν γυναιξί· καὶ εὐλογη-
μένος ὁ καρπὸς τῆς κοι-
λίας σου· καὶ πόθεν μοι
τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ
τοῦ κυρίου μου πρός με· ἰδοὺ
γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ
ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦ-
τά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέ-
φος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοι-
λίᾳ μου· καὶ μακαρία ἡ
πιστεύσασα ὅτι ἔσται
τελείωσις τοῖς λελα-
λημένοις αὐτῇ παρὰ κυρίου·
καὶ εἶπε Μαριάμ· μεγα-
λύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου

επι τω θεω τω σωτηρι μου.
οτι επεβλεψεν επι την
ταπεινωσιν της δου
λης αυτου. ιδου γαρ
απο του νυν μακαριου
σι με πασαι αι γενεαι.
οτι εποιησε μοι μεγα
λεια ο δυνατος. και αγιον
το ονομα αυτου. Ε
μεινε δε μαριαμ συν
αυτη ωσει μηνας τρεις,
και υπεστρεψεν εις τον
οικον αυτης: εις τ χ

Εκ του κατα λουκαν.
Εν ταις ημεραις εκειναις
συνελαβεν ελισαβετ η
γυνη ζαχαριου και περι
εκρυβεν εαυτην μηνας
πεντε λεγουσα οτι ου
τως μοι πεποιηκεν ο κς
εν ημεραις αις επειδεν
αφελειν το ονειδος
μου εν ανθρωποις. εν δε τω
μηνι τω εκτω απεσταλη
ο αγγελος γαβριηλ απο
του θυ. εις πολιν της γα
λιλαιας η ονομα ναζαρετ.
προς παρθενον μεμνη

στευμενην ανδρι ω ονομα
ιωσηφ. εξ οικου δαδ. πατριας δαδ.
και το ονομα της παρθε
νου μαριαμ. και εισελθων
ο αγγελος προς αυτην ει
πεν. χαιρε κεχαριτωμε
νη ο κς μετα σου ευλογη
μενη συ εν γυναιξιν. η
δε ιδουσα διεταραχθη
επι τω λογω αυτου. και
διελογιζετο ποταπος
ειη ο ασπασμος ουτος.
και ειπεν ο αγγελος αυτη
μη φοβου μαριαμ. ευρες
γαρ χαριν παρα τω θω.
και ιδου συλληψη εν γα
στρι και τεξη υιον. και
καλεσεις το ονομα αυ
του ιν. ουτος εσται με
γας. και υιος υψιστου
κληθησεται. και δωσει
αυτω κς ο θς τον
θρονον δαδ του πρς αυ
του. και βασιλευσει
επι τον οικον ιακωβ
εις τους αιωνας. και
της βασιλειας αυτου ουκ
εσται τελος. ειπε δε

μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγε-
λον· πῶς ἔσται μοι τοῦ-
το ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώ-
σκω· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ·
πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσε-
ται ἐπὶ σέ· καὶ δύναμις
ὑψίστου ἐπισκιάσει
σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμε-
νον ἅγιον κληθήσεται
υἱὸς θεοῦ· καὶ ἰδοὺ ἐλι-
σάβετ ἡ συγγενής σου·
καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα
υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς· καὶ
οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν
αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ·
ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει
παρὰ τῷ θεῷ πᾶν ῥῆμα·
εἶπε δὲ μαριάμ· ἰδοὺ ἡ
δούλη κυρίου· γένοιτό μοι κα-
τὰ τὸ ῥῆμά σου· καὶ ἀ-
πῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγ-
γελος:

μηνὶ ἀπριλίῳ [illegible] ζήτει [illegible]
[illegible] ἐλεύθη [illegible] ἐπὶ [illegible]
ζήτει [illegible]

μηνὶ τῷ αὐτῷ β'· τῆς ἁγίας ἀδελ-
φῆς [illegible] ζήτει [illegible]

μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ'· τοῦ ἁγίου ἱερο-
μάρτυρος [illegible]: ζήτει [illegible]

μηνὶ τῷ αὐτῷ κγ'· τοῦ ἁγίου
μεγαλομάρτυρος [illegible]: ζήτει εἰς τὸν ἅγιον ἰω(άννην)

μηνὶ τῷ αὐτῷ κε'· τοῦ ἁγίου
ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ μάρκου:
ζήτει [illegible] τοῦ χ(ριστο)ῦ

μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ'· τοῦ ἁγίου
ἱερομάρτυρος [illegible] ἐπισκόπου
ἀμασίας· ζήτει εἰς τὸν ἅγιον ἰω(άννην)·

Μηνὶ μαΐῳ α'· τοῦ ἁγίου προ-
φήτου ἱερεμίου· ζήτει [illegible].

μηνὶ τῷ αὐτῷ β'· τοῦ ἁγίου ἀθανα-
σίου ἐπισκόπου· ζήτει εἰς τὸν ἅγιον ἰω(άννην).

μηνὶ τῷ αὐτῷ δ'· τῶν ἁγίων [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
ζήτει [illegible] τοῦ ἰω(άννου)!

μηνὶ τῷ αὐτῷ η'· τοῦ ἁγίου ἀποστόλου
καὶ εὐαγγελιστοῦ ἰωάννου τοῦ θεολόγου·
ἐκ τοῦ κατὰ ἰω(άννην):

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· εἱστήκει-
σαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ ἰ(ησο)ῦ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἡ ἀδελ-
φὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· μαρία
ἡ τοῦ κλωπᾶ· καὶ μαρία ἡ
μαγδαληνή· ἰ(ησοῦ)ς οὖν ἰδὼν
τὴν μητέρα· καὶ τὸν μαθη-

τὴν παρεστῶτα ὃν ἠγά-
πα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· γύ-
ναι, ἰδὲ ὁ υἱός σου. εἶτα
λέγει τῷ μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ
μήτηρ σου· καὶ ἀπ' ἐκείνης
τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν
ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.
οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ
μαρτυρῶν περὶ τούτων·
καὶ γράψας ταῦτα· καὶ
οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐσ-
τὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ·
ἔστιν δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ·
ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἅτι-
να ἐὰν γράφηται καθ' ἕν· οὐ-
δὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσ-
μον χωρῆσαι τὰ γρα-
φόμενα βιβλία. ἀμήν:·
μηνὶ τῷ αὐτῷ θ´ τοῦ ἁγίου
προφήτου Ἠσαΐου: ζή(τει) τῇ δ´ ...
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιϛ´· τῶν ἁγίων προσ...
ἡ μνήμη ... ... καὶ ... :·
ζή(τει) ὀκτωβρίῳ λ´
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ´ τοῦ ἁγίου ...
ζή(τει) ... τῷ ...
μηνὶ τῷ αὐτῷ κα´· τῶν ἁγίων μεγάλων
Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης:
ἐκ τοῦ κατὰ Ἰω(άννην):·

Εἶπεν ὁ Κ(ύριο)ς· ὁ εἰσερχόμενος
διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν
αὐλὴν τῶν προβάτων
ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων·
τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει·
καὶ τὰ πρόβατα τῆς φω-
νῆς αὐτοῦ ἀκούει. καὶ
τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ
κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει
αὐτά. καὶ ὅταν τὰ ἴδι-
α πρόβατα ἐκβάλει, ἔμ-
προσθεν αὐτῶν πορεύεται·
καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ
ἀκολουθεῖ· ὅτι οἴδασι
τὴν φωνὴν αὐτοῦ. ἀλλο-
τρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολου-
θήσωσιν· ἀλλὰ φεύξον-
ται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴ-
δασι τῶν ἀλλοτρίων
τὴν φωνήν. τὰ πρόβατα
τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου
ἀκούει· κἀγὼ γινώσ-
κω αὐτὰ καὶ ἀκολου-
θοῦσί μοι· κἀγὼ ζωὴν αἰ-
ώνιον δίδωμι αὐτοῖς·
καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς
τὸν αἰῶνα· καὶ οὐχ ἁρ-
πάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς
χειρός μου· ὁ πατήρ μου

δέδωκέ μοι μείζων πάν-
των ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύ-
ναται ἁρπάζειν αὐτὰ ἐκ
τῆς χειρὸς τοῦ πρς μου·
ἐγὼ καὶ ὁ πὴρ ἕν ἐσμεν:·
μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ΄· τοῦ ἁγίου μάρ(τυρος)
βασιλείσκου: ζή(τει) σεπτ(εμβρίου) ...
μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ΄· τοῦ ἁγίου
συμεὼν τοῦ στυλίτου· βη΄ σεπτ(εμβρίου) α΄
μηνὶ τῷ αὐτῷ κϛ΄· τοῦ ἁγίου
ἀποστόλου ἰούδα·: ζή(τει) ὀκτω(βρίου)
Εἰς τ ϙ:

μηνὶ ἰουνίῳ γ΄· ἄθλη(σις) λουκιλλιανοῦ
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ· βη΄ σεπτ(εμβρίου) ϛ΄
μηνὶ τῷ αὐτῷ δ΄· τοῦ ἐν ἁγίοις
πρς ἡμῶν μητροφάνους
ἀρχ(ιεπισκόπου): βη΄ ὀκτω(βρίου) λ΄
μηνὶ τῷ αὐτῷ η΄· τῆς ἁγίας
μαμελχθης· βη΄ αὐγ(ούστου)
μηνὶ τῷ αὐτῷ ια΄· τῶν ἁγίων ἀπο-
στόλων· βαρθολομαίου
καὶ βαρνάβα: ἐκ τοῦ κατὰ λουκ(ᾶν)
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· προσ-
καλεσάμενος ὁ ἰς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ ἔδω-
κεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐ-
ξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ
δαιμόνια καὶ νόσους
θεραπεύειν· καὶ ἀπέστει-
λεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν
βασιλείαν τοῦ θῦ· καὶ ἰ-
ᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦν-
τας· ἀνέδειξεν δὲ καὶ
ἑτέρους ἑβδομήκοντα· καὶ ἀ-
πέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο
πρὸ προσώπου αὐτοῦ· εἰς
πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον
οὗ ἤμελλεν αὐτὸς ἔρχε-
σθαι· ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ
ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑ-
μᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐ-
μὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀπο-
στείλαντά με. ὑπέστρεψαν
δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ
χαρᾶς λέγοντες· κε καὶ
τὰ δαιμόνια ὑποτάσσε-
ται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί
σου. εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ἐ-
θεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς
ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
πεσόντα· ἰδοὺ δίδωμι
ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πα-
τεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ
σκορπίων· καὶ ἐπὶ πᾶσαν
τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ
οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδική-
σει· πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαί-

ἐχαίρετε ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑ-
ποτάσσεται· χαίρετε
δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑ-
μῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιά-
σατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶ-
πεν· ἐξομολογοῦμαί σοι
πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς
γῆς· ὅτι ἀπέκρυψας ταῦ-
τα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνε-
τῶν καὶ ἀπεκάλυψας
αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ πατήρ·
ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδο-
κία ἔμπροσθέν σου:
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδ΄. τοῦ ἁγίου προφ(ήτου)
Ἐλισσαίου: ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐθαύμαζον
οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις
τῆς χάριτος τοῖς ἐκπο-
ρευομένοις ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν
ὁ υἱὸς Ἰωσήφ; καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· πάντως ἐρεῖ-
τέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην·
ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν·
ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα
ἐν τῇ Καπερναοὺμ ποίη-
σον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι
σου· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι
οὐδεὶς προφήτης δεκτός
ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ·
ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν·
πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν
ταῖς ἡμέραις Ἠλίου ἐν
τῷ Ἰσραήλ· ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐ-
ρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία
καὶ μῆνας ἕξ· ὡς ἐγένετο λιμὸς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν·
καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐ-
τῶν ἐπέμφθη Ἠλίας· εἰ
μὴ εἰς Σάρεφθα τῆς Σιδω-
νίας πρὸς γυναῖκα χήραν·
καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν
ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προ-
φήτου ἐν τῷ Ἰσραήλ· καὶ οὐ-
δεὶς ἐξ αὐτῶν ἐκαθαρί-
σθη· εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος·
καὶ ἐπλήσθησαν πάν-
τες θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ
ἀκούοντες ταῦτα·
καὶ ἀναστάντες ἐξέβα-
λον αὐτὸν ἔξω τῆς πό-
λεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν
ἕως ὀφρύος τοῦ ὄρους·
ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ᾠ-
κοδόμητο· εἰς τὸ κατα-
κρημνίσαι αὐτόν· αὐ-
τὸς δὲ διελθὼν διὰ
μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο:
μηνὶ τῷ αὐτῷ κη΄. τῶν ἁγίων

μη(νὶ) σε(πτεμβρίῳ)· [illegible]
καὶ [illegible] εἰς τὴν λ(ειτουργίαν)
[illegible]
τοῦ προ(δρόμου)· ἐκ τοῦ κ(ατὰ) Λουκᾶν·

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχεί-
ρησαν ἀνατάξασθαι διήγη-
σιν· περὶ τῶν πεπληροφο-
ρημένων ἐν ἡμῖν πραγμά-
των καθὼς παρέδοσαν
ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐ-
τόπται καὶ ὑπηρέται
γενόμενοι τοῦ λόγου·
ἔδοξε κἀμοὶ παρηκολου-
θηκότι ἄνωθεν πᾶ-
σιν ἀκριβῶς καθεξῆς
σοι γράψαι κράτιστε θεό-
φιλε· ἵνα ἐπιγνῷς περὶ
ὧν κατηχήθης λόγων
τὴν ἀσφάλειαν· ἐγένετο
ἐν ταῖς ἡμέραις ἡρώδου
τοῦ βασιλέως τῆς ἰου-
δαίας· ἱερεύς τις ὀνό-
ματι ζαχαρίας· ἐξ ἐφη-
μερίας ἀβιά· καὶ ἡ γυ-
νὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέ-
ρων ἀαρών· καὶ τὸ ὄ-
νομα αὐτῆς ἐλισάβετ·
ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφό-
τεροι ἐνώπιον τοῦ θ(εο)ῦ·
πορευόμενοι ἐν πά-
σαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δι-
καιώμασι τοῦ κ(υρίο)υ ἄμεμπτοι·
καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον·
καθότι ἡ ἐλισάβετ ἦν στεῖ-
ρα· καὶ ἀμφότεροι προ-
βεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις αὐτῶν ἦσαν· ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐ-
τὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφη-
μερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ θ(εο)ῦ· κατὰ
τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας· ἔλα-
χε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθὼν
εἰς τὸν ναὸν τοῦ κ(υρίο)υ· καὶ
πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ·
προσευχόμενον ἔξω τῇ
ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος·
ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος κ(υρίο)υ·
ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσια-
στηρίου τοῦ θυμιάματος·
καὶ ἐταράχθη ζαχαρίας
ἰδών· καὶ φόβος ἐπέπε-
σεν ἐπ' αὐτόν· εἶπε δὲ πρὸς
αὐτὸν ὁ ἄγγελος· μὴ φο-
βοῦ ζαχαρία· διότι εἰ-
σηκούσθη ἡ δέησίς σου·
καὶ ἡ γυνή σου ἐλισάβετ
γεννήσει υἱόν σοι· καὶ κα-
λέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἰωάννην· καὶ ἔσται χαρά

σοι καὶ ἀγαλλίασις· καὶ
πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει
αὐτοῦ χαρήσονται· ἔσται
γὰρ μέγας ἐνώπιον κυρίου·
καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ
μὴ πίῃ· καὶ πνεύματος ἁγίου
πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας
μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πολλοὺς
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέ-
ψει ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν·
καὶ αὐτὸς προελεύσεται
ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύ-
ματι καὶ δυνάμει Ἠλίου·
ἐπιστρέψαι καρδίας πα-
τέρων ἐπὶ τέκνα· καὶ ἀ-
πειθεῖς ἐν φρονήσει δικαί-
ων· ἑτοιμάσαι κυρίῳ
λαὸν κατεσκευασμένον·
καὶ εἶπε Ζαχαρίας
πρὸς τὸν ἄγγελον· κατὰ
τί γνώσομαι τοῦτο·
ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης·
καὶ ἡ γυνή μου προβεβη-
κυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις
αὐτῆς· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ·
ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρε-
στηκὼς ἐνώπιον τοῦ θεοῦ·
καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι
πρὸς σὲ· καὶ εὐαγγελίσασ-

θαί σοι ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἔσῃ
σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος
λαλῆσαι· ἄχρι ἧς ἡμέρας
γένηται ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐ-
πίστευσας τοῖς λόγοις μου·
οἵτινες πληρωθήσονται
εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν· καὶ
ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν
Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον
ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν
τῷ ναῷ· ἐξελθὼν δὲ
οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐ-
τοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι
ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ
ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν δια-
νεύων αὐτοῖς· καὶ διέμενε
κωφός· καὶ ἐγένετο ὡς ἐ-
πλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λει-
τουργίας αὐτοῦ· ἀπῆλ-
θεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ·
μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡ-
μέρας συνέλαβεν Ἐλισά-
βετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περι-
έκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέν-
τε λέγουσα· ὅτι οὕτως
μοι πεποίηκεν ὁ κύριος ἐν ἡμέ-
ραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφε-
λεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις·
τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη

ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν·
καὶ ἐγέννησεν υἱόν· καὶ ἤ-
κουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ
συγγενεῖς αὐτῆς· ὅτι ἐ-
μεγάλυνεν κ(ύριο)ς τὸ ἔλεος
αὐτοῦ μετ' αὐτῆς καὶ συ-
νέχαιρον αὐτῇ· καὶ ἐγέ-
νετο ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ,
ἦλθον περιτεμεῖν τὸ
παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐ-
τὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ζαχαρίαν· καὶ ἀ-
ποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ,
εἶπεν· οὐχὶ ἀλλὰ κληθήσε-
ται ἰωάννης· καὶ εἶπον
πρὸς αὐτήν· ὅτι οὐδείς ἐ-
στιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου· ὃς
καλεῖται τῷ ὀνόματι τού-
τῳ· ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ
αὐτοῦ· τὸ τί ἂν θέλοι κα-
λεῖσθαι αὐτόν· καὶ αἰτή-
σας πινακίδιον ἔγρα-
ψε λέγων· ἰωάννης ἐστὶν
τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐ-
θαύμασαν πάντες· ἀνεῴ-
χθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ πα-
ραχρῆμα· καὶ ἡ γλῶσσα
αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει εὐλογῶν
τὸν θ(εό)ν· καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάν-
τας φόβος τοὺς περιοικοῦν-
τας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ
τῇ ὀρεινῇ τῆς ἰουδαίας·
διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥή-
ματα ταῦτα· καὶ ἔθεντο
πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν
τῇ καρδίᾳ αὐτῶν λέγον-
τες· τί ἄρα τὸ παιδίον
τοῦτο ἔσται· καὶ χεὶρ κ(υρίο)υ
ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ ζαχαρί-
ας ὁ π(ατ)ὴρ αὐτοῦ, ἐπλήσθη
π(νεύματο)ς ἁγίου καὶ προεφήτευ-
σε λέγων· εὐλογητὸς κ(ύριο)ς ὁ
θ(εὸ)ς τοῦ ἰ(σρα)ὴλ ὅτι ἐπεσκέψα-
το καὶ ἐποίησε λύτρωσιν
τῷ λαῷ αὐτοῦ· καὶ σὺ
παιδίον, προφήτης ὑψί-
στου κληθήσῃ· προπορεύ-
σῃ γὰρ πρὸ προσώπου κ(υρίο)υ
ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ·
τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε·
καὶ ἐκραταιοῦτο πν(εύματ)ι·
καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις·
ἕως ἡμέρας ἀναδείξε-
ως αὐτοῦ πρὸς τὸν ἰ(σρα)ήλ::
μηνὶ αὐγ(ούστῳ) κθ´ τοῦ (ἁγίου) προδ(ρόμου)
ἡ [illegible] τοῦ ξεμο-
δδ´: ζή(τει) [illegible] ια´ τοῦ χ(ριστο)ῦ·
μηνὶ αὐγ(ούστῳ) κη´· ἡ εὕρεσις [illegible]
λειψάνων [illegible]·κύ

ερου καὶ ἰω(άννου) ἀφ μου::

ζ(ήτει) σε(πτεμβρίου) γ'·

μηνὶ ἰουνίῳ κθ'· τῶν ἁγίων ἀπ(οστό)λ(ων) πέτρου καὶ παύλου·

τὸ αὐτὸ καὶ εἰς ἐκ(κλησίαν)·

ἐκ τοῦ κατὰ λουκᾶν·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθὼν
ὁ ἰ(ησοῦ)ς· εἰς τὰ μέρη καισαρεί-
ας τῆς φιλίππου· ἠρώ-
τα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
λέγων· τίνα με λέγουσιν
οἱ ἄν(θρωπ)οι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ
ἀν(θρώπ)ου· οἱ δὲ εἶπον· οἱ μὲν
ἰωάννην τὸν βαπτιστήν·
ἄλλοι δὲ ἠλίαν· ἕτεροι δὲ
ἰερεμίαν· ἢ ἕνα τῶν προ-
φητῶν· λέγει αὐτοῖς· ὑ-
μεῖς δὲ τίνα με λέγετε
εἶναι· ἀποκριθεὶς δὲ
σίμων πέτρος εἶπεν·
σὺ εἶ ὁ χ(ριστὸ)ς ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ
τοῦ ζῶντος· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ ἰ(ησοῦ)ς, εἶπεν αὐ-
τῷ· μακάριος εἶ σίμων
βαριωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ
αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι
ἀλλ' ὁ π(ατ)ήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς· κἀγὼ δέ σοι λέγω·
ὅτι σὺ εἶ πέτρος· καὶ ἐ-
πὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκο-
δομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν·
καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατι-
σχύσουσιν αὐτῆς· καὶ
δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς
βασιλείας τῶν οὐρανῶν·
καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς
γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐ-
πὶ τῆς γῆς· ἔσται λελυμέ-
νον ἐν τοῖς οὐρανοῖς +

μηνὶ ἰουνίῳ λ'· τῶν ἁγίων ιβ' ἀπ(οστό)λ(ων)·
ζ(ήτει) κυ(ριακῇ) ... λου(κᾶ) +

μηνὶ ἰουλίῳ α'· τῶν ἁγίων καὶ
θαυματουργῶν ἀναργύρων κο(σμᾶ)
καὶ δαμιανοῦ· ζ(ήτει) ... +

μηνὶ τῷ αὐτῷ β'· τῆς ὑπεραγίας θεοτό(κου)
τῆς ἐν σορῷ· ζ(ήτει) ... μαρ(κου) κ' +

μηνὶ ἰουλίῳ ια'· τῆς ἁγίας εὐφη(μίας)·
πολυκάρπου· ζ(ήτει) σε(πτεμβρίου) λ'

μηνὶ ἰουλίῳ η'· τοῦ ἁγίου
προκοπίου· ἐκ τοῦ κατὰ λουκ(ᾶν)·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν
πρὸς τὸν ἰ(ησοῦ)ν· ὄχλος ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ· καὶ πλῆ-
θος πολὺ τοῦ λαοῦ· ἀπὸ
πάσης τῆς ἰουδαίας
καὶ ἰλ(ὴ)μ· καὶ τῆς παραλί-
ου τύρου καὶ σιδῶνος· οἳ ἦλ-
θον ἀκοῦσαι αὐτοῦ· καὶ ἰ-
αθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν

αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλούμενοι
ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων
καὶ ἐθεραπεύοντο· καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅ-
πτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύ-
ναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχε-
το καὶ ἰᾶτο πάντας.
καὶ προσκαλεσάμενος ὁ
Ἰς τοὺς δώδεκα μαθη-
τὰς αὐτοῦ· ἔδωκεν αὐ-
τοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσί-
αν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμό-
νια καὶ νόσους θερα-
πεύειν· καὶ ἀπέστειλεν αὐ-
τοὺς κηρύσσειν τὴν βασι-
λείαν τοῦ θεοῦ· καὶ ἰᾶσθαι
τοὺς ἀσθενοῦντας καὶ λέ-
γων· ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ
ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς
ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθε-
τῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστεί-
λαντά με. ὑπέστρεψαν
δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χα-
ρᾶς λέγοντες· κε καὶ τὰ
δαιμόνια ὑποτάσσεται
ὑμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου·
εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ἐθεώ-
ρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστρα-
πὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα·
ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν

τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐ-
πάνω ὄφεων καὶ σκορ-
πίων· καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν
δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ· καὶ
οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδική-
σει· πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαί-
ρετε· ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν
ὑποτάσσεται. χαίρετε δὲ
ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐ-
γράφη ἐν τοῖς οὐνοῖς. Ἐν
αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσα-
το τῷ πνι ὁ Ἰς καὶ εἶπεν·
ἐξομολογοῦμαί σοι πέρ
κε τοῦ οὐνοῦ καὶ τῆς γῆς·
ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀ-
πὸ σοφῶν καὶ συνετῶν
καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ
νηπίοις· ναὶ ὁ πήρ· ὅτι οὕ-
τως ἐγένετο εὐδοκία ἔμ-
προσθέν σου:

μηνὶ τῷ αὐτῷ ια' τῆς ἁγίας εὐφη-
μίας· ζή(τει) σεπ(τεμβρίου) ιϛ' +
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε' τῶν ἁγίων μαρ-
τύρων Κηρύκου καὶ Ἰου-
λίττας· ζή(τει) τῇ ι' τοῦ μα(ρτίου):
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιη' τοῦ ἁγίου μάρ-
τυρος Αἰμιλιανοῦ· ζή(τει) τῇ γ' τοῦ ...
μηνὶ τῷ αὐτῷ κ' τοῦ ἁγίου
προφήτου Ἠλιοὺ· ζή(τει) ...
μηνὶ τῷ αὐτῷ κζ' τοῦ ἁγίου με(γαλο)μάρ(τυρος)
Παντελεήμονος: ζή(τει) τῇ ...
...

Μηνὶ αὐγούστῳ α'· τῶν ἁγίων Μακκαβαίων· ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον:

Εἶπεν ὁ κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσιν γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια· καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς. καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθαι ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. ὅταν δὲ παραδώσουσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε. οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. καὶ ἔσεσθαι μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται:

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ς'· ἡ μεταμόρφωσις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ::

Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου: ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτόν, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον· καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων. καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ· οἵτινες ἦσαν Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας· οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ. καὶ ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ. ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ

εἶπεν ὁ πέτρος πρὸς
τὸν ἰν̅· ἐπιστάτα καλόν ἐ-
στιν ἡμᾶς [illegible] ὧδε
εἶναι· ποιήσωμεν τρεῖς
σκηνάς· σοὶ μίαν· καὶ μω-
σῆ μίαν· καὶ μίαν ἠλίᾳ·
μὴ εἰδὼς ὃ λέγει· ταῦ-
τα δὲ αὐτοῦ λέγοντος·
ἐγένετο νεφέλη καὶ ἐπε-
σκίασεν αὐτούς· ἐφοβή-
θησαν δὲ ἐν τῷ εἰσελθεῖν
ἐκείνους εἰς τὴν νεφέ-
λην· καὶ φωνὴ ἐγένετο
ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα·
οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀ-
γαπητός·
αὐτοῦ ἀκούετε· καὶ ἐν
τῷ γενέσθαι τὴν φωνήν·
εὑρέθη ὁ ἰς̅ μόνος καὶ αὐ-
τοὶ ἐσίγησαν· καὶ οὐδενὶ
ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις· οὐδὲν ὧν
ἑωράκασιν: ἰς̅ χ̅
κ τοῦ κατὰ ματθαῖον:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· παρέ-
λαβεν ὁ ἰς̅ τὸν πέτρον
καὶ ἰάκωβον καὶ ἰωάν-
νην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ·
καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς
ὄρος ὑψηλὸν κατ᾽ ἰδίαν·

καὶ μετεμορφώθη ἔμπρο-
σθεν αὐτῶν· καὶ ἔλαμψε τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος·
τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένον-
το λευκὰ ὡς τὸ φῶς· καὶ ἰ-
δοὺ ὤφθησαν αὐτοῖς μωϋ-
σῆς καὶ ἠλίας μετ᾽ αὐτοῦ συλ-
λαλοῦντες· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ πέτρος εἶπεν τῷ ἰυ̅· κε̅
καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι·
εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε
τρεῖς σκηνάς· σοὶ μίαν· καὶ
μωσῆ μίαν καὶ μίαν ἠλίᾳ·
ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος· ἰδοὺ
νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκί-
ασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φω-
νὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα·
οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγα-
πητὸς ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ
ἀκούετε· καὶ ἀκούσαντες
οἱ μαθηταὶ ἔπεσον ἐπὶ πρό-
σωπον αὐτῶν· καὶ ἐφοβή-
θησαν σφόδρα· καὶ προσελ-
θὼν ὁ ἰς̅ ἥψατο αὐτῶν καὶ
εἶπεν· ἐγέρθητε καὶ μὴ
φοβεῖσθε· ἐπάραντες δὲ
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν·
οὐδένα εἶδον εἰ μὴ τὸν ἰν̅
μόνον· καὶ καταβαινόν-
των αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους·

ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς λέγων·
μηδενὶ εἴπητε τὸ ὅραμα
ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου ἐκ
νεκρῶν ἀναστῇ: +
Μηνὶ τῷ αὐτῷ θ΄ τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου) [illegible]
[illegible]:
ζή(τει) [illegible] β΄:
μηνὶ τῷ αὐτῷ ια΄ τοῦ ἁγίου ἱερομ(άρτυρος)
Μαρκέλλου: ζή(τει) [illegible]
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιε΄ εἰς κοίμησιν τῆς
ὑπεραγ(ίας) θ(εοτό)κου: ζή(τει) [illegible]:
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιϛ΄ τοῦ ἁγίου [illegible]
ζή(τει) [illegible]
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιη΄ τῶν ἁγίων μ(αρτύρων)
Φλόρου καὶ Λαύ(ρου): ζή(τει) [illegible]
μηνὶ τῷ αὐτῷ [illegible] τοῦ ἁγίου ἀπ(οστόλου)
Θαδδαίου. ζή(τει) [illegible]
μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ΄ τῶν ἁγίων [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]: ζή(τει) [illegible]:
μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ΄ ἡ ἀποτομὴ τῆς
τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου Ἰω(άννου)
τοῦ προδρόμου. ἐκ τοῦ κατὰ μάρ(κον):
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤκουσεν ἡ-
ρώδης ὁ βασιλεὺς τὴν ἀκο-
ὴν ἰ(ησο)ῦ· φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ
ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν·
ὅτι Ἰωάννης ὁ βαπτίζων
ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη καὶ διὰ τοῦ-
το ἐνεργοῦσιν αἱ δυνά-

μεις ἐν αὐτῷ. ἄλλοι ἔλε-
γον ὅτι Ἠλίας ἐστίν. ἄλλοι ἔ-
λεγον· ὅτι προφήτης ἐστὶν
ὡς εἷς τῶν προφητῶν.
ἀκούσας δὲ ἡρώδης εἶπεν·
ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα
Ἰωάννην, οὗτός ἐστιν· αὐτὸς
ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν. αὐτὸς
γὰρ ὁ ἡρώδης ἀποστείλας
ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην
διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυ-
ναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελ-
φοῦ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὴν ἐ-
γάμησεν. ἔλεγε γὰρ ὁ
Ἰωάν[illegible]ης τῷ
ἡρώδῃ· [illegible] ὅτι οὐκ ἔ-
ξεστί σοι ἔχειν τὴν γυ-
ναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου.
ἡ δὲ ἡρωδιὰς ἐνεῖχεν
αὐτῷ καὶ ἤθελεν αὐτὸν
ἀποκτεῖναι καὶ οὐκ ἠ-
δύνατο. ὁ γὰρ ἡρώδης
ἐφοβεῖτο τὸν Ἰωάννην·
εἰδὼς αὐτὸν ἄνδρα δί-
καιον καὶ ἅγιον· καὶ συνετή-
ρει αὐτὸν καὶ ἀκούσας
αὐτοῦ πολλὰ ἐποίει· καὶ
ἡδέως αὐτοῦ ἤκουε·
καὶ γενομένης ἡμέρας
εὐκαίρου· ὅτε ἡρώδης

τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ δεῖ-
πνον ἐποίει· τοῖς μεγι-
στᾶσιν αὐτοῦ καὶ τοῖς χι-
λιάρχαις· καὶ τοῖς πρώ-
τοις τῆς γαλιλαίας· εἰ-
σελθούσης τῆς θυγα-
τρὸς αὐτῆς τῆς ἡρωδιά-
δος καὶ ὀρχησαμένης· καὶ
ἀρεσάσης τῷ ἡρώδη.
καὶ τοῖς συνανακειμένοις,
εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ κο-
ρασίῳ· αἴτησόν με ὃ ἐὰν
θέλης καὶ δώσω σοι· καὶ ὤ-
μοσεν αὐτῇ ὅτι ὃ ἐάν με αἰ-
τήσεις δώσω σοι
ἕως ἡ[μ]ίσους τ[ῆς βα]σι-
λείας μου· ἡ δὲ
ἐξελθοῦσα εἶπε τῇ μη-
τρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσομαι· ἡ δὲ
εἶπεν· τὴν κεφαλὴν ἰωάν-
νου τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ εἰσελ-
θοῦσα εὐθέως μετὰ σπου-
δῆς πρὸς τὸν βασιλέα ἠ-
τήσατο λέγουσα· θέλω ἵ-
να μοι δῷς ἐξαυτῆς ἐ-
πὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν ἰω-
άννου τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ
περίλυπος γενόμενος ὁ
βασιλεὺς διὰ τοὺς ὅρκους
καὶ τοὺς συνανακει-
μένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀ-
θετῆσαι· καὶ εὐθέως ἀποστεί-
λας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτορα
ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ· ὁ δὲ ἀπελ-
θὼν ἀπεκεφάλισεν αὐ-
τὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἤνεγ-
κε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ
πίνακι· καὶ ἔδωκεν αὐ-
τὴν τῷ κορασίῳ· καὶ τὸ κο-
ράσιον ἔδωκεν αὐτὴν τῇ
μητρὶ αὐτῆς· καὶ ἀκούσαν-
τες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἦλ-
θον καὶ ἦραν τὸ πτῶ-
μα αὐτοῦ· καὶ ἔθηκαν αὐ-
τὸ ἐν μνημείῳ· καὶ συ-
νάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς
τὸν ἰν· καὶ ἀπήγγειλαν
αὐτῷ πάντα· καὶ ὅσα ἐ-
ποίησαν· καὶ ὅσα ἐδί-
δαξαν +

ἑ α΄ [illegible] α΄ εὐα
ἐκ τοῦ κατὰ ματθ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· οἱ ἕν-
δεκα μαθηταὶ ἐπορεύ-
θησαν εἰς τὴν γαλιλαί-
αν· εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτά-
ξατο αὐτοῖς ὁ ἰς· καὶ

ἰδόντες αὐτὸν προσεκύ-
νησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδί-
στασαν· καὶ προσελθὼν
ὁ ι̅ς̅· ἐλάλησεν αὐτοῖς λέ-
γων· ἐδόθη μοι πᾶσα
ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐ-
πὶ γῆς· πορευθέντες
μαθητεύσατε πάντα τὰ
ἔθνη· βαπτίζοντες αὐτοὺς
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ π̅ρ̅ς̅·
καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
π̅ν̅ς̅· διδάσκοντες αὐ-
τοὺς τηρεῖν πάντα ὅ-
σα ἐνετειλάμην ὑμῖν·
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰ-
μι πάσας τὰς ἡμέρας·
ἕως τῆς συντελείας
τοῦ αἰῶνος· ἀμήν:
ἑω(θινὸν) β΄· ἐκ τοῦ κατὰ μάρκο(ν):
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· δια-
γενομένου τοῦ σαββάτου·
μαρία ἡ μαγδαληνὴ· καὶ
μαρία ἡ τοῦ ἰακώβου καὶ σα-
λώμη· ἠγόρασαν ἀρώ-
ματα· ἵνα ἐλθοῦσαι ἀ-
λείψωσιν τὸν ι̅ν̅· καὶ λίαν
πρωῒ τῆς μιᾶς σαββά-
των· ἔρχονται ἐπὶ τὸ

μνημεῖον· ἀνατείλαν-
τος τοῦ ἡλίου· καὶ ἔ-
λεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς
ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λί-
θον ἐκ τῆς θύρας τοῦ
μνημείου· καὶ ἀναβλέ-
ψασαι θεωροῦσιν· ὅτι ἀ-
ποκεκύλισται ὁ λίθος·
ἦν γὰρ μέγας σφόδρα·
καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ
μνημεῖον· ἴδον νεανίσκον
καθήμενον ἐν τοῖς δεξι-
οῖς· περιβεβλημένον στο-
λὴν λευκήν· καὶ ἐξεθαμ-
βήθησαν· ὁ δὲ λέγει αὐ-
ταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε·
ι̅ν̅ ζητεῖτε τὸν ναζαρηνὸν
τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη· οὐ-
κ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τό-
πος ὅπου ἔθηκαν αὐ-
τόν· ἀλλ' ὑπάγετε· εἴ-
πατε τοῖς μαθηταῖς αὐ-
τοῦ καὶ τῷ πέτρῳ· ὅτι
προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν
γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν
ὄψεσθε· ἰδοὺ εἶπον ὑμῖν·
καὶ ἐξελθοῦσαι ἔφυγον
ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶ-
χεν δὲ αὐτὰς τρόμος κ(αὶ)

ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐ
δὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο
γάρ:: ἑω(θινὸν) γ΄ ... τοῦ χ(ριστοῦ)
καὶ εἰς ὀρθ(ρον) τῆς ... μαγδαληνῆς:
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον:
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἀναστὰς
οἷς· πρωῒ πρώτῃ σαββά
του ἐφάνη πρῶτον μαρία
τῇ μαγδαληνῇ· ἀφ' ἧς ἐκ
βεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια·
ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπή
γγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενο
μένοις· πενθοῦσι καὶ κλαί
ουσι· κἀκεῖνοι ἀκούσαντες·
ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐ
τῆς ἠπίστησαν· μετὰ δὲ
ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν πε
ριπατοῦσιν ἐφανερώ
θη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ· πορευο
μένοις εἰς ἀγρόν· κἀκεῖ
νοι ἀπελθόντες ἀπήγγει
λαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ
ἐκείνοις ἐπίστευσαν· ὕστε
ρον ἀνακειμένοις αὐτοῖς
τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώ
θη· καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπισ
τίαν αὐτῶν καὶ σκληρο
καρδίαν· ὅτι τοῖς θεασα
μένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον
οὐκ ἐπίστευσαν· καὶ εἶ
πεν αὐτοῖς· πορευθέν
τες εἰς τὸν κόσμον ἅπαν
τα κηρύξατε τὸ εὐαγγέ
λιον πάσῃ τῇ κτίσει· ὁ πι
στεύσας καὶ βαπτισθεὶς
σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπι
στήσας κατακριθήσεται· σημεῖα
δὲ τοῖς πιστεύσασι ταῦ
τα παρακολουθήσει· ἐν
τῷ ὀνόματί μου δαιμό
νια ἐκβαλοῦσι· γλώσ
σαις λαλήσουσι καιναῖς·
ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανά
σιμόν τι πίωσιν οὐ μὴ
αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώ
στους χεῖρας ἐπιθήσου
σι καὶ καλῶς ἕξουσιν·
ὁ μὲν οὖν κ(ύριο)ς μετὰ τὸ λαλῆ
σαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς
τὸν οὐρανὸν· καὶ ἐκάθισεν
ἐκ δεξιῶν τοῦ θ(εο)ῦ· ἐκεῖ
νοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυ
ξαν πανταχοῦ· τοῦ κ(υρίο)υ
συνεργοῦντος καὶ τὸν λό
γον βεβαιοῦντος διὰ
τῶν ἐπακολουθούντων
σημείων· ἀμήν:
ἑω(θινὸν) δ΄ ἐκ τοῦ κατὰ λου(κᾶν)
Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρ(θρου)

θεοῦ βαθέως ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα καί τινες σὺν αὐταῖς. εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου· καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ᾽ ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγει-

λαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα· καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Ἑωθινὸν ε΄. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὁ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν· ζήτει τῇ πέμπτῃ.

Ἑωθινὸν ς΄. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν· ζήτει εἰς τὴν α΄ κυριακήν.

Ἑωθινὸν ζ΄. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρωῒ σκοτίας

ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖ-
ον καὶ βλέπει τὸν λίθον
ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου·
τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται
πρὸς σίμωνα πέτρον·
καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθη-
τὴν ὃν ἐφίλει ὁ ἰς·
Καὶ λέγει αὐτοῖς·
ἦραν τὸν κν ἐκ τοῦ
μνημείου καὶ οὐκ οἴδαμεν
ποῦ ἔθηκαν αὐτόν· ἐξῆλ-
θεν οὖν ὁ πέτρος καὶ ὁ
ἄλλος μαθητής· καὶ ἤρχον-
το εἰς τὸ μνημεῖον· ἔ-
τρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ
ὁ ἄλλος μαθητὴς προέ-
δραμε τάχιον τοῦ πέτρου·
καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ
μνημεῖον· καὶ παρακύψας
βλέπει κείμενα τὰ ὀθό-
νια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν·
ἔρχεται οὖν σίμων πέ-
τρος ἀκολουθῶν αὐτῷ·
εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον·
καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κεί-
μενα· καὶ τὸ σου-
δάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφα-
λῆς αὐτοῦ· οὐ μετὰ τῶν
ὀθονίων κείμενον· ἀλ-

λὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον
εἰς ἕνα τόπον· τότε οὖν
εἰσῆλθεν καὶ ὁ ἄλλος μαθη-
τὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς
τὸ μνημεῖον καὶ εἶδε καὶ ἐ-
πίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ᾔδει-
σαν τὴν γραφήν· ὅτι δεῖ αὐ-
τὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι·
ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς
αὐτοὺς οἱ μαθηταί· +
τῷ ῳ ἡ· ἐκ τοῦ κατὰ ἰω·
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· μαρία ἑ-
στήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαί-
ουσα ἔξω· ὡς οὖν ἔκλαιε
παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖ-
ον· καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους
ἐν λευκοῖς· καθεζομένους
ἕνα πρὸς τῇ κεφαλῇ· καὶ ἕνα
πρὸς τοῖς ποσίν· ὅπου ἔκει-
το τὸ σῶμα τοῦ ιυ· καὶ λέ-
γουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· γύναι
τί κλαίεις· λέγει αὐτοῖς ὅτι ἦ-
ραν τὸν κν μου καὶ οὐκ οἶδα
ποῦ ἔθηκαν αὐτόν· καὶ ταῦ-
τα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς
τὰ ὀπίσω· καὶ θεωρεῖ τὸν
ἰν ἑστῶτα· καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι
ἰς ἐστίν· λέγει αὐτῇ ὁ ἰς·

μαι· τί κλαίεις· τίνα ζητεῖς·
ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κη
πουρός ἐστι, λέγει αὐτῷ κε·
εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτὸν εἰ
πέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν·
κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ· λέγει
αὐτῇ ὁ ις· μαρία· στραφεῖσα
ἐκείνη λέγει αὐτῷ ραββου
νι· ὃ λέγεται διδάσκαλε·
λέγει αὐτῇ ὁ ις· μή μου ἅπτου·
οὔπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς
τὸν πρα μου· πορεύου δὲ
πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ
εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω
πρὸς τὸν πρα μου καὶ πρα
ὑμῶν· θν μου καὶ θν ὑμῶν·
ἔρχεται μαρία ἡ μαγδα
ληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς
μαθηταῖς· ὅτι ἑώρακε
τὸν κν· καὶ ταῦτα εἶ
πεν αὐτῇ + ἑωθ·
ἐκ τοῦ κατὰ ἰωάννου·
οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρα
ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν +
θη´ κυ ζ´· τὸ ἀντίπασχον +
ἀρχ ι´ ἐκ τοῦ κατὰ ἰω·
τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐφα

νέρωσεν ἑαυτὸν ὁ ις·
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν· ἐπὶ
τῆς θαλάσσης τῆς τι
βεριάδος· ἐφανέρωσε
δὲ οὕτως· ἦσαν ὁμοῦ σί
μων πέτρος καὶ θωμᾶς
ὁ λεγόμενος δίδυμος·
καὶ ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ κανᾶ
τῆς γαλιλαίας· καὶ οἱ τοῦ ζεβεδαίου·
ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐ
τοῦ δύο· λέγει αὐτοῖς σί
μων πέτρος ὑπάγω ἁλι
εύειν· λέγουσιν αὐτῷ ἐρ
χόμεθα καὶ ἡμεῖς
σὺν σοί· ἐξῆλθον καὶ ἐ
νέβησαν εἰς τὸ πλοῖον
εὐθύς· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυ
κτὶ ἐπίασαν οὐδέν· πρω
ΐας δὲ ἤδη γενομένης
ἔστη ὁ ις εἰς τὸν αἰγια
λόν· οὐ μέντοι ᾔδεισαν
οἱ μαθηταὶ ὅτι ις ἐστίν·
λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ ις·
παιδία μή τι προσφά
γιον ἔχετε· ἀπεκρίθη
σαν αὐτῷ οὔ· ὁ δὲ εἶ
πεν αὐτοῖς· βάλετε εἰς
τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ

πλοίου τὸ δίκτυον καὶ εὑ
ρήσετε. ἔβαλον οὖν· καὶ
οὐκέτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσ
χυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους
τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν
ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἠγά
πα ὁ ἰς̄ τῷ πέτρῳ· ὁ κς̄ ἐ
στίν. σίμων οὖν πέτρος
ἀκούσας ὅτι ὁ κς̄ ἐστίν,
τὸν ἐπενδύτην διεζώ
σατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ
ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς
τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ ἄλ
λοι μαθηταὶ τῷ πλοι-
αρίῳ ἦλθον. οὐ γὰρ ἦσαν
μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς·
ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν δι
ακοσίων. σύροντες
τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων·
ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς
τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀν
θρακιὰν κειμένην· καὶ ὀ
ψάριον ἐπικείμενον
καὶ ἄρτον. λέγει αὐτοῖς
ὁ ἰς̄. ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν
ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε
νῦν. ἀνέβη σίμων
πέτρος· καὶ εἵλκυσε

τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς
μεστὸν ἰχθύων μεγάλων·
ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν·
καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐ
σχίσθη τὸ δίκτυον. λέγει αὐ
τοῖς ὁ ἰς̄. δεῦτε ἀριστήσατε.
οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μα
θητῶν ἐξετάσαι αὐτόν· σὺ τίς
εἶ; εἰδότες ὅτι ὁ κς̄ ἐστίν.
ἔρχεται οὖν ὁ ἰς̄. καὶ λαμβά
νει τὸν ἄρτον καὶ δίδω
σιν αὐτοῖς· καὶ τὸ ὀψάρι
ον ὁμοίως. τοῦτο ἤδη τρίτον
ἐφανερώθη ὁ ἰς̄ τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς
ἐκ νεκρῶν +

Εω̄ ια̅ ἐκ τοῦ κατὰ ἰω:

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἐφανέ
ρωσεν ἑαυτὸν ὁ ἰς̄ τοῖς μα
θηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νε
κρῶν· καὶ λέγει τῷ σίμωνι
πέτρῳ· σίμων ἰωνᾶ ἀγα
πᾷς με πλεῖον τούτων· λέγει
αὐτῷ ναὶ κε. σὺ οἶδας
ὅτι φιλῶ σε. λέγει αὐτῷ
ὁ ἰς̄. βόσκε τὰ ἀρνία μου. λέ
γει αὐτῷ πάλιν δεύτερον·
σίμων ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με.

λέγει αὐτῷ ναὶ κ(ύρι)ε· σὺ οἶδας,
ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ·
ποίμαινε τὰ πρόβατά μου·
λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σί
μων Ἰωνᾶ φιλεῖς με· ἐλυ
πήθη ὁ Πέτρος ὅτι εἶπεν
αὐτῷ τὸ τρίτον φιλεῖς με
καὶ εἶπεν αὐτῷ· κ(ύρι)ε σὺ πάν
τα οἶδας· σὺ γινώσκεις
ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐ
τῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· βόσκε τὰ πρόβα
τά μου· ἀμὴν ἀμὴν λέγω
σοι ὅτε ἦς νεώτερος ἐ
ζώννυες σεαυτὸν καὶ περι
επάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν
δὲ γηράσεις, ἐκτενεῖς
τὰς χεῖράς σου· καὶ ἄλλος
σε ζώσει καὶ οἴσει ὅπου
οὐ θέλεις· τοῦτο δὲ εἶπεν
σημαίνων ποίῳ θανάτῳ
δοξάσει τὸν θ(εό)ν· καὶ τοῦ
το εἰπὼν λέγει αὐτῷ· ἀκο
λούθει μοι· ἐπιστραφεὶς δὲ
ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθη
τὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἀκολου
θοῦντα· ὃς καὶ ἀνέπεσεν
ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆ
θος αὐτοῦ καὶ εἶπεν· κ(ύρι)ε·

τίς ἐστιν ὁ παραδιδούς σε·
τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέ
γει τῷ Ἰ(ησο)ῦ· κ(ύρι)ε, οὗτος δὲ τί·
λέγει αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἐὰν αὐτὸν
θέλω μένειν ἕως ἔρχο
μαι, τί πρὸς σέ· σὺ ἀκο
λούθει μοι· ἐξῆλθεν οὖν ὁ λό
γος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελ
φοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖ
νος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ
εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ὅτι οὐκ ἀ
ποθνήσκει· ἀλλ' ἐὰν αὐ
τὸν θέλω μένειν ἕως ἔρ
χομαι, τί πρὸς σέ· οὗτός ἐ
στιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν
περὶ τούτων καὶ γράψας
ταῦτα· καὶ οἴδαμεν ὅτι
ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρί
α αὐτοῦ· ἔστι δὲ καὶ ἄλ
λα πολλὰ ὅσα ἐποίη
σεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἅτινα ἐὰν
γράφηται καθ' ἕν, οὐδὲ
αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσ
μον χωρῆσαι τὰ γρα
φόμενα βιβλία.
ἀμήν

δόξα σοι ὁ θ(εό)ς· δόξα σοι

48.297

M.K.